

РУДОЛФ ЩАЙНЕР

ЧЕРНОВИЦИ , ФРАГМЕНТИ И
ПАРАЛИПОМЕНА

КЪМ

ЧЕТИРИ МИСТЕРИОЗНИ
ДРАМИ

ПОРТАТА НА ВСТЪПВАНЕТО В
ОСЪЗДАВАНЕТО

ИЗПИТВАНЕТО НА ДУШАТА

ПАЗИТЕЛЯТ НА ПРАГА

ПРОБУЖДАНЕТО НА ДУШИТЕ

1985 г.

ИЗДАТЕЛСТВО РУДОЛФ

ЩАЙНЕР,
ДОРНАХ/ШВЕЙЦАРИЯ

Издадено от Администрацията на наследството на Рудолф
Щайнер. Редактирано от Едуин Фробьозе.

- 1- во издание, пълно издание Dornach 1969
- 2-ро издание (фотомеханично препечатване)
Пълно издание Дорнах 1985

Единичен брой
„Чернови на Розенкройцерската мистерия“
Порталът на посвещението »
Дорнах 1954

Библиография № 44

Всички права запазени от Администрацията на имението „Рудолф
Щайнер“, Дорнах/Швейцария

*Изпълнението на тези сценични изображения не е
разрешено.*

© 1969 от Рудолф Щайнер Estate Administration,
Дорнах/Швейцария. Отпечатано в Германия от Konkordia Druck
GmbH, Bühl/Baden.

ISBN 3-7274-0440-X

СЪДЪРЖАНИЕ

Предварителни бележки на редактора	8
--	---

ПОРТАТА НА ВСТЪПВАНЕТО В ДЪРЖАВАНЕ

Първи и втори сценарий	13/14
------------------------------	-------

Първи запис

Първо изображение	19
Изображение, което не е включено в драмата:	
Човек - Йерофант	47
Гласът на духа в третото изображение	50
Мъж, монолог, втора сцена	50
Лили - Йерофант, трето изображение	54
Първи кадър, последни сцени	63
Мъж - Жена, Предварителна игра	66

Допълнителни дизайни

Джон, Монолог, Сцена	75
Местност в гората. Цялата сцена, втора снимка...	78
Стая за медитация. Фрагмент, трето изображение	84
Продължение от тетрадка	86
Цялата сцена, трета снимка	89
Четвърто изображение. Фрагмент	102
Продължение от друг брой	105
Храм. Фрагмент, пето изображение	111
Седмо изображение. Фрагмент	117
Йоан, Капезий, Мария. Фрагмент, осмо изображение	122
Стая за медитация, десета снимка	127
Регион. О, човече, просвети се. Девети образ.	131
Храм, фрагмент. Единадесето изображение	135
Джон Капезиус, осмо изображение	140
Джон. Сцена, която не е включена в драмата...	142
Йоханес, Щрадер, Мария. Фрагмент. Продължение от осмото изображение, страница	144 .
Стая за медитация, десета снимка	155
Храм. Фрагмент. Единадесето изображение	157
Паралипомена към първа, трета, десета и единадесета снимка	164

ИЗПИТВАНЕТО НА ДУШАТА

Първи и втори сценарий	173
Трети сценарий	174
Първи препис: Трета, втора, първа снимка	175
Чернови :	
I. Първо изображение: Капесий - Бенедикт	185
Трето изображение: Джон - Мери	190
Първо изображение: Капезий - Бенедикт	195
Приказката за чудотворната пролет, пета снимка	206
Сцена от петата снимка	209
Десето изображение, две версии	212
Паралипомена към цялата драма	216
Приказката . Пета картина	217

ПАЗИТЕЛЯТ НА ПРАГА

Аз

Предварителни чернови. Не са включени в драмата.	
Изображения на сцени	221
Първи и втори сценарий	233
Чернови и прозаични скици върху отделни процеси...	234

II

Чернови , фрагментарни, за първи, втори, пети път, седма, осма и десета снимка	239
---	-----

III

Взаимосвързани проекти за първия, втория и трето изображение	255
Трето изображение, частично проза	294
Четвърто изображение, чернова на проза	306
Пета картина, отчасти проза	312
Девето изображение, отчасти проза	317
Десета картина, проза и стихотворение, форма	321
Паралипомена към първа, втора, трета, шеста, осма и десета снимка	328
Послеписни бележки, фрагментарни	332

ПРОБУЖДАНЕТО НА ДУШИТЕ

Сценарий	337
Бележки по втората снимка	338
Чернови за второто и третото изображение	340
съгласувани дизайни	
Относно първото и второто изображение, проза	349
366 не е включено в драмата	
Трето изображение	371
Второ и трето изображение	373
Четвърто изображение	386
389 не е включено в драмата	
Духовно царство. Пето и шесто изображение	392
Египет. Седма и осма снимка, с факсимиле	412
Непълни чернови за деветия, единадесетия и четиринадесетия и петнадесето изображение, с факсимиле	421
Паралипомена към първа, втора, трета, шеста, осма, девета и тринадесета снимка	432
Послеписни бележки, фрагментарни	448
 Хронология	453
Преглед на Пълните съчинения на Рудолф Щайнер	454

ПРЕДВАРИТЕЛНИ БЕЛЕЖКИ

Четири мистерийни драми“ са изпълнени за първи път в Мюнхен като част от летните фестивали през 1910, 1911, 1912 и 1913 г. като частни представления за Антропософското общество. Всички изпълнители са били членове на обществото, някои от които професионални актьори. Самият Рудолф Щайнер е режисирал драмите. Текстовете са били написани преди или по време на репетиции. Пета драма, която вече е била обявена, не е могла да бъде изпълнена през 1914 г. поради избухването на войната. По-късно драмите е трябвало да 1923 in бъдат поставени в новопостроения Гьотеанум в Дорнах през лятото. Пожарът, който унищожи Гьотеанума в навечерието на Нова година 1922/23, прави това невъзможно. След смъртта на Рудолф Щайнер, Мари Щайнер, която е играла главната женска роля на Мария в Мюнхен, репетира драмите с актьорския ансамбъл, който е обучавала във втория Гьотеанум, където те се изпълняват публично от десетилетия.

Относно „черновите“ за тези драми, тя пише следното през пролетта на 1946 г.: „Сред тетрадките на Рудолф Щайнер има такива, съдържащи медитативно съдържание, което изглежда като предварителни скици за това, което по-късно е трансформирано в диалози или драматични сцени. Езотеричните мотиви са интегрирани в цялостната композиция; те получават художествена форма, съответстваща на структурата на цялото. Изискваше се известна, не съвсем лесна, решителност да се опита да обработим някои от тези чернови езиково, за да ги включим в програмата за възпоменателната служба на 30 март [годишнината от смъртта на Рудолф Щайнер]. Но най-накрая намерихме смелостта да направим този опит. Значението на деня беше решаващият фактор.“ Това—

Това не се повтори. Мари Щайнер почина през 1948 г. Споменатите тук фрагменти са отпечатани на страница 221 и сл.

вече са открити множество тетрадки и бележки от този вид. Това не са само ръкописите на драмите, но – подобно на гореспоменатия тетрадка – те съдържат и допълнителни чернови за всички драми, бележки за развитието на сцените или действителни паралипомени, които не са били включени в окончателната версия. Вzeti заедно, те формират съдържанието на тази книга. Тя включва записи от 45 тетрадки и повече от 200 листа с бележки с размер на четвърт. Рудолф Щайнер често е работил върху записването на отделни сцени чак до последните репетиции, а различните издания на драмите също показват подобренията, които е направил. По този начин тези чернови, фрагменти и паралипомени предоставят богат учебен материал, който по свой начин е уникално подходящ да допринесе за разбирането на тези произведения на изкуството, които въведоха нов елемент в културното развитие и поради което сега са публикувани. Естествено, части, зачеркнати от самия Рудолф Щайнер в черновите или шаблоните за печат, не са били включени в печата .

Бележките не са датирани, което затруднява структурирането на цялата работа. За да се илюстрира ясно развитието от чернова до окончателната форма на скиците на сцените, нищо, което е принадлежало или е доказало, че принадлежи заедно в тетрадките или на листовете, не е било разделено, дори това да означава, че същата сцена по-късно ще се появи отново в променена форма. Читателят трябва да има това предвид, тъй като е взето съзнателно решение да не се комбинира всичко, принадлежащо към една скица на сцената, защото това не би разкрило достатъчно нейната структура и изпълнение. Всяка скица е маркирана в горната част на...

Номерът на страницата показва сцената, към която принадлежи черновата , което улеснява ориентацията на читателя. Където е необходимо, на гърба на подзаглавията са добавени бележки върху черновите; в противен случай не е направено конкретно позоваване на четирите драми, включени в пълното издание. Несъответствията в правописа се дължат на ръкописа. Коментарите на редактора в текстовете са обозначени с квадратни скоби.

ПОРТАТА НА ВСТЪПВАНЕТО В ОСЪЗДАВАНЕТО

Рудолф Щайнер многократно посочва връзката между „приказката“ на Гьоте за зелената змия и красивата лилия и розенкройцерската мистерия „Портата на посвещението“. В първия вариант тази връзка е външно очевидна чрез множество лични имена от „приказката“ на Гьоте. В следващите варианти обаче на фигурите са дадени индивидуални имена. Съответствията са изброени по-долу:

лилия	- Мария
Човек	- Йоханес Томасиус
1. Блуждаещ огън	- Капезиус
2. Блуждаещ огън	- Страдър
Кралят на волята	- Роман
Мъжът с лампа	- Феликс Балде
Кралят на	- Теодосий
Змия	- Другата Мери
Съпругата на мъжа с лампата	- Фелисия Б.
1. Момиче	- Филия
2. Момиче	- Астрид
3. Момиче	- Луна
гигант	- Немски
канарче	- Дете
Освен това:	
Йерофант	- Бенедикт
Макрокосмос	- Духът на стихииите
Мъж	- Естелия
Жена	- София

ПЪРВИ СЦЕНАРИЙ

1. *Обстановка. Стая. Жена,*
чийто посетител
2. *Зала, изпълнена в духа на*
розенкройцерите. Лекторите.
3. *Скален*
пейзаж,
човек
4. *сцена*
между Йерофант и Лили

Сцена 5

между лилия и мъж

ВТОРИ СЦЕНАРИЙ

Стая 1

Жена - Посещение

2. Дискусии в заседателната зала
на розенкройцерите

3. Природна
сцена ,
човек

4. Розенкройцерска стая за медитация

- a) Лили - Йерофант
- b) Лили - Човек
- c) Човек - Йерофант

5. Природната сцена, в различен цветен тон

Това се случва:

Луцифер като представител на личността

Природа;

изчезва.

Неизвестна духовна същност,

Двете блуждаещи огньчета,

Змията

Подземен скален храм

*След това обратно към природния
пейзаж . Разговор: Мъж със стари
хора.*

Сцена : Лили, Райска градина

Лили. Трима другари. Дете като птица

Теодора, сомнамбулката, се появява по-горе като птица.

*стая за медитация на
розенкройцери, човешко
същество, монолог*

Лили -:

Йерофант

Интермесрго

Двете жени от началната сцена

*стая за медитация на
розенкройцери*

1. *Лили. Райска градина*

2. *видим таван като небесен свод , което
показва, че личното единство е изоставено.
Жертвоприношение на змията*

*Розенкройцерска стая за
медитация: Човек = Йерофант*

Огнена бездна

Вода

Мъгла като смес от дим и мъгла

Входът на пещерата е видим; сякаш става
светещ.

Издигайки се от бездната:

1. Луцифер. „Погледни напред“ -
2. Блуждаещи огньчета се носеха по водата
3. Змия

Подземен храм

Природният пейзаж, но без райска градина

[Тук завършва втората скица на сцената. Следната бележка е намерена и на лист хартия]:

Гигант: несъзнателни сили

Млад мъж: човешко същество

Лили: съвършенство / състояние

камериерки

Ястреб / Канарче / Мопс

[Детайли за цвета: Прелюдия - Стая за медитация]

насилс

твено

нарушение

.

г

бл.

гр-

червено с жълтеникав
оттенък червено с розов
оттенък мрачен - тъмен
[зона] виолетов [стая за
медитация]

= първа стая =
втора стая

Първи запис

Първо изображение

Лили: Толкова дълбоко ме боли, приятелко, да те видя как вехнеш тялом и душата си. И да видя с теб как вехне красивата връзка, която ни свързваше в продължение на десет години. Веднъж се взрях в очите ти и те отразяваха радост от интимните връзки на всички неща и същества. И душата ти улавяше в славни образи това, което слънцето и въздухът, докосвайки тела в пространството и разкривайки загадките на съществуването, облечени в мимолетни мигове. Ръката ти все още беше тромава, неспособна да вплъти в смели цветове това, което се носеше, като цвят, в душата ти. И все пак и двете вярвахме, че бъдещето ще ти донесе изкуството на ръката на радостна душа, такава, която усещаше самата същност на събитията. И сега, сякаш угаснала, някога бълбукащата сила на твоето същество я няма; сякаш парализирана е ръката, която някога с младежка свежест водеше четката.

ЧОВЕК: Солейдеристи.

Чувствам се сякаш предишният огън на душата ми е изчезнал. И тъпо окото ми се вижда в сиянието на нещата и съществата, което слънчевата светлина разпръсква върху тях. Почти вцепенено остава вътрешното ми същество, когато променящите се атмосферни настроения разкриват тайната на съществуването пред ума ми. Ръката ми вече не се помръдва, за да хване с удоволствие това, което съм видял; и с четката да принудя това, което принадлежи на мимолетното ставане, да отстъпи пред твърдо присъствие. Творческият импулс вече не се помръдва в сърцето ми и тъпотата се разпростира върху всичките ми мисли.

ЛИЛИ : И всичко това е плод в

душата ти

От това, което е най-висше за мен, какво е решението на днешните загадки? О, приятелю; знам, че вечен духовен живот обитава в това взаимодействие, което хората наричат съществуване и което обхваща реалността за техните сетива. И душата ми влита в такъв живот. Аз наблюдавам делата на духа и виждам как те се развяват.

Първо изображение

Вълните, скриващи
Дълбокото морско дъно,
Външен вид, въртящ се сам
Това е, за което повечето хора мислят.
опитват ,
За да се изкачи до върха,
Това сочи към откровението на Духа.
Намерих само...
Разкриването на собственото същество.
Но можеш да разбереш това .
Не прави разлика между моя вид и твоя.
Каквото и да исках да дам от душата си
Твоя, която толкова много копнееше за това,
Това само сякаш влошаваше нещата.
Вашето състояние.
И моето присъствие се преобрази
Сигурната сила на новата дума
Разрушителен огън в душата ти.
Искаше да бъдеш до мен
Пътят, който поемаш,
Този от твоя свят
в моята .
Но досега не се е получило така.
Какво ми дава живот
Във всяко едно от моите масла,
смъртта на Уорд, с която той
Затова, нека то се влее във вашите духовни
членове.
И това, което носи човешкото същество в мен,
Ако го свалиш, душата ми ще я сподели с
твоята.
До най-дълбоките дълбини на смъртта.

МЪЖ: Така стоят нещата.

Когато ти ме

В зората на нашето приятелство
Ф доведе до това духовно откровение,
Светлината се разпростира през тези
тъмнини,
Което несъзнателно
Всяка вечер той влиза
Човешката душа
И в коя от тях мигрира?
Несигурността на човешката природа,
Когато нощта на смъртта
Чувствено покриващи изглежда
Смисълът на целия живот
Което показва възкръснал
В повтарящи се животи,
Това, което изглежда порутено
Несъщественото унищожение:
Тогава си помислих, че ...
Даряващ огън през цялото ми същество
Такива мисли могат да доведат до
прекаляване.
И бях сигурен,
Това на сетивното възприятие
Едва тогава силата можеше да разцъфне.
Чрез такъв огън.
И исках да подозирам,
Това изкусно се движи
Това би насочило огъня
Сръчността на ръцете ми .
Но какво трябва да ме носи
Според реалностите,
Това ми отне,
Това, което имах,
И силата на най-висшия живот
Уорд, смъртоносен дъх, в мен.
Трябва ли да се съмнявам?

Първо изображение

Дали да вярваме в
Високо провъзгласяване -
Дори това мога да направя днес
Вече не може да мисли ясно.
Виждам, че въображаемият свят може да живее,
Защото тя живее в теб преди мен,
Но аз бях убит,
Когато започнах да стоплям душата си
Към съществото, което е вътре в теб
Образува се новата дума „сила“.
И на мен самият ми липсват сили,
Да те обичам.

Лили: Трябваше да го осъзнавам от години,
Това е моят начин да живея според словото,
Колко е парещо за хората,
Те навлизат в сферата на доверие в живота ми.
Трябва да видя как животворящо
То прониква във всички слоеве на обществото,
Колко различни са пътищата на съществуване
Променят ли се хората?
Всеки разбира по свой начин,
Което говори плодотворно на сърцата им.
Но някои искат да са до мен
Живот, който тя иначе култивира *толкова*
чудесно,
Те умират от надежди и цели.
И със сигурност най-голямото им желание
трябва да бъде *
Ни по-малко, което е най-високата чест за мен.
Всъщност това показва
Просто ужасен контраст.
На теб, приятелю мой,
наяве .
Помислих си с топлината на сърцето си.

Да те потопя в това, което би трябвало да
те носи, но топлината ми се превърна в
противоположност в теб.

л. БЛУЖДАЕЩ ОГЪН: ТАКА ЧЕ ЧОВЕК ИМА

Дългите, красиви години от живота му
Прекара време, за да осъзная,
Това, което някога е било плод на хилядолетна
човешки разум
Чука ни отвътре.
В свежа младежка сила
След като разберете какво
Чрез повратни моменти в историята
Човешките същества са постигнали идеали.
И изяснено за изкуството на живота
беше завладяно на училищните пейки
И това, което бавно е узряло като опит.
Въпреки това, при по-внимателна проверка,
Стана очевидно,
Това , което беше постигнато
Но едва ли в сърцето
Копнежите подтигнаха.
Най- силните мисли,
Търсещите човешки духове произхождат от,
Някои въпроси сякаш получиха отговор.
да дам отговор
Но те искаха да се отдадат на чувството
Докато се приближаваха, те бяха слаби.
И дори ако волята
Те трябва да бъдат пътеводни звезди.
Тогава нейното безсилие стана напълно
очевидно;
И всепоглъщащата сила на старите навици,
Тайната сила на традицията

Първо изображение

Той задържа мъжа.
И сега застанете пред душата
Новата прокламация е наистина поучителна,
Но как с жизнеността
Изглежда, че ги обхваща.
Цялата мрежа от мисли
И за да оформи характера,
Атакувайки най-съкровената същност на човека.
Научих се *да мисля по различен начин за много неща* ;
Струва ми се, че *способността* да бъде различен
Само чрез такова откровение е възможно.
ми се правилно , че ученията
Сенките са против живота,
И че природата на човека
Дори сенките остават, когато то
Далеч от действието, то се отдава единствено на
идеи.
Но тук самите думи сякаш живеят.
И да научи как да бъдеш тъкачна сила.
Така ми се струва, когато го гледам.
Ефектът върху някои,
Този, който виждам да стои на светлината
Това, което не означава нищо за мен
Като един мироглед сред многото.
Ние, които сме узрели
Различен начин на мислене,
обясним само на нас,
Където прегрял култов дух
Успокоявайки душите
се върху хората.
Но тук човек е далеч от всякакъв вид секта.
Човек говори на разума и духа.
Но чрез тях един
Благородният огън на сърцето;

Дори най-силните сили на волята .
И не в прегрял порой от думи,
Този с много думи
Винаги едно и също самоочевидно,
утеха в невзискателните души ,
Постига ли се такъв ефект?
Трябва да призная, че мислите
По-фин и по-всеобхватен едновременно,
Както винаги откриваме в нашите философии,
Основите са положени тук.
И това в мисленето и сетивата
Нищо не поставя такива изисквания,
Какво виждаме като възрастни
На нашата почва.
Но опитът не може да ми помогне
Да не е това, което е за толкова много хора.
Това отклонява някои хора от пътя,
Дава радостна надежда и сигурност на
Но научих твърде много [за
другите].
Да не знаеш,
Пукнатината сигурно зее някъде .
Виждам ефекта;
Аз сам не мога
Вярвайте в истината в каузата.
Искам да разбера,
Разбиране с всичко, което съм донесъл със себе
си
От пламенен стремеж, ясни плодове.
Сякаш е дълбоко потопен в този лабиринт
И аз бих искал/а да се отдам напълно ,
Навсякъде - сякаш критичното ми чувство
би бил отблъснат
Като нещо, което този свят
не може да го понесе в себе си.

2. БЛУЖДАЕЩИЯТ ОГЪН: Трябва да призная в най-пълния смисъл на казаното от мен последно. Дори ми се струва, че трябва да настояваме по-категорично за най-строгото отричане на този начин на мислене. Не бива да разглеждаме само ценността на високите идеи и идеали, които умът може да роди. Трябва да изследваме дали основата е здрава. А основата на тази сграда е крехка, където и да я хване човек. Всъщност никой не знае откъде идва източникът на мисълта.

То бълбука и е мястото, където се полага основата на съществуването. - Сякаш от неизвестното, нещата и човешкото съществуване сякаш се разгръщат . - И все пак имаме сигурност в живота само когато се доверяваме на сетивата си и на сигурното откровение на опита. - Разумът ни насочва натам; и ако спрем да следваме разума си, потъваме в неизвестното. Тази доктрина отрича сигурната основа на опита; този възглед обърква твърдия ред на мисълта. Хората, които желаят да изградят начина си на живот върху истински опори, не трябва да бъдат заслепени.

Чрез кошмари и плод на
въображението.

I. БЛУЖДАЕЩИЯТ ОГЪН: Казах лъжи, исках да отрека, че душата ми често си е казвала такива успокояващи думи. Защото те оправдават факта, че мисленето ми е отблъснато от това, което ми е приятно. И като човек, който е оставил потока на живота да тече покрай него две десетилетия по-дълго от теб, той може би ще смекчи малко това, което ти толкова уверено току-що заяви. Със сигурност има и моменти за твоята душа, когато тя потръпва, когато усеща тъмна фигура, която я потиска като кошмар, като произход на нейното съществуване. И когато морфинът, обещаващ сигурния ефект на всяка мисъл, отскача безсмислено от тъмното същество, което ни е създало: да, тогава усещаме колко безсмислен е смисълът на определена мисъл, когато тя се оказва като безполезен метал, проникващ в течащото море на живота.

Лили: Малко е загубено

В кръга на сериозните мислители
Преценката на жената.
Аз видях,
Тъй като служа от десет години
Към динамични изследвания,
Източникът би трябвало да е
Бъдещи човешки начинания,
Още от кървящите сърца,
Повече от копнеещите души,
Още от разбитите души,
Както и в други житейски ситуации
Само се подозира.
Но това може да се изрази чрез
Както сега знае сама,
Едва ли формира това, което е живо
Душата ми търси.
Оценявам високите ти идеали за
летене.
И, доколкото ви е известно, горда
сигурност.
Знам , че в краката ти
Седи година след година
Избрана група слушатели,
И това са твоите книги
То тече за безброй души
Най -прекрасните новини от
прекрасни хора.
И аз също знам,
Там продължаваш по пътя си,
Ще донесеш някои подаръци
От мястото на твоето изцеление
Към страдащото човечество.
Но никой от вас не забелязва,
Това е изискването на новото време

Написано е на небето

В мистериозни символи.
Възрастният човек се нуждае от нов живот.
Дървото на човечеството;
И ако живееш
Дори на най-безопасното място
Според стария обичай, измерването
И намира само това, което старото подтиква ,
Ще се грижиш добре за кората на дървото,
Но Марк видя как животът му умира.

1. БЛУЖДАЕЩ ОГЪН: Докоснал съм сърцата на много
студенти

Освежаващ струи от речта ми .
Някои хора днес се борят с трудно съществуване.
Ум от сутрин до вечер [борба,
При големи сметки,
И когато тогава има свободно време
Водени от нуждата за полезен живот,
Помни ли той, както в миналото?
Разкрих му душата на поета
И слънцето е неговото нещо
Това в един труден живот.
Някои от моите ученици станаха приятели;
В тях можех да видя,
Каква е целта на моето начинание
Оказва се упорито.
Не вярвам, че съм загубил живота си,
Дори и да е в моя начин на мислене
Същността на новия дух не се съобразява .
Така че мога да се надявам,
Това за бъдещите времена
Част от човешките съдби
В моя начин на работа
Може да определи без претенции.

Първо изображение

Лили : Не е нужноше да отнемеш нищо от
думите си, дори ако полетът на
новия дух е обхванал ума ти и
твоята част, вместо да се затвори в
тесен кръг,
За да се свърже с целия живот,
светлината се излива върху всичко,
защото иска да тече от вселената.

2. БЛУЖДАЕЩ ОГЪН: Струва ми се неудобно
Речта ти е ослепителна светлина от сънища.
В малък кръг
Трябва да се стремиш,
Който е спасението на всички
Искам да се стремя към по-голяма сила.
Силите , които ще се обединят
Плодът на моята работа
За по-голямото благо на човечеството,
Мога да ги оставя недокоснати .
Винаги е приемало цялото,
Какво е било полезно за индивида.

Лили : Това е просто стар начин на мислене и светът
ще трябва да се ориентира в пътя на други
идеи.

1.
БЛУЖДАЕЩ
ОГЪН: Поне на мен интелектуалното
течение, на което служиш, ми се
струва едностранчиво.
чух много за възвишени идеи , за
духовни същества и душевни светове.

Ти ни събра тук,
Да бъдеш в един свят,
Така изглежда,
Които биха могли да бъдат различни
светове
Световете, които са само на няколко
крачки разстояние
Те лежат навън пред прозорците.
Толкова малко „т“ звучи само
Влиза отражение от него.
И все пак, колко значимо
Това се случи едва тази сутрин
В града, където мечтаем тук.
След седмици на разгорещени дебати,
След ужасни сътресения
Безкрайни страсти
Днес това е станало закон,
Чрез което армиите от гладуващи хора
С по-щастливо сърце в бъдещето
Ще очакваме с нетърпение неделя.
Струва ми се, че там има повече живот
За да тече електричество
Както в залите,
В които те отекват
Дори най-брилянтните идеи
За духовните същества и дълбините на
душата.

2. БЛУЖДАЕЩ ОГЪН: И изглежда безсмислено тук, че
един от моите учители, след години
на изследвания, в живот на отречение,
най-накрая намери начин да облекчи
страданието, което беше довело до
сигурна смърт на хиляди.

Първо изображение

И накрая, човек иска да види,
Където животът цъфти и бъдещето блести,
Ето как човек гледа на човека,
Този, който живее тук, сред нас,
От чиято уста човек едва ли може
дума през дългите вечери,
И от ранна сутрин до късно през нощта
Намира се в спалнята.
Човек с невероятна воля и сила.
Където другите говорят, той действа.
Много хора практикуваха .
Той мълчеше; в мислите си
благословеното дело със сигурност продължи
да живее.
Сутринта предварително.

1. БЛУЖДАЕЩИЯТ ПЛАМЪК: Моят млад приятел
Току-що похвалих работата ви .
Отдавна желая да видя на работното
ви място това, което е от такава полза
за безброй хора.

КРАЛЯТ НА ВОЛЯТА:

Ще ми бъде удоволствие да
те видя някой път у дома.

2. БЛУЖДАЕЩ ОГЪН: Мога ли и аз да се присъединя към
приятеля ?

Дори и в различни посоки.
Работата ми не отива никъде
Когато тя показва мястото на работата си,
От най-дълбок интерес
Ще бъда сигурен в това,

Да се види технически
перфектна скоростна
кутия.

КРАЛЯТ НА ВОЛЯТА:

Кога мога да приветствам господата в дома си ?

Мъжът с лампата влиза и Лили прави няколко
крачки към него.

Лили: Често съм чувал истории за теб .

И затова е важно за мен днес

Това беше първата ни среща.

*

Но досега не съм чул нито дума.

От собствената ти уста.

И въпреки това ми казаха,

Че човек може да научи толкова много от
тях.

ЧОВЕКЪТ С ЛАМПАТА:

Кой е казал на хората за мен ?

Лили : Един мъж често идва тук,

Този, който те познава от много години,

само че днес не е с нас. Винаги ме

уверяваше, че ти си неговият истински
учител.

ЧОВЕКЪТ С ЛАМПАТА:

Знам само, че аз самият
необразован човек.

Лили: Той ми разказа как си му
интерпретирала същността
на растенията.

Първо изображение

Сякаш самият световен дух
сияеше от всяка форма.

ЧОВЕКЪТ С ЛАМПАТА:

Тогава този дух трябва да е
скрит в мен. Защото мога да
говоря само това, което живее в
сърцето ми.

Лили: Но моят приятел разбираше
значението на много дълбоки
гатанки едва след като сърцето
й му ги беше разтълкувало.

ЧОВЕКЪТ С ЛАМПАТА:

Възможно е интелигентността му да се е отразявала
Той вижда това, за което аз мечтая .
И говоря така, сякаш самият аз не знам .

Лили : Той ми каза как е
Тя ги придружаваше на походи,
събрал билките
И корените,
Кои можете да вземете за аптеките.
И той ми каза,
го водеше
На скрито място,
Къде върху твърда скална плоча
В земята, която едва беше покрита с пръст,
Поникнаха странни форми на растения ;
И като в дива буря
Имаше гръмотевици и светкавици.
освободен,

Но за разлика от тях
Иначе вижте хората.
Как тайното разкритие на елементите
Звучеше от далечна скалиста височина.
И много повече освен това.

ЧОВЕКЪТ С ЛАМПАТА:

..... О, прозвуча
Толкова различен от твоя приятел
Тези неща ми говориха,
Когато аз самият ги погледнах
Отново и отново по време на моите тихи преходи.
Но почти никога не говоря със себе си,
Ако това, което се е видяло
То живее в душата ми.
Но често съм откривал
Че това се видя
Думите ми дават сила,
За да утеши дълбоко преклонените,
За да решавате пъзели,
Които никога не са били загадка за мен.

КРАЛЯТ НА ЧУВСТВОТА :

Това, което казваш, ми е толкова ясно.
Много думи карат някои хора да мислят, че
могат да схванат мистерията на света. Но те
никога няма да я разберат чрез мислене.
Светлината се крие в чувството, свети в
дълбините. Мисълта може да проникне във
външния свят чрез изследване,

Първо изображение

Само дълбоките чувства могат да
усетят какво живее вътре в нас .

ЧОВЕКЪТ С ЛАМПАТА:

Често съм срещал хора като теб,
Тези, които имаха отворени сърца и умове
За моите истории,
Но аз исках да бъда като нея,
Душата ми щеше да остане празна.

ЛИЛИ : Пред мен, чрез вас самите, се
появява славен образ. Топлината
на нечие чувство прониква в
откровението на друг и силата на
думите му блести ярко.

КРАЛЯТ НА ВОЛЯТА :

Живее и в двете
Бидейки от същата първична сила.
В нещата тя е творческо същество.
хората .
Светлината на знанието
Е самосъздаваща се сила,
Как е създадено
Чрез времеви рамки
Природа след природа,
По този начин то отразява причините за
нещата .
В много отношения, в човешките души.
Мъдрецът го вижда в идеите,
Художникът в цветовете и формите,
Работникът го позволява

Силата на творческата
воля на крайниците му.

ЗМИЯ: Такива думи никога не биха могли да излязат
от собствената ми душа, но когато ги
чуя, те текат във вените ми. Знам силата
им. Аз самият едва ли ги желая. И все
пак те ми дават сила, когато имам
нужда от нея, когато пътят ми ме води
през тежките житейски страдания,
които ме сполетяват навсякъде в моята
постоянно променяща се професия.

ЛИЛИ: Познавам благородната ти душа и знам как
живееш само за другите. Грижила си се за
стотици в часа на голямото им страдание, а
за хиляди си била ангел на утехата.

ЗМИЯ: Би било дълбоко засрамено да чуя подобно
нещо от друга уста на друго място.
Защото винаги ми беше ясно, че
успявам само в това, за което самият аз
не говоря, което остава непознато за
света.

СЪПРУГАТА НА МЪЖА С ЛАМПАТА - КЪМ лилията:
Тази във всеки час и във всяко
присъствие

Първо изображение

С моя светец приятел
Наясно съм, че това може да се случи.
Търся съпруга си
С най-дълбока мъка в сърцето си.
Много от ударите на съдбата
Разбрах.
Но най-тежкото бреме лежи на плещите
ми днес.
Нашият син беше светлината,
Коего ни отнесе надеждата в бъдещето.
Той беше златно дете още от първия ден,
И дори ако самите ние сме в затруднение
Тревожната работа ни измъчва
Уморените дни свършиха,
Така сърцата ни можеха да бият радостно,
Мислехме за бъдещето на детето.
И току-що се прибра у дома.
Сякаш парализирани във всички
крайници,
Съкрушен в тяло и душа;
Той застана пред строгите си изпитващи ,
Те го бяха хранили в продължение на
много години.
От измамливия източник на нейната
мъдрост -
И когато трябваше да отговори,
Струваше ли им се, че отговорите му
Чиста лудост -

Лили: Приятелю, синът ти е направен от
различен метал.
Като онова, което се топи в тигелите на
онези, които го изгонват . Мъртва мъдрост
го уби; той е една от душите, които ще се
стоплят с мъдростта, съществувала само

като сън.

Днес изглежда на тези, които
Каква погрешна мъдрост
Гладните сърца искат да обявят.
Знам, че ще дойде времето,
Тъй като хора от този вид,
Как е детето ви
Потокът на живота
Ние получаваме от нашия кладенец.

* *

ЧОВЕК: Остани с мен още малко; толкова ме е
страх.

ЛИЛИ: Такъв е животът.
Наистина няма нужда от подслушване.
В смяната на деня;
Душите лежат отворени
Във всяка дума,
И чак до самата същност на сърцето ми
Ако погледнете, когато се съберат
Тези типове, които просто се повтарят
При хората, които се разхождат навън.

МЪЖ : Душата ми беше раздвоена,
Докато всичко това се случваше.
Схванах само фрагмента от живота без
заобикалки.
Междувременно, моето собствено минало изплува на
повърхността.
Появяват се изображения.
Мислех си за времената,
Защото дойдох при теб.

Първо изображение

Преди това живеех в къщата на родителите си;
Гордост изпълни баща ми
Всеки път, когато приятел
Той му каза какъв обещаващ син е.
Той израсна в мен.
И когато аз тогава
Той дойде в училището по рисуване,
Там човек винаги чакаше празниците.
С нетърпение,
Да видя докъде е стигнала любимата ми.
Майка и братя и сестри говориха
С високопарни думи
В техните среди те разпознах таланта ми.
Аз самият бях пълен с надежда.
Чувствах как силата ми расте ден след ден.
И разцветът на артистичността
Живеех в светли сънища .
Тогава чух, сякаш случайно...
От висшите учения,
Сякаш звучаха от дълбините на духовния свят.
Вече не можех да се откъсна от тях.
Търсих източника му.
Само накратко обмислих творческата си сила
Да оплодиш с живот,
Това сякаш даваше живот.
Намерих те.
сънищата на моя художник ;
Ти ме напътстваше с думите си
Ентусиазмът завладява,
И сърцето ми биеше бързо,
Можех да си помисля,
Че във формите ми, цветовете ми
Те ще говорят по различен начин

Житейските уроци, които чувах всеки ден.
Последвах съвета на моя водач.
В тишината на душата
Опитвах се да се събудя
Спящ източник на сила.
И както се надявах,
Властта ставаше все по-слаба;
Ръката му ставаше все по-нестабилна.
Но се надявах - беше ми дадено
Каза - така трябва да бъде.
След като минаха три години
Тези до теб бяха,
Майка ми почина;
И пътувах обратно към дома.
Не познах къщата на родителите си;
Това, което някога ми беше познато, сега ми
се струваше странно;
Хората са непознати
И цялото ѝ същество беше чуждо.

Лили: Защо, приятелю, сега
обременяваш душата си със
спомени, които често ми
разказваше? Винаги съм ти
казвала,
Ако тъмната сила на такъв спомен се е
надигнала в сърцето ти, значи една
съществена точка от нашия път остава
непокорена от теб.
Въпреки благородния ти
стремеж, душата ти беше в
точката от своето развитие,
където трябваше напълно да
осъществи себе си.

Първо изображение

Светещите сили
Творческа сила.
Центърът на вашето вътрешно аз
Само на нея е позволено да живее първа.
И само когато е осветено
всички останали членове на вашето същество,
пламват с нов живот.
В противен случай те ще умрат върху теб.
С всеки изминал ден повече
В този живот.
Ще си върнеш всичко.
Само ако това едно нещо не беше
Ставаш безсилен/а.

МЪЖ: Често съм ти говорил за всичко, което ме отделяше
от хората и нещата, които обичах и които ме
обичаха. Но едно нещо скрих от теб. И точно
това изпълваше нощите ми със страх, какъв
ужас вкарваше в най-тихите ми часове.
Напуснах родината си, но тези, които ме
обичаха, след години на трудности и тревоги,
се примириха с моя път. И без скръб мога да
мисля за мястото, което напуснах; за
надеждите, които разочаровах. Но това, за
което още не съм говорил, е, че вложих
очакване във второ сърце, което с копнеж
очакваше часа.

В което трябва да се върна*.
Искаше да ме задържи,
Защото дойдох на погребението на майка ми.
Причината за нашето ежедневно страдание
Това стана моят нов път в живота.
И всяка моя сълза
Видях я да плаче тогава,
Гореше в душата ми
И се промъква наоколо като зъл демон.
В мислите, чрез които
Търся истинските висоти.
Често съм си казвал:
Ще понеса спокойно съдбата си.
Но това беше втори човек
Повлечен в бездната,
Това изпълва моите стремежи с ужас,
Всичко това ми се струва като поглъщащ огън;
Това изпраща тръпки по гръбнака ти.
Най-съкровено ми аз, когато се предполага,
че трябва да съм спокоен.

Лили : Значението на дълбоките закони е изпълнено в твоите.

Все още имаш само един урок: [съдба].
Това, което животът трябва да бъде за теб. Той те заблуждава с илюзията за грешка. Трябва да осъзнаеш, че човешката съдба има по-висш смисъл от ежедневието. Ако разпознаваш само крайния смисъл, тогава кармата все още не е това, което е предназначена да бъде за теб. Безброй други може да съдят като теб в този час; но ти може и да не съдиш.

Първо изображение

Трябва ли нашите открития
Само нашите възгледи се променят,
Те биха били нищо.
Едва тогава те са нещо,
Когато животът ги преобрази.
Когато страданието е пред тях
Към лечебното същество
И радостта извира
От изцяло нови източници.

А сега иди спокойно при него,
Този, който ще те води по пътя на
светлината.
Той ще ти каже нещо важно днес
До дълбините на душата
да се намали.

* * *

1. МОМИЧЕ : Чувствам се сякаш душата ми

Винаги съм знаел какво крие това царство на идеите

Показа ми се като смисъл на миналото

И цел за бъдещето.

Съмнението никога не е измъчвало

душата ми,

Тези, които живеят изтощително в

другите;

Но безкрайно блажен

Това ли е новият живот,

Това, което идва при мен от тези

светове.

2. МОМИЧЕ : И на мен не ми се струва ново,

Това, което мнозина намират за толкова

съмнително;

Сякаш винаги съм си мислил така,

Изглежда, че така е с всичко, което

То се крие в думите на това учение за живота.

3. МОМИЧЕ : Дълга силата си НА

Клиентът, който ми говори, сякаш

други учения са невъзможни. Бих

бил негоден за всичко, ако не беше

истината, която произтича от този

живот.

Изображението не е включено в драмата

ЧОВЕШКО СЪЩЕСТВО: Недостоеен ли съм за
Твоето слово? Често Ти ме
напътстваше да попивам
непрестанно променящите се образи
на живота и да им позволя да бъдат
оплодени от силата на думите, с
които Ти ме съветваше да се
изкачвам по пътя на светлината.

ЙЕРОФАНТ : Днес ти позволи на частица от живота да
мине пред душата ти. Само едно нещо
ще остане сега от всички променливи
неща, които са се явили пред теб. Като
вълнички на дълбоко море, нека хората
бъдат за теб, издигащи се от дълбините
на своето същество. И нека душата ти
потъне в тази дълбока земя. Чул си езика
на външното. Издигни се от външното и
чуй езика на изобилието - и ще видиш
как това, което толкова лесно се вълнува
на повърхността, се появява в
дълбините. Ти си сякаш мъртъв в
пълнотата на живота; познавал си страх
през годините, страх, който те дори не
могат да си представят.

Обикновени смъртни.
Изпитал си страхове,
Някои щеше да трябва да бъдат убити.
Това, което иначе наричаме живот
С всичките си усилия и бързина,
С всичките си радости и измами
На любов и омраза,
Какво човек научава от ужасните удари на
съдбата,
Малко е в сравнение с това,
Какво се случва в битката между светлината и
тъмнината?
Душата ти го е преживяла.
Изгубил си силата си,
Парализирал си мисленето си,
Ти си станал безчувствен -
И аз самият, който те водех,
Често за теб съм просто човек,
Вече нямаш сили да вярваш в някого.
Но само твоите сили спят ,
И като спящата душа
Умореното тяло всеки ден
Ново обновено
Със силата на духовния свят,
силите на вечността
В парализираните ти крайници.
Ще ги събудиш,
И съществото ти ще се обнови,
Твоята смърт, разкривателят
Бъди твойт светъл живот.
Ще те оставя сам.

Мъж: Той ме оставя сам.

Искам да живея в ехото на
Неговите думи.

Изображението не е включено в драмата

И се надявам, че в моето виждане
ще се събудят силите, които трябва
да действат в мен, тъй като те са
убили това, което съм притежавал
досега.

*

[Духовен глас]

Мислите му се издигат до
дълбините на първобитния
свят . Това, което е възприемал
като сянка, това, което е
преживявал като фантом, се
отдалечава от света на формите,
чието изобилие хората,
мислейки, сънуват сенки, чието
изобилие хората, виждайки,
живеят фантоми.

* * *

ЧОВЕК : Така ми звучат.

Вероятно за три години
Важните и значими думи.
Те звучат за мен от твърдата земна основа
И от въздуха и водата.
сили на растението
Да го погребва мистериозно в зародиш ,
Така възвишените идеи се втвърдиха,
Коего имам от десет години
Подействия на душата ми,
В това едно изречение:
Човече, познай себе си.
Мислите призовават ежедневието
Мъгливи структури, генерирани в човешкия
мозък,
Те спорят срещу това
Могъщият свят ^{на} страстите

Второ изображение

И пълноценното, чувствено преживяване;
Те вярват, че това със сигурност ще
Истинските интереси на народа
И променящи се съдби,
И целият концептуален дизайн им се струва
сив.
Моят опит беше различен.
Лесно можех да се ориентирам.
Във всичко, което е част от ежедневието
Сърца , разтърсени до дъното на душата им.
Душата ми едва е докосната.
Последиците от любовта и омразата,
Ежедневието
Привидно огромен
Коване на съдби.
Но силата на мисълта е гигантска,
Тя ме отведе в сфери на съдбата .
По-високо от ежедневната любов и стремеж;
Тя ми показва прелести,
Тя, която никога не може да усети сърце ,
Това се виждаше само през очите.
Тя ми показва и ужас,
Срещу което е лесно,
Какво друго биха направили хората?
Смазан на земята.
Знам , че това е само илюзия,
Когато говорим за идеи,
Какво ме въплъщава в далечни светове
Ставането на Земята и това на човека.
Думи, които чух за първи път от
Л далечни земни превъплъщения.
Думите ми бяха предадени от пратеници
От скрити космически сфери .
Силите им течеха във вените ми .

И живееше в моите пулсации,
Тъй като иначе живее само кръвната
тъкан,
И в собственото мислене
Чувствам се сякаш тъча тайни светове.
Мислех, че само съм научил,
постепенно усетих ,
Че станах различно същество.
Като обвивката на това същество
Мъжът ми се яви,
Този, който някога бях.
Успях да го наблюдавам,
Както някога гледах на съществата,
Тези, които се представиха пред погледа
ми.
Но аз бях пренесен в други светове.
Огънят от древните земни времена
Можех да усетя *
И вижте как ще стане
Кръвта на дневния ми човек кипна.
Въздухът е изпълнен със светлина.
Можех да погледна -
И моето мислене
Произходът се появи пред душата ми.
И какво някога е означавала водата за
мен,
разкри ми призраците,
Те оформиха съзнанието ми.
И всичко това не беше просто суха
теория,
Това беше лична съдба.
Стана ми близък,
Как за хората
Близо е топлото сърце на приятел.
Бях изоставил старата си природа.

Сякаш от мен се роди нов,
И всичко, което ме промени,

Второ изображение

То се преобрази в ехото,
Това ми звучи сега от моя нов свят:
Човече, познай себе си.
Някога се страхувах
Божествени светове и духовни същества;
Този страх отдавна го няма.
Тя отиде в бездната
С всичко, което някога желях,
С всичко, което мразех преди .
Но от бездната
Виж ме сега
Същество по-страшно от цялото войнство на
демоните,
По-ужасяващо от всяко описание
Човешки ужас.
Какъвто бях и аз самият някога,
Това, което си мислех, че съм оставил зад гърба
си,
Гледа ме ужасно
С ужасени погледи
От дълбините на бездната.
Аз съм.
Чувал съм за оковите ,
Тези, които някога са изковали Прометей
На скалистата земя на Кавказ.
Тези окови ми се струват незначителни,
Чувствам се фалшифициран/а
Към моето собствено бездънно аз.
Да, ето те и теб, носиш се.
Ужасно чудовище.
Убиваш ме като опустошителна отрова
Последната следа от завещанието ми.
Ледено усещане пронизва крайниците ми.
Силите , които се подиграват
Всичките ми чувства са погълнати,

Второ изображение (Трето изображение)

Копнея да избягам от земята, до
духовно чисти висоти. И когато
си мислех, че мога ясно да видя
възвишените светове на идеите,
ти разпространяваш с
изпаренията си черна мъгла и
душата ми ослепява.

Лили [към детето]:

Продължавай да го гледаш,
Като четирите снимки
следват един друг,
И няколко думи ще ми кажеш
Бих искал също да кажа,
Това ви казват снимките.

Лили: Не мога да мълча пред теб, приятелят ми е
източник на сериозно безпокойство за мен.
Ти знаеш по-добре от мен къде ще го отведе
пътят, който му показва. Виждам твоята
светлина. Ти ми отне тъмнината; затова
недоверието никога не може да ме нападне в
яркостта на духовния свят. И че светлината
на бъдещето

Трето изображение

Ще донесеш,
В което съм сигурен .
Но мога да страдам от всичко,
Нещо, което живее там през цялото време.
И така, съчувствам на приятеля си.
Чувствам силата на думите ти,
Но виждам как волята на мъжете се отдалечава.
Все повече и повече от това, което се крие в тези
думи.
Аз самият живея изцяло според тези думи;
Но светът ми става все по-чужд.
Примирих се с това.
Но аз знам от самите вас,
Че не трябва да се разкъсва напълно
Групата, която се изплита сама
От ума към материята.
В детето, което току-що ни напусна,
Търся начин да го запазя.
Някога е било намерено дете.
пред вратата ми .
Приблжих го, превръщайки го в действие,
Какво казваш за това да станеш човек,
И току-що ми бяха предоставени допълнителни
доказателства.
Колко безкрайно дълбоко дреме в детето
Първичното семе на света, което думите ти
тълкуват.
Накарах нашия приятел да го боядиса.
Развитието на насекомото
В смислени изображения, *
Следвайки мистериозния живот
От яйце през гъсеница и какавида
До пеперудата.
В детските, чисти образи,
Най-ярките, само за мен

* [вж. началните думи на сцената]

Младата душа разкри,
Ако микробите са налице за пълно
разбиране ,
Как човешкото его обхваща
Огледало на Вселената
И как това влияе на духовното тяло
То съдържа и освобождава в себе си .
И как това тяло
Той се върти в етерна форма
сили на слънцето
се разгръща във физическо съществуване.
В красива хармония на силите
Можеше да се види
Природата на детето от ден на ден.
Но сега се сблъсквам
Най-трудният от моите изпити.
е да се задържи детето.
По-нататък около кръга на нашия свят.
Чудотворство върху детската душа
Те сякаш бяха правилата на ставане,
Толкова фино настроен към реалния живот.
Без да осъзнава себе си, той действаше
Вътре в детето до съвсем скоро,
Какво трябва да се разкрие
От семената на самото му същество.
Вече навлизаше в старост,
Където чувствата се раждат от по-дълбокото
аз,
Пробуждане в човешкото същество,
И аз сам се влюбвам
За да се види какво се е разкрило.
Личният ми живот започва с детето
Да се чувства като негов модел за
подражание .
се появяват нежеланите плодове .

Срамежливите погледи на детето

Трето изображение

И чувство на лекота обзема цялото му
същество.
То също ще стане физически недееспособно,
И можете да видите как умът става
притъпен.
Така виждам дълбоко същността си.
обезпокоително за младото човешко
потомство,
И разделянето е от съществено значение.
Последното нещо, което ме свързваше
С традиционния свят,
Пада с моето мъниче.
Мога да живея само в духа;
Не съм в състояние да действам сам,
И с цялото си същество
Струва ми се, че съм се заблудил в истината,
Но в действителност,
Губи връзка с реалността.
Мислех, че мога да удържа силата на
приятеля си,
Докато не събуди спящото същество в себе си.
Той сякаш потъва в бездната,
И да изчезне сякаш
С него светът дойде при мен.
Очаквам с нетърпение
И виждам светлина,
Но преди светлината
Бездната.
Как да го пресечем
Знаейки това чрез теб
Душата ми сега изисква.

ЙЕРОФАНТ: Духът ти винаги ще те носи в
светлината на вечността. Ужасите
на мрака са ти пощадени. Но не и

раните на душата.

Страдайки от мъките на времето,
Не мога да ти спестя това.
Да погледнеш светлината,
Е твойт дар;
За да узнае какво е видяно,
Това е извън твоята сфера.
Затова трябва да ви покажа
Сега влакът.
Там, близо до сърцето ти
Най-дълбоката болка на света.
Трябва да чувстваш ,
Какво се случи в този момент по света?
Като горко през всички същества
Това ще предизвика ужасяващо
треперене.
Как трябва да умре човек?
Да се издигнеш отново
С плодовите сили
преминал жизнен цикъл,
Така че те трябва да се разкъсат
Старата късметлийска банда,
Хилядолетният
обвързан с духа
Скучният материален живот,
Наздраве за ново щастие!
да цъфти в праха на старото.
Отразява се в душата ти,
Какво беше болезнено преживяно
В началото на хилядолетието
Застаряващият свят.
наясно с това.
Оттеглени. В техните архетипи
Само какво ще се случи след това
Болезнената промяна,

Трето изображение

Видимо и осезаемо
Само виждащите,
Тези, които гледат зад завесата на
съществуването.
Но аз те избрах.
За да отразят събитията.
Твоята безкрайна загуба,
Тази, която болезнено разтърсва душата
ти ,
Това е картина на съдбата на света.
Чувстваш това, което милиони
преживяват,
Но да го усетиш
Не притежавайте никакви чувства на
интелект.
Но се ражда от най-тежкото страдание
Да се родиш в нова епоха носи щастие .
Силата на душата ти ще стане чужда.
Древните човешки способности,
Но те избягват бездната
Нови сили на човешките същества,
И тяхното превръщане
Трябва да си помощник.
В подходящия момент
Вашият приятел преживява ли повратната
точка?
Неговото собствено същество.
имат трудности с раждането
Неговите спящи сили ,
Защото световните духове
Да се постигне
Работата на Андрес.
Те оформят човешките души
Семената на бъдещата визионерска сила.
Ерата се заражда,

Да погледнеш в духовния свят
Ще бъде възможно
Душата също,

Което расте само в ежедневието .
И ако от едната страна
Лентата е скъсана,
Това обвързва ума
Към света на тъканите,
То ще се вплете със светлина.
От другата страна.
Затова търсете в най-голямото нещастие
Най -висшето щастие
Подготвителна основа.

ЛИЛИ : Знам , че човек трябва съзнателно да носи
това, което несъзнателно оттича за
другите. Затова и аз ще нося ранената си
душа с горящия огън на безкрайното
отричане. Те биха били трудни за
понасяне, ако раните се разпростираха
през хилядолетия. Но аз трябва да ги
преживея за толкова кратко време.
Имаше време и за мен, когато можех да
плача от скръб за душата на приятел и да
намеря утеха в болката. Това време
отдавна отмина. И ми се струва, че
вечности се задържат между онази епоха
и тази, която преживявам сега. Не трябва
да изисквам отново това, което е
загубено. Нито пък мога да го оплаквам.

Трето изображение

Щеше да има през това време
Никой, който не се смята за суетен сън
Отхвърлете това, което е безкрайно
страдание
То е в сърцето ми.
Моите страдания биха били малки
Ежедневието
В допълнение към техните
И моята съдба
Ако открият модел
Наред с техните реалности.
Само болката ми позволява да осъзная,
Преподобни отче,
Твоята замислена мъдрост.
Имаш по специален начин
Това ме води до същината,
Тъй като трябва да се запозная
Страданието на света
В основата на тяхното съществуване.
Преди ме държеше далеч
Всичко, което отива във висшето
Създават се светлинни сфери .
Ако бях влязъл твърде рано,
днес би бил празен.
Но ето как ме оставяш да си ходя
Чрез времеви рамки,
Да преживееш ежедневието .
Преживял съм житейски конфликти,
Когато бях далеч от него,
Да ги уловим в идеи.
Душата ми се научи да обича
И научил гняв,
Тъй като тя нямаше представа,
Че беше успокояващо

Дава за любов и гняв.
На душата ми беше позволено да бъде млада
И се наслаждавай на всичко,
Какво възвисява хората;
да се наслаждава на плодовете на изкуствата
И се потопете в блаженните радости на
природата.
Веднъж можех да се засмея,
Както се смеят само децата;
Можех да плача.
Като хората, които прогонват болката.
Беше ми позволено да правя всичко това през
онези времена,
Тези, които се следваха един друг в моето
същество,
Че сега жилището в светлите височини
Нищо не може да отнеме това, което съм
преживял.
Че във всеки един момент
може да живее в мен
Какво радва и най-детската душа,
Това, което желае сърцето, обичащо
изкуството.
И когато призраци на живи мъртви
Клиенти : голямата измама
Светът ли е, -
Тогава, в бездната на страданието, той казва
И във висините на светлината
Сърцето ми: вечната истина
То живее във всичко, живее и в най-малката
цветна частица,
Живее в искрящия слънчев лъч,
Кое то се отразява в капката роса

Живее в ликуване,
То живее в разочарованото човешко сърце.

*

Първо изображение

ГИГАНТ : Обичам анекдотите и ги намирам
за остроумни, но за моя мозък те
вероятно ще си останат това,
което са били досега: добър
материал за запълване на времето,
което имам между работа и
удоволствие.

1. БЛУЖДАЕЩ ОГЪН: Струва ми се така
Отклонил си се твърде далеч от
целта си. Забравяш, че може би
никога нямаше да живееш, ако не
бяха онези, които са усвоили
изкуството на мисълта.

Л.: Господ е прав.

О, приятелю, ти не знаеш
колко сладко е съдържанието
на живота, когато знанието
разкрива на душата
същността на нещата.

Л. се връща :

желание да остана още малко.
Да прекараш време с,
Чийто поглед беше толкова мрачен
Така е от дни.
Изглежда си разбран погрешно
Да живееш за мен.
И вместо това , радостна наслада
И радостите на съществуването
От новия поток на откровения към теб ,
Отнема ли това цялата ти сигурност в
живота?
Тревогата се влива в сърцето ти
И болест в душата ти.
Колко често ни казват,
Само здравето е плод на новото учение;
В теб тя изпитва своята противоположност.
Виждам други плодове
Дезинфекцирайте ги.
Те намират старото си съществуване за
скучно,
Тези, които остават до мен.
Едва сега осъзнават,
Как желанието царува в целия живот.
И по сто различни начина
Те се радват на знанието
Часовете на деня
Тъй като най-важното
Те вече не изглеждат
Празнота, която те презират,
това , светла радост
По божествени причини.
Откъснат си от ежедневието,
Въпреки това, ти не си свободен/свободна.
Вместо да го оставим да втаса отново
Стремежите на сърцето

Първо изображение

**От ваната на интелектуалния
живот,
Нека уморените ти крайници
изсъхнат;
Вместо да го оставим да блести
От собствените ми очи
Че той отвори светлина,
ли се робски окован/а?
Към остатъците от предишното ти
същество.
Ще ходиш в импулсите на живота.
Прозрение, което е станало твое.
Животът не е умрял,
трансформира наново .
Почувствайте като сила това, което сте
възприели,
И като нов човек
Ще се събудиш ли?**

**МЪЖ : Искане ми се да дойде време, когато ще
можем да се разбираме. Засега
говорим на други езици, въпреки
че всичките ни езици произлизат
от един и същ източник.**

*

*

предварителна игра

МЪЖ : Значи това искаш да правим тази вечер.
се отново на съдбата си , за да тичам към
компанията ти, която ограбва мен и децата
ти.

ЖЕНА: Каза ми го вече толкова пъти,
Че си се примирил/а с това.

МЪЖ: Но всеки път отново съжалявам, когато трябва да
видя как ставаш все по-чужд за всичко, което
прави живота ми достоен за живеене.

ЖЕНА : Често си говорила различно и за това.

МЪЖ: Любимият признава,
Това, което той не може да промени,
да причини сериозно обида на любимата си
[Подгответе се.

ЖЕНА: За вас е възможно да признаете, докато за мен е
невъзможно да се поддадете.]

МЪЖ : Просто ми е неразбираемо как можеш да
изискваш това, което е било чуто сто пъти,
сега да се разглежда и като куклено
представление.

ЖЕНА : Това, което е съществено за живота,
става значимо по всеки нов начин.

предварителна игра

МЪЖ: Жизнен – но и отчуждаващ.

ЖЕНА : Трябва ли да ти повтарям за стотен
път колко неподходящ е този
отчуждаващ ефект върху живота?
Някога ми липсваше
От всичко, което твоята образователна воля е
насочила към жените, смелостта да
отглеждаш деца. Ти самата отдавна разбираш,
че на този дух дължа не само смелост, но и
повече - проницателност и сила. И тъй като
видя плодовете на моя път, никога не можа
напълно да отречеш значението му за мен,
въпреки че винаги изглеждаше неохотна да
приемаш въпроса сериозно.

МЪЖ : От това виждаш, че не съм сляп. Просто
разбери, че неразбираеми идеи не се
вписват в работата ми.

ЖЕНА: Притиснах те
Дори не и да дойде с мен.

МЪЖ: ЕДВА ЛИ щеше да помогне.
Защото понякога и аз бих бил любопитен
Воден от мен,
Проклятието на подигравката
бих се въздържал/а.

ЖЕНА: Иначе си истински любящ мъж във всяко едно отношение. Но кажи ми, наистина ли е само женска логика, че са нелепи онези, които намират за нелепо това, което толкова ясно виждат като достойно за живот?

МЪЖ : Знам само, че най-добрите от нашето време се обединяват в това мнение.
Общественото мнение гледа на тази дейност със съжаление, ако не я смята за направо опасна.

ЖЕНА: Обществено мнение
Бързо се стига до присъда, дори когато са на километри далеч от разбирането.

МЪЖ: Не искаме да спорим за това .
трябва да се противопоставям на обществеността, за да не подкопая позицията си.

ЖЕНА : Много е тъжно, че трябва да бъде така.

МЪЖ : Днес отново прочетох,
Върху какви нестабилни основи се крепи всичко казано.

ЖЕНА : Знанието на писателя
Вероятно този път ще бъде също толкова дълбоко, колкото всичко останало, което съм виждал.

предварителна игра

МАН: Може би; но ситуацията е различна, когато идеите се вземат предвид. И отново е различна, когато машините поставят театрално представление. Тогава дори вкусът е развален. Какво може да се получи от такова представление ? В най-добрия случай...

Символи, висящи като сламени кукли,
плод на мисълта; алегории за така
наречените дълбоки идеи. Дразни ме, че
ми се съпротивляваш по тези въпроси.
Колко често съм те молил да дойдеш с
мен, когато, за да се възстановя от
суматоката на деня, исках да присъствам
на оживените драми със съпругата си.

ЖЕНА: ЗНАЕШ ли , направих го веднъж. Винаги се
озовавах дори в нищото, за което винаги
казваше, че се случва. Мислех си също, че
сцената отразява пълния живот; но този пълен
живот, уви, е толкова празен. И трябва ли
героите на сцената да ме пленяват, когато
куклите са живи? Отегчих се от това ново
изкуство, което иска да гъмжи от целия живот.
То е или без съдържание,

Защото тя трябва да бъде ,
Ако наистина отразява настоящето.
Или дори е критика на живота,
Тогава тя е безплодна,
Защото никакъв глад няма да бъде задоволен,
Нито една сълза няма да изсъхне,
Когато видиш гладуващи хора
И просълзени лица
Точки към дъските.

МЪЖ : Не е ли това просто
Плодът на новото изкуство е, че
то не бяга в мечтаните светове на
идеалите, а отразява борбите на
ежедневието.

ЖЕНА: Говорите като театрален критик;
Ясно е, че четеш под реда.

МЪЖ : Все още не съм намерил много добри
неща в любимите ти идеи.

ЖЕНА : Това ме прави щастлива,
Защото след като тези идеи бъдат развити
Готови да бъдат сервирани, най-накрая,
Тогава те трябва да се насият.
До тривиалното ниво на добра шега
И остроумните съвременници.

МЪЖ: Жено, време е за представянето ти. И моето
време дойде. Не ти казах преди,

предварителна игра

Че точно днес
Първият ни етап
Опитът прави
Истинска социална драма.

ЖЕНА : Ще се срещнем отново след няколко часа
и ще се разбираме както винаги.

[намер

и]

Допълнителни дизайни

Второ изображение

ЙОХАНЕС: ИМАЛО едно време,
Тъй като все още можех да вярвам,
То е основано само по себе си ,
Това, което очите виждат и ушите
чуват .
Но има знания
Ти ми отне заблудата.
Запознат съм с всичко,
Това, което виждам около себе си,
направи *Hinweggel öscht muss sein*,
Духовните сили си тръгват
Царството на съществуването -
Как се променя цветът на лицето
И силата на ръцете ми,
Веднага щом духът напусне тялото .
Знам , че земята лъжеше.
Дори само тази, на която стоя;
И докато потъвам в бездната,
Ако умът ми не ме лъжеше.
Така ми стана ясно, че призраците
Знам, не реалности.
Но къде ще намеря истината?
Така че винаги трябва да питам.
И винаги звучи така.
Илюзии, създадени от моите сетива:
О, човече, познай себе си! (Ехо)
Ужасно жестока дума,
Последвах те.
Ти ме научи, че не само
Заблуда и грешка ме обгръщат,
Стига да съм наясно със сетивата си и
Доверете се на ежедневните разумни
причини ,

Че и формата, в която
Аз самият изглеждам като заблуда;
О, тя е толкова доброжелателна , това е
истина.
Формата, която усещам - и
Повече, отколкото подозирах – тя се крие
Зад заблуда - но все пак смисъл
Има си скривалище - защото го показва
Всъщност, той стои до нея,
Какво е човекът - какво е той
В цялата си голота е - изкусително създание,
Алчно поглъщайки всички удоволствия на
света
Той просто иска да задоволи себе си,
Същество, което е животно и
Демон едновременно - това
Хладнокръвно унищожава най-скъпото,
Ако унищожението го задоволи -
На всяка алчност
Изпълнение , само нова алчност
Свидетел. - Да разпознаеш себе си
Това означава да се разграничиш от себе си
Да бъдеш подчинен - и
В подчинение, похот
Чувство - разпознаване на себе си
Създава се заблуден образ, който
Грешно приемане на заблудата за истина.
Да познаваш себе си означава ,
най -висше щастие означава,
Най-дълбоко нещастие за най-висшите
на щастията означава, че
Не приемай нищо за даденост. - Така че
Ако си представя себе си пред себе си,
Когато думата е изречена :
О, човече, познай себе си!

Второ изображение

Не, те не се разпознават,
Да избягаш.
Но къде да избягаме?
За да избягам от света,
Не мога да го направя.
Светът е само мой
Разпространение на себе си -
Но това аз е различно,
Предназначено е да донесе извисяване
и светлина.

»

Ужасно обвинение.
Той хвърля неща по мен от всички
страни:
Ти си, но ти си се променил/а
Самоунищожен , ти си сам за себе си
Една просто карикатура. - И вина -
Докосваш ме студено, дори в нищото.
Но бих могъл да бъда смазан от теб.
Не, не мога.
Разпознавам нищото в себе си,
Но това нищо,
Измъчва ме страх,
Удря ме с проклетия, които
Аз самият трябва да поема това бреме ,
Убива ме чрез припадъци,
Да си помогна в безсъзнанието си
Да се оковавам за себе си.
Нейната скала се срутва върху мен,
Водата им ме приема,
Но ако ме нападнеш,
Ако искаше да ме погребеш,
Щях да разбера само от моя
Сподели, така че ъ в
Вечният позор се преобрази
Това би било временното.

Порталът на Посвещението

Търся анкета.
Ах, аз съм възвишен,
Въздигнат в нищото -
Обвързан с [робския] човек,
Този, от който исках да избягам.

ЖЛ.1 »»

район в гората

(Звучи от извори и скали): *О,*
човече, познай себе си.

ЙОХАНЕС: ЧУВАМ ГИ ТАКА ОТ ГОДИНИ, ТЕЗИ ТЕЖКИ
думи. Те отекват за мен от въздуха и
водата, отекват от земните дълбини.
Както могъщият дъб се притиска към
мъничкото семе, така най-накрая се
извива в тази жестоко възвишена
дума, това, което от преплитането на
елементите, на духове и души, на хода
на времето и вечността, изглеждаше
разбираемо за ума ми: То живее в тези
звущи, о, човече, познай себе си. (Ехо)
И сега - то става ужасяващо живо
вътре.

Второ изображение

Около мен, вътре в мен, няма нищо.
Всичко е само тази една дума:
О, човече, познай себе си. (Ехо)
Разбива ме на хиляди същества.
Следя деня
И се превръщам в нощ.
Трябва да следвам земята,
Защото се върти около слънцето.
Търкам се в гръмотевицата,
Трепвам в светкавица,
Аз съм - вече не съм.
Покриването на собственото тяло ,
Тя е много далеч от мен.
Но аз живея като различно същество.
„Той ми донесе горчива мъка;“
Доверих му се напълно.
Той ме остави сам в мъката ми.
Нека студената земя ме обсеби,
Защото ме лишава от топлината на
живота.
О, аз съм тя, която изоставих .
Трябва да изтърпя техните мъки.
Прозрението ми даде сила,
Да пренеса себе си в друго аз.
О, ужасна дума! Винаги нови ужаси.
Те звучат за мен отвътре, отвътре,
отвътре:
О, човече, познай себе си. (Ехо)
Но как, в собственото тяло?
Разпознавам ли себе си?
Човешката форма ми е отнета.
Погълнат от похот и алчност,
Демоноподобна структура.
Аз съм - всяко съмнение изчезва.
Часът е,

Защото жадувам алчно
След всички удоволствия на всички
светове.
трябва да ме погълне:
Дивотата на собственото същество.
Поглъщащи огньове текат във вените
ми.
Думите на слънцата и земите;
Те живеят в моите пулсации,
Те бият в сърцето ми.
И дори в собствените си мисли,
Там усещам преплитането на чужди
светове.
Това са плодовете на словото:
О, човече, познай себе си. (Ехо)
Но от бездната -
Какво същество ме гледа?
Взира се в мен ужасно.
Чувствам се обвързан/а,
Тези, които ме държат обвързан с теб.
Прометей беше тази твърдост
окован за кавказките скали
Как се чувствам към теб.
Кой си ти, ужасяващо същество?
О, човече, познай себе си. (Ехо)
О - аз съм.
Знанието, то кове
За теб, чудовище.
Исках да избягам от теб.
Бях заслепен от световете,
В която избяга глупостта ми;
И така отново съм слеп
В моята сляпа душа. (Влиза Мария.)
О, човече, познай себе си. (Ехо) -

Приятелю, ти си тук!

Второ изображение

МАРИЯ: Търсех те.

Въпреки че знам,
Колко много обичаш самотата,
След толкова много мнения на хора
Пред душата ти,
Как те шурмуваха днес ,
Така ме боли сърцето,
Намирам те сега,
След думите на Бенедикт
Толкова трудни думи бяха изтръгнати от
теб.

ДЖОН : Колко обичам самотата!

О, приятелю, и това вече свърши.
Беше болезнено за мен,
Какво само общителността може да
направи за мен;
Но това беше сянка,
Ако го сравня с онази буря,
Тогава ме доведе самотата.
Досега самотата се смяташе за лек,
Когато объркването на живота ме
смущава,
Но сега и това
Взето от мен.
само да видя,
Как самотата ме преследва
Във всички светове, всички същества;
Как ме откъсва от мен самата ,
Да бъда в себе си
Падам отново.
Смятам за последното убежище на
човека
Загубих самотата си.

МАРИЯ : Трябва да ти
повторя думата,

Само Бенедикт може да ти помогне.
вслушаме в неговата мъдрост.
И ако паднат
Всички останали поддръжки също ,
Неговата дума ще бъде
Всички те се възстановяват.

ДЖОН : Мери, знаеш ли,
Какво ставаше вътре в мен,
Преди да те видя тук.
Тежка група е.
Това стана същото и за теб,
благородни приятелю.
Но е далеч от твоята природа да
За да усвоиш преживяването,
Което ме съсипа напълно.
Можеш да се изкачваш на големи
височини,
да потъна в най-мъчителната тъмнина,
Винаги ще бъдеш себе си.
Трябва да мога да повярвам,
Че нищото е произходът на
съществата,
Ако можех да тая надежда ,
Че от нищото,
Това, което изпитвам в себе си,
Човек някога трябва да стане.
Вече съм нищо.
Чух днес в нашия кръг
Говорете с единия и с другия.
Във всеки един от тях виждах
собственото си същество.
Трябваше да заквам с това
килията на монаха
И върви с него.

Чух в душата на другия
Приказните думи на Фелисия.

Второ изображение

**Във всеки момент
Силата на собственото същество
угасна,
Да се появиш в живота на непознат.
Така се разширявам до битието на
света.**

**Силата на собствената душа,
Винаги умирам за себе си.
О, махай се от мен, Мери.
Често ти звънях.
Ти беше моят живот
И смисълът на живота,
И сега те умолявам
Като знак на любезност от теб към мен:
Остави ме, о, остави ме.**

**МАРИЯ: Искам го, но
Трябва да ми обещаеш,
Че ние в следващия час
Ще се озовем отново в Бенедиктус.**

**ДЖОН : Какво ми казва вътре в себе си,
можех да ги видя? Не бях
аз. Демонът е, за когото
съм окован. Той говори
чрез мен.**

**ЕХОТО: Той говори чрез теб:
О, човече, познай себе си.**

III.

Стая за медитация:

Бенедикт, Йоан, Мария, Младенеца.

МАРИЯ Довеждам ти детето; то се
: нуждае от дума от устата ти.

БЕНЕДИКТ : Детето ми, отсега нататък ще
Ела при мен всяка вечер и
приемай от мен словото, което ще
те доведе до мир. Искаш ли?

ДЕТЕ: Толкова много го искам.

БЕНЕДИКТ : Днес , докато сънят те
обгърне, помисли:
Светлинните сили ме носят в
дома на духа. (Деце излиза.)

МАРИЯ Съдбата на детето, в ранните
: му години, беше толкова
странно преплетена с моята.
Ти ми показва пътя, по който
трябва да го вода от онзи ден,
когато майка му

Трето изображение

пред вратата като камък .
И чудодейно ефективен
оказа се вярно за него
Правилата, които ти даде
В духа на твоята мъдрост.
Знам , ако не чрез мен
Тези правила ще бъдат прилагани ,
Никоя от силите не е липсвала,
Тези, които спят в детето,
Възможност за пълноценен
растеж.
Но и тук става ясно, че
Тази благословия се превръща в
нещастие,
Искам ли да го даря?
Знаеш колко е трудно
Склонността на детето
Успях да спечеля само веднъж.
То израсна под моите грижи,
И нищо повече от навик
Стерилизира сърцето му
Можеш да ме намериш
Средствата за неговия растеж
Тяло и душа.
Тогава дойде времето,
Все повече и повече
Любовта към болногледача
Той се събуди в себе си.
И в този случай също
Беше ясно видно,
Че добрите сили могат да бъдат
обърнати,
Ако аз съм превозвачът.
В слънчевите лъчи на любовта,
Момчето ми даде,

Това, което вече беше цъфнало,
увехна .

под правилно управление.
Струва ми се, че получавам все повече и
повече
За мен е загадка .
Решението трябва да дойде от теб.
Защото как мога да го търпя повече?
Че аз съм силата на приятеля
Чрез присъствието си аз унищожавам
И момчето също
най -красивите блага от тяхната благословия,
Защото я обичаше
Получава от мен.

БЕНЕДИКТ : Тук се е образувал възел от нишки ,
които мистериозно създават карма в
ставането на света. Висшите духове
ръководят целите на всички
същества в световите на светлината.
Те могат да изковат целите на света
само когато хората им жертват
щастията и страданията, които
изпитват в земните сфери.

Следните думи от тетрадка от 1910 г. могат да се
считат за продължение на събитията .]

Ти не страдаш,
Да изпълни собствената си съдба .
Какво се случва в душата ти,
Това не е просто следствие от собствения ти живот.
Предопределено ти е да бъдеш част от плана
на
Да служиш на света.

Трето изображение

Нишките щяха да се скъсат ,
В който обитателите на духовните светове
Да предефинираш съдбата на света,
Ако от време на време
Не можеше да се вплете в тъканта
Съдбата на човешката душа.
Такива души се обединяват във фокусната точка
Кармата на човечеството.
Небесните се нуждаят от това, което преживяват.
Трябва да е без такова въздействие
Човешкият прогрес е в застой.
Да живея живот за духа,
Такава е съдбата на такива хора.
И който и да е земното им същество
Съдейки по обикновените човешки стандарти,
Той има само мираж пред очите си.

Продължил си напред. Живял си живот, който
е бил твой; в него съдбата ти се е изпълнила
според тежестта на собствените ти дела. Ще
живееш отново живот, който ще ти покаже такъв
път. Но този не принадлежи на теб. Той не
принадлежи само на човечеството; той
принадлежи на ставането на света. И това, което
може да се види от теб в земния свят,
Реалността не е такава, каквато е за другите хора.
Тя е просто символ на твоето висше призвание.
Когато те видях за първи път, не ми изглеждаше
като човешко същество. Ти принадлежеше към
духовния свят, като другите духове.

И нямаш тяло,
Да живея в него,
Какво е на ума ти.
Тялото ти е само съд,
За да можете да създадете
От земните сили,
От какво се нуждаят небесата .
И това стана моята професия,
Да предам на боговете,
Това, което си създал, бидейки човек.
Как би трябвало хората да могат да го носят?
Само с божествена природа.
Вашите стоки ще бъдат предадени,
Това, което действа във вас, в духа ви,
Хората го придобиват чрез сетивата си.
И точно там нещата могат да се превърнат в
най-лошото -

МАРИЯ: Мога ли все още да се доверявам на боговете?
Където сея добро, те ми показват зли плодове
като мой собствен продукт. И делата ми са
пред мен като деца, превърнати в
престъпници, които майка искаше да даде на
света, за да направи най-доброто за
себеподобните си. Срам трябва да ме обземе,
когато видя себе си в делата си, и страх трябва
да се промъкне в душата ми. Виждам как най-
доброто става най-лошото, когато се
просмуква от душата ми в друга душа.

Трето изображение

И трябва да усетя как жизнената кръв
в мен се превръща в разрушителна
отрова в другия.

МЕРИ: Довеждам ти детето, то се
нуждае от дума от устата ти.

БЕНЕДИКТ: Детето ми, отсега нататък ще
Ела при мен всяка вечер и приемай
от мен словото, което ще те води в
царството на съня. Това ли искаш?

ДЕТЕ: Толкова много го искам.

БЕНЕДИКТ: Тази вечер изпълнете ума си, докато
сънят ви обгърне, със силата на
Словото: Сили на светлината ме
носят в дома на Духа.

(Детето си тръгва.)

МАРИЯ: И сега, тъй като съдбата на това дете е
да тече в бъдещето в сянката на
твоята бащинска благодат,

Дали може би времето също е там,
въпросително
Тази душа се приближава до водача,
Той стана негова майка,
Ако не чрез кръвни връзки,
Така стана чрез силите на съдбата.
Ти ми показва пътя,
Този, когото трябва да водя
От този ден нататък,
Откакто го намерих
Беше поставено пред вратата ми.
От непознатата му майка.
И чудодейно ефективен
Оказа ли се пациентът, че е
Правилата, по които аз
Беше му позволено да го ръководи в
продължение на години
В духа на твоята мъдрост.
Душата му се разкри
силата на тялото ,
Тези, които дремеха в съществуването.
Изглеждаше сякаш инструкцията ти
Щеше да произлиза от онези богати хора,
В която живееше детската душа,
Преди да е изградила черупката на тялото
си .
Като възрастни, видяхме човешката надежда,
Светеше по-ярко с всеки нов ден.
Знаеш колко е трудно
За първи път научих за склонността на детето
успя да спечели.
То растеше под моите грижи,
И нищо повече от навик
Първо, душата му се свърза с моята.
То стоеше до мен, чувствайки,

Че имам достатъчно пари за него*

Трето изображение

За физическо и духовно израстване.
Така беше, силата на твоята мъдрост
Само по себе си, само изглеждаше
И настроението ми не беше по-
различно.
Защото е като инструмент на
мъдростта.
Дойде времето, когато
Събуден в детското сърце
Любов към болногледача.
Външно събитие, донесено
Трансформацията в този живот.
Провидецът влезе в нашия кръг.
Детето обичаше да е около нея,
И няколко красиви думи
Тя го научи под нейното магическо
влияние.
Тогава дойде един момент,
Ентусиазмът го обзе
Тази чудна жена,
И детето можеше да види
В очите ѝ проблесна лъч светлина.
Разтърсва до самата същност на
съществуването ти
Младата душа усети себе си.
Тя дойде при мен, ужасена.
От този час нататък
Беше ли детето за мен
С любов и обич.
Но тъй като съзнателното чувство
И не само шофирането
От мен получих даровете на живота.
И стопли младото сърце
Тя трепереше, когато той я погледна
Срещнах човека, който ме обичаше,

Загубихте ли мъдрите си думи ?
Правилна плодовитост.

трябваше да изчезне ,
Това, което преди това е узряло в детето.
И така изглеждаше в това същество
 Да повторя какво ще кажеш за приятеля
Толкова ужасни се оказаха.
Струва ми се, че получавам все повече и
повече
Тъмна загадка за мен самия .
 Не можеш да ме защитиш
Тревожният въпрос на живота:
Защо разглезвам приятеля и детето си?
 Ако обичах работата
Опити за извършване на престъпления срещу тях
 Духовното напътствие е само толкова
 добро, колкото е
Разпознаването позволява на сърцето.
 Често ми посочваше
 Към тази висока истина,
 Че илюзията се разпространява
На повърхността на живота ни .
Но ми е нужна яснота,
Трябва ли да търпя тази съдба?
То е жестоко и зло.

БЕНЕДИКТ : Тук, в този кръг, се образува възел от
 нишките, които кармата изплита в
 създаването на света. О, приятелю,
 твоите страдания не са просто
 следствие от твоята собствена съдба.
Защото аз се бях изкачил на стъпалото,
за да мога да живея в онези първични
царства, където тъкат висши духове.

Трето изображение

Мрежата на световното битие,
Тогава ми се яви божествено същество,
Спускането трябва
В земните царства и живея
Вътре в обвивка от човешка плът .
В този повратен момент в историята
Това ли изисква нашата човешка
карма?
Важна стъпка в хода на световните
събития
Това е възможно само ако боговете
Да търпиш безчовечността.
ума могат да се разгърнат,
Те поклъват в човешките души,
Само когато бог е посадил семето
Поставен вътре в човешко тяло.
Но ми беше възложена задачата
За да намеря тези хора,
Този в собственото си същество
на Бога .
Така че трябва да се свържа
Дела на небето
С човешко същество.
Въображението ми търсеше.
Падна върху теб.
те беше подготвил
Вашето CV, за да станете лечител.
В много животи си имал
Ти придоби възприемчивост
За всичко голямо,
Човешкото сърце живее.
Благородната същност на красотата,
Най-висшето изискване на
добродетелта ,
Ти носеше като духовно наследство

Тя е в нежната душа.

И какво е твоето вечно аз
Създадени чрез раждане,
Превърна се в узрял плод
В по-младите си години.
Не се захващай твърде рано
Към стръмни интелектуални висоти,
И така не е възникнало за теб
Стремежът да отидеш в духовния свят,
разберете напълно
Невинните удоволствия на сетивата.
Душата ти научи земната любов
И разпознай земния гняв,
Както всички интелектуални
изследвания
Това все още беше далеч от ума ѝ.
на красивата природа,
Изкуствата берат благородни плодове
Това беше богатството на живота ти.
Позволено ти беше да се смееш
щастливо,
Как се смеят само децата!
Сенките на живота
не е бил докосван.
Научихте за човешкото щастие
Признаването и страданието
Оплаквайки се във времена,
Тъй като самият ти прародител
Не се разсъмваше да попитам
на щастieto и страданието.
Душа с такова настроение,
Тя навлиза в земното съществуване
Като зрял плод на много животи,
И детската им невинност разцъфтява ,
Не коренът на духовното същество.
Само такава душа би могла

Трето изображение

За носител избирам Бога,
когото съдбата е определила
като активна сила за нашия
човешки свят. А сега
осъзнайте защо вашето
същество се трансформира в
своята противоположност,
желаейки да се излее в други
същества. Духът във вас
работи във всичко, което може
да узрее като плод в
човечеството за царството на
вечността. Той ще убие много
в царството на времето. Но
жертвите на неговата смърт
ще посеят семена в най-
дълбокото си същество за
висшия живот, който
разцъфтява от смиреното
умиране.

МАРИЯ : Еми така стоят нещата и с мен.

Ти решавааш най-мрачната загадка в живота
ми.

И усещам яснота

В този здрач ,

Този в този час

Обзема душата ми.

Да, яснота, усещам я.

Но аз ги проклинам, това Бкарити,

И те проклинам,

Този, който ме превърна в инструмент

Заради дивите му изкуства.

Имам време до този час

Не се усъмних нито за миг.

В разцвета на духа си ,
Но този е достатъчен за това.
Да паднеш в сърцето ми
Тронът, който построих за теб,
И когато, по дяволите,
Познавам ли боговете ти ?
Трябва да съблазнявам другите,
Защото ти ме съблазни пръв.
Искам да избягам от теб
В далечни земи, в които
Гласът, който първият
вестител на спасението ,
Нищо не умира.
Знам , че разстоянията са,
Където е нечуто за моите уши
Фалшивото учение за Бога,
Тези, които устните ти обявяват -
Тези далечни места трябва да са толкова
близо ,
Че проклятията ми все още могат да те
сполетят.
на собствената кръв ,
Ти ми ги открадна,
Да дадеш на твоя фалшив бог,
Което трябваше да бъде мое .
О, тази топлина на кръвта!
Тя ще те изгори
В основата на вашите адски изкуства.
Трябваше да повярвам на измамата ти,
И тъй като можех,
Ти ли ме създаде сам?
Мираж.
Видях силите на моето същество
толкова често трансформиран в обратния
образ;

Затова трансформирай това, което е любов

Трето изображение

Сърцето ми, обърнато към теб,
Сега обхванат от огън на дива
омраза.

Мразя силите на Сатана .

Но искам да се стремя

Тази любов към неговата дивота

Събуждам се в себе си,

И искам да запечатам връзката.

С най-страшните духове,

Да лаеш такъв огън,

Това те изгаря

С всичките си дяволски умения.

Грипнах се... о -----

(Той пада.)

БЕНЕДИКТ: Сине мой, и аз се приближавам към теб

Решение и изпълнение. В теб, в

този час, гласът и чувството

умират. Ти видя как твоят скъп

приятел бяга от нас с дива реч.

Душата се извисява във висини;

само смъртната привидност на

приятеля говореше в този момент.

Тази обвивка на самото благородно

същество трябваше да бъде

изоставена, за да може

противникът, който иска да

унищожи делото, което ми е

възложено за бъдещето на

човечеството, а също и за това

човешко същество, да се измери с

мен в неговата сенчеста форма. И

можех ли да се задържа?

Проклятията и магиите,
Да, тя самата, която говореше,
За реалностите
Дори само за няколко секунди,
Това би била цялата ми мъдрост
Изчезна в нищото наведнъж.
И това проклятие,
Този, който ми натовариха
Той ти се струва като кама,
Този в собственото сърце
пробити.
Трябва да гласувате.
Можете през този час
Следвай я и се обвържи с нея.
За заблудата и заблудените
същества.
Не бива да те спирам.
Но знай, че онази, която току-що
проклинаше,
Не беше ли любимото същество,
Този, с който досега си бил свързан.
Трябваше да се случи и за нея.
Ужасяващият час,
Поради своята същност, черупката
беше проникнало
От измамата на Луцифер,
И неговата зловеща сила,
Тя прокле с найблагородното
човешко тяло.
Приятелката, на която беше дадена
Ти си в нея,
В този час
Тя напусна божествения съд.
Тя трябва да осъзнае, че
В какво могат да се превърнат

хората ,
мярка на благородния човек

Трето изображение

Те живеят,
напуска черупката.
Те ще станат плячка на Луцифер.
Но дали това ще бъде благородно
човешко същество?
Същността на Аз-а
Никога да не бъде видян да изчезва.
Но беше необходимо да се намери
напълно
Същността на Бог вътре в нас »
Те гледат към всички дълбини,
се потопиш в тях
Човек е способен на това.
Богът в нея ще живее
В най-дълбоките кътчета на душата,
Тъй като очите на съзнанието им
разпознавам в телесното си аз
Зловещият пазител на ада.
И трябва да ѝ бъде пощадена
Ужасният, мрачен момент,
Тя щеше да се опияни от страх
Никога не се катерете
И хората никога не получават
божествена благословия.
Спуснете се в земната долина.
Но ти, сине мой,
Видя го да пада в тъмнината,
Какво е временното в това същество,
Към когото блести цялата ти любов.
Защото боговете ти говориха
От нейната уста, трябваше
Принц на Ада
Чуваме го и в този глас.
Сега със сигурност ще откриеш
Пътят към истинската им същност.

Каквото извираше от нея по сияен
начин ,

Мракът падна в теб.
Така че, оставете го да тече.
Това, което се виждаше като
тъмнина от нея
Току-що ти беше разкрито,
И ще се трансформира обратно.
Разрухата, която тя ти донесе,
В благословията и какво е от
смъртта
Тя донесе на душата ти,
Ще бъде ли животът твой?
Когато го погледнеш отразено
На смъртното им легло —.
Тук се оформя
В този кръг
Възел, направен от нишки ,
Кармата полудява
В ставането на света.
Имаше ли в този час
Силата да намериш приятелката си
Чрез противоположния си образ,
илюзията,
Ще те пазим
В собственото си същество.
Освободете пълната си сила
Думи, които ти звучат добре
През устата ми
От най-високите духовни висоти.
Те ще носят душата ти
В свободните божествени висоти:
Същността на светлината, тя блести
През обширни пространства.
Благословията на любовта стопля
Последователността на времената.
И пратеници на духа

Ожени се за светлината

Трето изображение

Пълнотата на душата на
любовта.
И копнежът трябва да се
удовлетвори
Благосклонността на двамата
благородници;
Тя се приближава
Силата и мощта;
И мъдростта ги обединява.
И по много начини
Образът на човечеството се
оформя.

О, духове, говорете в мъртвата
душа на този човек и я събудете
от нейното нищожество за ново
желание за развитие.

Мислите му се издигат
По изначални причини -
Това, което той смяташе за
сянка,
Това, което той преживя като
фантом,
Отплавайки от света на формите,
От тяхното изобилие
Хора, които мислят
в сенките -
От тяхното изобилие
Хората, които виждат
Живеейки в сенките.

*Четвърто
изображение*

ЛУЦИФЕР: О, човече, познай себе си, о,
човече, разбери ме. Ти си се
обърнал от духовното
ръководство към свободните
земни сфери. От чистотата на
душата, от яснотата на ума, ти
си избягал и си търсил
собственото си същество в
земно объркване. Ти ме намери.
Боговете пожелаха да сложат
завеси пред сетивата ти. Аз
разкъсах завесите на две.
Боговете в теб пожелаха само
да следват волята си. Аз ти
дадох своеволие. О, човече,
познай себе си, о, човече,
разбери ме.

АРИМАН: О, човече, разпознай ме, о, човече,
възприеми себе си. Ти си
избягал от мрака на духа. Ти си
намерил светлината на земята.
Затова почерпи силата на
истината от моята сигурност.
Аз дарявам, аз създавам
красота . Боговете искаха да те
грабнат.

Четвърто изображение

Реалността на Земята.
Аз те водех
В истинската същност.
О, човече, познай ме,
О, човече, почувствай себе си.

ЛУЦИФЕР: Нямаше времена,
Тъй като ме нямаше. Следвах те
през житейските пътешествия,
щях да те изпълня със силна
есенция.

АРИМАН: Нямаше времена,
Защото ти не ме погледна. Очите
ти ме погледнаха в цялата земна
същност. Там блестях за теб в
горда красота.

ДЖОН : Аз съм против теб.
Ти ме накара да почувствам,
в многобройните си животи,
гордите импулси на
желанието...

*

МАКРОКОСМОС: ЗНАЧИ ти си тук, на мястото,
което толкова пламенно желаете.
Причиняваш ми голяма мъка.
Трябваше да те преведа през
скритото царство на стихииите, но
самото ти съществуване
предизвика буря.

Умът ти се съпротивляваше на
действието на моите сили .

КАПЕЗИУС: Кой си ти?

-Мистериозно същество, което ме
преведе през духовни светове в
това красиво царство?

МАКРОКОСМОС: Аз съм духът,

Той е видян от човешката душа
само когато ѝ е служил. Аз съм с
теб от вечността.

КАПЕЗИУС : И аз не задавам много въпроси сега.

Според произхода на твоето същество.

Чувствам жажда за живот

Във всичко, свързано с моето същество.

Попивам радостите на съществуването.

От всичко, което гледам.

Чувствам свят

В духа ми

И възкресявам

От най-дълбоките причини на душата

ми

Искам ли истините,

Хора вдигат

За горди овчи пасища.

Пред мен се простира безкрайността.

МАКРОКОСМОС: Това е ехото на собствените ти думи, с

които се опияняваш. Осъзнай

безсилието си. Липсва ти гордостта ти.

Четвърто изображение

Изграждане на светове,
В съня си живееш сам
Твоето смело строителство,
И думите ти
Освободете просто
Елементарната буря;
Творческият не,
Разрушително , само то се разкрива.

СТРАДЪР: Може да го наречете мечтател, който в
огнената мощ на младостта рисува целта си
пред душата си. Но подобна дума не може
да се отнася за мен. В монашеските килии за
първи път пламенно умолявах духа. В
житейските борби спечелих стълбовете на
истината. Бях воден от заблуда.

[Фрагментът свършва тук; продължението идва от
друг брой.]

СТРАДЪР: Още една такава зловеща дума. И тази веднъж
отекна в мен. Когато един пророчески човек се
опита да наруши кръговете на самоуверения
разум и да ме накара да почувствам жилото на
съмнението: тогава можех да го чуя ясно. Но
това вече е свършено. Предизвиквам твоята сила,
древно същество, родено само от природните
стихии. О, не, разуме, той ще те завладее по
различен начин, отколкото си представяш. След
като се издигне гордо до висините си чрез себе
си, той ще бъде твой господар.

МАКРОКОСМОС: Светът е устроен по такъв начин, че
Всяка услуга изисква своето заплащане. Аз ви
дадох самите вас; вие ми дължите наградата за
нея .

КАПЕЗИЙ : Ще създам от ума си преобразен еквивалент
на природата . Природа, издигната до идея,
произлизаща от човешката душа – това може
да е твоята награда, тъй като ти показва на
човека полето, където той смело се издига от
дълбините на природата на сцената на
мисълта.

МАКРОКОСМОС: Видяхте колко малко е вашето
Гордите думи не значат нищо в моето
царство. Те отприщват бурята и само правят
елементите на разрушението по-подходящи.

КАПЕЗИЙ : Така че можеш да вземеш наградата си,
където и да я намериш. Човешката душа, в
разцвета на своето образование, чувства своето
призвание само да задоволи себе си
. Тя не може да твори в полза на другите. Тя
чувства, че е направила достатъчно, когато е дала
форма на това, което иска да се прояви отвътре
навън. И не е ли такъв импулс и природа в
човешкия дух? Не е ли това висша природа?

Четвърто изображение

Той си отиде. Но накъде да се обърнем?
Първо трябва да намерим пътя си в това ново
царство.

СТРАДЪР: Искаме да следваме най-близкия път, който се
предлага. Нека не пренебрегваме никакво
предпазливо действие; то ще ни отведе до
нашата цел.

КАПЕЗИ ÜS : Струва ми се, че човек трябва да започне от
целта

Не говори. Целта може да бъде намерена,
ако смело следваме импулса,
което ни движи отвътре. Накъде води?
Какъвто и път да ни отведе; нека вървим
него, за да разберем истината
Лидерите ни избират и в благородство
мили и с най-добри намерения от наша страна
Водещи стъпки: можем да следваме себе си.

СТРАДЪР: Но ние трябва да определим посоката на
действията си. Всеки, който не знае накъде
иска да отиде още от първата стъпка, може да
бъде от малка полза. Те може да са доволни,
ако искат да служат само на себе си, но
службата на човечеството изисква твърди
цели.

(Другата Мери става видима.)

Но виж, какво създание! Сякаш самата скала
го е родила . От кое царство идваш?

ДРУГАТА МАРИЯ:

Боря се през скалиста земя и съм
собственият глас на скалата, смуча
влажен земен сок и размишлявам
върху собствения смисъл на земята,
отпивам животворящ въздух отгоре
и се оформям от нейното същество.
(Музикален мотив.)

СТРАДЪР: Тогава не можете да ни помогнете.
Това, което расте само в природата,
е далеч от висшето човешко
разбиране.

КАПЕЗИЙ : С радост обръщам поглед към теб,
вярвайки, че чрез теб сила ще
бликне в мен.

ДРУГАТА МАРИЯ:

Чувствам се толкова странно
По твоите думи.
Те проникват в цялото ми
същество,
Но стават ли те смислени?
Не аз.

КАПЕЗИУС : Това е доказателство,
Че загатката на твоето същество
от нас .

СТРАДЪР : И да ни служиш е твой
дълг.

ДРУГАТА МАРИЯ:

Искам да ти служа.
Нека чуя желанието ти.

Четвърто изображение

КАПЕЗИЙ : И изискваш ли и ти взаимност, като
онова земно същество, което ни доведе
тук?

ДРУГАТА МАРИЯ :

Благодарен съм ти.
За хармонията на вашите гласове.
Те са подхранващ огън за мен.
Попивам думите ти
И да се чувствате благополучно,
Ако ги видя отново
Камъните и рудите
От моята природа
Способен да дава.

СТРАДЪР: Изглежда си преплетен с най-съкровената
същност на всички неща. Би трябвало
да можеш да ни обясниш как ние
самите можем да схванем вътрешните
механизми на света.

ДРУГАТА МАРИЯ:

Можете да се свържете с мен
Не може да се достигне.
Аз съм само дъщеря на духовното същество,
Това, което обитава в това царство,
От което току-що дойде.
Тя ме инструктира да използвам това
поле.
Че тук показвам тяхното отражение.

КАПЕЗИЙ : Значи сме избягали от царството, което
може да задоволи копнежа ни?

Д-р АНДРЕ МАРИЯ:

не можеш да намериш пътя
обратно, никога няма да
успееш.

КАПЕЗИУС: Но кой е правилният път?

ДРУГАТА МАРИЯ:

Има два начина.
Силата ми расте до големи висоти,
По този начин всички същества от моето
царство могат
излъчваща се във възвишена красота
И искряща светлина блести от скалата ,
Изобилието от цветове
Простирайки се през необятността
И жизнерадостността на създанията
Изпълнете въздуха със звуци.
Тогава душата ти предава ли се?
Чистото блаженство на моето същество,
Така се носиш на крилете на духа.
В световите изобилстват начала.

СТРАДЪР : Пътят е твърде труден за
нашите сили. А какъв е
другият?

ДРУГАТА МАРИЯ :

Трябва , за да го преобразиш,
Откажи се от гордия си дух.
Забравяйки какво повелява разумът.
Победете чувството си за природа.
В мъжката гърда, детското чувство
Недокоснат от сянката на мисълта

природата си свърши работата.

Така че няма да дойдеш съзнателно,
Но със сигурност в началото на съществуването.

(Другата Мария изчезва.)

КАПЕЗИУС : Такива сме си.

върху нас . И само това
изглежда ясно: че трябва да
работим през цялото време и
търпеливо да чакаме
плодовете на труда си.

храм

БЕНЕДИКТ : Вие, които сте мои спътници

В царството на вечно
съществуващото, аз идвам при вас,
съветвайки във вашата сфера съдбата
на човек, който трябва да получи
светлина отгук. Той е преминал през
изпитания на страдание и в горчива
мъка на душата е положил основата
за посвещението, което ще му донесе
знание. Като пратеник на Духа, аз
имам мисията, която ми е възложена.

В него се изпълнява .
зависи от вас, братя ,
Да си завърша работата.
Запалих нещо в него
Светлината, която го водеше
За първото духовно видение.
И би трябвало да е от сън
Истината ще стане истина за
него,
Трябва ли работата ти
Ела на работа при мен.

ТЕОДОСИЙ : Ще следвам стъпките ти и ще вляя
топлина в сърцето му. Той ще
разбере как, жертвайки
собствения си дух, намира духа
на света. Ти си изтръгнал
зрението му от съня. Аз ще
внуша възприемчивост в душата
му. Ти си изтръгнал духа от
физическата му обвивка. Ще
закоравя духа му, така че да се
превърне в огледало на
светлината на духа. Ще му дам
сила, сега чувстващ в духа, да
съзре друг дух.

РОМАН : И ти ли го доведе?
Към силата да живее в духа,
тогава ще го водя през необятни
простори на космоса.

Пето изображение

И времето изтече.
И духовни същества,
Те трябва да го обградят.
И да изискват действия от него.
Той ще ги направи с желание.
Целите на световния лидер
Ще постигне ли целите си?
Твърди се, че началото
Духът му го поведи;
Световните сили трябва
Укрепи го;
Силите на сферите
Направете му рентгенова снимка
И световен владетел
Зареди го с гориво.

РЕТАРДУС : От началото на земята ме
толерираше сред вас. Затова и
моето слово трябва да бъде
изречено във вашия съвет. Докато
не успеете да постигнете това,
което толкова красиво
провъзгласявате: вероятно ще
мине известно време в хода на
света. Самата земя все още не е
проговорила за копнежа си за
нови посветени. Докато онези
същества, от които само
природата и без посвещение може
да освободи духа, не са влезли в
този храм,

Дотогава е моя прерогатива да
възпирам стъпките ви. Аз задържам
духовната ви светлина в нашето
царство и давам от себе си на
човечеството онази част, която кара
сетивната истина да им изглежда
като най-висша. Вярата може да е
достатъчна, за да ги води към духа;
а целите на тяхната воля могат да
бъдат допълнително водени от
желания, които сляпо лутат в
тъмнината.

ДРУГАТА МАРИЯ:

Нося в твой храм
Умствените стремежи на двама души,
Тези, които копнеят за истината.
Древните съкровища на знанието
Те изглеждат славни в мисълта си,
Това се промъква през душите им.
Може да се види от светлината,
Че това става част от моето същество.
То свети толкова ясно само по себе си
В това свещено пространство.
Но това няма смисъл за хората,
Ако го разпалят в себе си .

ФЕЛИКС БАЛДЕ: Тази сила ми заповяда да отида
на мястото на освещаването,
което говори от дълбините на
земята на душата ми.

Пето изображение

Тя иска да ви разкаже чрез мен за
тревогата и страданието си.

БЕНЕДИКТ : И какво значение има това?

Силите в дълбините на земята?

ФЕЛИКС БАЛДЕ: Светлината, която свети в човешките
души като плод на знанието, служи
като храна за тези сили; въпреки това
дълго време те са били принудени
почти изцяло да се справят без
насищане. Защото това, което се
вихри в човешките мозъци в наши
дни, не е подходящо за храна, когато
прониква в духовните светове.
Суеверието преследва много човешки
умове, дори когато те насочват
погледа си към началото. Търговецът,
който продава стоки в магазина си,
със сигурност би объркал купувача,
ако му каже: „Мъглата, която се вихри
в долината, може да се слее в пари,
които ще ти платят.“ Но науката не
създава дукати, а цели
светоизграждащи структури от
първични мъгли. Учителят, който се е
учил: Един мирянин е искал...

Да станеш учен без никакви изпити
Направи си го сам,
Той щеше да изгърми от презрение.
Но науката с готовност позволява
От праисторическо животно до човек
Да трансформираш себе си чрез
собствените си сили.
И по мярката на това суеверие
да се окаже изобилно,
Ако човек зърне първобитни
призраци,
Те изпълват всички стаи
И образуват всяко същество мъдро.
Атом, така се наричат призраците,
Глупавите и скучни
Те живеят своето вечно
съществуване,
зловещо свързани заедно
И ги разделете
И от рояците мъгла
Душите и духовете се потят.

Седмо изображение

(Мария, Филия, Астрид, Луна, Йоханес,
Теодора, детето)

МАРИЯ: Вие, които сте мои спътници в работата
ми, когато оставя същността на
световния етер да трепери вътре в вас,
така че да отеква хармонично и със
звъна си да прониква в човешките
души с духовен резонанс: Нека вашата
работа се съедини с моята работа.
Даден е знакът, който ни призовава да
работим. Чрез нашата работа ще се
роди човешко същество за по-висше
съществуване. Братята в храма се
съветват как да го издигнат от
дълбините до светещи висоти. От нас
те очакват да излеем най-чистите
извори на живот в душата му от
висините. Ти, моя Филия, черпи
същността на светлината от
пространството, изпълни се с живота
на звука и неговата творческа душевна
сила, за да мога да получа даровете,
които имате да ми дадете.

Доверете се на живия танц на сферите.
И ти, Астрид, от моя дух
Възлюбено отражение
Придайте структура на светлината,
За да може да се покаже в цветове,
И споделяйте здравия живот
В тонове с мъдрост,
Че аз съм съществото на света
Доверете се на любознателната човешка
интуиция.
И ти, о, могъща Луна, която почиваш
Дълбоко в съществото си,
Марката е същата като тази в
Средата на дървото расте,
Асоциации на Сестрите на Дарението —
Тази сила е дадена на човека
Чрез прозрението си ще станеш.

ФИЛИЯ : Искам да се проникна с най-
чистото същество на
светлината от необятността на
космоса. - Искам да вдишам
най- топлата звукова материя
от далечните царства на етера. -
За да може делото ти да бъде
изпълнено, любима сестро.

АСТРИД : Ще вплета сияйна светлина. Ще
раздвижа тъканта на звука. Ще
звучи блестящо, ще блести звучно,
за да можеш ти, любима сестро, да
насочваш лъчите на душата.

ЛУНА: Ще стопля субстанцията на душата, ще
втвърдя жизнения етер, те ще се
кондензират, ще усетят себе си и ще
втъкнат в себе си, ще се запазят
креативни, така че ти, любима сестро,
да можеш да видиш архетипа в
отражението.

МАРИЯ : От кралството на Филия
Нека радостта блика; нека
скитащите сили на нимфите,
нека те събудят
раздражителността на душата,
така че пробудените да могат
да изпитат земното
удоволствие, земната мъка. От
тъкането на Астрид ще блика
силата на любовта. Топлината
на силфите ще съживи
жертвения импулс на душата,
така че посветените да могат
да освежат скърбящите,
молещите за щастие. От
силата на Луна ще поникне
непоколебимост. Мощта на
огнените същества може да
събуди сигурността на
душата, така че мъдрият да
може...

*Порталът на
Посвещението*

Човек може да
открие себе си в
тъканта на
душата, в живота
на света.

ФИЛИЯ: Ще се моля на духовете, та
светлината на тяхното
същество да радва сетивата
на душата, а звукът на
думите им да радва слуха
на духа, за да може
пробуденият да се издигне
по душевните пътища към
небесните висоти.

АСТРИД : Ще доведе потока на
любовта, който подхранва
световете , до сърцето на
посветения, за да може той
да донесе на земните
същества небесната
освежаваща напитка, а на
човечеството – осветената
напитка.

ЛУНА: Искам да извлека същността
от световното битие, за да
може знаещият да намери
щастие в себепознанието
във всички висоти на света.
Той ще откъсне плодовете
от миговете и ще ги
превърне в семена за

вечността.

Седмо изображение

МАРИЯ: Обединена с теб, ще успея в
моето посвещение. Зовът
на тежко изпитания
прониква в нашия свят на
светлина.

ДЖОН : О, Мария, ти си. Страданието ми даде
богати плодове за мен. Болката
проби завесата на сетивата и ми
беше позволено да надникна в
дълбините на живота . Пред погледа
на душата ми се появи земният отец
Капезий, когото за първи път видях
като старец, в онова състояние на
духа, в което разцъфтяваха
младежките му мечти. А духът ми
показа младия Страдер, какъвто
един ден щеше да стане, ако
преследваше целта си по начина, по
който я беше замислил преди.
Благочестивият човек, който
мечтаеше в нашия кръг за онова
знание, което живее само в
собствената душа, той в
действителност е само бледа сянка
на благородното същество, което

Седма снимка j Осма снимка

Заедно с другите, той дарява
даровете на съществуването. И
ако бледата сянка се скита в
заблуда, то е само защото
егоизмът го съблазнява , чрез
душевна сила, на която желае да
се наслади в себе си, да убива
другите.

* * *

ЙОХАНЕС: Това бяха последните удари;
Сега мога да нарека работата
завършена.
Това е дълбоко удовлетворяващо за
мен,
До любимия учител
Имам способността
За да ми бъде позволено да го
пробвам .
И тъй като ми е позволено да слушам,
За да може твоето същество да те води
Картината наистина говори,
Това ме прави напълно щастлив/а .

КАПЕЗИЙ: Наричаш ме твой учител, защото в
продължение на три години ми беше
позволено да ти говоря за идеи, които
са се появявали в душата ми, докато
ходех духовно през вековете и
природата на човечеството. Ясно
усещам колко оскъдно е това, което
ти дадох. Трябва да го сравня.

Осмо изображение

С този Дух, който е във вас
Течащ от дълбините
Природата, издигната до ниво
изкуство .
И трябва да си помисля,
Колко странно говорех тогава,
Когато за първи път
опознах кръга от хора,
В което имаш силата
Приемам, да се издигна по този начин.
Често е почти загадка за мен,
Как ти, въпреки всички плодове,
Тези, които можете да получите тук ,
Желанието можеше да носи,
Според моя начин на мислене
Да се наблюдават световните развития.

ДЖОН : И аз трябва да запомня думите ти. Те са се
отпечатали дълбоко в сърцето ми; ти
каза: Сякаш не бяхте отхвърлени от нас,
а по-скоро начинът на мислене, към
който ние вярно се склонихме, не
можеше да понесе в себе си това, което
извира от вашия дух. Трите години,
през които имах привилегията да
слушам думите, които се изливаха
толкова ясно от устните ви, ми
показаха, в най-красивия смисъл, колко
плодотворно се оказва това, което
сериозното проучване придобива,
когато се вкорени в човек.

Свързва се със светлината на духа.
Благодаря на тази духовна светлина.
Силата на сътворението,
Този, за който току-що говореше.
Не по-малко му благодаря.
в който израствам
Знанието, което открих чрез теб.

КАПЕЗИУС : Да, през последните няколко години,
Те донесоха истински чудеса
В живота ми.
Опознах те,
Тъй като се бяхте разпаднали вътре в себе си,
И един мимолетен поглед
В лицето ти вече е научено,
Колко болезнено
Душата ти беше.
И тези години имат
Не само за щастливи хора,
Те са ви превърнали в творци.
И доказателство за твоята работа,
Тя ми се доказва
Като прекрасен ефект
Твоят собствен начин на мислене.
Просто ми трябва гледката
За да се съсредоточим върху тази работа,
Моята особеност
Значителен по форма
И ми носи цвят.
Често съм си мислил/а
Според значението на думата:
О, човече, познай себе си.
Днес само подозирам нещо

Осмо изображение

От това дълбоко чувство,
Тъй като те няма на снимката
нека моето същество ми говори ,
Колко непознато ми беше преди.
И колко убедително изглежда,
Тъй като чрез природата на духа
Вие го показвате в работата си.
Ще трябва да се представя на
Да затвориш собственото си чувство за
истина ,
Исках ли да го отрека?
Тази светлина,
Това, което работи вътре в теб,
могат да покажат на хората самите
По начин, който винаги му беше
недостъпен
трябва да остане , ако само следва такъв
начин на мислене, който аз предварително
съм усвоил. Да, виждам го ясно, има и
други източници на ума и само от тях
извира силата да проникне в смислената
дума: О, човече, познай себе си.

МАРИЯ : Скъпи професоре, Вие казвате думата,
чието значение блести в нова
светлина на всяко ниво на ума. Тя
крие най-дълбоките дълбини. Носи в
себе си болка, но и блаженство, за да
стигне до това, за да може то да се
отрази в този образ на вашето
собствено същество.

Да може да ти покаже толкова
вярно, да ти разкрие себе си и да
извлече от теб чрез своето дело
словото: „О, човече, познай себе
си“, за това нашият Йоан първо
трябваше да изпита всички
страдания на това високо слово на
истината и трябваше да изпита
блаженство в него.

КАПЕЗИЙ : Това, което току-що каза, ме трогва
дълбоко. И копнея скоро да чуя много
повече от теб по тези въпроси. Но ти
каза, че приятелите ти искат скоро да
дойдат да видят картината. Аз не
желая да стоя до картината си лично.
Затова мога ли да поискам разрешение
да дойда друг път?

МАРИЯ : Тази скъпа душа усеща
Част от трансформацията, която
преживявате.

*
* *

Десето изображение

Стая за медитация

ЙОХАНЕС : Когато погледна назад към последните три години, винаги ми се струва, че подобна гледка многократно увеличава силата ми. Виждам как страданието в мен се е превърнало в медиатор на моето разбиране, защото когато страданието ме издигна от тогавашното ми състояние на съществуване, Духът незабавно и напълно ме проникна, докато преди можех само да отразявам, от собствения си ум, който все още не бях разпознавал, сетивните неща, които ми се представяха. И ти, о, моя Мария, ми даде сигурност за духовния свят, който ме проникна. Чрез теб за първи път спечелих този свят. Така ти си свързана с мен, защото в теб спечелих себе си и света в онази форма, в която той наистина е. Така съдбата ни събра. Тогава, когато те последвах в духовния свят, щеше да е малко нещо за мен да загубя целия свят. Защото целият този свят ми даде...

Само страдание. И едва ли вярвах, че някога ще те намеря отново. Но сега те имам за вечността. Гласът ме зове да ме води по пътя, да се жертвам. Днес е денят, в който трябва да направя жертвата. Знам, че трябва да се замисля над най-съкровенията сили на моето същество, ако искам да науча каква жертва трябва да направя, за да продължа напред. Затова ще се гмурна в себе си колкото мога по-дълбоко; нека сърцевината на моето същество ми каже какво трябва да бъде съдържанието на жертвата. (Появява се Теодосий.)

Ти, който все още не живееш на земята; хората, чрез които можеш да говориш, са само блед предобраз на онези, които един ден ще станат образ на твоето същество. Ти, чиято форма ми предаде посланието на онези световни сили, които определят съдържанието на жертвоприношението, от теб ще науча какво изисква от мен моята звезда, ако искам да продължа по пътя, който съм започнал. *О, кажи ми за жертвоприношението.* От теб не говори настоящето, от теб говори бъдещето.

Десето изображение

ТЕОДОСИЙ : разкрива . Ще можеш да
изпратиш резултатите от
работата си в бъдещето само
ако си готов да направиш
жертвата. Готов ли си?

ЙОХАНЕС: Моите преживявания ми дават
смелост да ти кажа „да“.

ТЕОДОСИЙ : Искаш, въпреки
Съдържанието на жертвата ви е
непознато?

ДЖОН : Бих бил недостоеен за това, което съм
постигнал, ако можех да
повярвам, че мога да се
отдръпна от жертвата, колкото и
голяма да е тя.

ТЕОДОСИЙ: И сигурен ли си, че мащабът
на жертвата не може да
надхвърли тази сила?

ДЖОН : Знам, че аз
постигнатото не е загубено
трябва да е , тъй като съм без
не може да изпълни услугата
мога, което е моя отговорност.
Тази жертва може да бъде само
толкова уязвима.
обслужвам тази услуга. Аз
Искам да го донеса, защото аз

Трябва , искам да се предпазя.
Затова назовете жертвата.

ТЕОДОСИЙ: Трябва да запазиш себе си; но можеш да го
направиш само ако почиваш изцяло в себе
си. И ако твоето същество не е обвързано с
друго същество, което не е просто твоя
опора, но трябва да почива и в себе си.
Можеш да намериш себе си напълно само
когато върнеш на духа съществото, което
ти е пожертвало част от своето същество:
когато можеш да решиш да намериш себе
си в себе си отвън – Мария –.

ЙОХАНЕС: О, ----- не това.
Всичко друго, но не и това.
Мога да жертвам всичко,
само не и нея.

ТЕОДОСИЙ : Но светските духове изискват
само тази жертва – ако не я
принесеш, си загубен. Има
смърти, по-ужасни от всички,
които познаваш. (Той изчезва.)

*Десето изображение \ Девето
изображение*

ДЖОН: Какво ми звучи от дълбините на душата ми? -

Мери -

Дали моето блаженство ме е заблудило?

Тя самата, през последните три години,
ми беше даривала изцяло това

благородно същество. Тя ме спаси от
страданието; тя ме обвърза със себе си.

Тя ми даде вярата, че трябва да работя с
нея за най-благородните неща. Дали и

това е заблуда? Трябваше да повярвам,
че страданието вече не може да се

увеличава, така ми казва моето

блаженство. Придобих знание; но

знание само за да постигна още по-
голяма болка.

*Район (извори
и скали).*

ДЖОН : Затова ме тласкате отново, вие, скали и вие,

извори, в бездната, както направихте

преди години. Това беше най-тежкото

дело на душата ми. После ме повикахте
обратно при мен.

Бях воден от болка и последвах

зова ти.

Сега той се е променил.
Нищо не ми говори
От скали и от извори.
Те мълчат.
Само аз говоря:
О, човече, бъди просветлен.
Така говориш, Инрес.
Но източникът на твоята светлина е
пресъхнал.
С нея светлината е отнета от мен.
Източниците са замълчали,
Въздухът замлъква .
И с него душата избяга.
Като човешки труп
Скъпоценната душа
повече се съдържа в себе си ,
Така аз притежавам душата на света
Изгубен с теб.
И природата за мен не е нищо друго
освен труп.
Твоята скала ще бъде моята скала
Кости на жив дух,
Източниците ти текат към мен
Силата на ума,
Тяхното излъчване ме донесе
Дъхът на духа.
Но сега си ужасен/а.
Тя ми даде увереност,
Че Духът, който говори чрез теб,
Истината е
И че той не го направи
Създадено единствено в мен самия.
С тяхната загуба
Целият дух също е изчезнал.
И да опразня света,

Девето изображение

Тези, които аз намерих.
О, нека този интериор
Разкриват се духовни светлини .
Може да стопли този интериор,
Благочестие,
Не мога да ѝ повярвам.
И бездушен, като теб,
Природни образувания,
Просто такъв съм аз.
Нека духът върши дела
Аз изисквам,
Те няма да имат власт
Нека то се зароди в мен.
За обречените на смърт
То е носител на всички сили .
Бях надарен със сила,
Да служиш на настоящето,
И трябваше да се надявам,
Че духовете, които
Принадлежащи към бъдещето ,
Плодовете ще дадат плод,
Тези, които сея в настоящето
В собственото им царство.
Ще ме напуснат ли тези
призраци?
Това е тяхна вина, не моя.
Ако работата ми бъде загубена.
Следвах Бенедикт,
Онзи, Който ме е водил в
мъдрост;
Той ме напътстваше вярно.
Но ако ми отнемеш
Това, което спечелих чрез него,
Така самият той е предаден.
Съществата, които би трябвало да

му помагат,

Остави го
И делото му трябва да падне.
В бездната.
Ще ти остана верен,
 Защото ти го дължа
Силата на лоялността.
Не можеше да ме водиш по друг начин.
Трябва да те последвам.
 Но тъй като знам, че
Трябва да потънеш ,
Така че искам да потъна пръв,
За да можеш да ме намериш,
Ако най-силната ви сила
От други духове
То е преодоляно.
Искам да ти кажа, Бенедикт,
Бързайки напред към края на света.
О, бездна, приеми ме.
О, нека потъна -...

ТЕОДОСИЙ : *Възход.*

Единадесета снимка

храм

БЕНЕДИКТ : Можеш да ми останеш верен до края
на света; чрез твоята вярност ще
съживиш себе си и световите с
изобилие от мъдрост. И това,
което ти е позволено да
създадеш, братята ще го запазят.
То стои пред теб, Този, който
трябваше да ти вземе това, което
Аз ти дадох. И все пак неговото
вземане е даване. Той изисква
жертви, но жертви, които са
семената на ставането на
световите.

ТЕОДОСИЙ : Аз служа на любовта. Но любовта в мен
служи на по-висша цел; тя трябва да
се подчинява на справедливостта. И
на брат ми му беше позволено да ти
даде само за кратко време това, което
аз трябва да върна на съществото, от
което го взех. Мария трябва да
получи своя дял. Защото в бъдеще
хората трябва да бъдат един за друг, а
не един за друг.

Порталът на Посвещението

Така целта на света ще бъде
постигната, когато всеки си
почине в себе си и всеки даде на
всички това, което никой не иска
да изисква.

МАРИЯ : Тогава няма да имаш нужда от
мен, защото си убила такава
нужда в себе си. Ще намериш
сигурност чрез себе си. И аз
ще ти дам това, което не
искаш. Така, обединени, ще
служим на целта на света.

РОМАН : Ако служите на себе си по този начин,
моята воля може да се влее във вас . И
бъдещите сили ще царуват във вас.
Стълбовете на този храм ще бъдат
стълбовете на вашата собствена воля и
във вас те ще поддържат земните дела.
Ще посее семена, които ще узреят за
вечността.

ФИЛИЯ : О, Мария, усещам как
пълнотата на духовните
цветове се пробужда в
теб. Ще я нося в
бъдещето.

Единадесета снимка

И да те следвам по
твоите пътища.

АСТРИД: Ти, скъпа сестро, позволи ми да живея в
теб това, което е отнето от твоята
любов. Ще го даря на онези, които в
далечни времена ще се посветят на
службата на света.

ЛУНА: И аз ще понеса делата
ти
В сърцата на хората, за да
могат те винаги да се
отдадат на служба на
света.

ФЕЛИКС БАЛДЕ: Ето как се превръща жертвата,
Че съм готов да донеса,
Носейки плодовете на света .
Беше ми позволено да оставя светлината
си да свети
Докато мога да се крия само в себе си,
Когато хората не бяха задължени,
Да понижеш разума с мъдрост.

Г-ЖА Б.
(СКОРО): Имало едно време едно същество,
То полетя от дълбините към
висините,
Следвайки хода на ума.
То блестеше в дълбините
В цялата си красота и блясък.
И докато се издигаше нагоре,

Целият Glan2 беше загубен.
Съществуването беше изпълнено с мъка.
Утеши го ставането.
Надежда му беше дадена.
Трябва да загуби блясъка си,
Тази, която му беше дадена отдолу,
За да се постигне по-голям блясък .

ТЕОДОСИЙ: Смъртта на чувствената красота ще роди
духовна красота.

НЕМСКИ: Човекът, който не убива гласа на доброто
в себе си, ще намери пътя към доброто.
Той ще усети Бога, който действа от
тъмни дълбини, който ръководи земите
и слънцата. Той може да Го следва,
стига да не му бъде позволено да следва
себе си.

РОМАН : Своеволието надделява.
Само себе си във волята на света.

ДРУГАТА МАРИЯ :

Приеми ме.
Къде е другата сестра
Появява се звезда
Моят потъва доброволно.
Говорих от скалите,
Провъзгласих жизнената сила от източници ;
Хора чрез самите хора
Когато светлината на Земята избледнее, аз
угасвам моята.

*Единадесета
снимка*

МАКРОКОСМОС: Една добра душа изчезва,
Свети от света.

БЕНЕДИКТ : Мъдрецът получава от този
храм мъдрост, която е
вкоренена в това, което
вече съществува.

ТЕОДОСИЙ : Един ХойФендер
черпи от този храм
вярата, че това, което
се развива, ще
процъфтява.

РОМАН : За този, който действа,
силата извира от този
храм, за да извлече
битие от нищото.

* * *

ЙОХАНЕС : Това бяха последните редове.

Картината вече може да се счита за завършена.

Това беше работа, която ми харесваше,

Че аз съм точно твоето същество

Беше ми позволено да се изразя чрез изкуството си.

И най-важното е,

Че ще откриеш отражението си в образа.

КАПЕЗИЙ: Трябва да призная съвсем открито: изправен съм

пред загадка, когато размишлявам как се е

появила тази картина и как се е развила работата

ви, откакто ви видях за първи път. Беше преди

три години; тогава щеше да сте в дълбока мъка,

всеки поглед към чертите ви го показваше. Излях

много неща на душата си, за които ми напомних

реч, която чух във вашия кръг. Трябваше

непрекъснато да ви проверявам, който, сякаш

обременен от най-тежка скръб, седеше в ъгъла

ви. Наистина не бих повярвал тогава, че някога

ще почувствате желание да творите.

би ... И каква трансформация само за три

години! Скръбта отстъпи място на радост от

живота, която непрестанно се обновява от

творческия огън. От очите ти блести слънчева

светлина, която прониква в самата същност на

човешките същества, а ръката ти създава

образите на човечеството.

Осмо изображение

Тези, които, подобно на силите на природата, се разкриват като одушевени същества и които разкриват същността си пред човечеството от най-дълбоките кътчета на душата . Няма никой сред човечеството, който...

Който някога би разпознал в себе си какво копнее да живее, както му е показано в твоя образ, би бил нарисуван. Чрез твоите произведения хората са опознавали себе си.

Да се знае; всъщност, може да се каже дори повече, че чрез тях те са проникнали до самата същност на човека. На когото е позволено да стане свидетел на подобни чудеса, наистина живее; останалите само сънуват. Често съм се опитвал да попитам откъде идва тази трансформация. Но вие самите винаги избягвахте всеки намек, който би могъл да ми даде решението на тази загадка.

Мога . Въпросът е още по-чудесен за мен, тъй като след този обрат на събитията във вашата съдба, вие почувствахте нужда да чуете от мен какво мога да ви предложа чрез моето проучване. Човек би си помислил, че това проучване ще ви се стори незначително.

мюсе , И все пак не съдържа почти нищо друго освен сухо

Идеи, които умовете ни формират за човешкото творение. Тези, които създават себе си, обикновено не обръщат много внимание на онези, които говорят за творението.

ЙОХАНЕС : Грешите, уважаеми професоре.

Трябваше да потърся твоите учения сега, тъй
като духът ми е дал изкуство. ...

Това, което ми даде чрез думите, които се
лееха толкова ясно от устните ти, трябва да се
съчетае с даровете, които ми се стичаха от
други страни, за да узреят истинските плодове.

КАПЕЗИУС: Казахте това за кратко време

Приятелите на твоята работа ще дойдат,
Да съзерцаваме новото творение.

искам самият аз да съм до снимката.
стойка,

Искам да си тръгна сега.

Но има някои неща, които наистина харесвам.
да обсъдя това с вас много скоро .

(Капезиус излиза.)

ДЖОН: (няколко минути сами):

От тази снимка ясно усетих,

Защо успях,

Истинската същност на човека във формата
и за да направи цвета жив.

Благодаря ви, духовни същества,

Вие, които ме почетохте,

Да насочиш погледа на душата към твоя свят.

Само да знаех за този човек,

Незаписан монолог

Това, което сетивата ми възприемат от него,
Щях само да мога да го пренарисувам,
Какво води призрачно съществуване като
телесна обвивка.

Но по този начин можех да свържа собствената
си душа.

С невидимото, видимата форма
Тя го призова към битието и го вдъхна живот.
укрепва.-

Чувствам се като художник само когато
Откакто осъзнах как възприемам човешката раса
Формите могат да бъдат създадени от едни и
същи сили ,

От което то призовава света към битие.

Имах пред очите си

Житейските истории, през които е преминал този
човек,

Преди да стане това, което е днес.

И какъвто е, такъв трябва да стане,

Защото отдавна отминала съдба го е оформила.

Само когато изкуството стане невидимо

В творческата си работа тя тъче,

Придобива ли право на съществуване?

Тези, които просто рисуват с подобие на видим
цвят,

Той никога няма да накара човешкия цвят да
блести;

Той може да създаде само цветната повърхност,

То не разкрива какво изразително отразява.

(Страндър идва.)

Осмо изображение

СТРАДЪР : Дълбока нужда за мен е да обмисля
Образът на стария приятел отново се появи пред
очите му.

ЙОХАНЕС : Радвам се, скъпи докторе,
Че тя не разширява отхвърлянето на нашия
начин на живот върху изкуството, което желае да
бъде нищо повече от откровение за този път.
(Мери влиза.)

СТРАДЪР : Винаги съм се стремял да
Да се раздели това, което принадлежи на
различни сфери . Художникът е свободен да
остави въображението си да се развихри.
Нека той и живо създава свой собствен свят; но
когато въображението се стреми да замени духа
на изследването, тогава чувството ми за истина
се съпротивлява. (Съзерцавайки картината): Когато
се вгледам в тези очи, това славно блести за мен,
на което толкова се възхищавам у моя стар
приятел. От тях блести огънят, който разпалва
душата му в слушателя, когато той толкова
всеотдайно описва възвишените идеали на
великите мъже. Даваш ми го втори път. Сърцето
ми трябва да се отвори за неговата топлина;
благородната му природа трябва да извърши
магията си върху мен. Трябва да имам цял човек
пред себе си, ако искам да усетя живо в себе си
как той говори тук чрез цвят и светлина. Сякаш
не гледам картина, а сякаш нещо мистериозно
изплува от картината.

Осмо изображение

Сила щеше да се влее в мен,
Което топло се влита в душата ми,
Това събужда жизнената ми сила
И животът кипи в мен.
Чувствувам се сякаш гледам в дълбините.
И нека то се издигне в мен, докато го гледам.
Това, което смислено произтича от източниците
на съществуване.

МАРИЯ: Толкова ви е топло пред картината, докторе. Как можете да се възхищавате на творбата, когато толкова решително отхвърляте всичко в себе си, което може да създаде творбата в душата на художника?

СТРАДЪР: Аз не отхвърлям духа,
То опложда въображението и изкуството; но аз трябва да отделя духа на изследването от артистичния дух. Въображението е източникът на изкуството, но то трябва да се държи далеч от знанието.

МАРИЯ: Човек може да мисли в този смисъл,
Но този начин на мислене е далеч от живота.
Йоан не би могъл да създава образи, които говорят толкова живо на душата ти, ако душата му не можеше да обитава в Духа и ако Духът не му даваше живот.

СТРАДЪР :

ЙОХАНЕС : Това вероятно бяха последните щрихи.

Сега мога да нарека работата завършена.

Беше ми особено скъпо, че успях да

изследвам самата ти същност чрез

изкуството си.

КАПЕЗИЙ : Тази картина е наистина като чудо за мен и

творецът ми се струва удивителен, който в

продължение на три години е претърпял

трансформация, надминаваща всичко, което хора

от моя вид биха могли да сметнат за възможно,

ако не беше пред очите им. Видях те за първи път

преди три години, когато ми беше позволено да

посетя кръга, в който ти намери средствата,

които те издигнаха до такова изкуство. Тогава

щеше да бъдеш в най-дълбока мъка; всеки поглед

към чертите ти го показваше. Речта, която чух,

изтръгна от мен думи, които звучаха като

изповед. И те бяха трудни за изтръгване от

душата ми. Говорих в настроение, в което човек

обикновено мисли само за себе си. Погледът ми

въпреки това многократно се привличаше към

онзи художник, който седеше тъжно замислен в

тъгла си и мълчеше. Но мълчанието и

замислеността му бяха от доста особен характер.

Това, че не чу нито една дума, изречена в кръга,

можеше да се повярва от него, но това не се

отнасяше за неговата скръб. Той сякаш слушаше

всичко.

Осмо изображение

И да измъчва по този начин носещия го,
Както беше подходящо за човека, който
принадлежеше към домакинството.
Може би може да се каже и това,
Мъжът беше обсебен от мъка.
Минаха три години,
Откакто ви видях всички такива.
Срещнах те отново скоро след онзи ден,
В действителност, ти щеше да си различен човек.
Блаженство сияеше от очите ти,
Имаше сила в съществото ти.
И благороден огън отекна от думите ти.
изразяваш моето желание,
Кое то ми се стори доста странно.
Казваш, че искаш да станеш мой ученик.
И наистина, оттогава насам вие
Слушах всичко, което казахте, с голям интерес,
Какво имам да кажа за човешката природа,
На цели и идеи в преследване на времето.
Докато се сближавахме все повече и повече,
Разгадах загадката на твоето артистично
майсторство.
И всяка от твоите снимки ми предлагаше нови
чудеса.
Мислите ми плахо се отдръпваха от световите,
Тези, които са извън обсега на сетивата ни.
Струваше ми се самонадеяно да се съмнявам,
Че цялото съществуване е изпълнено с духове,
Въпреки това, арогантността е не по-малко
важна.
Че хората искат да проникнат в духовните
светове.
Сега трябва да разпозная с яснота ,
Колко много се отклоних от истината.
Не гледай, този дух е в душата ти

Природата, творяща, издигаща се над себе си
И че той самият води четката във вас,
би било да не го правиш, отколкото да
превържеш окото*,

За да мога да виждам ясно .

СТРАДЪР: Мислех, че познавам скъпия си приятел; но трябва открито да призная, предвид вашата ситуация, че знаех много малко за него.
[Изображение]

МАРИЯ : Как можете, скъпи докторе,
Да се отдаде такова пълно признание на това произведение и въпреки това да се отрече неговият източник?

СТРАДЪР : Какво общо има възхищението ми към художника с вярата в духовния свят?

МАРИЯ : Възхищението от произведението със сигурност може да съществува, дори ако липсва вяра в източника. В такъв случай обаче не бихте могли да се възхищавате на нищо, ако всички пътища към духовния свят са затворени.
би било. Само защото е намерил такъв начин, нашият приятел е успял да създаде произведението, на което дължите възхищението си.

СТРАДЪР: Не отричам съществуването на духа.
И не се съмнявайте, че това работи в твореца.
Но да се предадем на силата на духа,
Това не означава да го проникнеш чрез разпознаване.
Художникът е овластен от духа,
Как тя твори в дървото и камъните;
Но силата остава толкова несъзнателна за твореца,
Колко безсъзнателно трябва да остане растението.
Но когато погледът ми се насочи към картината,

Забравям всичко, което привлича мислителя.
Колко чудесно ярко блестят тези очи!

Осмо изображение

Светлината, която четката ти извиква върху
платното, светлината, която действа в нашия
приятел, как в тези цветове живее благородният
огън, който разпалва душата му в слушателите
му, когато изобразява възвишените идеали на
човечеството. О, този образ, той действа, живее
могъщен живот. Виждам не само цветове, плоски
повърхности, виждам цветове, които забулват
духа и, забулвайки, го разкриват. И форми, които
виждам пред себе си, те говорят нечуто за
тъкането на духа и следвайки ги, аз се чувствам
като дух.

КАПЕЗИЙ : Приятелю, никога не съм те виждал такъв. В
този момент ти напълно загуби
спокойствието на мислителя. Образът те
отвлече от самите теб.

СТРАДЪР : Няма нужда да се тревожиш,
Ще открия себе си отново.

КАПЕЗИУС : О, не казвай нищо против този момент.
Тези, които могат да се загубят по този начин,
печелят много.
За кратко си почувствал,
Това, което със сигурност ще чувствам през
целия си живот,
Че все още ми е позволено да правя.
Този художник ме научи,
Че човек може да живее в духа.
И сега вярвам, че човек може да разбере
човешките същества
Не мога да разпозная по друг начин
Все едно губиш пръв,
Какво обикновено
Как се чувства и вярва, че разпознава себе си.

За мен това е „Опознай себе си“.

В неговия смисъл, сега е напълно ново.
Каква е ползата за мен, ако аз
Те също често ми казват, че трябва да се
разпозна.
Този образ е убедителен както за теб, така и за
мен.

Несъмнено аз съм изобразеният.
Но все още не знам и най-малкото по въпроса.
От всичко, което снимката ми разказва за мен.
Следователно, за мен „познай себе си“ означава:
Вижте какво е Йоханес Томасиус
ти разкаже за себе си.
И той наистина беше воден от Духа.
Но той често ми казваше,
Ако духовното знание не го достигнеше,
щеше да бъде празна,
Ръката му все още щеше да е парализирана,
Както беше преди.

СТРАДЪР: Разбирам добре вашата преданост, но ми е
трудно да разбера как можете да я понасяте
толкова спокойно . Томасий със сигурност е
развил по възхитителен начин за три години
талантите, които не биха могли да се
проявят преди; за толкова дълго време мога
да му се възхищавам. Но ако говоря за
помагащ дух,
Този, който е ръководил това развитие,
значи науката е само илюзия, а всичките
ми мисли са суетна заблуда. Сега трябва
да бъда сам.

КАПЕЗИЙ: Бих искал да ви придружа.

(Излизат.)

Осмо изображение

МАРИЯ : Приятелко моя, видях те как се развиваш от работа на работа; но никога не направи стъпка, която би могла да се сравни с предишната ти. Този образ разкрива толкова много, което се крие дълбоко в човечеството.

ЙОХАНЕС : Помощта, която духовният свят ми оказа, се лееше най-изобилно този път. Да видя толкова ясно същността на човек ми беше дадено едва сега. Когато започнах духовното си пътуване, ясно видях младостта на този човек. Тогава бавно ми просветна какво се е случило с него в по-ранния му живот. Успях да науча как е бил предопределен за живот, някога богат на дела, и как най-трудните борби са оформили онези сили, чрез които е оформил тялото си за този земен живот. Усетих преживявания от отдавна отминали времена, блестящи от очите му. Тогава един ден Бенедикт ми даде улики, които ме доведоха до най-голяма яснота за това, което бях виждал в този човек до този момент. Но още по-значимо беше това, което той ми показва допълнително. Преди това бях запазил видяното твърде интелектуално и по този начин му бях позволил да повлияе на работата ми. След това научих, че всичко, което виждам

Порталът на Посвещението

Преди да се превърне в сила в нас ,
Първо потъвай в бездната на собствения си ум
Толкова дълбоко, че е умряло сякаш вътре в нас. [трябва,
По-късно изплува отново от дълбините.
И ако за втори път
То се изправя срещу душите ни,
Ако се развие по такъв начин,
За да може да развие пълната си жизненост.

МАРИЯ: Това е един от онези духовни
закони, които човек твърде лесно
си мисли, че е схванал, когато е все
още далеч от истинската си
природа.

ДЖОН : Човек греши срещу този закон,
Дори и да се носи толкова ясно пред душата.

МАРИЯ: Откакто ми беше позволено да живея в духовния
свят
осъзнавам колко слаба е душата. Винаги можеш
да загубиш това, което някога си притежавал.

ЙОХАНЕС : Само когато се е преобразило в бездната на
душата ни и, укрепено от тази
трансформация, е прераснало в творческа
сила, тогава то остава незагубено. Усетих
това ясно едва след като го изпробвах върху
този образ.

МАРИЯ : Заради артистичния ти талант, подобно
преживяване е по-близко до теб, отколкото може
да бъде до мен.

Осмо изображение

Защото в този живот мога да се държа само за
това, което съм видял в духа на душата си, а не
да го оформям във външна материя.

ЙОХАНЕС : Да се въплъти в смели цветове ,
Това, което виждаш живо в съзнанието си,
Това не отразява живота.
Това, което е станало твое през това време.
Ти създаваш светлина в другите хора,
Как го направи като пратеник на Христос
В онези древни времена,
В което се намерихме.
Бенедикт, който казваше всяка дума в точния
момент
Той говори, и само когато истинските
причини го подтикват, Той наскоро ми каза,
Как нишките на съдбата ни се преплетоха, И
как в бъдеще всеки трябва да остане предан на
другия. Докато не се намерихме в царството на
духа, Той ни водеше като водач на нашата
съдба, Но сега е наложено на самите нас, Да
посветим силите, отредени ни, Заедно на
човешката цел. Силата ми е толкова тясно
преплетена с всичко, което се вплита в душата
ти, Че не мога да живея без теб. Ако силите,
които първоначално се зародиха в теб, не се
вляха в моя дух, Моята творческа мощ щеше да
трябва да загине. Аз живях само до теб, Когато
за първи път видях духа.

То още не беше дадено. Ти беше моят помощник в страданието, дарявайки ме с духовно знание и връщайки ме към самия мен.

МЕРИ : Свързани сме от силата на мъдростта и ще трябва да се самоунищожим, ако искаме да се разделим.

ЙОАН : Преди освещаването, към което ме доведе Бенедикт , изтърпях големи страдания. Най-тежкото беше съмнението, което имах дали ще ми бъде позволено да бъда до теб. Знаех само за собствената си любов и нищо за нашата споделена съдба. И често ми се струваше дълг да откъсна тази любов от душата си. Тогава не можех да го направя. А сега осъзнавам това като дълг, това, което в началото беше само склонност. Бенедикт ми каза многозначително: С твоето освещаване част от напътствията, които ти дадох, се пренасят върху твоята собствена душа. Ти беше верен на мен, затова остани верен и в бъдеще. И изпитанието на твоята вяроност трябва да бъде да запазиш Мария единна с теб, дори ако силни сили я разделят [от теб].

„Искам.“ Това бяха думите, които Бенедикт изрече. Все още не мога да ги разтълкувам.

Ще чакам търпеливо,
Докато не се интерпретират сами.

Но думите са част от съдържанието на душата.
Този, който ме отведе до духовния свят .

*
* *

стая за медитация

ДЖОН : Времето се изпълни .

Трябва да е на пътя на душата ми
Втора стъпка следва първата.
Бенедикт не е до мен този път,
Задавайки посоката, точно както преди години.
Трябва да намеря свой собствен път.
Светлината, която стана моя,
Това ще ме отведе по-нататък .
Това ме освободи от мрака на заблудата.
И те ми дадоха смелост, преживявайки себе си,
Да използваме въображението си.
Затова ме води тогава, светлина на духа.
Ти осветли мислите ми,
Ти запали искра в жизнената ми сила.
Топлината , изпълнена с есенция.
Искам да нося това същество.
Към всички светове, където и духът да ме зове.
усещам как се приближава.
Това би трябвало да ме намери за смел.
Преживявам ли себе си в него,
От това могат да произлязат само хубави неща.
(Появява се Теодосий.)

ТЕОДОСИЙ : Сроден със светлината на духа, управляващ в любов, аз съм активен в човешката природа. Мъдростта ти се е разкрила, което не е присъщо на твоя свят. И този, който е отнет от собствения си свят от силите на други светове, може да постигне целенасочено действие само чрез сили, произтичащи от истинската жертва. Някога ме видя в кръга на братята. Приближавам се към теб, за да завърша делото на твоя брат. Той ти донесе мъдрост. Ти разпозна себе си в неговата светлина. Искаш да преживееш себе си; не можеш, ако нещо чуждо ти пречи. В собственото си същество ти преживяваш себе си чрез жертвата на чуждата същност. Аз трябва да изисквам жертвата.

ЙОХАНЕС : Ще ме намерите готов.

Готов съм да направя жертвата,
Което иска да ме обвърже със собствените си светове.

Как да намеря правилната жертва?

Единадесета снимка

храм

БЕНЕДИКТ: О, Светлина на Мъдростта,
Ти, моя същност,
Осветете човешкия път.
Джон, Пробуденият,
Той се е свързал с мен.
Трябваше да го ескортирам.
До портата на духовния свят.
Отвори му се .
Той е получил духовен опит чрез посвещение.
И себепознание чрез силата на съдбата.

храм

БЕНЕДИКТ : Ти, Светлино на Мъдростта, Ти, Която
ме подкрепяш, осветяваш
човешкия път.

ТЕОДОСИЙ : Ти, дух на светлината, ти,
който ме стопляш,
съживяваш човешка душа.

РОМАН: Ти, сила на духа, ти, която ме движиш,
проникваш в човешкия ум.

РЕТАРДУС : Ти, значение на силите , ти,
който ме водиш, запазваш
човешка форма.

БЕНЕДИКТ: Къде живее мъдростта?

ДЖОН: В теб.

БЕНЕДИКТ: КЪДЕ живея?

МАРИ: (сочейки към Джон) В
мислите му.

ТЕОДОСИЙ: Как свети светлината на духа?

ДЖОН : Любовта ти сияе ярко.

ТЕОДОСИЙ: КЪДЕ да запаля светлината на любовта си ?

МАРИ: (сочейки към Джон) В
чувствата си ...

РОМАН: Какво събужда силата на ума?

ДЖОН: Това те прави по-силен.

РОМАН: Къде да изпратя силата?

МАРИ: (сочейки към Джон) В
завещанието му.

РЕТАРДУС: Колко дълго трае?

ДЖОН: СТИГА човекът

Човек трябва да изчака себепознанието .

РЕТАРДУС: Колко време ще продължи това?

МАРИЯ : Свърши се,

Единадесета снимка

Веднага щом човекът
Разпознай истинската природа на
братята си .

БЕНЕДИКТ: Как ме намира човекът?

ДЖОН : Той те опознава.
Като идеал за неговата
мъдрост, и той живее
идеала.

ТЕОДОСИЙ: Какво мога да направя за човечеството?

ДЖОН : Стоиш до него, даваш му любов и чакаш,
докато той ти отвърне с любов.

РОМАН : Как трябва да въздействам на този човек?

ДЖОН : Ти остави Бенедикт да управлява
И ти даваш сила на волята; но ти
самият не бива да искаш...

храм

БЕНЕДИКТ : В твоя кръг се е образувал възел от
нишките, които кармата преди в
създаването на света. Той ще се
разплете, когато, знаейки, покажеш на
нишките техния ред. И когато влезеш в
храма, ще придобиеш знание.

Трябваше да ви обединим,
Защото никой не може да го направи сам
Може да намери пътя към истината.
Джон и Мери трябваше да намерят
Съществата, които са готови
Те трябва да променят курса.
Ти ни намери,
Братята в храма.
Ние полагаме нашето същество във вашите
души,
И как се държим в храма,
Ето как ще се освободят най-висшите ви сили .
Работете вътре в себе си.
Аз, който съм отговорен за действието в
светлината на мъдростта,
Ще жертвам един от лъчите си
И го насочете към душите си.
И така се случва вътре във вас
Моята собствена природа надделява,
Как управлявам в този храм.

ТЕОДОСИЙ : Ти си получил светлината на мъдростта
От Бенедикт, моя по-млад брат.
Той те е учил в царството на сетивата,
Той ти го даде в Храма на Слънцето,
Ти следваше неговите учения,
Така че той може да ви даде източника на
учения.
Какво имам да предложа,
Има старчески произход.
Можете да го разпознаете по това,
Че все още ми е отказано,
В какво се е превърнал Бенедикт.
Той може да живее като човешко същество в
страната на сетивата.

И хората могат да го възприемат като човешко същество.

Ще се превърна в човешка форма едва в
бъдещето

Единадесета снимка

В страната на сетивата човек може да
носи ...

Виждаш ме в това царство
Само бледи сенки.

Това са хората, които само чувстват
Да се стремим да постигнем светлината на
духа.

Те искат да използват само дар от душата
висоти за човешката душа .

Те ми пречат да вляза в земния свят.
По този начин мога да създам образ на
моего същество
Не ги поставяйте сами в душите на хората.
В храма мога да позволя да бъде открит само аз.

Щом светлината ми падне в сетивните
светове ,

Смесва ли се тъмнината с него през тези
Хора,

Тези, които вероятно вземат моето име,
Но не и съдържанието на моето същество.

Вие сте разбрали какво е Бенедикт.

Преди да ви бъде позволено да влезете в
нашия храм.

Теодосий те среща само тук.

Мога да усетя лъча на моето същество

Тогава ги поставете само в душите си,

Ако друго човешко същество

Неговата съдба е преплетена с неговата
собствена.

ДРУГАТА МАРИЯ:

Ти, моя висша сестро, Мария,
светлината на духа грее върху теб. С
радост ще свържа съдбата си тясно с
твоята.

МАРИЯ: Мария, моя сестро в жертвоготовността,
чувствам твоя дар да живееш като огън
в собствената си душа.

Така ще служим на световното дело, когато
моята светлина осветява твоята топлина ,
когато твоята топлина опложда моята светлина.

ФИЛИЯ: Подаръкът може да ми донесе и радост;
Ще мога да ги дам на сестра ми.

АСТРИД: И на мен ми е даден този дар;
Трябва да мога да го приготвя за сестра ми.

ЛУНА : Нека подаръкът бъде и мой;
Ще мога да ги пазя за сестра ми .

Г-ЖА Б.
(СКОРО): С радост давам това, което имам:
За мнозина си струваше,
Който е далеч от храма,
Счита се за полезно и за храмов
служител.

ДЖОН : Фелисия, просветителко,
Светлината се разпространява от дълбините на
душата, ще търся твоя дар, за да може изворът,
който се крие в непознатото, винаги да тече
към моето светло знание.

РОМАН : Вие сте получили светлината на мъдростта, вие сте
вплели нишките на любовната съдба в душите
си. Искате да оставите светлината да блести в
делата. Искате да обърнете любовта към
всички същества. Най-висшата светлина би
трябвало да бъде угасена, всяка любов би
трябвало да бъде погълната, ако волята не
може да я запали. Но и аз мога да работя само в
храма.

Единадесета снимка

Все още ще открия много лъчи воля
да дава заеми на търсещите храма,
Да придобие човешка форма на Земята.
има нишки на съдбата от много специален вид.
В създаването на света те се преплитат,
Ако моят дар е да давам плодове.

ФЕЛИКС БАЛДЕ: Синът ви се явява пред своя Създател.
Искам да свържа съдбата си с тях двамата.
Джон и Мери, носех в себе си
Знание, което произлиза от волята;
То може да се трансформира обратно в него
вътре в теб.

ДЖОН : В завещанието си чувствам
Начинът, по който изглеждаш, е уникален за теб.
И това, което благородно блести пред теб,
Това се превръща в сила в моето същество.

МАРИЯ В душата си мога да изпитам
:
мира, който...

ПАРАЛИПОМЕНА

[Към първото изображение]

[СТРАДЕР] : Трябва да призная в най-пълния смисъл на думите ви за последните ви думи. Струва ми се дори, че трябва да се подчертае по най-силен начин*, че стойността на високите идеали и идеи не може да се крие в ефекта, който се изразява като удовлетворение и мир на копнежа на душата. По-скоро трябва да изследваме основата на структурата на мисълта и това, което тук се представя като решение на най-висшите загадки по привидно фиксиран начин, едва ли е подходящо за такова изследване. То пленява сетивата на човечеството, защото сякаш отваря знания от онези сфери, пред които строго обмислените изследвания са объркани. Който следва тези изследвания, е безкрайно обременен, когато трябва да признае, че никой не може да знае от какви източници тече мисълта и къде е положена основата на съществуването. И отвъд това, което сетивата възприемат...

[СТРАДЕР] : Трябва напълно да призная последните ви думи и дори бих искал да подчертая по-остро, че удовлетворението и мирът, които възникват в душата ни от високи идеали и идеи, не могат да бъдат ценни, когато става въпрос за разпознаване дали в тях живее истина или заблуда.

Наше задължение е само да проверим дали те отговарят на изискванията на истинската наука. И наистина, при такова изследване, всичко, което чуваме тук, твърдяно с дръзка увереност като решение на най-висшите загадки на живота, се оказва слабо.

То държи човешкия ум в плен само защото сякаш отваря вратата към онези сфери, пред които строго обмисленото изследване стои объркано и смирено. И който е истински верен на това изследване, е редно да признае, че никой не може да знае откъде извира мисълта и къде се намира основата на съществуването. Дори ако подобно признание е тежко за душата,

, която толкова отчаяно иска да проумее какво се крие отвъд всяко познание. Ако отречем разума си и сигурното ръководство на опита, потъваме в бездната. И кой не би могъл да види колко малко това откровение съответства на такъв начин на мислене? Напълно му липсва сигурната основа на опита и твърдата структура на строгата мисъл.

*

МАРИЯ : Това е първият път,
Че се представя по този начин
пред много хора. Досега сме я
чували да говори така само пред
двама или трима души.

КАПЕЗИУС : Наистина е странно, че
тя се чувстваше
принудена, сякаш по
заповед, да направи
това разкритие точно
сега.

МАРИЯ : Нищо заобикалящо я обкръжение
не я притеснява, когато изпитва
този порив. И все пак сякаш
винаги се появява поривът да се
представи по този начин, когато
присъстват хора, които би
трябвало да я чуят.

КАПЕЗИЙ : Чухме , че човекът, който в момента е душата на този кръг, често е говорил за събитието, което е съдържанието на нейните сънища. Със сигурност тя е чула съдържанието само от него.

МАРИЯ: Ако случаят беше такъв, щяхме да имаме много ниско мнение за нея. Установено е обаче, доколкото е необходимо, че нашата приятелка е била напълно ненаясно с думите на нашия водач, преди да влезе в нашия кръг. Точно както никой от нас никога преди не беше говорил с това странно човешко същество.

КАПЕЗИУС : ...

Начинът, по който Л.[илие] възприема, трябва да е много по-ясен. Тя трябва да възприема с напълно чиста душа, която убива всичко, което се доближи до нея.

[Относно третото изображение]

Една дума от Мария сигурно предизвиква нещо като страст.

Порталът на Посвещението

[Към десетата снимка]

ДЖОН: (Той се изправи срещу Мери и надмина себе си.)

Не трябва да позволявам да ми отминат онези моменти, когато духовните сфери могат да ми предложат улики. Ако човек притежава окото на духа, трябва да позволи на нещата да се приближават спокойно – самият той да бъде спокоен център. Нужно е присъствие на духа, *за да* ги схване – смелост да не бъде обзет, да не бъде заслепен. *Човек трябва* да следва нещата в тяхната трансформация. Вътрешна гъвкавост – дълбочина на света.

ТЕОДОСИЙ : Не бива да имаш нищо, което да те обременява.

Трябва да можеш да се изправиш пред бъдещето

-

*

[Към единадесетата картина]

РЕТАРДУС : Времето ми за Джон и Мери е

приключило; вече нямам никакво

влияние над тях. Че Балде и другата

Мери са се пожертвали, развитието на

Джон и Мери се предава на Бенедикт –

Ф. Балде, Капезиус и Страдер.

РЕТАРДУС : Призовавам те пред съдийския си престол. Не успя да изпълниш задачата, която ти дадох. Разчитах на теб да поведеш Джон и Мери по пътища, които отклоняват душите им от посвещението, които пречат на силите в тях да се разгърнат в тази посока. Ти, Капезий, беше изпратен от мен в този кръг, за да го надвиеш със силата на словото си, но вместо това ти показва слабост още от първия момент; ти, Страдър, не можа да преодолееш чувствата си; те многократно те обземаха. – Затова трябва да напусна полето. –

КАПЕЗИЙ : Това се дължеше на твоята слабост ; аз Тя беше забелязала това още от самото начало;

СТРАДЪР: Никога не беше до теб, когато чувствата ми говориха. - Говореше само на моето разбиране .

ИЗПИТВАНЕТО НА ДУШАТА

Първи и втори сценарии

Разговорът на Капезий с фрау Балде —
Вдъхновяващ разговор на Мария с Йоханес
Томасий; Видения на Капезий и Томасий;
Вътрешна борба на Страдер; Образи от живота
от гледна точка на Томасий и Капезий

*

Капезиус и Щрадер в разговор , като Щрадер
говори за своя опит, който го кара да вярва, че Е.
[знание] съществува. Капезиус основава
аргумента си на опита си с Йоханес Томазиус.

БИБЛИОТЕКА НА КАПЕЗИУС (1

Капезиус с г-жа Б. Тя говори за същество,
подобно на фея, което по свой собствен начин се
занимава с хората.

КЪЩА БЛИЗО ДО БАЛДЕС (2

Капезий с Мария. Разглежда се
трагичното взаимодействие между
Капезий и Джон Томасий.

В ЧЕРВЕНАТА СТАЯ

Визионер за Капезиус:

ЗАМЪКЪТ НА ТАМПЛИЕРИТЕ (3

ЕДНА СТАЯ В СЪЩИЯ (4

Трети сценарий

1. КАПЕЗИЙ в КАБИНЕТА СИ. Той се е обърнал към БЕНЕДИКТ , който го посещава. Капезий разказва подробно за дълбоките си вътрешни конфликти, как те възникват в него и го подкопават морално и духовно.
2. МАРИЯ с БЕНЕДИКТ : Тя е открила подсъзнателната си връзка с Капезий. Възходът ѝ става трагичен за нея, защото трябва да го възприема като купено за сметка на Капезий. Тя води със себе си Йоханес Томасий. (Това се случва в червената стая.)
3. СТРАДЕР се оказва обвързан с Капезий и Теодора. Той открива, че е от особен произход и че младостта му се гради върху илюзии. (В кабинета на Капезий.)
4. В КЪЩАТА НА ДВОЙКА Б. ПЪРВО КАПЕЗИЙ . После Бенедикт с разрошения Страдер. На връщане подслушва срещите на Йоханес Томасий и Мария.
5. ВИДЕНИЕ НА КАПЕЗИЙ. ХРАМОВА КРЕПОСТ в планината. (Скала, издигаща се като катедрала. Ливада на преден план. Дефиле на север. Порта преди подвижния мост към първата порта. Околовръстни стени. Контрофорси. Кули, бастиони. Първа трета на 14 век.) Преди това, също и ФОЛКЛОРНА СЦЕНА.
6. Стая в ТОЗИ ЗАМЪК. Слънчеви символи. Визия. Разговори.
7. Разкриване на проблясъци в бъдещето. Двата храма са били използвани за тази цел.

Трето изображение

ДЖОН : О, Мери, на теб съм длъжен,

Това, което съм аз, ти беше моят водач .

През светлите и мрачните часове на живота

И ти ме заведе и там,

Където аз съм активната същност на духовния
стремеж,

Където получих първия етап на посвещение

Беше ѝ позволено да получава,

Кое то ми даде силата да творя.

Сега, когато стоя пред приятелката си,

чувствайки се по-зрял,

Преди години,

Мога ли и аз да задам един въпрос?

Да потиснат скромните по-рано

подобавашо. Отдавна те виждам преобразен в
самото ти същество; душата ти изпитва най-
тежък натиск и сили, които те спъват по
духовния ти път, сякаш лежат пред теб. Знам, че
много неща се случват в душата ти, за които все
още не разбирам. Но може би е възможно да ми
се довериш, независимо дали има причина за
безпокойството ми или греша.

МАРИЯ : Другарю, прекарал си толкова много смислени

часове, състоянието на духа, което си постигнал,

трябва да ти даде разбиране за болката ми. Да ти

кажа сериозна дума, да ти говоря,

Изпитанието на душата

Това ми налага свещен дълг.
Дългът ме приближаваше от дълго време ,
Но е трудно да се изпълнят,
Сърцето ми сега ми се струва,
И каква сила имаш ти самият
Победен във вътрешните си борби,
Ще те държи изправен,
Когато чуеш какви съдбоносни сили
Те хвърлят сянка върху живота ни.
Имаме радост и тъга.
Прекараха дълго време заедно.
Но днес волята на съдбата проговаря.
Че пътищата на душата ни
Освен това, да се отделят един от друг.

ДЖОН ТОМ : О, -----това-----

О, вземи си думата обратно.
Това унищожава звука му.
Той е разрушението на всичко,
Какво ми беше дадено.
Разрушението е от моето собствено
същество.

МЕРИ: Размисли, о, Джоне мой. Не импулсът на
моята воля ще откъсне душата ми от
твоята; това е жертвата, която трябва да
направим. Това е същата съдбова воля,
която ни е свързала и която трябва да
следваме, дори и да изглежда жестока, за
да вземем това, което самата тя ни е дала.

Трето изображение

ДЖОН: О, не - може, може би
Не е съдбоносна съдба в този момент
Да говориш от устата на любимия/любимата
си.
Никога не се съмнявам* в твоите знания и
сигурност,
Но сигурно е грешка,
Какво ще научите през този час
Ert täubing mich im Herzen hägst.

МАРИЯ : Толкова е ужасно,
Че имам сигурност в собственото си същество
Не исках да го повярвам
Защото ми просветна като предчувствие.
Обърнах се, не вярвайки на себе си.
Сигурното знание на Бенедикт.
Думите му имаха тежест:
„За доброто и на двама ви“
И също така за завършването на тази работа,
Това, което ти е наложено в тъканта на ума,
Трябва да разхлабите връзките.
Тези, които са ви свързвали досега. »
Той говореше със суров ум.

ДЖОН : Той също -----

Той обича да го говори,
Може би ще го повярваш,
Ехото липсва в душата ми.

Защото дори най-бледият поглед към
пътеките, които би трябвало да
извървя без теб, ме взира в тъмна
пустота, която се излива хаотично
пред очите ми, и силите ми гаснет.

Изпитанието на душата

Не мога.

(заеквайки)

О, Мери -----

трябва да е способен на грешки.

*

МАРИЯ: Колко силно обвързан беше той с мен,
чувствам го сега, тъй като трябва да
разхлабя връзките, които ме свързват с
него. Да, чувствам го дълбоко, част от
себе си отделям от него. О, почти
изгубена изглежда гледката към
светлите висини в съзнанието ми, тъй
като той трябва да отсъства от
обкръжението ми. И все пак ще запазя
смелия си дух...

*

*

*

Второ изображение

Бенедиктус Мария

МАРИЯ: В най-трудните вътрешни борби
Уил моли дъщеря ти за съвет.
Мрачните предчувствия се надигат.
Отвътре в мен, напразно
Исках да се бия .
Но едва ли има най-силна съпротива
За кратко време те бяха прогонени,
Те отново се изправят уплашени.
Те трябва да са заблуди,
можеха да бъдат истина ,
да бъдат унищожени, ако бяха друг човек.

БЕНЕДИКТ: Толкова често се случва хората
истината за заблуда, защото тя трябва да се
роди от болка.

МАРИЯ : Но изглежда, че в моя случай
Истината е да се самоубиеш .
Тя има тесни връзки с
Изкова душата на друг човек
Към душата ми -
И тя иска да го реши сега,
Това, което самата тя е обвързала.
Йоханес, другарят,
Да ме отхвърлиш,
Дали мрачното ми предчувствие ми заповядва да...
Този, който ме следва, скитайки.

БЕНЕДИКТ : Трябва да видите в правилната
светлина искреното наставление на
истината,

Което ти се струва само грешка,
Защото си ги представяш като агонизиращи .
Това се дължи на духовни причини
Йоханес Зеле се е променил.
Той имаше нужда от това ,
Че съюзът на душите ви
Мостът беше построен към нови светове,
сили имат
Този съюз е одобрен,
Защото иначе не би могъл да дойде
До този етап,
Където стои той днес.
Тези чувства биха били разрушителни.
В по-нататъшното си пътуване през живота,
Човешки слабите
Вържи го за себе си.

МАРИЯ: Вие самите щяхте да присъствате,
Като във висините на духовната земя
Йоханес от чисто сърце
Дадоха ми духовен спътник.
По онова време изглеждаше, че е бил отнет
от
Слабите човешки инстинкти,
Любовните връзки са разрушени,
Ако ще служат на делото на духа.

БЕНЕДИКТ : В духовния свят беше показано на душите, на
които беше позволено да съзрат най-
висшата светлина, това, което се крие в
утробата на бъдещето. Трябва да се
стремите към това, което е предопределено
за вас от силите на съдбата, независимо
дали е заблуда или истина.

Второ изображение

Това, което виждаш на светло,
Все още не е решено.
Това, което той възприемаше като цялата истина,
Потъва в мрак на заблуда,
Ако човешката сила не може
Той иска да ходи в истината чрез изпитание на душата .

ДЖОН: НЕ знам как да тълкувам факта, че Мери все още
не се е появила. Тя беше доволна от
работата си, когато я видях за последен път.
Така че сега мога да се предам на вярата, че се
приближавам към целта си. С нетърпение
очаквам пристигането на приятелката си, защото
повече от всякога се нуждая от нейния съвет.

седях унил пред картината,
Струваше ми се самонадеяно в продължение на
много часове,
да пресъздадеш в цветове и форми,
Това, което на душата ми беше позволено да
види.
Ако забравя собственото си същество
сили, които ще бъдат създадени
Може би ще се чувствам обзет от блаженство ,
Моята творческа сила се пробужда.
Научих се да живея със светлината.
И разпознай деянието в цвета на светлината.
Вярвайки в тази висока истина,
Това даде свобода на духа ми,
Придобих ли способността да
Да се чувстваш сякаш в кипящо море от
светлина
Пробуждащите се световни сили тъкат креативно.
освободя собствената си душа
Поради природата на моето същество,

Тогава може би ще тая и надеждата, че чрез моя образ говори духовно същество. И дори ако не мога да постигна нищо друго, може би чрез този образ човек ще разпознае как духовното познание може да събуди духовното изкуство.

(Мария влиза):

О, приятелю, накара ме да чакам твърде дълго.

МАРИЯ : ...

* *

Първо КАПЕЗИЙ сам:

(довършва четенето на книгата :)

„Да отгатнеш тайната на живота,
е за оценителя,
Може дори да го разкрие на неупълномощени
лица.
Унищожението на съществуването е неизбежно.
»

Имаше време, когато щях да пренебрегна подобно твърдение. Щях да го сметна за просто фраза. Защото притежавах знания – или поне вярвах, че ги притежавам – които ме крепяха в живота, и като ги споделях с другите, си представях мисия. А мистицизмът, езотеричната наука, ми се струваше като фанатизъм на прегрятите умове. Това сега се промени. Наблюдавах забележителното развитие на този Йоханес Томасиус. Той е...

Първо изображение

по начин, който не мога да обясня. Това може да бъде само знанието, приписвано на така наречените посветени в езотеричните учения. И това негово знание не е просто теория: то е подобна на семе сила на душата. То е животворящ еликсир. То го е преобразило в нов човек.

И с моите мрачни душевни сили, насочени към това събитие, аз се научих да възприемам по различен начин древните традиции и най-новите откровения на мистиците. Чувствам, че чисто духовни сили могат да се влеят в човешката душа, чиято мощ означава по-висша реалност от всички външни преживявания и човешки дела.

Физическата съдба може да издигне или разруши човек; тя не познава такива катастрофи, като тези, които сполетяват душата от свръхсетивните сфери.

Дотук мога да усетя само чрез разбиране и интуиция, че знанието за истинското продължение на душата може да бъде една от най-големите катастрофи, ако едновременно с това не притежава истинската сила да напълни това продължение с съществена субстанция, така че да може да действа и да се развива в светове, за които сетивата не знаят нищо. Знанието се разпада, ако не успее да създава.

**Разбирането ми е достатъчно, за да
разбера, че в мен почива сърцевина на
душата, която се завръща във все нови
животи. Нищо не може да бъде по-
страшно от това наистина да осъзная
това с всичките му последици и да
изпитам безсилието, докато
едновременно с това градя върху това
същностно ядро. Познаването на това
безсилие ме поглъща, така че чувствам
как силата на физическото ми тяло
отслабва. Мозъкът ми ми се струва като
умиращ инструмент. Той отказва да
схване истините, които е предназначен
да предаде на душата. Не само ме
поглъща по този начин, но ме прави
самотен, о, толкова ужасно самотен.
Чувствам се сякаш всички нишки,
свързващи ме с големия широк свят, са
били скъсани. И това убива моите
чувства и усещания, моето творение и
страдание, моята надежда и любов.
Изкоренен, стоя на земята; и ужас ме
обгръща от бездна на света.**

Първо изображение

Аз.

КАПЕЗИУС : Много мило от ваша страна,
Че изпълни молбата ми
След разговор, който аз
Предназначено е да облекчи тежкото страдание,
Те ужасно гризат душата ми.
Каквото трябваше да преживея напоследък,
Вярно е, че нямах абсолютно никаква представа
предварително,
Това може да бъде толкова жестоко мъчение
Да се доближиш до сърцето на човек.
Да се отчайваш от това знание
Причината за човешкото съществуване е възможна,
Струва ми се незначително,
Когато си помисля за това сега
ми се струва съвсем сигурно ,
Че без това знание
Човекът като безцелно същество-сянка
Човек трябва да върви по пътеките на живота ;
Това е като безплоден плод
Съществуването му продължава без резултат,
Това не произтича от най-дълбокото му аз
По -висше, проникателно аз.
Но искам да схвана това аз,
Хващам само празни, призрачни неща.
Тъмната празнота стои пред погледа ми,
Когато се измъчвам търсейки
Въз основа на това знание, в което съм сигурен,
Че съществува.
Имам сред младите си приятели,
Йоханес Томасий, както наистина се виждаше,
Как се създава това знание
Човешката душа се променя.

Изпитанието на душата

Добре, ако можех да се съмнявам, щях да
съм щастлив.

Не бива повече да се съмнявам.

Съмнението може да е нещастие,

Корупцията, разрушението обаче са

Дори не мога да гадая,

Няма никаква възможност да се съмняваме
в това .

Аз съм на възраст,

Че портите на смъртта скоро ще се
отворят.

Оглеждам се назад към един живот,

По много начини

Говорил с хора

За житейските загадки и екзистенциалните
въпроси.

И сега всичко ми се струва

Само безсмислени приказки,

Само вълни от пяна

В морето на съществуването.

Всичко, което можех да кажа, е,

Че не можем да знаем нищо,

Смело се приближих до тъмната порта.

Бих се намерил в човешкото същество

Ограничено духовно същество.

Но тъй като знам , че е ефективно

В човешките същества, това, което беше
скрито от мен,

ужас ,

Беше като поглъщащ огън

всяка фибра на съществото ми .

БЕНЕДИКТ : И не усещаш ли как

Сигурността, която се крие във вас самите

Силите, които търсиш, се крият вътре в

теб,
да те доведе до подобна ситуация .

КАПЕЗИУС : Чувствам го добре.

Че велики човешки сили са вкоренени в мен,

Първо изображение

Стана ми толкова ясно. Дълго време отхвърлях, чрез твоите думи и тези от твоя кръг, съкровищата на знанието, които бяха върховни за мен през целия ми живот. Вижте колко различно е отпреди, когато включих в колекцията си от книги. На мистицизма и езотеричната наука се посветих през тези последни времена. И наистина осъзнах колко чисто злато се крие във всичко, което казваш на мен и на другите. И колко вцепеняващо звучи за душата ми толкова много четене. Не мога, не трябва да се съмнявам в това, но и не мога да го разбера. Силите ми са недостатъчни да мисля нещо определено, когато чуя, че има посвещение в загадките на света и че най-висшата мъдрост е опасна за отгатване, че е напълно невъзможно един човек да я повери на друг с думи. Как ще се изправя пред необходимостта, когато тя потапя хората в нещастие, ако ги удари неподготвени? Знам, че трябва да разбера. Знам, че ще бъде унищожен, ако портите на разбирането се затворят пред мен.

Изпитанието на душата

Но също така знам, че унищожението не е за мен.

Може да се случи, ако ме хванат неподготвен. Затова се страхувам да знам, но трябва да се страхувам и да не знам.

БЕНЕДИКТ : И не може ли и една искрица утеха да проблесне за теб, когато със сигурност чуваш от моите уста, че никой никога не е придобивал знание, ако преди това не е бил в твоето положение?

КАПЕЗИЙ : Не виждам пред себе си нищо друго освен мрак и объркване. И все пак вие самите стоите пред мен като някой, от чиято най-дълбока гръд струят мъдри думи . И когато ви гледам, със сигурност не мога да се съмнявам в реалността на знанието. Но кажете ми само едно нещо: Какво означава, че основите на съществуването са подкопани от онези, които изразяват решенията на загадката на човешки език? Защото моите мисловни способности са непонятни, за да знам това, което трябва да бъде скрито от мен под формата на знание. Виждам във вас това, което единствено прави живота ценен за мен. Трябва да вярвам, че то съществува в мен самия. И все пак ми липсва всеки мост...

Първо изображение

Тези от душата ти
до моето .
И дори да гадая, ми е отказано,
Защо ви е необходима думата за решение
Не бива да го казваш.

БЕНЕДИКТ : Не можеш да чуеш словото от мен, но си
свободен да приемеш силата на словото,
ако позволиш на чутото да се влее в
дълбините на твоето същество.

КАПЕЗИУС : С всичко, което казваш,
Отдалечаваши ли ме от това,
което би трябвало да е
близо до мен?

БЕНЕДИКТ : И все пак, трябва само да се вслушаш и това,
от което вярваш, че си толкова далеч, ще
се приближи до теб. Божествените
същества говорят на човешките души с
безмълвен език. Човешките думи убиват
дарбата на боговете на речта; дарбата на
боговете на речта обгръща звучни
човешки думи, мистериозни семена на
действието.

II.

ДЖОН ТОМАС : Двойствеността на живота тежи на душата ми.
От дните, когато портите на свръхсетивния свят
се отвориха пред мен, чувствам как в мен се
надигат непрестанно обновяващи се творчески
сили; чувствам пълната сила на словото: намерих
себе си. Но силата на тази благодат става
безсилна, когато обърна поглед към Теб, на
когото дължа изцяло трансформацията си.
Виждам как някаква всепоглъщаща стихия гризе
душата ти. Не говориш за нея, но аз я виждам и
усещам как става все по-силна с всеки изминал
ден. И ако не искаш да загубя това, което съм
спечелил, тогава трябва да ми се довериш. Като
дървото, което славно се разгръща, оставено да
живее с листа и цвят, но от което земята, от която
растат корените му, постепенно е открадната,
така чувства душата ми, защото силата на корена
на живота ми е изцяло в твоята душа. Имам
нужда от думите ти и нежната светлина на
погледа ти, ако искам да се разгърна...

Трето изображение

Това, което ми беше дадено като дар на ума.
Но трябва да видя,
Как думите ти стават все по-редки
Течейки от устните ти ,
Давайки огън на душата ми,
И сиянието на погледа ти угасва
Все повече и повече всеки ден.
Не искам просто да бъда възприемчив/а.
великата душа,
Искам да споделя съдбата ѝ.
Затова ми кажи, кой демон
Толкова ужасно гаси светлините ,
Тези, които винаги са се разкривали отвътре в
теб.

МАРИЯ: Другарке на живота ми,
Изглежда, че времето е дошло,
Защото ми е позволено да говоря с теб.
Знай, следователно, че на моето ниво на
съществуване
Ново същество, всички същества дишат.
Те ще бъдат различни от преди.
Това, което естествено беше само негово,
Получава морално вътрешно същество.
Природен феномен, който преди това само
знанията се използват.
Разкривател на човешката вина и
Божията съдба. И едно човешко същество,
който преди е бил известен само като това
или
Този герой изглеждаше просто глупав или
мъдро се е доказало, че се превръща в
морален въпрос.
Силата на собственото аз. Тя трансформира.
един от тях по такъв начин, че ние изпитваме

към него следните чувства:

го направиш щастлив, ако искаш да
направиш това.

или премахнете това препятствие от пътя си

Изпитанието на душата

си изчистиш главата ; друг ни налага нещо друго. Така се чувствам отдавна, винаги когато Капезий се появи пред мен, всъщност дори само когато мисълта за него влезе в ума ми: усещам го като укор. Точно както възприемам седем цвята в дъгата чрез силата на физическото си око, така естествено, чрез силата на душата си, в мен се заражда мисълта: ти си покварил Капезий; съдбата му е следствие от твоите действия. И спасението му е възможно само чрез теб.

ДЖОН ТОМАС : А какъв е източникът на покварата на Капезиус?

МАРИЯ : Само го погледни.

Той се стреми към света, в който силата на духа се разкрива. И вместо да му се разкрият мистериите на съществуването, цялата му жизнена сила се изчерпва в мрачно търсене; той се връща, като продължава напред. Все още не знам защо, но ми е ясно разкрито: аз съм причината за неговото падение. Силите, които му липсват, трябва да имат нещо общо с моя собствен стремеж.

Трето изображение

Как бих могъл да не го разпозная?
Че толкова много от това, което се е случило с мен,
В силата на моята душа
Не може да пусне корени.
Виждам себе си постоянно прераждащ се ,
Това, което научавам все повече и повече всеки
ден
В Капезий човек трябва да види умирането.
Ще ми бъде лесно да те настоявам
Знание в най-висшите сфери на ума,
И това, което аз във физическия живот
да нарека свой собствен като инструмент,
Изглежда сякаш няма никакви задръжки.
Но ми се струва сякаш
Силата, която си давам
Не мога да си представя, че друг би ми дал такъв.
И когато застава пред Капезий,
Чувствам тайно чувство за вина.
Знам едно, чувствам друго.
Но как са свързани ,
Не ми е дадено знанието да го притежавам.
Но една мисъл ме измъчва,
Този от ученията на майсторите
Винаги ми се е струвало толкова очевидно.
Често се дава на един човек,
Какво е взето от другия.

ДЖОН ТОМАС : Струва ми се невъзможно силите на Капезий да живеят в моята обожествена Мария под каквато и да е друга форма. Въпреки всичко, което съм преживял, това все още би могло да породя съмнения относно хармонията на световите в мен, ако тая подобни мисли.

Изпитанието на душата

МАРИЯ: Хармонията на света няма да бъде нарушена от това. Такива неща се случват в подсъзнанието в хода на живота и ние трябва да приемем великото общуване на човешките души. Би могло да съответства на дълбока необходимост от съществуване, че получавам такива неща, както беше посочено.

Въпреки това, бих сметнал за необходимо да върна полученото по друг начин.

И все пак в мен се заражда строгият дълг да върна полученото. И нещастие би могло да ме сполети само ако не мога да разбера как да изкупя дълга. (Тя излиза.)

ДЖОН ТОМ: Както тя казва, така е. И аз се чувствам така.

Но какво зрънце безпокойство се заражда в душата ми?

Ужасна мисъл се надига от сърцето ми. Ако е така, както казва, тогава тя е просто виновна, но аз съм двойно виновен. Защото на нея дължа всичко, в което съм се превърнал.

*Трето изображение / Първо
изображение*

Тя ли е виновна в случая с
Капезий*?
Ето така съм двоен.
И дали и аз ще намеря силата,
За да платя дълга,
Струва ми се напълно несигурно .

Първо КАПЕЗИЙ сам:

(довършва четенето на книга):

„Човешкият ум търси“
Смисълът и целта на
съществуването
Скитайки се из необятните простори
на света
С сенчестите образи на мислите си;
Той иска да изстиска от дълбините
на душата си.
Думите, които означаваха много за
него
му житейско дело.
Това би трябвало да го отведе там ,
Където сетивата не изпитват нищо.
Той може да използва такива
търсения
Силата на собственото същество
Просто да се заровиш в празнотата.
Той ще стигне до края на този път.

С думи, само мечтата
Мечтаейки за живота
И с мечтата на мислителя
Собствената душа в празнотата
зловещо тревожен и едновременно с това да се
носиш по течението .“

Изпитанието на душата

Това е, което оформя пророческия дух на
Бенедикт

С изразителни думи,
Какво трябва да се случи с всяка душа ,
Тези, които само мислят и чувстват
иска да надгражда върху сетивната
истина.

И очевидно трябва да призная,
Той вярно проследява пътеките,
Тези, които имам от миналия си живот
Трябва да осъзная, че съм свой собствен .
О, ужасно съдбоносно знание,
Това, което произтича от тази реч .
Чувствам го като унищожение.
Корените на моя живот.

И ако в този момент се появи бог
От диви световни бури, хаос
Опустошителни сили на моето
съществуване ,
Не ми се струваше по-страшно.
Когато тези думи се превърнаха в гласа на
съдбата.

Че човек не може да знае нищо
В края на проучването си той щеше да си
признае,
Не изисква нищо повече от подчинение.
В необясними духовни сили.
И намирам себе си спокойно в толкова
много

Въпреки всички високи стремежи,
Днес не ми се стори
Да лишиш човек напълно от радостта от
живота.

Твърде много обаче ми е дало
Духовната светлина на Бенедикт,

Да се съмняваш в силата на знанието
Да се наслаждаваш спокойно на мечтата
на живота си .
Не трябва да се предавам в съмнение,
Не искам да разруша плана.
Силите на ума, старателно измислени,

Първо изображение

Когато тя ми даде човешко съществуване.
Колко грешат тези, които мислят
То се стремеше единствено към собствения
си стремеж.
Хората имат високи научни ценности.
Те нямат представа за истинския ход на
света,
Този, който изисква от човешката душа,
За да може тя да запали светлината в себе си,
Целта е да прогони мрака на ценностите.
И те не са наясно,
Това унищожение на света трябва да
последва
От мрака на душата.
Да се съсипеш несъзнателно -
Да потънеш в това да бъдеш свой собствен
облик
В нематериалното нищо
Ако беше волята на съдбата,
Осмелявам се да го направя безстрашно.
Но трябва да го усетя с тръпка.
Повереното съкровище на волята на света,
Трябва да загине със собственото си падение
Душата, която не може да знае.
Не ми е позволено да намеря мир.
В напразно съмнение
И не във вярата
Отказана ми е сигурността на знанието.
О, ужасно безсилие в душата ми,
Чувствам се обвързан с теб,
О, ужасни окови,
Не би трябвало да искам да те разкъсам.
И все пак само тази безсилност е това, което
Коего сега напълно изпълва съществото ми.
Защото следващата стъпка

В съкровищата на мъдростта на Бенедикт*
Л ясно ми позволява да разпозная,

Изпитанието на душата

Колко скучно става мисленето ми
Искам да разбера истинското слово на духа.
„Нека има мир в дълбините на душата.“
Силата на сянката на ума
И да се изтрие от сетивата.
Беше влажно като в скута на съня
Усещане за живот във времето.
И узряват в дълбините на сърцето
Воля, която дава сила на семената на духа
като индивид в себе си .
След това гледаш от призрачна височина
Съзнателно гледайки земното същество.
Чувстваш се сякаш си в духовни сфери.
Световните мисли се намират във вашето
мислене.
Световните сили се вплитат в чувствата ти
Световните същества действат според вашата
воля.
И от далечни светове звуци
Загадъчната дума на съдбата :
Открийте целта на живота.
И виждайки те в истинската ти същност,
Отговорът разпространява ли се по целия
свят?
Собственото сърце говори мощно:
Аз самият, аз съм смисълът на света
план живее в мен.
Разбиране на дълбокия смисъл на тези думи
ли заповедта на Духа?
О, човече, познай себе си. »

(При последните думи Кап. има видение за ужасен
гръм; очевидно е, че е напълно унищожен.)

„Изискайте светлина върху такива
знания, само когато сте готови,“

Първо изображение

Да преобразиш ума си и да
прогониш заблудата на суетното
битие от сърцето и ума си. Защото,
ако останеш това, което си,
знанието ще те унищожи и ще
посвети духовните ти дарове като
творчески сили на владетелите на
най-дълбоката тъмнина.

Откъде дойдоха тези думи?
Осъзнавам, че не съм ги изрекъл.
Но няма никой с мен, от когото
биха могли да произлязат.

Сякаш се издигаха.
От дълбините на моето същество.
Все още ли съм сам?!

Говорят ли духовни същества от друг свят?
Тези, които се нуждаят от душата ми като свой инструмент?

(Чува се чукане и някой влиза):

БЕНЕДИКТ : Знам, че не съм нежелан в дома ти в този
момент. Това, което научавам от теб,
трябва ясно да възприемам като зов да
дойда при теб.

КАПЕЗИЙ : И макар че аз самият едва ли съм се осмелил
да те призова, чувствам в себе си нещо
тъмно, което силно желае идването ти като
най-висше щастие от теб в този час.

Изпитанието на душата

В труден час на съдбата
Когато влезеш в тази камера,
Че през много години
държеше се затворен в себе си
Моето пламенно преследване, усърдно
проучване,
Като първо се доверя на душата,
Какво, скъпи мои ученици
да го предам.
Виждаш в тази купчина книги
Много неща, които са преминали през дълги
периоди от време
Храната на душата ми беше
И превръщане в самостоятелно мислене
Това донесе много радости на душата ми.
Откакто влезе в моя кръг,
Ward mane Werke in meine Sammlung
Прието с нетърпение и обмислено,
категорично му бях забранил достъп,
Защото само празни думи
Съдържанието му ми се появи.
Духовните учения от древността
И какво е настоящето
По този начин ни дава
Дълго време не му обръщах особено
внимание.
Но тъй като семенната сила на речта ти
Позволено им беше да работят в душата ми,
Минаха години вече,
Церм търпи греховете и сърцето ми
С такъв вид знания,
Думите ти са осветени.
Беше невъзможно за мен да
Да ти опиша битките
И всички тежки страдания,

Повратният момент в живота ми

Първо изображение

те е насочил на правилния път.
И всички усилия ми се струват нищожни,
Това, което ме е карало преди,
И само треперейки
Мога ли да го направя, споменът
Да призова живо душата ми -
Както знаете, добрият и естественият
Бях изправен пред силите на съдбата ,
Докато тя ме викаше от голяма надморска височина,
В което сетивата ми избледнях
И ме погребва в дълбините,
В което се чувствах разбит/а.
И така, ето ме пред вас.
Не като млад мъж,
Смелият с надеждата за живот
Новопоемайки пътя на изследването,
Не, почти в края на живота
Трябва да започна отначало,
Тъй като бях в несъществени сенки
Всичките ми изследвания бяха трансформирани
В огнената баня се роди твоят дух.
Виждаш, че косата ми е изрусена.
Не само от възрастта,
Силно ме обременява това безпокойство.
Кое то може ужасно да се влее в сърцето ,
Духовното откровение не бива да се пренебрегва
И въпреки това, човек едва ли може да си
представи,
Как портите на истинската светлина се
отвориха пред него
някога трябва да се отворят.

БЕНЕДИКТ : Не си сбъркал посоката на пътя, стига само да
ти е ясно, че нито една от тези стъпки,

Изпитанието на душата

Каквото си направил досега,
те далеч от пътя на духа ,
Веднага щом го видиш в правилната
светлина.
Ти постъпи правилно и това, което ти
липсваше,

Не е ли пътят към,
Знанието само за това, което вече е постигнато, ли е?

КАПЕЗИЙ: ЗНАЧИ трябва да ми отнемеш и онази подкрепа,
която вярвах, че ще бъде последната ми
останала. Мислите бяха съдържанието на
живота ми; те ми дадоха силата да скъсам с
всичко, което мислех, че знам. И да отхвърля
суетните търсения, да проправя нов път за
себе си, често ми се струваше утеха. Сега
това, което исках да отхвърля, ще се счита за
истина и мисленето ми, в което търсех
убежище в корабокрушението на живота си,
ще бъде безполезно за мен.

БЕНЕДИКТ : Това, което сте постигнали досега,
То произтичаше от силата на световната воля.
И може да се превърне само в заблуда,
Когато фалшивото мислене хвърли светлина
Пред твоя безумен поглед
То се трансформира в своята
противоположност.
Това, което си преживял, има нужда
В нова форма за ваше спасение.
Какво си мислил тогава и какво мислиш сега,
То се трансформира от тази светлина,
Това, което ви идва от духовното
откровение .

Първо изображение

КАПЕЗИЙ : Мога напълно да усетя колко верни са думите, които ми звучат толкова ужасяващо. И често съм си казвал, животът не може да греши. Търси само в себе си източника на грешката. Затова се опитах да променя собственото си мислене и исках да насоча всичките си сетива в посоката, посочена от теб. Но точно това ми е отказано. Сякаш съпротивата на собствения ми мозък ме лишава от всякаква мисъл, когато се опитва да се съобрази с твоя начин. Истината на твоето откровение, мога да я почувствам напълно. Да я мисля, не мога. Ако се опитам, силата ми на мисълта умира и чувствам само оловната тежест на инструмента на мисълта, който се оказва враждебен към мен самия.

БЕНЕДИКТ: Ти казваш решението на загадката
И в заблудата си желаете да отхвърлите
мъдростта на собствените си думи.
Осъзнайте какво самите сте казали,
хванете онази светлина, която свети ярко в
речта ви, и един от завесите, които скриват
духовното знание от вас, трябва да падне.
Вие стоите пред портата на всяко
откровение и желаете да отречете самата
същност на тази порта. Истинският аз
говори вътре във вас.

И външният вид на собственото ти
същество,
Това е съпротива срещу истинското ти аз.

КАПЕЗИЙ : Ако истината се крие в думите ти, тогава в
този момент си ме ограбил от мен самия.
Защото не мога да спася нищо от всичко,
което може да се нарече мое аз през
миналия ми живот, ако истинското
същество на моята същност ми дарява
дара на светлината, а заблуждаващата
природа на душата ми вижда собствената
си светлина само като тъмнина. Така
изглежда истина това, което ми се е
наложило като мнение от ученията на
твоя вид . Онзи, който преждевременно
насочва силите на душата си към тайните
причини на света, ще почувства как са
разкъсани връзките, които са го
обвързвали с битието. О, колко
ужасяващо осъзнах как това, което ме е
свързвало през целия ми живот със
светските дела и светските дела, е било
откъснато от мен. Приех го, защото
трябваше да почувствам как нови нишки
могат да ме свържат само с по-висши
сфери, когато това, което заблудата и
грешката са породили само, се разпадне.
И все пак се надявам чрез себе си да
изобретя връзките на новия живот. О,
колко жестоко е твоето учение! Тя
наддава на тежест в допълнение към
всичко останало.

Първо изображение

Дори последното убежище на стремежа,
Тя приема човека за себе си.

Ако не аз самият,

Ако нещо ми е непознато

Като друго същество, което почива в мен,
което би трябвало да ми донесе спасение ,

Тогава мостът се люлее ,

Това ще ме измъкне от тази световна
лудост

до истина в други сфери .

БЕНЕДИКТ : Вие си въобразявате, че сте отблъснати от
вашата възвишена духовна цел, но сте
толкова близо до нея. Чувствате как най-
тежкото бремe е инструментът на вашето
собствено съществуване. Чувствате се
самотни и отчуждени в светските дела, в
царството на истината, а крилете,
предназначени да ви отведат в други
светове, изглеждат куци. Нуждаете се
само от вярата, която можете да си дадете,
вярата в силата на душата, която търси от
разбития живот сили за ново
съществуване и която в самота желае да
види светлината, която свети от
тъмнината. Ще търсите, защото трябва.
Вместо още един поздрав, нека се разделя
с вас днес с тези думи. Духовните сили, на
които имам привилегията да служа, вие
усещате в присъствието си, дори и да
искате да го отречете.

КАПЕЗИЙ : Той ме оставя и изоставя в моето нещастие
и безсилие. О, ако не бях вече наясно, че
хора от неговия род говорят повече чрез
делата си, отколкото чрез смислени речи,
не бих могъл да разбера поведението му.
Но както е, за мен е ясно как трябва да
тълкувам заминаването му.

* * *

[Г-ЖА Б. ÄLDE] : Това се случва от онази нощ.

Момчето вече не виждаше женски
същества, въпреки че често седеше
замислено край скалния извор . Но
душата му не можеше да забрави
потирът на водните нимфи, нито дивия
дракон. И когато, след много години,

И искаше да се съобрази,
Че в зрялата възраст на живота
Мъжът успя да посети

Заведение за грижи, изпълнено с любов и грижа за детството .

Той беше воден от копнеж по мястото,
Където някога на лунна светлина
Чрез играта на водните капчици

Към него се присъединиха неговите приятели-призраци.

И отново се образуваха капчиците .

Пето изображение

7 МИЛИОНА чудни духовни същества.
Само за да погледна още по-ясно,
Този път успя да го направи.
Имаше три женски същества,
И сякаш с магически думи, те проговориха
Към душата му те в чувствата ,
Кое то той ясно възприе като нейните думи.
Единият заговори тихо:
Останах ти верен,
И когато животът е горчив
Изпълни душата ти,
Освежих ли ти паметта?
На слънчева светлина и горски
удоволствия,
Тези, свързани с младостта ви.
Не можа да го разтълкуваш,
Както през цялата сериозност и усилия на
живота
Блаженството на детските дни
Те бяха твоя утеха и помощ.
И говорейки весело, като самото слънце,
Ето как звучеше втората реч:
Моята лоялност към теб никога не се
поколеба.
Някога ти дадох разбиране.
Тайнствени духовни сили,
Сензорната илюзия на живота
да говориш с хора .
И защото ме търсеше
В нежната си младост имаш,
Така бих могъл да живея за теб в
дълбините на душата си.
В натоварен живот.
Нека погледът ти никога не те напуска
Към висините на съществуването, където

ценностите на живота

Да даваш заем дори на празнотата

Светлината и сиянието на духа,

Изпитанието на душата

Беше ти показано като момче
От мен на това вълшебно място,
И ти го усети силно,
Когато смелостта и жаждата ти за живот често
избледняваха.
И третият също проговори:
Често ти се струваха житейските тегоби големи ,
Но никога не би могло да бъде в тъмнината на
съществуването
бягай от душата си
Мъдри думи за живота.
И аз самият не познавам.
Причината да бъдеш трудолюбив,
Духовните сили вероятно знаят,
Те ми показаха сферата на дейност.
Да създаваш сам дори най-малките неща,
Това е действие, замислено от духа.
Когато замисленото сърце на детето
От пролетни и вълнообразни сортове
рано придобива чувство за дълг ,
Кое то ми е позволено да нося на хората
Дари го с най-силната жизнена сила,
Кое то го насочва безопасно и го държи изправен.
Напълно погълнат от такива думи
Говорено от приятели от детството
Мъжът се бави дълго време.
И тогава стъпките назад
Той се обърна към ежедневните кръгове на
живота си,
Той знаеше голяма тайна там ,
Силите на ума и природата
В здрача на детството, то му се разкри,
И това с абсолютна яснота
Силите на съдбата му се разкриха
През зрелите си години.

Но ако друг човек го беше попитал...

Пето изображение

Според тайното знание,
Това, което му беше дадено от духовете,
Можеше само да чувства мълчаливо.
Найбогатият източник на енергия в живота.
Извира от тези думи,
Тези, които почиват в дълбините на душата
И никога не напускат царството на
сърцето.

Г-ЖА Б.: О, скъпи човече, погледът ти изглежда толкова
мрачен, а самите ти уморени стъпки
издават тежката тревога на душата ти.

КАПЕЗИУС: Както често се случва, може да бъде и днес
Не ти нося радост, а само мрачно чувство.
Довеждам те в твоя гостоприеман дом.

ФЕЛИКС БАЛДЕ: Независимо дали ни търсите в дома ни,
весели или меланхолични, винаги сте
добре дошли. Щяхте да бъдете толкова
добре дошли тогава, когато се бяхме
примирили със самотата, и вие останахте
скъпи за нас, дори откакто почти всеки ден
богата тълпа от посетители се обръща към
стария Феликс с въпроси.

КАПЕЗИЙ: Как така ти,
Дали досега толкова съдържаният
човек е станал съветник на мнозина?

Изпитанието на душата

Г-ЖА Б.: О, да, добрият стар Феликс
е отлъчил от целия свят, а сега отваря
дома си толкова широко, че вече не
можем да знаем дали все още
принадлежим на себе си.

ФЕЛИКС Б.: Познаваш Фелисия,
Колко дълбоко разтърсва това душиите на
толкова много хора, които напускат това
място. И макар любопитството далеч да
надделява над истинската жажда за
знания в много души, след всичко, което
знам днес, вече не мога да мечтая в
самота; трябва да се доверя на света с
това, което вярвам, че знам.

КАПЕЗИЙ: Как така, скъпи приятелю, искаш
да промениш начина си на
живот толкова драстично?

ФЕЛИКС Б. ОЛДЕ: Осъзнах,
Че достигаме повратна точка
В земното съществуване на човека.
Някои плодове биха били загубени ,
Горещо стремящите се в течение на
времето,
Няма да е достатъчно да се разбере
значението на човешките същества
Да покаже пътя към духовния свят.
Всеки го прави по свой собствен начин.
Дадена ми е мъдрост на знанието,
Да се съмняваме в тяхната истинност
За мен това изглеждаше като богохулство срещу самия
дух.
Знам, че съм свободен от гордост ,

Пето изображение

Винаги ще си признавам,
Аз съм просто инструмент
Силите , които ми дават думи.

КАПЕЗИУС : О, биха ли тези сили
От устата си можеш да ми кажеш, по
начин, който душата ми може да
разбере, защо копнежът ми за духовния
свят ме наказва с изобилие от
страдания.

ФЕЛИКС БАЛДЕ: Стига тайно да работите с числата
Ако не желаеш да чувстваш вътре в себе си,
объркването ще угаси огъня на душата ти,
още когато се зароди. Знам как, в
благочестива вяра в триединната природа
на душата, аз самият прозрявам тайните на
живота. Потушавам всяко осъждане и
насочвам вътрешния си поглед към
дълбините на моето същество, чакайки
търпеливо, уповавайки се на Отца, който
живее в мен. Тогава се чувствам в едно с
всички същества. Светът е умрял за мен.

* * *

КАПЕЗИУС : Малка къща, тази банка.-----

Не я познавам, но тя...

Те се притискат към мен, сякаш викат,

Трябва да ни познавате;

Трябва също да ни повярвате, че сме истински.

И ясно усещам ,

Че те са просто образи -

Те *трябва да са* изображения -

Знам от какво са дошли,

Те се родиха от моя копнеж -

ме измъчваше толкова много,

Прониза ме като пареща жажда.

Трябваше да жадувам за съществуване,

Беше ужасяваща ситуация,

Сякаш трябваше да крещя, за да спася живота си ,

И въпреки това този живот искаше да избягам.

И преди ужаса на копнежа

Преживях ли причината за ужаса?

Тя беше океан от блаженство.

Чувствах се потопен в нея.

Моето аз беше едно с нея.

Чувствах се обгърнат от безкрайност ,

Преди копнежът да ме приближи

И ми показва себе си

И след това ме обвърза с това аз.

И в безмерно блаженство

Разпознах ли духовния свят?

От които същества, склонни към мен,

Те ми представиха цял един свят.

Сътворението на този свят беше ужасяващо;

Десето изображение

Духовните същества взеха от мен,
От което са създали света.
О, колко обеднях аз самият!
Тогава се е появил този свят.
Напоследък се чувствах толкова беден .
В цялата си същност.
Това беше целта на онзи свят
Пълната реалност изплува от тънка мъгла.
Собственото ми същество беше откъснато от
мен.
И поставен в света,
 Кое то стоеше пред очите ми.
Видях как направих сериозни грешки
В този свят, отдаден на волята си.
В началото усетих колко големи са грешките,
И само от това чувство
Придобих ли способността да си представям,
Какви бяха грешките.
И всеки път, когато виждах грешката,
Копнеех за силата да го поправя.
Не можех да направя това.
 Но грешките създаваха
 И ме създадоха наново.

*

КАПЕЗИУС: О, това странно място, банка,
Малка къща и горска поляна пред мен.
Познавам ли ги? Те настоятелно изискват да
ги познавам; потискат ме. Струват ми се
реални; но не, всичко това може да е само
образ за мен. Знам откъде е дошъл образът.

Беше изтъкано от моя копнеж. Изплувах от копнежа, като от безмерния океан на света. Треперещ, ужасяващ спомен за този копнеж се издига от дълбините на душата ми. Колко пареща беше жаждата на този копнеж!

Ужасно. Трябваше бурно да копнея за съществуване, а цялото съществуване само искаше да избяга от мен. Миг, който ми се струваше като вечност, изля в душата ми бури от страдания, каквито само цял живот може да създаде. И *пред* ужаса на копнежа стоеше пред мен това, което беше създало този ужас за мен.

Разширявайки се, за да обхвана цялата вселена, и ограбен от цялата си същност: така се чувствах аз, но не, така се чувстваше друго същество, което произлезе от мен. Видях човечеството и човешките творения, израснали от светски мисли, които препускаха през пространството и в своето битие се стремяха към откровение. Те поставиха цял един свят от живот пред очите ми и за това творение извлякоха самата ми жизнена сила. Колкото повече светът пред мен придобиваше в битието си, толкова повече губех собствената си същност. Тя можеше да се издигне в реалността само защото бях осъден на празно нищо. Мисли пръскаха от реалността, притискайки ме, мислейки себе си. От недостатъците на живота те създаваха образ. Пространството беше изпълнено от всички страни.

Десето изображение

Със звукови сили, които се разкриваха,
кулминирайки в сериозни думи: О, човече,
разпознай себе си в твоя свят. Видях човека,
който, поставен пред мен, трябваше да
почувства себе си като мое собствено
същество. И тези звукови сили говореха по-
нататък: Докато не можеш да усетиш това
същество изцяло вплетено в сферата на твоя
живот, ти си сън, който може само да сънува
себе си. И сякаш в нищото, магическият свят
изчезна. Скоро той се пресъздаде от нищото.

*

*

ПАРАЛИПОМЕНА

[Към цялото нещо]

Г-жа Б.: Детето расте чрез взаимодействие
с природата -
Среща с „добрата стара дама“
Подготовка -
Събиране = продължение =
Два автопортрета, духовно стереоскопични
да бъдат разглеждани заедно -
Минало - бъдеще, върху настоящето
проектирано — това настоящо средновековие
Въплъщение -

Мъж, израстващ в дълбока самота
Той пътува по света
Той е сам с природата
Камъните му говорят меланхолично за
Падение. И от гласовете им звучи
странно.

Същност на ставането. Растенията
разказват своите истории отдалеч. В
себе си, блажено, те живеят за деня.
Животните -----
В края на пътя-----

Човешкият калейдоскоп = речта
непрекъснато се трансформира през различни
Хора в контрааргумент —

Паралипомена

[Към цялото нещо]

Сетивата позволяват на вътрешната активност (възбуждане чрез духовното) да изтече от тялото сякаш през портали – и да се сблъска с обективното. По отношение на висшето съзнание хората стават равни – разликите в умствената подготовка, образованието и т.н. престават – скоростта на откъснатото мислене и запомнящите се дейности.

[Към петото изображение]

Имало едно време едно приказно създание,
Мислеше по фееричен начин
За призрачни дела, които се случват пред Земята.
Изглеждаше, докато сънуваше,
Какво след земното съществуване
Целта е да се ангажират светът и неговите
лидери;
Какво беше, какво ще стане,
Съществото му беше изпълнено с блаженство,
Но само болезнените неща се оказаха верни за
него,
Какво е налично.
Човешката мисъл беше неговият живот,
Но не и езикът на хората.
И все пак това трябва да се изрази с човешки
думи.
Сетивата на хората търсят,
Да пътуват до земните души,
И ако човек беше
В повратни моменти от живота си,

Там съществото насочва стъпките си,

Изпитанието на душата

За да може да премине сякаш през тайни
порти.
природата и духът биха могли да се доближат
един до друг,
Към извор, където е тайнствено
Водата стича и капе.
В магически хаотични, хармонични мъгли,
прах
През нощта, тъмни горски места
Където среброто на лунната светлина залива
Върховете на дърветата се извиват зловещо ,
Тогава есенцията напусна човешкото сърце
Тъкane в себе си, чувстване, размишления
И да изпиташ духа в себе си.
Ето как примами един мъж
Към горски извор
Тази, която блестеше на луната .

*

*

ПАЗИТЕЛЯТ НА ПРАГА

Следните сценични скици, отбелязани с „И“, които не са включени в драмата, двата сценария и прозаичните скици на отделни събития , формират съдържанието на тетрадка, към която Мари Щайнер, както вече беше споменато в предварителните бележки, се позовава в кратък преглед. Тя подчертава, че това са „медитативни съдържания“, които „действат като предварителни чернови за това, което по-късно е трансформирано в диалози или трогателни сцени в драмата“.

Действителните проекти са обобщени в II и III.

Аз

БЕНЕДИКТ : Колко пъти ще ми се налага да влизам отново на това място , душата ми е тревожна, таейки несигурността дали победата или гибелта е наложена на волята ми. Да се бия за вас, духове на световния ход, е моят участ. Вие, които вливате истинската мисия на земята в пътя си. Всеки път, когато прекрачвах този праг, се надявах, че вашата победа ще бъде решена над онези същества, за които земното съществуване е безполезно и които се намесват в съдбата на земните същества само защото искат да ги спечелят за цели, които се намират в други светове. О, докога самият аз ще трябва да служа на тези сили? Само ако душата ми остане непоколебима, моите богове могат да успеят да триумфират над тези врагове. Отецът вече се приближава; чрез лъчите на силата му разпознавам, че той все още се чувства непобеден.

АР[ИМАН] : Вие сте извършили смело дело в хода на човешката съдба.

БЕН: Но за съжаление трябва да призная, че силите ти действаха в работата ми.

АР : Дали доброто става лошо просто защото произлиза от моята сила?

Пазителят на прага

БЕН : Независимо дали е добро или лошо, това,
което постигам чрез теб, е толкова
добро за мен, колкото нищо.

АР : Помислете за тази реч и вижте как все още не
сте вдигнали от очите си завесата , която
може би носите там, която не е подходяща за
това място. В земния свят, разумът сякаш
решава какво знание се назрява. Тук обаче
решават силата и волята. Тук стоите, дух
срещу дух. Речите, които произнасяте там,
трябва да замлъкнат тук. Вие самият го
показвате, колкото пъти се появявате тук.
Защото ще трябва да се смеете на себе си,
ако ни говорите със земни причини. Тук
човек не опровергава. Тук човек обменя
реалности. И реалности, които винаги се
стремите да постигнете, когато се обръщате
към нас. Затова заявете желанието си; ще го
имате и ще продължите да побеждавате в
земния свят с нашите сили.

БЕНЕД.: От твоята дума знам, че трябва да ми
дадеш и това време.

АР : Този път изглеждаш особено силен; но нека
оставим привидността настрана; какво
искаш?

От речите, произнесени пред народа, става ясно, че Томасий е оказал широко влияние чрез своето изложение на духовни истини. Безброй последователи са станали негови. Сред народа се появява водачът на духовна общност, който празнува тази победа на човешкото познание. Той говори за нея като за победа, по-значима от миналите военни победи. Наближава време на най-обнадеждаващо духовно развитие.

Страдер разговаря с Теодора, която е станала негова съпруга. Той ѝ разказва какво означава интелектуалният успех на Томасий за човечеството и как му дава нова смелост и надежда за бъдещето.

Мария е с Томасий, към когото вярва, че може да се обърне отново, защото той е достигнал върхна точка в живота си. От разговора им обаче става ясно, че самият той е загубил всякаква основа за интелектуалната си работа точно в момента, в който за нея другото човечество е било победено. Той осъзнава безсилието на интелектуалната си работа и в нея – безсилието на всички човешки стремежи. Първоначално подозира, че е трябвало да работи върху основата на разрушителни сили. Това подозрение се появява пред душата му под формата на видение.

Майката на прага

Той е отведен в тъмното царство на душата . От това, което вижда там, той осъзнава, че човечеството, в знанието, което придобива, изразходва първоначално дадените му сили, така че няма повече сила да живее това, което разбира. Знанието би било истинско само ако силите, необходими за неговото осъзнаване, не трябваше да загинат чрез това знание. По този начин земният труд е унищожен, така че Лурифер не може да постигне целта си.

Бенедикт посвещава Мария в своите тайни. Той ѝ разказва как е трябвало да откупи от Ариман силите, *които е* вложил в душата на Томасий. Трябвало е да се откаже от част от собствените си духовни сили като залог за тези сили. Тези сили биха били загубени, ако Томасий остане в безсилието си. Само Мария може да донесе спасение, ако самата тя поведе Томасий в царството на тъмния свят на душите.

ПАЗИТЕЛЯТ НА ПРАГА :

Ако сърцето ти може да реши,
За да преминеш този праг ,
Така че може да се случи.

Но знай, че в това царство ще намериш,
С какво могат да ви помогнат плодовете на
живота ви .

Ти не я познаваш
Силите , които са накарали тези плодове да
узреят.

Не мога да ти ги разкрия.
Защото умът ми никога не е способен да вижда,
Какво намират принцовете на световите в
човешките сърца

Засади. Никога не съм желал да погледна в
зловещата работилница на този принц. И все пак
виждам в твоето същество, в което погледът ми
може да проникне, какво трябва да падне от
съдържанието на живота ти като изсъхнали листа
от дърветата, ако искаш да влезеш в царството,
на което съм предопределен да бъда пазител.
Виждам в душата ти как тя се стреми да запази
себе си. Тук това аз ще изчезне в нищото и ти
можеш да бъдеш само член в живота на висши
същества. В земния живот, скъпа за теб беше
поговорката, на която са обещани чудотворни
сили: „Познай себе си“. Тук живеят само
същества, които служат на друго аз и действат
според мисленето на друг.

Пазителят на прага

Разпознавам те единствено като същество,
Че трябва да стъпча ,
Когато се приближава до моето същество.
И ти научи
В течение на много животи на Земята,
Да фокусираш погледа си
В царства, които се виждат на пръв поглед
С радостния си , разкриващ външен вид.
Мой дълг е да ходя в мъгла.
Всичко, което някога си могъл да видиш,
И само назад е позволено
Погледни душата си
Коренни сили в същността си .
Никога не е имало моменти,
Където призраци като мен гледаха Андрес.
Каквото и да ти се е струвало красиво и
величествено,
оставиш .
Този пламтящ меч
Трябва да е при влизането ви
от паметта си ,
От което често пиеше радост,
Където се наслаждаваше на блаженство.
И кое ще ви се стори най-трудно :
Няма да има промяна в събитията.
Да отговаря на желанията на душата ти.
Неизменното същество на вечността
Е, разкрито в раждането и смъртта ,
Винаги по един и същи начин пред очите ти.

ТОМ[АСИУС] : Значи всичко, което съм, е отнето от
мен и от душата ми е заличено
всичко, което някога съм придобил
за нея?

Изображението не е включено в драмата

И нека всички спомени от минали
преживявания бъдат изтрети от
мен.

Х.: Колко дълго може да остане паметта ти, не знам.
Но виждам в природата ти, че всичко, което
остава с теб, трябва да причинява обида и
гняв в нашите светове. Мирът, който трябва
да откраднеш тук чрез такова същество,
може да се стовари върху теб само като
горчивина за вечността.

ТОМ.: ...

ТОМА: Възвишени владетелю в блясъка на красотата, ти,
който блестиш с достойнство, което в очите
на слънцето разкрива най-дълбоките
причини на света и за твоето откровение не
се нуждаеш от нищо друго освен от
същността на собствената си воля: от
устните ти не изричай заповеди, които
изглеждат като дълг за следване. Вътре в
себе си душата, която се обръща към теб с
разбиране, трябва да раздвижи, в свобода,
всеки импулс да бъде като себе си. Защото
такова същество се превръща в образ на
самодостатъчно съвършенство.

Пазителят на прага

Тук, където земният воал от мрак
Взето от мен,
Едва сега разбирам истинската ти същност.
В човешкото объркване човек трябва
Можете да се покажете по различен начин
Такъв, какъвто наистина си.
Там сякаш се съпротивляват
Твоите импулси на висшето човешко същество,
И животът изглежда достоен.
Съществува само когато се води борба с него,
Нещо, което идва от теб.
Но ако е от благороден метал
Тези издънки се трансформират,
Как изглеждат тук в истинската ти форма
По този начин те формират едни от най-високите
в света.
Те осигуряват съществата,
Тези, които ги притежават, възвишено сияние на
светлината,
Че това е красотата на света
Със собствената си сила
Да се присъединя с достойнство.

ЛУЦИФЕР : Ако ме разпознаваш така
И както плодът, който произвеждаш в себе си,
Това, което виждаш в мен,
Ще станеш ли моето царство?
В сферата на човечеството, основите
И с моята победа
Осигурете си собствена победа.
Защото знай това, не те искам
Да се превърна в слуга
Или като член на друго същество.
Аз съм могъщият световен принц
Свободен син и нужда от собствено

съществуване

Изображението не е включено в драмата

Съвършенството не е нищо друго освен
гледката на такива същества, които чрез
собственото си желание приличат на мен
по мой собствен начин.

Т.: Чувствам се като мъдрост,
Това, което е подходящо за моята човешка
природа,
Трябва да те клеветя .
Чувствам се тук в ясна същност.
И знай , че не съм защитен от нищо
Аз самият мога да принадлежа към
отколкото чрез възпроизвеждането на
твоята същност.

ЛУЦИФЕР : Такива чувства ми дават силата да
Ти пред трона на моя стар брат
Да вода. Не съм му задължен,
Как е свързано на Земята
Синът към бащата
Или брат на брат.
Намерихме се в космоса,
Заради специалния начин на един човек,
Когато са в пълния си блясък
Довеждане до откровение
Пълнотата се дава на другия.
Затова ме последвай при него,
Този, който се нарича истинският издънка
на хаоса.

АРИМАН: И ТАКА, АЗ търкалям огнените колела на
човешкия живот нагоре по стръмния склон
във вечния курс. Чувствам в себе си как
човешките души ликуват, когато повдигам
стихията нагоре. Звукът на ликуване отеква
в мен, когато, напредвайки, човешките
духове се чувстват водени от стъпка на
стъпка. Но колкото и често да съм започвал
и да съм вярвал, че съм завършил работата,
тя винаги е била нищо повече от началото
на ново творение. Затова чувствам
несигурност, която ме измъчва, дали някога
може да се намери цел. И мога да знам само
едно нещо: Краят ще бъде достигнат, когато
в ЧОВЕШКА душа, дело на Титан, извършено
чрез мен, се запали само искра, която след
това може да продължи да гори там.
Колкото и велика да е работата ми, тази
искра е необходима, за да достигне целта
си. Мнозина вече са взели решението, но
скоро огненото им семе беше угаснало от
страха от онези светове, които ме държат
обвързан.

ТОМ : Ето тук стои човек,
За кого трябва да се разпали искрата ?
Кой, като мен, е научил в човечеството
как унищожението...

Изображението не е включено в драмата

на най-силния земен дух трябва да бъде
такава, че за него страхът и ужасът трябва да
са далеч, дори когато се вижда изправен
пред образа на Вечния Ужас. Ще работя във
вашата сфера и по този начин ще допълня
образа на брат ми във вселената.

МАРИЯ отдалеч:

Томасий

ТОМАСИЙ: О, какво означава този звук?

Той не просто вдига шум, той насилва.

Той прониква в дълбините на моето същество.

Той ме разкъсва от битието ми.

(Затъмнение)

*

Томас. Мария:

МЕРИ : Джон, това беше най-трудното пътуване в живота
ми, което ме доведе при теб . Имах нужда от
помощта на всички добри същества, с които
мъдростта на Бенедикт някога ме е свързвала, за
да преодолея цялата съпротива, която ми стоеше
на пътя. Това, което някога чувствах като
слабост, това, което можех да желая в хода на
живота си, се освободи от моето същество и се
превърна в свое собствено цяло. Така застанах
пред хиляди души, с които трябваше да се боря.
Те не се бореха като врагове, те ме примамваха
като съблазнители;

Пазителят на прага

Те обещавах блаженство,
И когато се отдръпнах от тях,
Тогава те подмладиха мисловната
светлина,
Че паметта ми трябва да избледнее
Към всичко, което идва от източници на
мъдрост
Стана ми възможно да избягам.
Към враговете на собственото същество.
Те биха могли да получат благородните
дарове на моя водач
Не се опитвай да ми избягаш.
Така винаги намирах себе си
В най-добрата част на моето същество
И успя да намери душата ти.
В този член на съществото
Трябваше да ги хвана,
Кое то може да се изгуби,
Но в загубата
Посвещава се на вечна смърт.
Трябва да го запазя за теб.
Ти имаше тази искра,
Този, който спи във всяко човешко
същество ,
В ужасното царство на хаоса
инфекция , но вие щяхте
Ти завинаги го отдръпна от света,
За когото си го получил.
Веднага щом се окажеш отново тук,
ли е да мислиш,
Че се откъсваш от произхода си
И се посвещава на изграждането на други

СВЕТОВЕ.

*

Първи и втори сценарии

- 1.) Зала, в която изповедниците на Том и др.
да се съберат. -2.) Домът на
Страдър. 3.) Интериорът на дома на
Балде.

Светът на Луцифер.

Светът на Ахрим.

Мария Том.

- I. По-голяма зала. В индигови тонове. II.
Всекидневната на Страдър в червеникаво-розови
тонове.
- III. Интериорът на стая във вилата на Феликс
Балде .
- IV. Вътрешно пространство, но всички стени са
направени от фантастични дървесни стволоче и
листа; дори сводът отгоре е направен от
преплетени листа, през които прозира звездното,
яркочервено небе.
- V. Синкави облаци с червеникав оттенък, които
върху голяма площ.
Стена от огън. Стена от вода. Лава отдолу.
- VI. Величествено , зловещо, но същевременно
съблазнително
Красиви природни пейзажи, които обаче
представлява вътрешно пространство; дясната
половина на сцената
Скрито. VII. VIII. Сутрешно настроение - почти
интериорно, но отгоре
Сутрешно небе. Дърво в средата - далечен изглед.
върху град. IX.

Първо изображение

Това са моите приятели.
За да се предотврати действие, което има
огромно въздействие
В машината на човешкия прогрес
Книга като другите книги лъже
Изглежда точно пред очите на хората
Но какво от тази книга
Излъчва , действа хиляда пъти
И десетки хиляди души
Често сме ги чували да обявяват
Великата загадка на съществуването
Но тази причина е толкова убедителна
И истинската наука предава посланието
с твърдо чувство за изследване ,
Какво е необходимо, за да се реши пъзелът,
Това е великото чудо на ума
Пред което ние стоим в страхопочитание.

Само човешко същество би могло да
постигне това.
беше позволено да изостри ума си.
В истинско артистично майсторство.
Каквото има да каже,
То е извлечено от дълбоки причини за
истината .
Но беше невъзможно да се проникне до
такива дълбини.
Само тези, които притежават артистичен
талант
Възможно е човек да си проправи собствен
път в световните шахти.

Едва ли в този кръг ще се намери душа,
която да се съмнява, че интелектуалният

подвиг на Томазий носи освобождение от
безбройните очаквания. И все пак първата
мисъл не бива да бъде колко малко е то в
наше време

Първо изображение

Човечеството е склонно
Да бъдеш убеден
Затова най-важното в този час е
Да размишляваш означава
„Как да придобием неотменимо благо“
Може да направи за цялото бъдеще
Какво грандиозно нещо е започнало тук.

*

СТРАДЪР : Изправени сме пред деяние,
Които обаче изглеждат еднакви.
Някакъв друг интелектуален подвиг
Но тя има едно нещо, което я отличава от
В най-дълбокия си смисъл, това, което го
отличава
Вече е съществувало в подобна форма.
Във всички предишни опити
Никога не съм очаквал такъв начин на мислене.
За бъдещето на цялото човечество
Почивката е необходима.
Може да се случат неща, които
Йоханес Томасиус говори
Никога преди не е било ефективно
Защото не бяха казани по този начин
Как го прави - повярвайте ми
Освободих се от всички плодове на
въображението
И всички мистични, суетни мрачни мисли
Отвърна се от скръб и недоволство
И посветих умствените си сили на неща
Коя от реалността е основата
под краката си .
Отчаянието ме доведе до практичните аспекти
на живота.
Обърнах се към него с надеждата да не намеря

нищо.

Като анестетик.

Но силите на ума ми ме подтикнаха
От идея до идея
И така успях
Да измисля неща в техническата област
Което чрез механика
благосъстоянието на човечеството на Земята .
И за тези, на които това е станало навик
Такъв начин на живот
Липсва му всякаква склонност
Връщане към суетни интелектуални фантазии .
Но Томасиус е интелектуалецът на
хуманитарните науки
За всеки любител на природата
може напълно да се съглася.

Човекът трябва да живее във вътрешно
съзерцание на сътворението на природните
царства; образувайки връзка в този творчески
процес = Луцифер, тази връзка е прекъсната:
преценката е дадена – тази преценка е лишена от
силата да трансформира организма – По този
начин преценката е отделена от източниците на
съществуване = Следователно развитието се
простира до външния процес, който е снабден с
материя от Ар.

Бъдеща перспектива: Овладяване на силите, така
че красотата и силата да възникват без вътрешна
устойчивост. Външна култура – гледката на
плодовете – Отделна сфера би възникнала, ако
гледката на духовния свят остане: в нещата (Ар.),
във външния вид на човека (Луз). Вътрешното
същество на вселената би се разкрило в човека.

Издигайки се до висотата на интелектуалното разбиране на света – като това за принадлежащите към изначалното съдържание на живота – от което той е отделен – човекът навлиза в царството, като запазва копнежа по другия – Пазителят на Прага показва, че това, което трябва да бъде загубено, е: независимостта – насочването на погледа към външен свят – способността за трансформация –

*

Ариман е способен да преобрази мисленето на Теодора по такъв начин, че то да има ефект във всички светове и всички сърца да бият в противовес на него - но нейното чувство живее като жив огън във всяко подобно въздействие;

Луцифер — може да представи пред Мария прозрението за всички светове; там в нея се ражда съжаление към Луцифер — но той го отхвърля; не иска да се изгуби — откакто е изкушил човечеството, той чака душа, която може да му се поддаде без съжаление. — Затова той трябва да продължи да чака. — Отказът на Мария от знанието —

Теодора – може да даде на Луцифер прозрение в човешките сърца, разкривайки копнежа им за знание; по този начин, чрез нея, той може да се интегрира в човешкия свят, а тя в крайна сметка ще премине в неговото и на Ариман царство.

Картината, която Томасий рисува за хода на света, няма повече валидност от силите, които

Пазителят на прага

Хора от много светове работят в душата му - тъй като битката бушува около него, неговият ментален образ за себе си изпада в нематериалност, а с него и всички, които вярват в него -

Би могло да се опише свят, в който не Омир, Ликург и т.н., а Ахил, Агамемнон, Фауст и т.н. Гьоте обаче би изглеждал малък до Фауст, защото *той* винаги е изобразявал само него, или по-скоро неговите биографи са го правили.

висшите светове възниква осъзнаването, че човек живее в тях с по-дълбоката си природа; но че силите, които той има в своя свят, за да представя тези висши светове за себе си и по този начин за земното съществуване като цяло, са просто неуспешна работа; по този начин човек живее неудовлетворен от земния си дух;

Яснота, ред, живот; тъмнина;
объркване; смърт

Бенедикт Капезий може само да каже, че знанието на Йоан е ефективно само когато силите за тази ефективност идват от властта на Луцифер и Ариман - Капезий не може да понесе това - и Бенедикт трябва да го пренесе като [труп] в земния свят - т.е. там то е загубило духовната си сила -

Мария трябва да се чувства осъдена на безсилие -

II

ХИЛАРИУС ГОТГЕТРОЙ:

Беше мило от ваша страна да изпълните молбата ми. Призовах ви тук за важен разговор. Знаете, че човекът, чиито думи са ви откликнали толкова ясно, скоро ще посети нашия град. Моля за вашето мнение и съвет как трябва да се подготвим, за да организираме правилно това посещение. Вярвам, че много от вас са съгласни с мен, че Йоханес Томасий е постигнал нещо, което трябва да повлияе дълбоко на интелектуалния прогрес на човечеството. И ако мога да предложа скромното си мнение, то е, че с постижението на Томасий е изпълнена най-висшата задача, пред която е изправен човешкият дух в земния му път. Няма нужда да крия факта, че на душата ми са дадени много прозрения в духовните сфери чрез милостта на владетелите на света. И все пак винаги чувствам колко е необходимо за човечеството най-строгата научна чувствителност, каквато днешната епоха цени, да предоставя доказателства за истините, които окото на виждащия може добре да възприеме, но не може да доведе до приемане, освен ако науката не застане на негова страна. Това се случи чрез Томасий. Как той доказа, че духовната доктрина на света е завладяваща за всеки човек, който желае да използва разума и науката.

ДОКТОР СТРАДЪР:

Трябва напълно да се съглася с тези думи. Стигнах до мнението си от различни житейски обстоятелства от тези на моя приятел Готтетрой.

И все пак Томасий ми се струва и като създател на най-висшите интелектуални съкровища. Не човек на просто блян ти говори отвътре. Такъв бях аз някога. В продължение на много години старателно изпробвах силите си срещу суровата съпротива на материята. Знам как практичността на живота овладява чистата мисъл, която се стреми да проникне в загадките на света единствено чрез самата себе си. Но тъй като знам това, съдя постижението на Томасий. Не знам нищо в сферата на най-строгата наука, което да противоречи на начина, по който Томасий, от всичко, което можем да знаем днес, разкрива истинския произход на човешката душа.

ЙОХАНА ЛИБЕСТАРК :

преобразена . И учени, и неучени копнееха за думите, които той беше открил. Къде преди е имало човек, който е давал такива духовни думи, които да говорят на душите за вечните неща, необходими за човешкото сърце, и които да резонират толкова силно, че противоречието трябва да замлъкне? Досега на простите умове, които копнееха да знаят за светските цели, беше отказано подобно разбиране.

Първо изображение

Всякаква утеха им беше отнета, когато постоянно трябваше да слушат: това, в което вярваш, не може да издържи на разума и науката. Тази сигурност може да проникне в душите ни: ние я дължим на учението, което Тома Аквински даде на света.

ФЕРДИНАНД РАЙНЕКЕ:

Това, което чувам тук, е равносилно на посрещане на Томазий като нов месия и подготовка на триумфално тържество за Цезар на ума. Това ми се струва като рецидив към стари обичаи, които вече не са подходящи за нашето време. Днес знаем, че това, което е предназначено да служи на прогреса, расте в съзнанието на хората, но не искаме култ към личността.

ХИЛАРИ: Не става въпрос за празненства. Нещо съвсем различно е наша задача. Ние сме съвременници на човека, който е направил това, което ще има ефект в най-далечни времена. Той е направил това, което е било задача на всеки отделен човек, за да може то да намери своя ефективен израз в човешките души; това включва намирането на изповедници, които ще гарантират, че придобитата интелектуална собственост ще бъде използвана по правилен начин.

РУДОЛФ УИДЕР:

Нашият приятел Райнеке със сигурност е казал правилните думи; трябва да избягваме всякакъв вид желание да възхваляваме Томасий. Това, което той има да каже на човечеството, трябва да подейства чрез собствената си сила. Хората ще се подчинят на неговите учения, когато всякаква опозиция наистина не може да им навреди.

ФРАНЦИСКА ГЛАУБЕНСВАЙС:

Струва ми се доста неуместно да губим време тук с подобни приказки. Това, което Тома направи, би трябвало да изпълни душите с радост в дълбините им. Ако не го направиха, те само щяха да покажат, че тъпотата се стреми да съпътства външния прогрес и че всяко прозрение е безпомощно срещу удобното чувство, което принижава човека до нивото на просто, ирационално същество.

[СТРАДЕР]: В трагичната съдба на професор Капезиус* трябва да се признае това, което Томасий е постигнал. За моя стар приятел спасението, за съжаление, дойде твърде късно. Той, който беше светило на науката и едновременно с това търсач на пътищата на душата, все още можеше да наблюдава как хората са обзети от стремежа към духовна светлина; самият той беше мощно понесен от този стремеж и вече стоеше на прага на духовния свят. Бяха му дадени чудесни прозрения. Но силите му бяха твърде слаби, за да съгласува тези прозрения с навиците на предишното му мислене. Смазан от това, което му беше позволено да види, и едновременно с това парализиран от собствената си безсилие, той сега линее в съществуването си, сякаш обвързан от собствените си духовни сили, които от една страна мощно го тласкат в царството на духа и същевременно го карат да трепери, когато трябва да направи решителните стъпки.

Първо изображение

5. ГРАЖДАНИН : Всеки, който може да погледне малко в миналото и в бъдещето, лесно може да разбере, че хората, които винаги се посвещават на благополучието на човечеството с пламенно стремление, могат да видят по-рано от другите какво наистина трябва да бъде значимо в бъдещето.

6. BN [BÜRGERIN] :

Последиците от това ново мнение за човешката душа са напълно несигурни и непредсказуеми. Невъзможно е да не се вслушаме в чувството, което винаги изисква предпазливост по въпроси, които нарушават всички добри традиции на миналото. Разбира се, нищо добро не може да произлезе от знанието, опитващо се да завземе контрол над неща, които би трябвало да останат единствено в рамките на вярата.

РАЙНЕКЕ: Човек не бива да се преструва, че е управител на бъдещето. Наша работа е да се наслаждаваме на плодовете, които миналите стремежи на човечеството са осигурили за настоящето. Нещата винаги са вървели зле за онези, които в тайни интелектуални братства са се стремили да управляват съдбата на човечеството и да водят избрани индивиди до специално посвещение. От много по-стари писания съм осъзнал съблазните, които подобни братства са предлагали на хора, измъчвани от любопитство. Те са били приемани, давани са им по-ниски степени, в които са били водени да вярват, че само във висши степени могат да схванат тълкуването на всички специфични формули, които са получили в по-ниските степени, като безполезни.

Безсмислени глупости. В по-висшите степени измамените след това научиха, че нищо ценно не им е било предадено, а в най-висшите степени най-накрая осъзнаха, че самите духовни водачи не знаят нищо и или заблуждават себе си, или другите. Струва ми се почти уместно, че чрез различни неща, които знам, бих могъл да стана своеобразен благодетел на човечеството, като разкрия природата на братята от братството, смесица от глупост и измама.

СТРАДЪР: ТОВА е просто една и съща умствена инерция през цялото време.

И липса на проникателност,
Най- красивите човешки творения се
съпротивляват.
Мъжът вече е научил
Че чрез съюзи, които се изолират от света,
Много пакости и измами са били извършени;
Той вярва в това дори без преглед.

Той сигурно не се доверява на това, с което се сблъсква тук.
съм принадлежал към този вътрешен кръг,
Този, който иска да ни обедини тук за истинско
дело на прогрес;
Но му дължа най-значимия повратен момент в
живота си.

Първо изображение

СТРАДЪР: Не ми се струва съвсем ясно какво може да ме
мотивираща,
Да говориш с любов за мистичния завет
И да отстоява действията си,
Въпреки че ми е добре познат ,
Какво представлява механиката като знание
Това означава взаимодействието на силите във
Вселената като цяло.
Трябва да призная, че точно това основно
чувство,
С когото съм в контекста на силата,
Тази, която е мое собствено дело, чувствам ,
Бях принуден отново и отново да го направя.
В естествения контекст на духа, творческата сила
Да търсиш. Човек може да намери цветето на
растението,
Тези, които държиш в ръцете си,
ако се разглеждат изолирано,
Когато човек осъзнае, че е без корени
Самото им съществуване е само илюзия.
И не неговата истина.
Следователно, цялата естествена механика е
просто илюзия за истина.
А пълната истина може да бъде открита само в
духовното познание.
Следователно, душите също трябва да изсъхнат,
Тези, които искат само да схванат нещата,
Какво е механично очевидно в тях.
Следователно, аз считам една наука за
невалидна,
Остава без да се възнесе до духовно познание.
Но сега е необходимо мислене на ума

Пазителят на прага

Скоро ще загубя живи същества,
Ако не може да пие
В жизнената сила на Мистичния път.
Ако не се отдам с цялата си душа
Природата на силовия механизъм
Толкова често свързани, човек би трябвало да
усети,
Така че може би мога да мисля така,
Както изисква ораторът, който ме критикува.
Това, което винаги съм чувствал относно
работата си, беше,
Това е връзка, която обвързва моята душа
Единството се постига чрез силови механизми,
Тези, които са произлезли от самата тази душа.
Който живее по този начин според душата си
вижда силите, които се вливат в действие
И себе си като духовно същество, наред с
работата си
 , който знае, не може истински да си
представи механизмите на природата като
бездушни. За него зад всяко сетивно
преживяване стоят живи същества на мъдрост и
воля. Но колко малко разбира за моята душа
този, който я търси само в моите механизми?
Той знае как мисля, но какво преживявам, не
знае.

*

*

[ТОМАСИЙ] : В тази сфера срещнах истински експерт по законите на света. Какво означава този експерт за преценката на света, не мога да реша аз, а само някой, който го е опознал в истинската му същност. И той ми показва, че би било най-голямата благословия, ако моето дело никога не беше представено на света. Всичко в него и всичко, което сега се радва на благоволение в света, не може да определи неговата стойност. Защото всичко, което науката и разумът могат да преценят за такова дело, може да се окаже или добро, или лошо по своя ефект. И така, едно творение, считано от разума за най-добро, може да се окаже наистина вредно, когато неговите ефекти се разгърнат в хода на света. Ариман ми показва, че никой не бива да вярва, че творение, което е създал, може някога да се отдели от него. То остава обвързано с него. И така може да изглежда сякаш съм постигнал нещо добро и това добро сега може да продължи да има ефект. Ако обаче това привидно се случи в земния свят, ще трябва да упражнявам влияние върху работата си от духовния свят и още по-сигурно да подвеждам хората, защото те може да вярват, че следват доброто. И това ще трябва да се случи, защото Ариман, чрез властта, която има над мен, може да ме води по такъв начин, че последиците от действията ми да паднат върху него в бъдеще. И така, чрез работа, която изглежда е от земния свят, аз ще

Истината съблазнява хората , водейки ги още по-сигурно към злото. Докато работех, бързайки от единия край до другия в екстаз и блаженство, всички импулси, които отдавна присъстваха в душата ми, можеха да се разгърнат напълно. Защото, тъй като умът ми беше съсредоточен единствено върху мисленето ми, всичко, което диво се бореше за съществуване в сърцето ми, се размножаваше неконтролирано в мен. Вярвах, че съм в най-висшата сфера на духа, но бях в хватката на най-дълбоките импулси на душата. Преди да започна работата си, наистина се бях предал на Луцифер. Той си играеше с мислите ми с най-красивите образи, които обаче също възникваха само от импулса да задоволят интелектуалната похот. Но докато осъзнавах това, той засади в дълбините на моето същество дивите импулси, на които сега съм се поддал. Може би кармата все още ми позволява да говоря за всичко това така, както правя. Но ще дойдат времена, когато желанията ми ще помрачат ума ми и аз непременно ще им се поддам. И тогава, при сътворението на света, аз алчно ще грабна всичко, което е резултат от действията ми, и ще го превърна в гибел за човечеството. Защото ще трябва да обичам Ариман и ще ме изпълни с радост да предам света в ръцете му чрез делата си.

Пето изображение

Интериорът на стая в къщата на Балде

Г-ЖА БАЛДЕ : Човек се сблъсква със загадки, които могат да бъдат плашещи. Колко красиви неща чухме за Капезий! Колко прекрасно беше, когато той черпеше духовното си обновление от онази проста къща. После обаче ни надрасна. Човек вече не можеше да следва полета на духа му. А сега този дух напълно го е завладял.

Felix Bälde идва с Capesius

ФЕЛИКС БАЛДЕ: Не беше ли прекрасно да вдишваш аромата на боровата гора?

КАПЕЗИУС : Душевно наводнения и естествен аромат
Сместа е море, в което можеш да се удавиш.

ФЕЛИКС БАЛДЕ: Цял свят от образи живее в душата му, обгръщайки го като мъглив воал; той живее изгубен в тях; но собствената му душа не е в тях. Така неговият свят от образи го отделя от всичко, което другите хора виждат с очите си; и той едва усеща себе си. Това е видно в речта му, а също и от факта, че той не разбира какво казват другите.

Пазителят на прага

Г-ЖА Б.: Можем да поговорим с него.

И думите ни се превръщат за него в доста странни откровения. Човек не разпознава себе си в това, в което се превръща чрез душата си.

КАПЕЗИУС : Познавам те добре, ти си

Част от мен; ти си моят живот, ти пазиш мислите ми. О, не бива да ме оставяш. Ако съм без теб, ще умра. Ела с мен; искам да помисля нещо. Но не мога да го направя, ако съм без теб.

ФЕЛИКС БАЛДЕ: В този живот вероятно ще

Тази душа никога няма да намери тялото си.

МАРИЯ: Винаги, когато го намери,

Той е помощник в нашата борба.

Феликс Балде обяснява защо Капезий е в състояние на неизвестност: това е трябвало да се случи, защото той вече съществува в този бъдещ свят и се запазва за него, спрямо който светът на Томазий все още е грешка. Ако Капезий сега беше близо до пълния живот, духът на Томазий би бил изкушаващ за него; пазачът на прага го предпазва от изкушение, на което той все още не може да устои.

Седмо изображение

ТОМАЗИУС : Защо душата ми ме поставя сега пред този човек?

Дали съдбата ме изпитва, за да види дали все още притежавам способността за възхищение и следователно не съм твърде покварен духом?

Чувството на възхищение възниква толкова бързо.

не навън -----

О, вече ми беше позволено да му се възхищавам — но само това не може да е намерението. Сигурно съм стоял пред този човек в минали животи, може би дори много пъти, и това, което ме свързва с него, трябва да е свързано с този решителен момент. Дължа ли му сили, които улесняват навлизането ми? Може ли възхищението — о, бих могъл да го срещна такъв, какъвто е сега, независимо дали е въплътен или не?

МАРИЯ: И сигурен ли си, Джон, че този човек е останал в зенита си досега, че не е могъл да падне отново? Много хора ходят по земята, които някога са стояли високо и за които това, което някога е вълнувало душата им, сега изглежда угаснало. Може би този човек се скита по света, разтърсван от страсти. И би имал много повече основания да скърбиш за падението му, отколкото да се възхищаваш на предишното му величие.

ТОМАСИЙ: Мария, защо казваш това сега?

Има ли различни начини на мислене тук, отколкото на други обширни места?

Пазителят на прага

ПАЗИТЕЛ : Джон, това, което сега лежи пред душата ти, е част от твоето изпитание. В този момент всички чувства и желания, които се крият в теб, излизат от най-съкровено то ти същество. Трябва да видиш на какво си способен; да разбереш кой си наистина, докато досега си познавал само повърхността си. Трябва да знаеш как да обичаш душата, която някога е обитавала това тяло. Трябва да осъзнаеш на какъв вид любов си способен.

ЛУЦИФЕР: Потопете се в най-дълбоките кътчета на вашето същество . Разпознайте какво е завладяло най-силно душата ви.

ТОМАСИЙ : Да, знам го, душата, която ми се разкрива тук, ще я намеря отново отвъд прага. Тя ми се разкрива тук, защото научавам причините, поради които ми е позволено да я обичам. Да, тази душа е тази, която обичам най-много. Обичах я в отдавна отминали времена. Обвързан съм с нея както никоя друга. Така ще я намеря отново и това, че тя ми се разкрива в тази форма, ще бъде доказателство, че съм достоен да вляза. Това е Теодора. И никаква зла сила не е вселила тази любов в мен. Това е древният копнеж по почитан господар, който преоткрих в Теодора.

Седмо изображение / Осмо изображение

ПАЗИТЕЛ : Затова приеми думата на моя
пазител за твоето смело начинание.
Душата ти ще ти покаже коя душа
обичаш най-много. Разгледай дали
ти е позволено да я обичаш.

* * *

МАРИЯ - ТОМАСИЙ =

Той осъзнава, че в душата му е
действал образ на космоса,
произлизащ от душата; това не може
да съответства на реалността.

СТРАДЪР: Тези хора, които са ми добре познати от
живота, какво правят на това място?

АРИМАН: ТОВА са същите хора, които често са били близо
до теб в живота и които са се отнасяли с теб с
доброта или лошо отношение. Те са били
близо до теб, когато ти си бил близо до
духовните си братя в отдавна минали земни
животи.

* * *

Бенедикт Хиларий,
Траутман, Торкватос Томасий -
Страдер - Капезий

БЕНЕДИКТ : Хората, поверени на моето ръководство, както и тези, обвързани с тях от съдбата, са научили много, преминавайки през светове, непознати за тях преди, в които са били водени от това, което аз трябваше да им дам като напътствия. Но ходът на света ми е дал и нови насоки.

* * *

III

ФЕРДИНАНД РАЙНЕКЕ:

Те възнамеряват да ни изпратят послание, което би могло да бъде значимо за нас и за онези, които са ни призовали. Така пишеше в документа, който ни изпратиха. Отдавна ми е известно какви са намеренията на духовния орден, орден, който досега се е държал толкова строго отделен от нас, профанските хора, и който сега смята, че е назрял моментът да се присъедини към нас. Досега бяхме смятани за твърде незрели, за да научим дори и най-малкото нещо за това, което той смята за свои тайни. Тези тайни са предназначени да разрешат големите загадки, които измъчват човешките сърца и души, и освен това да се намесят в човешката история като истински импулси за прогрес. Аз принадлежа към онези, които винаги са били против всякакви мистериозни занимания по подобни въпроси. Придържам се към здравия разум, който е достъпен за всички хора без никакъв претенциозен езотеричен съюз и който в постоянен прогрес дава отговори на въпросите на съществуването и показва целите на човешките стремежи. Досега това духовно братство е смятало такива хора просто за създания на инстинкта, които несъзнателно е трябвало да се ръководят от дълбоките прозрения на посветените. Сега сякаш изоставя строгата си секретност и изолация. Въпреки това, поради конкретни причини, ние няма да продължим—

Не им е позволено да влизат в това, което наричат преддверие. Дойдох само за да не може никой да каже, че упорито съм се съпротивлявал на протегнатата ръка. Нямам много вяра в това, което ще се случи.

3. ГРАЖДАНИН : НАПЪЛНО НЕ СЪМ НАЯСНО КАКВО ЖИВЕЕ В ДУШИТЕ НА МОИТЕ СЪБРАТЯ ПО ВЯРА, КОИТО СЕГА ИСКАТ ДА РАЗРУШАТ РАЗДЕЛИТЕЛНАТА СТЕНА, КОЯТО ВИНАГИ НИ Е РАЗДЕЛЯЛА ОТ ТЯХ. И ВСЕ ПАК ПОЗНАВАМ МНОГО ХОРА, КОИТО ПРИНАДЛЕЖАТ КЪМ ТЯХНАТА ГРУПА, И УСПЯХ да наблюдавам мъдростта, която крият в делата, които извършват за своите събратя. В такива дела съм виждал разкрита само доброта. Следователно скритите мотиви винаги са ми се стрували добри. И затова трябва да си казвам, че трябва да чувстваме радост в настоящия момент. Защото в развитието на човечеството трябва да дойде време, когато това, което досега е било внимателно пазено в най-близките кръгове, ще стане общо достояние. Наше задължение е да не позволяваме на този момент да ни подмине в глупава самодостатъчност. Трябва с благодарност да приемем ръката, протегната ни от онези, които чрез космическия план са станали пазители на знанието.

2. ГРАЖДАНИН : СТРУВА МИ СЕ, ЧЕ ПРЕДПАЗЛИВОСТТА Е следващото задължение тук. Духовните братя вероятно вярват, че в бъдеще тайните им ще трябва да издържат проверката на здравия разум. Затова те вземат предпазни мерки. Искат да ги разпознаем, защото се страхуват от силата на тяхната мъдрост.

Първо изображение

Ако можем да открием , че стремежът им е здравословен, а намеренията им благородни, тогава нека дойдат при нас. Но тяхната мистична слава вероятно тогава ще приключи.

2. ГРАЖДАНИН : Говорите така, сякаш тук се изправят един срещу друг два противоположни лагера. И все пак ние отдавна получаваме духовни учения от братята във форма, която те смятат за подходяща за сегашната човешка раса. И те са донесли утеха и сила на души, които копнеят да познаят произхода си. Как бихме могли да не посрещнем с ентузиазъм възможността да влезем в по-тясно общение с носителите на светлината, която свети в дълбините на сърцата ни?

ДОКТОР СТРАДЪР:

В мен виждате човек, който първоначално не само се е отвращавал от всичко, което идваше от тази страна. Не съм му се съпротивлявал само поради разума си. Издържах най-трудните житейски борби, защото природата ми беше отвратителна от тази на братята. И все пак, постепенно, не само разумът ми трябваше да признае доброто. Аз също се сближих на човешко ниво с човек, чието същество е дълбоко свързано с всичко, което произлиза от този съюз. Признавам, че самият аз не принадлежа към него. Но вярвам, че разбирам каква е целта му. Не искам обаче да говоря за личното си отношение към него. Искам само да покажа, че в болката си някога изоставих всички интелектуални мечти—

духът , и че той отдавна е служил на човешкото познание само там, където има творчески ефект в практическия живот, е решението. Следователно, вярвам, че разбирам как духът действа в материята. И именно защото разбирам това, вярвам също, че имам правото открито да заявя тук, че съюзът на възвишеното духовно знание, което действа от тази страна, с практическия живот, който се втурва от триумф към триумф в царството на материята, може да бъде само полезен.

3. ГРАЖДАНИН : Би било само полезно, ако хора като вас поемат водеща роля в благородни духовни занимания. Вие бихте могли да говорите открито с други хора. Защото дори и да превъзхождате някои по знание, вие сте свързани с всяко човешко същество чрез самите основи, върху които градите. Няма да е необходимо да посочвате скрити пътища на душата, които вместо да водят към истината, биха могли да доведат само до грешка, защото ограбват душата от нейната проста същност и първо я притъпяват, само за да я приспят в блажено безразличие със собствените ѝ мечти, вместо с истинско разбиране.

4. БЮРГЕР]: ТАКА са говорили онези, които са се стремили към истината, но не са искали да понесат трудностите, които ни отварят вратите на истината. Малко хора се сещат да се хвърлят във водата, без да знаят как да плуват. И все пак всеки иска да живее в царството на знанието, без първо да е вървял по пътеките на знанието. Струва ми се, че по-добра е вярата, която се поверява на онези, които са направили царството на духа свой живот-

Първо изображение

Избраният път е този на някой, който в напразно надценяване служи само на собственото си мнение.

4. ГРАЖДАНИН : Човек е длъжен на своето достойнство да избере единствено собствената си душа за съдия по въпроси, които го обвързват с духовните сфери. Който следва водач, различен от този, който говори до най-дълбоките кътчета на сърцето му, много скоро ще открие, че е загубил истинското си аз. Кой може да гарантира, че тайно и несъзнателно не таи човешка склонност към човешки водач, заблуждавайки се, вярвайки, че следва духа там, където говорят само земните чувства?

5. ГРАЖДАНИН : КОЙТО СЛЕДВА ПОДОБНО ВЪЗРАЖЕНИЕ, ВИНАГИ ЩЕ ПОМАГА ЗА ЗАПУШВАНЕТО НА ИЗТОЧНИЦИТЕ, ОТ КОИТО ПРОИЗТИЧА ПРОГРЕСЪТ НА ЧОВЕЧЕСТВОТО. ПРОТИВНИЦИТЕ НА ЛИДЕРИТЕ НА ЧОВЕЧЕСТВОТО, КОИТО ИСКАХА ДА ИЗВЕДАТ НОВАТА ЕРА ОТ МРАЧНОТО СРЕДНОВЕКОВИЕ, ЧЕРПИХА ВДЪХНОВЕНИЕ ОТ ПОДОБНО МИСЛЕНЕ. Характерът на съпротивата се променя; днес не се палят клади, нито се измъчват гении; но им се противопоставя по други начини. Духът на мрака остава същият; той просто променя формите си.

ФЕРДИНАНД РАЙНЕКЕ:

Вече чух какво искат мъдреците от нас. Йоханес Томасий, който преди години стоеше тук в поток от мисли, сроден на тези членове на братството: той разбираше как да схване светлината, която го беше осенила в такива форми на знание, че той

широко признание. Намира подкрепа не само сред онези, които лековерно се поддават на всяко послание от висши светове. Сериозни учени го аплодират, заявявайки, че това, което преди е разчитало единствено на вярата, чрез него се е превърнало в наука. Въпреки че посланията му са развълнували дълбоко умовете в много кръгове, все още не съм имал възможност да си съставя мнение за тях. Но ако те наистина са такива, каквито мнозина ги смятат, те ще намерят пътя си към човешките сърца по добър и полезен начин. Фактът обаче, че неговите колеги духовни водачи са се назначили за негови защитници, буди подозрение у мен. А фактът, че се обръщат към нас именно с тази цел – да усилят влиянието на делото на Томазий – говори против това начинание според мен. Без такава защита, то би трябвало да говори на хора със здрав разум.

ФЕЛИКС БАЛДЕ: Позволете и аз да кажа нещо.

В дълъг живот се стремях да намеря път за душата към духовни висоти. Това, към което човешкият дух се стреми в царството на сетивата и което сега го прави гордо същество чрез овладяването на природата: погледнато от възвишена духовна гледна точка, това е просто път, извървян от слепите, които несъзнателно следват тъмните сили на своите цели. И дори съкровищата на знанието, които се разкриват на здравия разум, са само опипване в тъмните царства. Душата трябва да се спусне в дълбоки шахти, ако иска да достигне точката, която може да ѝ покаже как мравкоподобният труд на човечеството трябва да бъде интегриран в Божиите цели. Наистина, аз

Първо изображение

Чрез собствените си сили съм се борил, за да мога смирено да вярвам, че ми е било позволено да зърна много лъчи светлина. Но когато успях да преценя това, което самият аз открих в слънцето, което грее от това духовно братство, ми стана ясно, че то е наследило първичната мъдрост на човечеството от възвишени предшественици и е получило призванието да я предаде по подходящ начин на бъдещите поколения. Следователно той най-добре ще разбере какво означава истинският духовен прогрес делото на Томасий. И тъй като е в духа на настоящето начинът, по който на Томасий е позволено да провъзгласява възвишени учения, не трябва да остава ограничен до най-тесните кръгове, братството изпълнява дълга си само когато желае да обедини силите си с вашите.

ФЕРДИНАНД РАЙНЕКЕ:

Ти си се обърнал към светлината по свой собствен начин. Аз съм го направил по моя. А на моя липсва мистичното сияние, което толкова желаеш. Ако Томасий има нещо да предложи на духовните братя, което те все още не притежават, това е тяхна работа. С радост ще го посрещнем с отворени обятия, ако може да събуди убеждение в простите души. Не е нужно да имаме съюз с братята за това. Дори и да не следвам духовния път на Балде, много неща са ми привлекли вниманието, свързани с природата на онези братя и сестри, които постоянно се смятат за новоизбрани, за да водят душите. Нека оставим нещата така.

Можем да научим много от разказите, които ни разказват за подобни тайни съюзи. Хора, измъчвани от любопитство, нежелаещи сами да търсят истината, били изкушавани да се присъединят към подобни ордени. Обещавано им е, както се прави и днес, че ще бъдат посветени във висши светове, степен по степен по стълбата на знанието. Първо им са били дадени по-ниските степени, в които са могли да се възхищават на тайни знаци и да приемат обещанието да научат тълкуването им във висшите. Ако заблудата или гордостта не са помрачавали преценката им, тогава те са могли да разпознаят във висшите степени, че зад знаците на по-нисшите не се крие нищо ценно. И ако са успели да се издигнат още по-нагоре до най-високите степени, са научавали единствената истина: че самите духовни водачи не знаят нищо и или мамят себе си, или са възнамерявали да заблудят другите.

1. ГРАЖДАНИН : Ще трябва само да се засраим, ако заемем същата позиция относно деянието на Томазий, каквато желаят тези посветени. Те винаги ще ни карат да чувстваме, че само те самите разпознават истинската стойност на случилото се и че ние трябва да стоим в преддверието на тяхната мъдрост, за да представляваме в техния дух вестителите на духовно послание, което е в съответствие с техните цели.

Първо изображение

ДОКТОР СТРАДЪР:

Тук се разменят много думи, които ми се струват недостойни за великата задача, която ни предстои. Томасий се зае с делото, което сега трябва да донесе такава огромна светлина по особен начин. В началото на настоящия си земен живот той не беше отдаден на науката. Като творец, той искаше да разкрие душата си. Чрез течение на мисълта, дълбоко подобно на това, което сега иска да издигне гласа си в негова защита, той беше доведен до творческа продукция, която можеше да изглежда чудотворна само за непредубедените. Видях го да работи върху произведения, които ме изумиха, защото по онова време не можех да проумея източниците, от които е било дадено умението му. За него обаче всичко това беше само предварителен етап. Той се нуждаеше от вътрешната сила, която артистичната интуиция дава за по-висше постижение. Той изостави изкуството и се потопи в изучаването на природата, така че след пламенни усилия му се разкри всичко, което човечеството досега е придобило по отношение на прозрението в тайните на природата. В душата му артистичното умение се съчета с прозрението и така се роди делото, което сега ще се влее като могъщ поток от духовна сила в човешките души. Не е ли резултатът от неговото дело вече предзнаменован в този живот на Томасий? Той извира от дълбоко мистериозни източници: не трябва ли той също така, чрез силата на самите тези източници, да намери пътя си към хората, от които самите те произлизат?

1. ГРАЖДАНИН : Плодовете на новото дърво на мъдростта не се проявяват истински по начин, който може да събуди в нас ентузиазма да станем негови ревностни пазители. Онези, които с благочестива вяра гледат отвъд прага, който прекрачват в смъртта, могат, осъзнавайки, че са Божии деца, да унищожат много егоистични импулси в себе си на земята. Перспективата за постоянно повтарящи се земни животи кара всеки да се стреми само към собственото си съвършенство; връзките на кръвта и морала, за които човек вярва, че са били наложени само временно на човешката природа от великата книга на съдбата, се разхлабват. Навсякъде, където, както с бурните крачки на Томасий, се разпространява ново послание, то сее обръкване сред човешките чувства и мнения.

5. ГРАЖДАНИН : И за съжаление, човек трябва все повече и повече всеки ден да осъзнава колко бързо се разпространява този лъч светлина. Където някога, в топло чувство, сърцето в благочестие се приближаваше към духа, а душата, усещайки вечността, се накланяше, сега студеното пресмятане на погрешен стремеж към съвършенство задушаваше сърцето и ума. Простата радост от откровението на сетивата, в която хората някога попиваха Божия живот, сега се избягва като голямата измама. И когато животът се разкрива в тъмнина, мнозина вече отхвърлят бремето днес, вярвайки, че повторението трябва да донесе нещо различно. Трябваше да наблюдавам всичко това с ужас отново и отново, където и да се сблъсках с новото учение.

Първо изображение

6. ГРАЖДАНИН : Именно затова трябва да се уверим, че новото послание прониква в човешките сърца с истинска сила. Че то трябва да води душите към правилното, се доказва от самата му природа. Ако все още носи нещастие, причината не се крие в нищо друго освен в това, че човешката слабост е нараснала в сивотата на живота, която досега я е обгръщала. Който се чувства проникнат не само с ума си, но и с цялото си същество от новата светлина и нейната сила, знае, че никой извор на духовен живот не може да пресъхне, никаква сила на ентузиазма за истинската красота не може да се поколебае и никой дар на истинската добродетел не може да липсва, когато благородното откровение на истината наторява нивата в човешкия живот.

ФЕРДИНАНД РАЙНЕКЕ:

вече ни обявяват идването си. Искаме да видим какво ще ни дадат на нас, бедните глупаци, от съкровището си от светлина.

2. ВОДЕЩ НА ЦЕРЕМОНИИТЕ :

Скъпи мои приятели, знаменията на времето предвещават важни събития. Ние, които се смятаме за назначени пазители на силите, тласкащи напред хода на човешкия живот, стоим днес пред повратна точка, както и вие, с които сега е наш дълг да се обединим. Досега теченията на труда, които водят човечеството към неговата цел, е трябвало да текат отделно през цялото време. Някои от нашите събратя знаеха причините.

Не онези неща, върху които душата трябва да гради, ако иска да се обвърже с царството на духа. В техните скучни души се спускаха многобройни потоци от светлина. И мнозина вярваха, че знаят същността на това, от което зависи вярата им. Самата тази същност трябваше да бъде приютена в свещените светилища, където онези, които можеха да понесат бремето на тежките житейски изпитания, щяха да видят висша светлина. Това сега ще се промени. Всички хора, които са благосклонни към светлината на духа, ще могат да участват в първите степени на просветление. Така е в плана на световния ход.

2. НАСТАВНИК: Брат ми имаше честта да ви обяви тържествената задача, пред която сега стоим. Не само по наша собствена прищявка искаме да сключим завета с вашите души днес. Ние следваме откровение, което може да ви говори толкова ясно, колкото и да ни призовава към действие. Прагът на нашето светилище досега е бил най-строго пазен. Силен пазител трябваше да стои пред нашите порти. Трябваше да държим настрана онези, чиито души не бяха предварително подготвени, в истински осветено състояние, да се приближат до извора на духа. Защото освен нашите места нямаше духовна сила, която да може да създаде в душите онзи ум, който може да бъде посредник за най-висшата светлина на истината. Тъй като Томазий, с всички средства на духа на нашата епоха, може да покаже на душата пътя, всяко сърце е способно да почувства импулса към онова посвещение, което истинската мъдрост изисква, ако иска да бъде

Първо изображение

да се влее в човешката природа . Томасий може да ви обедини с нас. Виждаме го в мисленето на световния дух; вие също можете да го възприемете, ако следвате истинските си сетива.

ВЕЛИКИЯТ МАЙСТОР:

пазители на древната мъдрост и светлина. Тя е била поверена на човечеството едва след като е била обвита в плътни воали. Може да се възприеме като тъмни импулси, водещи към правилното. Хората е трябвало да се озоват в тъмнината, преди да им бъде позволено да съзрат истинския си произход. Само по този начин тяхната природа би могла да бъде водена от собствената си сила към добродетелта, красотата и целите на мъдростта. Те биха се удавили в чуждото царство на духа, ако им беше пощадено това търсене. Само на онези, които в името на спасението на човечеството са били готови да се откажат от щастието, което извира от земните сфери, е било позволено да се доближат до извора на духа. За да можем да се причислим към такива хора, не го казваме с арогантност. Дължим го единствено на благодатта на висшите духовни сили, които са ни избрали за свои инструменти. Сега ще ви е трудно да ни повярвате. Но вярата ще ви намери, когато осъзнаете, че през много животи е трябвало да позволим на съкровищата на душата, които са предназначени да формират вашето бъдещо богатство, да бъдат пренебрегнати. Колкото и привидността да скрие това, ни беше позволено да пазим съкровищата на храма само защото се оказахме невнимателни към даровете на света. Така можем да се обърнем към вас, както братя се намират един друг. Ние притежаваме това,

koeto

Липсва ви нещо и какво ще стане с вас, когато душите ви намерят пътя си обратно към онези сфери, от които са произлезли. Човешките души днес стоят пред велики времена на решение. И това, което Томасий е постигнал, е предопределено значително да промени облика на духовния стремеж на всички хора. Новата наука, която всеки може да научи, включва възвишената духовна светлина, която досега можеше да се разкрие само на човешки същества, борили се през трудни изпитания и запознали се отблизо с природата, за чиито пазители сме били назначени. Че човек от рода на Томасий един ден трябва да дойде: ние го знаем от древни времена, когато душите ни са живели в тела на Земята в отдавна отминали дни. И духовните ни очи са били насочени към момента, в който нашите тайнствени знаци щяха да бъдат отпечатани във универсални форми на познание. Времето е дошло: то трябва да бъде разпознато и от човешките души = знание от този вид може да дойде при вас, когато наистина дойдете на себе си.

ФЕРДИНАНД РАЙНЕКЕ:

Позволете на едно просто човешко същество, което винаги е било далеч от прага на вашето място на мъдрост, да се запита защо това място се нуждае от защита за това, което Томазий може да прогласи. Ако това е истината, тя ще си проправи път, дори ако трябва да се справи без такава защита. Истинската ѝ сила ще бъде разпозната само когато трябва да триумфира единствено чрез собствената си мощ.

Първо изображение

2. НАСТАВНИК: Можеш да говориш само по този начин,
Защото объркването на световния ход е непознато
за теб. Истинската истина е наистина присъща
сама на себе си; но дали тя може да намери своя
път в човешките души.

Да го открие не зависи само от нея; тези души
трябва да се погрижат за това. Истината може да
е узряла в определен момент; но, без да обръщат
внимание, хората могат да я подминат. Тогава
може да се случи за дълги периоди светлината да
се скрива и хората, в ущърб на хода на света, да
останат в тъмнина по-дълго, отколкото би
трябвало според световния план. За да се
изострят очите на духа, така че хората да могат
мощно да станат истински пазители на новата
светлина, е необходимо силните импулси, които
само дъхът от нашия храм е способен да събуди,
да носят ентузиазъм в човешките сърца.

ХИЛАРИ : Според мистериозен закон

Умствените растения трябва да бъдат
подхранвани.

От силите, от които са произлезли.

Томасий беше по времето, когато беше в

Когато първите таланти на художниците се
раздвижиха,

Тези, които в процес на трансформация го превърнаха в дизайнер

Широко въздействащите мъдри думи,

Свързано с течение на мисълта,

Кое е тясно свързано с нашата работа.

Човекът, който някога е бил лидер на този кръг,

Пазителят на Шмлк

Приятелят Томасий сред него правеше,
Той вече е преживял много години
Оттеглени в по-голямо уединение,
на себе си на по-висше посвещение.
Сега ни е предадено от него ,
Да култивирате плодовете в Томасиус
Този, който някога е приготвил семето.
Изчезването би премахнало смисъла на
човешкия живот.
Скоро посланието на Томасий
Ако бъдат премахнати от този вид ум,
На кого дължи произхода си,
Трябва да работи самостоятелно .
Тя можеше да се възбуди само за кратко време.
Човешкото любопитство, за да може тогава
Да потъне в забрава.

1. ВОДЕЩ НА ЦЕРЕМОНИИТЕ :

Ние, които сме преживели много животи на
Земята
задължен/а на скъпия човек ,
Този, който извира от мъдростта си
Исках да насочвам мисленето ти,
Знаем, че само човешки думи не са достатъчни.
Езикът му го води, така че по-скоро
Вдъхновението от възвишени духовни сфери е,
Какво трябва тържествено да разкрие.
Следователно, всеки трябва да го хвали като късмет.
Той го чува и мощно
Може да следва инструкциите му.

ФЕРД РАЙНЕКЕ:

Хората, които той призова,
да чуят инструкцията,
Вероятно ще имат различни мнения.

Първо изображение

Как трябва да се държим ние, които стоим извън прага ви. Затова ни позволете* да се оттеглим и да се посъветваме какво сметнем за уместно да направим от наша страна.

ДОКТОР СТРАДЪР:

Но аз, който вече бях близо
Чувствам се на прага ти ,
Моля, позволете ми да остана още малко.
мъдър член на твоя завет
Той сам ще води Словото пред вас ,
Това , което е предназначено да ви провъзгласи,
Как възнамерявам да ви предложи услугите си.

2. ПРЕЦЕПТОР : Възвишеният Учител, човекът

Този, който стои пред вас, след живот, изпълнен с трудности, е заменил пътя на чистата наука с практически действия. И все пак, в неговия труд, силата на придобитите знания е доказала напълно себе си.

Той успя да разреши една голяма загадка на живота по най-смелия начин. Духът на новата епоха подкопа човешката свобода. Те трябваше да живеят на маси, гъсто натрупани и заобиколени от опасности в машинни зали. Вече е посветено много на това как трябва да бъде структуриран хуманният човешки труд.

Пазителят на прага

Доблестният доктор Страдър, чрез своя
разпределител на енергия, вече е довел до края
на ерата на машините. И сега, като индивид,
всеки човек може свободно да използва
благословиите на природата за доброто на
всички в собствения си дом. Човекът, който е
успял по този начин да превърне сенчестата
страна на технологиите в светлина, той смело ще
застане до нас, докато се стремим да
разпространяваме светлината на духа надлъж и
нашир.

ДОКТОР СТРАДЪР:

Пътищата, които съм изминал през живота,
Първо през болката, а после в блаженството
Да вървя, те ми позволиха да осъзная,
Как само делото на великия Томасий можеше да
се съчетае
Със свещеното си храмово съкровище
Благословията може да бъде дадена на възрастта
В какво трябва да влезе човечеството сега .
Затова нека бъда сред вас,
Да предложи скромните си услуги
най-великите си дарове за спасението на
човечеството.

ХИЛАРИЙ :

Моето духовно око разпознава в теб
Човекът, който ще може да запълни мястото сред
нас , мястото, което виждам празно толкова
дълго. На брата, който говори от твое име, нека
му бъде поверено да подготви душата ти с
достойнство, за да прекрачиш прага ни.

Първо изображение

2. ВОДЕЩ НА ЦЕРЕМОНИИТЕ :

Томасий ще се появи сега в нашия кръг,
следвайки думите, които му отправихме. Той ще
бъде придружен от Мария, с която се събира
отново в приятелство след смелите житейски
победи, след като дълго време е бил принуден да
я избягва поради духовни изпитания.

(Появяват се Томасий и Мария, последната в дълбоко
униние.)

1. ВОДЕЩ НА ЦЕРЕМОНИИТЕ :

В името на това духовно същество,
На когото е посветено нашето братство,
Помолихме за твоето присъствие, Джон.
Това беше предвещано в световни знаци,
Това е важно в тези времена
Трябва да се случи, което е нашият начин
Това би трябвало да даде нов обрат.
Когато научихме за твоя духовен подвиг,
Тогава трябваше да осъзнаем, че не само
Общо одобрение от външния свят

Това, което вече се е случило толкова изобилно, трябва да се
случи и на нея.

Стана ни ясно, че дори в нашата посветена работа
Тя щеше да трябва да се интегрира.

Чрез теб се зароди общата наука .

Великият интелектуален подвиг беше
значителен;

тя трябва да бъде причислена към тези,
Тези, на които храмът на освещаването е
поставил своя печат ,

За да покаже как духът, който тече отгоре,
Обединяване с това, което идва отдолу.

Второ изображение

ХИЛАРИ: Сине мой, какво си постигнал,
Печатът на древната свещена наука
Трябва ли да му бъде присъдена?
И ще го нося
Чрез нашата служба за жертви, мистериозна
Въздигнете духовете, които са владетели на
нашия храм, до високи тронове, царуващи в
царството на духа, а също и в природния свят.
Почвата на човечеството течеше, това, което
поверихме на скрити пътища в хода на земното
творение. И на вашата добре подготвена душа
беше позволено да го донесе от човешкия свят
като плод, който, произлязъл от нашето семе,
трябва да признаем за истинска мъдрост.
Сърцето, което в този момент мощно се обръща
към вас от пазителите на този храм, принадлежи
на душа, на която божествената мъдрост
благосклонно е пожелала да отвори портите на
духовния свят. Затова приеете като послание от
духовния свят това, което устата ми има да ви
каже. Светът ще приветства вашето дело не само
чрез собствената си мощна същност, но и чрез
всички сили, които може да даде действието на
нашия храм.

2. НАСТАВНИК : По този начин, в съзнанието на мнозина,
със сигурност ще разцъфне нова ера и
ще могат да се преследват нови цели.

Второ изображение

Това, към което човек се стреми на Земята;
парализира толкова много сили ,
Несигурност относно някои тайни на душата,
Ще трябва да отстъпи място на вътрешната сила.
Тези, които напълно осъзнават своя произход
Той ще може с радост да се обърне към
творението .

ТОМАЗИЙ: Вие, о, възвишени носители на мъдрост, очаквахте
победител в мен, който след много разгорещени
борби и години на интелектуален труд издигна
гордата сграда на знанието и я намери защитена
първо от любопитството на собствената ми
душа, а сега и от изповедта на мнозина. Накрая,
вие издигате това мое дело в съкровищницата на
вашия храм. Заслепен от такова изобилие от
светлина, само удивлението изглежда достойно
пред това, което интелектуалната сила, чрез мен,
просто инструмент, беше готова да постигне. И
наистина, ако нещо в необятния космос можеше
да надмине думите на моето собствено сърце,
думите на висшия учител, който току-що ми
говори толкова бащински, щяха да го направят.
Но всъщност само човечеството може да се
приближи до този храм. Следователно, нещо
друго е по-подходящо за мен от молба за вашата
висша защита. Защото знайте това:
извършителят на делото, което намери безброй
изповедници, на когото искате да дадете
посвещение, стои като отстъпник от собственото
си послание.

В този час пред съдийския ви престол, и с противоречието на собствената му душа, ужасното осъзнаване съчетава, че тук, на това място, това, което може да изглежда само като грешка за Създателя, може да намери признание. - Докато работата ме държеше във вериги и аз, тласкан от край до край, се втурвах към измамната цел, сградата ми се струваше здрава като скала. И остана такава дълго време след завършването на работата. Ако беше другояче, щях да разбера как да предотвратя ефекта, произтичащ от моето послание. Едва късно обаче, когато вцепенението...

Изчезнали, творческите сили се изляха върху мен и аз отново се изправих срещу себе си, тогава съпротивите можеха да се пробудят, което ми показва съвсем ясно в собственото ми същество каква илюзия произлиза от ума, който се смяташе за толкова сигурен, че светът все още се държи здраво в този час

Светът, за който моята сграда на познанието трябваше да създаде твърда опора и който от дълбините на своето същество, във времена, когато духът навлиза в духовни сфери, може да се издигне до съзнателно възприятие, се яви пред душата ми в собствената си същност и истинска форма.

Второ изображение

О, колко различно беше всичко тогава, когато интелектуалните заблуди на душата ми бяха изложени в добре подредената сграда на знанието. Тогава трябваше да видя, Как грешката наистина се свързва с истината. Смъртта е унищожение не само на физическото същество, което обгръща ядрото на човешкото същество, но и на това, което физическото тяло, със своите сетива, може някога да възприеме като истина. И когато най-накрая се появи човешкото същество, което носи истински образи на това, което се намира отвъд прага на смъртта, тогава реалността на духовния свят няма да бъде разкрита на душата чрез хармония с всичко, което законът на разума препоръчва.

Казано по-скоро, чрез конфликта си с всичко временно, вечната същност ще роди живот в сърцето. Вие си въобразявате, че сте пратеници на един висш свят; твърдите, че от древни времена сте получили знание за първичните форми на битието. Като го поверявате на знаците, произлизащи от царството на времето, вие вече сте го свързали с илюзията и...

Заблудени същества. Вие сте навлезли в царството на измамата и сте изопачили истинската същност на битието, която някога е била наследена от вас, в карикатура дори повече от онези тъпи човешки души, които искате да напътствате.

Пазителят на прага

Ако заблудата ме обземе в точния момент
Беше си тръгнал от заблудената душа ,
щях да намеря сили,
Да провъзгласим на целия свят:
О, избягвайте, о, хора, грешки,
Този с изкуствата за събиране на материали
Прокрадва се в душите ви.
Преди да успея, станах клиент,
Че твоята защита е в моето послание.
Побързах към приятеля си,
Тя трябваше да разпознае най-добре ,
Как се предполага, че ще се ориентирам в тази жестоко и тежка
ситуация?
Нека светлината на мъдростта ти свети ярко
Искам да разпространя информация за моята
измама.
заземен с мъдри думи
Когато срещнах моя благороден приятел,
Но само мракът ме обзе
Сигурност , че съм сгрешил,
И тъй като моето зло изкуство успя,
да заблудя и теб, че
По целия свят, стълбовете на истината
Стойки на гнила земя.
Неизбежният импулс, който ме тласка тук,
Да ти кажа свободно, че и ти
Само в тъмнината да може да ходи *,
Той взема повече от човека
Толкова духовни сфери , колкото може да даде.

2. ПРАЦЕПТОР: О, какво става, прославената глава на нашия
господар потъмнява; Какво се приближи
толкова ужасно до нас, как може да сломи
могъщата му сила?

Второ изображение

1. ВОДЕЩ НА ЦЕРЕМОНИИТЕ :

Няма съмнение, че яснотата на ума е
изчезнала от Томасий и сега стои пред нас,
дълбоко развълнуван, който е черпил от най-
дълбоките източници на знание.

ТОМАСИЙ: О, така беше, но чувствам

Това, което човешкият ум нарича умствена яснота,
Никога не беше повече мое

Както и в този знаменателен час.

Не бива да пощадя и твоя сега.

Чрез мен целият свят ще научи

Като появата на най-висшата мъдрост

Когато една грешка се разкрие пред
собствения си създател.

ХИЛАРИЙ : И това би трябвало да е измама.

Това, което ни е било показвано през много
хилядолетия на това осветено място ! Далеч
– докато дори искра от такова съмнение
живее в душите ни, ние сме недостойни да
носим тази дреха. (Излиза заедно с членовете на
Конфедеративното братство.)

МАРИЯ: Случи се невъзможното .

В хода на сътворението на света, той трябва
да бъде поддържан ,

Дори тези, които пътуват само на кратко
разстояние

В верен стремеж, той е преобразил,
Този, който води в сферите на духовното
битие .

Йоханес, нямаше достатъчно време.

Тъй като бяхме разделени дълго време

Позволи ни отново нежно да се галим,

Повярвай ми, какво се случи
В твоята тежко изпитана душа.

Пазителят на прага

И да четеш с очите на ума
Ударът по душата ти беше твърде голям .
Това се отрази на зрението ми.
Трябва да ми се довериш за това,
Той е отворил бездна в душата ти .

ТОМАЗИЙ : Знай тогава, че когато реших да се подчиня на
ръководството на Луцифер, скоро ми стана
ясно какви последствия ще има подобно
действие. Скоро успях да се спусна в най-
дълбоките кътчета на съществото си и да
разбера за какво съдбата ми е дала силите.
Успях да открия как артистичната интуиция,
съчетана с изследване и интелектуална сила,
може да съчетае в солидна сграда на ума това,
което ми е дало зрението. И такова знание
винаги е неразделно от импулса да се постигне
с всички сили това, което силите ти могат да
постигнат. Така, с истинска алчност и искрено
старание, аз си присвоих съкровищата на
знанието и, сякаш воден от възвишени духовни
сили, разбрах какво бих постигнал, ако се
издигне сграда на мисълта, която би намерила
вяра в силите на нашето време.
мога. И като трескав порив, това ме
обзе. Седмици течаха като часове в
преследване на знания, което ме
носеше с абсолютен ентусиазъм.

Второ изображение

МАРИЯ : Чрез такова ръководство става ясно как в космическия план на злото силата се използва в служба на доброто. Склонността, която, приятелю мой, беше вложена в теб от силите на сътворението, те отведе по пътищата, принадлежащи на Луцифер, защото желанията наистина бяха в душата ти, които намериха своя израз в духовни дела. И чрез едно от онези сурови изпитания на душата, които неизбежно сполетяват човечеството, влечението да станеш владетел на всички сили на желанията те обзе; но в теб доброто беше добре поставено от други сили. Така в душата ти това, което врагът на човечеството искаше да обърне към злото, се е появило като добро. Така в човешкото сърце се постигат победите, които силите на доброто са предназначени да спечелят силите на злото и поле по поле се изтръгва от противника в хода на битието. Така наистина ми се струва, че твоето дело възвестява победата на мъдрите сили, с които някога бяхме обвързани и които не те изоставиха, дори когато ти искаше да последваш противниците им.

ТОМАСИЙ: ТАКА би изглеждало, ако всичко беше...

Вече знаеш какво преживях. И все пак това е само половината от съдбата ми. Когато ми беше позволено да насоча погледа на духа си към минали земни животи, аз разпознах себе си като брат на жената.

Това, което се яви на теб и мен в този живот, като пророчески дарби с могъщи дарби, и което дори не бях подозирал преди, се издигна с първична сила в душата ми след онзи духовен етап, през който съзнателно ми беше позволено да се съединя с господаря на желанието. Когато бях погълнат от работата си, това често се проявяваше само като дива бързина, но когато уморената ми душа трябваше да търси покой, тогава можех да открия, че древните кръвни връзки, като най-дълбокото влечение на любовта към Теодора, бяха пуснали корени в душата ми. Докато работата ме държеше, бях вцепенен и можех да повярвам, че копнежът е безсмислен. Но сега, след като завърших работата си, ми е ясно, че страхът ми пречи да прозре природата на това влечение. Трябваше да видя как чрез връзките на съдбата жената, към която принадлежи моят копнеж, е съединена с мъжа, който чрез нея успя да проправи пътя си в живота. Мога ли да се съмнявам, че бъдещите животи ще запазят такава силна връзка? Според моите собствени учения, би трябвало да мога да огледам ситуацията с уверен поглед; и все пак се отдръпвам от страхлив страх, когато ме помолят да разбера последствията от склонността си.

МАРИЯ: ТАКА човек стои пред прага на строг пазител ; Той му показва това, което преди срещата се изплъзва от погледа му чрез мъдро провидение; Той освобождава импулсите на душата и ги издига в съзнателно битие. Ние се приближаваме до него и опознаваме всичко, което дреме в нашето същество. Участи на посветения трябва да бъде да живее безстрашно с такова знание, което остава отвъд невежеството. Виждам те, о, приятелю, да стоиш пред този пазител. О, ако само силите на нашия мъдър водач сега се насочат към теб, за да те пазят далеч от онези ужаси, които са последствия от истинското себепознание.

ТОМАСИЙ: О, това същество, което толкова зловещо ми се разкрива, често съм го виждал; то е в мен и ръководи целите на живота ми, скрито, но от волята ми, когато работи в земния мозък. Слаб ли съм, ако искам да се сравнявам с него?

ДВОЙНИКЪТ :

Така Томасий ще позволи на пътищата на живота му да се разгърнат така, както аз трябва да ги желая в него .

Пазителят на прага

Аз работя в него, без той напълно
да го осъзнава, и това, което
може да знае, той винаги трябва
да постигне, това, което аз имам
предвид в него.

ЛУЦИФЕР: Стоиш пред трона на пазителите на
светлината, когото наричат Властелинът
на желанията в сферата на земното
съществуване. Ако желая да преговарям с
Томасий, ще се обърна към теб. Той няма
да желае нищо друго освен това, което
моята воля може да предизвика в теб от
време на време. Ти желаете да се
съединиш с Мария. Мощен импулс те
тегли към нея.

Но ако ходиш в земното
съществуване и си представяш, че си
Томасий, тогава си казваш в човешки
сънища, че си свързан само духовно, а
не чрез импулси.

Така се заблуждаваш чрез заблуди за
светлината относно природата на
тъмнината вътре в теб.

Където светлината действа в земната
заблуда, там мога да схвана битието,
защото истината на моята същност се
отразява само в земния свят като
заблуда. Стига ти, Мария, да се
обединиш по такъв начин,

Трето изображение

Мога ли да запечатам това в душата ти ?
на най-възвишената интелектуална красота.
Нямам власт над тях.
Тя е свързана с моите опоненти.
С сигурни душевни връзки,
И ако тя ми е служила
Във всичко, което идваше от нея
в теб ,
Така че тя може да е в царството на моя
опонент
Да се движат със собствената си душа.
Тя ще скърби там цяла вечност.
Загубена работа, която тя е свършила за теб.
Но ще следите работата им
като цар в моето царство .
Вие обаче трябва
Липсваш от трона си.

МАРИЯ : Изглежда това е в твоята природа.
Ти, владетел в царството на желанията,
И където ти управляваш, ти си прав.
Но не броите ли силите?
Душата ми в твоя свят, който преценява,
Затова аз самият съм пред твоя трон.
Тя се яви като лоялна слугиня на опонента
ти.
И целта на моето идване е да бъда,
Да ти кажа какво живее в душата ми
И това, което не можеш да видиш
Въпреки всичките ти умствени очи;
Това, за което ще бъдете уведомени, е
следното.
Ще се спасиш
По-нататъшното преследване на душата на
Джон,

Когато разбереш,
Каквото живее в душата ми.

Пазителят на прага

Когато веднъж имах видение в духовния свят
Преди да се издигне Световното дърво,
Този в човешкия смисъл като символ
Доброто и злото живеят заедно,
И аз чувствах
Като в сърцето на Майката на Живота,
Слушайки изкушаващия ти глас,
Тогава направих сериозна услуга на душата си.
Познах най-висшето блаженство,
Това може да донесе на човек
Влизането във възвишените сфери на
мъдростта.
Знам , че който изпитва радостта на знанието
Веднъж усетен в истинската светлина ,
Никое друго удоволствие не може да се сравни
с това;
Ето защо и аз знам,
Че за човека не е необходима жертва
Все по -трудно може да стане,
Като човек, воден от жажда за знания.
Но знам от високите учения на Бенедикт,
Че който се стреми само към съвършенство
И пресечено в зародиш.
Всяко удоволствие от придобитите знания,
Силата, която дава такова удоволствие
Погълнат в себе си,
Този дар може да се влее в,
Чрез което срещаме друг човек
търсенето на знания ,
Ако се опитаме да разберем собственото си
духовно съдържание
Да изпратиш нещо възвисяващо в душата на
другия.
Ето как искам да помогна на Йоханес
допълнително;

Не че би могъл да се сдобие сам с това
Върхът на мъдростта,
Нека по-скоро успее

Трето изображение

В превръщането си в човек, егоизмът
Да се отлича, което във всяко преследване на
знания

Работата ти се е преместила.

Знам , че само Джон

Щеше да им се наложи да се бият още дълго
време .

Ако искаше да се откъсне от теб.

Но ако му принесе жертвата,

Бенедикт ми беше преведен,

Това ще улесни битката за него.

Ти, горд владетел в царството на желанията,
трябва да избереш,

Дали ще се бориш за душата му

Искате да удължите договора колкото искате ,
Докато силата ми достигне пълния си
потенциал.

Тъй като съм сигурен във волята си,

Няма да можеш да постигнеш нищо по този
начин.

Когато хабиш силата си във война,

Може би ще продължи дълго време ,

Но това никога не може да ти донесе победа.

ЛУЦИФЕР: Само да бях с теб

се бия сам с Джон би било

Така беше.

И тъй като безразсъдството не е моята стихия,

Така че ти дадох в този час

вашия протеже.

Но знай, че моите интелектуални опоненти

Според строг план в процеса на създаване на
света

да наложи бремене на душата ,

Което клони към моето царство.

Теодора, която ти в този земен живот
Надарен със способността да вижда ясно, той знае
И тези от минали животи

Йоханес* беше кръвен роднина,
Това виси като такова бреме върху
душата му.
Сега, нямам сили,
Тези, които заповядват кръвта,
При условие, че животът кипи в кръвта,
Но със сигурност мога да командвам.
За смъртта на кръвта.
Йоханес Везен е с Теодора
Толкова дълбоко свързано, че е
парализирано
Амбицията на живота му трябва да бъде,
Ако мога да убия Теодора ...
И ще настроя световните тонове така, че
Че до степенята, в която вие
Йоханес, ти ме отстраняваш,
Той трябва да се обърне към Теодора .
Той винаги ще открие, че кълновете
растат,
Те го оковават за себе си.
И аз трябва да успея.
Моментът, в който трябва да видя ,
Ти откъсваш душата му от мен,
Ще оставя Теодора да загине в царството
на мъртвите.
Това ще означава духовна смърт за него.
Тогава можеш да отидеш при боговете си.
Ще го пуснеш
И какво е постигнал духът му,
Ще бъде ли придружено и от него?
Включен в моето кралство.

Трето изображение

ТОМАС С МАРИЯ ПРЕДИ ЛУЦИФЕР -

ЛУЦИФЕР КЪМ СВОЯ ДВОЙНИК :

Виждам те до Мария; това, което живее в душата ти, няма да може да се откъсне от нея. Моите духовни противници са вложили силни импулси в съществуването ти – импулси, които те привличат към нея; но те са омаяли духовното ти зрение с измама; така че ти се струва, че си обвързан с нея духовно = това ми дава сила за работата ми = няма да искаш да прекъснеш връзките с Мария, защото няма да искаш да се самоубиеш – ще ги преосмислиш в духовен смисъл и по този начин ще бъдеш под мой контрол.

ДОПЕЛГ.: Що се отнася до дилемата, аз я виждам по следния начин:

За дълги земни времена съм прокълнат;
Защото трябва да следвам Йоханес Зин,
Стига Мария да може да му окаже влияние.
Въпреки че това значение е просто измама,
Но дали илюзията е реалност?
В сферата на течението на времето.
Но ме привлича другата страна.
В сферата си , високи господари на светлината,
Защото, ако следвах импулсите си,
Онези, които ме оковават за Теодора,
Бих могъл да бъда свободен като духовно същество
Вече не мога да се чувствам във вселената ;
Аз бях само един член на това образувание,
Тези, които се оформят в световното тяло на вашите врагове.

ЛУЦИФЕР: Истинската светлина на мъдростта се появява
в теб, когато ме разпознаеш по този начин.

Пазителят на прага

Не искам да те правя слуга.
В моето собствено същество;
Това щеше да се случи в царството на моя враг.
Аз съм могъщият световен принц
Свободен син и нужда от завършване
Нищо от собственото същество,
Само гледката на такива същества,
Тези, които ме гледаха
Да желаш вътре в себе си да бъдеш като мен.

Двойник :

Така се чувствам, като мъдрост,
Тези, които са мои духовни синове
Джон като човешко същество е подходящ
винаги трябва да те клеветят .
Към члена на божественото тяло
За да накараш противниците ти да се борят,
Ръцете са като крайници на човек ,
Тъй като ме водиш към нещо друго,
Като свободен, отразяващ теб в своята същност
Да принадлежи само на себе си като индивид .

МАРИЯ: Значи не виждаш как си сега?

Ако решиш да се обвържеш, величието в горда,
сияйна красота блести от слънчевоокия
господар на желанието, сякаш от най-дълбоките
дълбини на света. Такова същество извира от
огъня на душата и е сродно на огнения дух,
който пламти в собствената душа на човек и
лесно се разпалва един върху друг. Помисли,
баща на моя душевен приятел, колко възвишено
трябва да ти се струва това.

Трето изображение

Достойнството , което е подобаващо на
лидерството,

Тази, която правя за теб в името на моите богове
може да постигне нещата заедно с вас.

Йоханес Висен е дар от добрите богове.

Вероятно през това време има само микроби.

И затова се нуждае от грижата на духовните
сили,

Но ще се превърне ли семето в плод?

И след това блестете свободно в духовния свят.

И свободата ще бъде твоя в бъдеще.

От вид, който в момента не съществува.

Свободата, която съществува в това царство

То цъфти за теб , от нисък вид е,

Тъй като са създадени отдавна в
праисторическия свят.

Тя може да те привлече, защото вече
съществува.

Но ако осъзнаеш истинската си сила,

Ще се склониш ли към тези светски блага,

Които се предполага, че ще се случат едва в
бъдещето.

ДВОЙНИК :

ме привлича познатото и ако трябва да определя
цели, мога да го направя само с онези сили,
които вече притежавам и не е нужно да
откривам. Но друго същество се приближава към
мен, което, заедно с теб, се насочва към душата
ми. То ще ми разкрие в какво може да се
превърне.

ТЕОДОРА: ОТ ЦАРСТВОТО на добрите духове извира светлината,
която може да огрее душата ми. Никога не съм
се борила за силата да отворя вътрешните си очи

за духовно разбиране. Виждам такъв стремеж
само у онези хора, които...

Тези, които са студени по сърце и следват само
мислите си.

духът струи от тях леден.

В самата същност на моето същество.

Така се чувствах до този мъж,

Към когото съм предопределен за течението на
земния живот

Висшите духовни сили са се присъединили.

Знам , че съм в същността на Страдър

сериозните си проблеми ,

Душата му беше потопена в мрак.

Въпреки това, аз също съм наясно , че това

Трябва да продължи само кратко време.

Че имам трайна връзка с Йоханес

Предназначено е да свързва, отдавна ми беше
разкрито .

И е значително посочено

В кръвните връзки на отминали дни на Земята.

И двамата сме родени от едни и същи родители.

Като символ на нашата връзка за вечността.

БЕНЕДИКТ: Ние стоим тук на земята на духовната сфера, която
лежи отвъд сферата на земното съществуване. И
това, което на земята се отразява само като
мисъл, тук се разкрива като строга реалност. -
Йоан, като плод на своето духовно обучение, е
имал право да донесе на човечеството най-
доброто земно знание. И ако само такова знание
може да донесе спасение и благословия в
сътворението на света, начинът, по който той е
провъзгласил знанието, би трябвало да се оказва
непрекъснато ефективен. И все пак това знание е
безсмислено само по себе си.

сам. То действа чрез онези сили, които се
разгръщат в човек като негов личен живот.

Трето изображение

В посланието на Йоан, самата му душа има мистериозен ефект. С това послание, дори същността на душата му влияе върху...

Човешки същества. Следователно, посланието ще донесе спасение само ако той може да намери пътя в духовния свят, който е подходящ за вестителя на добрата мъдрост.

Неговото дело ще бъде разрушително за земния живот, когато животът на Теодора бъде угаснал. Духът пред нас е способен да изкорени този живот от сферата, в която единствено той е способен да функционира. И това дело на смъртта вече е започнало.

*

Трето изображение

МЕРИ : Ти, когото познавам в сетивното царство като Капезий; тогава ти си първото същество, което се изправя пред мен тук. Наистина е опасно да бъдеш заобиколен от духа на това царство, управлявано от Луцифер.

КАПЕЗИЙ : О, не ми говори за Капезий.
Някога е живял в сферата на земното съществуване, живот, който сега разпознава като сенчест образ. Той съсредоточи мислите си върху това, което се е случило там през дългите векове. Вярваше, че е открил силите, които движат този земен ход. И това, което можеше да знае за тези сили, той попи в душата си. От това място човек може да погледне надолу към мислите, които вътрешното му същество някога е пазило като съкровище на ума. Той ги наричаше образи на реалността. Погледнати оттук, те са бледи сънища, изтъкани от духове, които ги внушават на земните души, защото тези души биха изпаднали в страх и вцепенение, ако видят какво, от духовните сфери, насочва света в неговия ход.

МАРИЯ : Чувам те да говориш така, както съм чувала само от онези, чието цялостно съществуване се влива в тези духовни сфери.
Те не ценят Земята. За тях тя е малък остров във вселената, едва достоен за внимание.

Трето изображение

Но който е истински преплетен с това земно царство, който е черпил силата си от него, наистина е на различно мнение. И за тях нишките, които водят толкова много от други царства към тази земя, изглеждат силни. Ето ни пред трона на Луцифер. И съществото, което толкова мощно утвърждава съществуването си тук, се бори за всяко дело, всъщност за всяка мисъл, която произлиза от една земна душа. То знае, че един ден трябва да се потопи в тъмни бездни, ако не е спечелило толкова от този малък земен свят, колкото може да получи в царството на светлината. И когато човешката душа тогава постави пред себе си образите на световната цел, към която се стреми Луцифер, и това, на което духовете, на които той се противопоставя, желаят да служат, тогава тя ще се изпълни с творчески плам и ще може да знае, че се стреми към нещо благородно, когато разрушава силата на Луцифер на земята.

КАПЕЗИУС : Съществото, което стои тук пред вас, то
То трепери пред всеки миг, който го принуждава да затвори около себе си тялото, изтъкано от земни сили. И уви, това тяло е живо и стоящият тук често трябва да го търси и да се заключва в него. Тогава той чувства, сякаш всички светове, които може да цени, се срутваат около него, оставяйки само тесен затвор, напълно затворен от нищото. Спомен за всичко, което духът преживява тук.

е угаснало . Единствено безразличието към целия свят изпълва този Капезий. Той усеща човешки същества около себе си, но езикът им му е чужд. Чува само думи, сред които резонират други, думи, които не може да разбере. Думите, които разбира, му напомнят за духовния му дом и те започват да означават нещо значимо. След това той е в своя свят за известно време, но скоро трябва да се върне в затвора си. Само чрез някои думи, изречени от хора, той получава силата да намери пътя си обратно към царството на духа. Живея тук в постоянен страх от времената, които ме принуждават към Земята. И копнея за момента, който може да разруши връзката ми с тази Земя.

МАРИЯ : Това, което трябва да чуя от теб, звучи като богохулни думи на моя език . Тялото, с което духовете на земята ни обгръщат, носи в себе си средствата да заченем творението на боговете в образи на възвишена красота и, макар и сенчести в човешките души, тези образи въпреки това са семената, които един ден ще разцъфнат и ще дадат плод в ставането на света, за да служат на боговете в грижата за съществуването. А душите, чийто брой е наистина голям, никога не биха могли да постигнат пълнотата на вътрешното си битие, ако не биха могли да изпитат живота в земното тяло; те никога не биха могли да придобият „аз-а“.

Трето изображение

КАПЕЗИЙ : О, никога не изричай тази дума пред този, който стои пред теб. Той я мрази, копнее да избяга от нея, когато звукът ѝ изпълва въздуха. Тя гори в мен като огън.

МАРИЯ : Значи подценяваш всичко това
Колко ценни изглеждат човешките същества. Как можеш да бъдеш тук, в това царство, ако толкова презираш човешкото съвършенство? На душата ми е известно, че онези, които не чувстват същността, съответстваща на тази дума, никога не могат да достигнат това място.

КАПЕЗИЙ : Този, който стои пред теб, често се е появявал на трона на Луцифер и могъщият владетел на царството на светлината често му е казвал колко се радва да бъде видян тук, защото не свързва нищо съществено с тази дума. Другите хора, които идват тук, носят със себе си сили от тази съществена природа в тези царства, които действат като отрова. Този, който говори с теб, преминава през тези царства, без да им навреди с такава отрова. По този начин той е от полза за себе си и за другите тук.

МАРИЯ: Знам , че в тези кралства едно
Уча не чрез думи, а като съм свидетел на събития. Това, което преживявам в този момент, ще живее в душата ми и ще отключи разбирането ми за света.

Пазителят на прага

КАПЕЗИЙ : Но тук човек не само получава учения, но и поема задължения. Фактът, че си говорил тук със съществото, наречено Капезий на Земята, те задължава към Капезий. Когато говориш с Луцифер, трябва да го помолиш да те напътства Капезий към теб на Земята, за да можеш да се грижиш за него. Твоята мъдрост ще намери думите, които ще действат дори през този сянка на образа, който съществува за него. Ще можеш да насочиш в него импулсите, които ще те обединят с него в по-късен земен живот. Тогава ще можеш да заличиш дълга, който кармата ти показва, когато го опозна във видението на душата в минал земен живот.

МАРИЯ: Значи се очаква да изпълня едно задължение, което е толкова важно за мен

Какво е свято, което ще се изпълни чрез насието на Луцифер ?

КАПЕЗИЙ : Това е дълг, трябва да го изпълниш.

Но можеш да го направиш само ако Луцифер ти помогне. Но сега той самият се приближава, великият дух на светлината, (излиза)

ЛУЦИФЕР: Мария, ти се опита да поставиш човешко същество пред моя трон.

Той трябва да опознае себе си. Може да го направи само ако ме разпознае. Той е на този път дори и без теб. Как можеш да повярваш, че *ти* си този, който...

Трето изображение

Мога да постигна нещо за моя приятел тук. Ти наричаш Бенедикт свой учител. Той е мой враг. Защото той е един от най-силните от онези на земята, които се опитват да ми отнемат това, което аз искам да спечеля за себе си. Той вече е спечелил повече за моите противници, отколкото много други. Но Йоан се е освободил от него. Той се е съединил с мен чрез словото си. Вярно е, че той все още не може да ме види в моята истина, какъвто е сега. Земното му виждане все още му пречи да разпознае духовните същества в пълната им същност. Но той ще постигне духовно виждане в момента, в който ми се отдаде. И тогава ще ми принадлежи. Но ти заповядвам да мълчиш за Йоан тук. Според закона, който царува тук, никога няма да толерирам думите ти за Йоан пред мен. Луцифер не говори на Мария за този човек. Той би бил погълнат от думите, които тя говори за него. На това място думите са дела.

БЕНЕДИКТ : Трябва да ги чуеш. Тъй като думите тук са дела, те непременно са породени от вече случили се дела. И делото, което те задължава да слушаш Йоан тук: то вече се е случило. Той е мой ученик; и аз успях да го доведа до онова ниво, където разбирането му може да схване най-висшия духовен дълг по такъв начин, че той със сигурност ще го изпълни. И това изпълнение Йоан ще изтръгне от теб с течение на времето. Погледни, принуден от чувството, което сега събуждам, в бъдещите времена: ти

Няма да видиш Йоан до себе си. И тъй като Мария ще го откъсне от теб, ти трябва, според непроменения закон на твоето царство, сега да позволиш да се случи пред теб това, което Мария иска да направи за Йоан.

МАРИЯ: Йоан ще се появи тук; но не само във формата, която носи в земното си съществуване . Той ще дойде пред теб с онова същество, което, като негов по-силен образ, човек носи в себе си. Ако само земният Йоан можеше да разпознае истинската ти природа, това нямаше да му е от полза.

Неговият образ ще застане пред теб. Ще засадиш в него това, от което се нуждае , за да може да ходи по пътеките, по които Аз съм да го вода.

ЛУЦИФЕР: Значи Джон трябва да се появи.

усещам силата, излъчвана и от двама ви, сила, толкова враждебна към мен. И все пак тя е налице: все още не е доказано дали е по-силна от моята. Това ще се реши кога силите ни могат да се сблъскат.

ТОМАСИЙ : О, ти, мой образ, който никога преди не съм познавал

Само изглеждаше , че ме плаши за мен самия. Ти си същество, за което знам много малко, но въпреки това винаги трябва да чувствам, че ти действаш в мен. По този начин ти си пречката за моето свободно съществуване, причината, поради която не мога да разпозная кой съм. И

Трето изображение

Сега ще говориш от мое име пред Луцифер, ще ме покажеш на него. И само като видя тук какво става между теб и Луцифер, ще разбере какво ще правя в бъдеще.

ДВОЙНИКЪТ НА ТОМАСИЙ :

О, велики владетелю в царството на светлината,

ДВОЙНИКЪТ НА ТОМАСИЙ :

съм успявал да се явявам на Томасий и да му покажа какъв е той наистина; но той не е успявал да ме разбере. Все още работех в несъзнаваната част на неговото същество. Искях да му покажа как живея в дълбините му. Но този живот се е променил драстично отдавна; преди години Мария стоеше до него; той вярваше, че е свързан с нея духовно, а аз му дадох да се разбере как страстта и чувствеността живеят в мен. Това беше укор от моя страна към него. Но ти, възвишен господарю на желанията, превърна чувственото в духовно. Той беше отделен от Мария. Но той се е посветил на строга мисъл в продължение на много години. И чиста мисъл.

Той притежава пречистващи сили. Това, което произтичаше от чистотата на неговите мисли, е повлияло и на мен. Чувствам тази чистота в себе си. И затова мога и аз да съживя Йоханес със собственото си същество. Но той самият все още остава във ваша власт.

Пазителят на прага

Изисквам го от теб. Искам да върна в съзнанието му цялата топлина на душата му, цялата сила на сърцето му. Той трябва да си възвърне себе си.

ЛУЦИФЕР: Начинанието ти е добро. Но може ли да бъде така?

няма да доведе до целта, в която вярвате.

Защото, ако те върна при Джон,
как беше, когато се представи пред него

Ако можеше да го покажеш с години, тогава
щеше да си в него.

Любов само в духовен смисъл. И тази любов
се вливаше в мислите му. Той обичаше
само разум и студено знание. И неговият
личността , топлото чувство към него
Индивидуалността ще трябва да бъде загубена.
Това предстои.

Не е за мен. Аз създавам личности . Точно
както...

Такъв, какъвто беше преди години, не си
подходящ за
силната личност, в която Джон ще се превърне
Трябва. Аз самият трябва да те преобразя.
И вече съм си подготвил работата. Ти
Ти дори самият още не го осъзнаваш, ти си друг
човек.
ставам.

Джон ще цени Мери , но ще...

Той няма да обича вече; но ще обича с всичко
онази страст, с която някога той Мария
обичан/обичана.

БЕНЕДИКТ : Луцифер иска да обърне в своя полза прекрасното
дело, което сме извършили. Той е обвързал Йоан
със себе си чрез силата на сърцето си. Но Йоан
почти го е надраснал. Сърцето му копнее да

склучи завет с духа му. Тогава делото, което Йоан
е извършил за добро, ще бъде...

Трето изображение

също в добрия смисъл. И това, което е постигнал, принадлежи на духовната сфера, чийто противник е Луцифер. Ако обаче носителът на светлината успее да превърне любовта си към Мария в друга страст, тогава Йоан трябва да превърне постигнатото от него като добро в зло за земния свят.

МАРИЯ: ЗНАЧИ ДЖОН НЕ е нужно да бъде подвластен на тъмните сили за дълго време, както показва земното му съществуване. Всичко това все още може да се развие по различен начин.

БЕНЕДИКТ : Нещата могат да се променят, ако ти
В точния момент, вашият гел обет ще
проработи по правилния начин.

ЛУЦИФЕР: ТАКА действайте, принудителни
сили, почувствайте моята сила
и проправете пътя, който от
земния свят ще ми обърне това,
което моето желание желае,
това, което моята воля ще
постигне.

ТЕОДОРА: (появява се)
Защо ме насилвате, зли сили?
Моята природа едва ли е свързана с твоето царство.
Обичам само когато световите на боговете
За да се разкрият на душата ми ,
Когато вълни от любов заливат сърцето ми.

ДВОЙНИКЪТ НА ТОМАСИЙ :

Ти ме преобразяваш в бурята; ти се появи и аз вече съм различно същество. Ще обвържа Джон с теб. Той ще ти обърне цялата любов в сърцето си. Това, което е избрал преди години, когато ти за първи път се приближи до него, и това, което е живяло в него без негово знание: всичко ще се издигне от дълбините на душата му. И Джон ще изпълни цялото си същество с единственото желание - да те притежава. И ще има силата да изпълни желанието си.

БЕНЕДИКТ : Това е най-силната сила,

Луцифер успя да разгърне силата си срещу нас тук. Мария, твоите ученици , търсят победа.

МАРИЯ: Ти, носителка на силите на светлината; ти

Някога ти отклони ума на човечеството от служене на враговете ти. Ти им даде знание в момент, когато добрите богове можеха да им предложат само любов. Оттогава между вас има конфликт и твоето бойно поле е земята. Но вече падението на твоето царство заплашва. Един смел мислител е отключил ума за човечеството чрез науката. Знанието може да бъде отнето от твоята власт и отведено до добрите богове. Но ти искаш да го осигуриш за себе си. Искаш да притежаваш Теодора, Джон,

Трето изображение

на знанието , дари любов, която е предназначена да се бори с човешката светлина, както твоята светлина някога се е борила с любовта на боговете. Но знай това: в дълбините на моето същество, божествен обет се е издигнал до самата същност на сърцето ми. Мария, която сега стои пред теб, ще намери силата завинаги да затвори очите на душата си за всяко земно разбиране. Тя ще получи само това, което ѝ е дадено чрез благодат от висините на боговете, без земни усилия. Така това, което е проникнато от твоя дух на земята, никога няма да може да се доближи до нея. И това, което тогава ми се разкрие чрез благодат, ще се лее към Йоан като любов. И ако някога обърне поглед към земните неща и чуе твоето изкушаващо слово в тях, тогава това, което ми беше позволено да му дам, ще достигне до теб. Често ще му казваш: Твоето човешко същество ще процъфтява в любовта; и сърцето ти ще живее себеподобие. Но той един ден ще ти отговори: Ще живея любовта, която Бог е живял, умирайки за земното съществуване; ще живея себеподобието, което не изпитвам чрез себе си, а което чувствам, защото Той се разкрива в мен.

ЛУЦИФЕР: Ще се бия.

БЕНЕДИКТ : И есенни боеве.

* * *

Четвърто изображение

СТРАДЪР: Минаха десет години, откакто стана мой спътник и откакто ми беше позволено да живея в духовната светлина, която сияе от душата ти. Бях съкрушен човек, когато дойде до мен. В продължение на много години се бях посветил на науката. Но нейните идеали ме бяха ограбили от живота ми. И ти самият вероятно беше този, който допринесе най-много за нейния падение. Чрез теб осъзнах, че духът в човек може да говори за неща, на които цялата наука може да се противопостави само по безсилен начин. Не исках повече да имам нищо общо с наука, която не може да предложи нищо ценно. И все пак чрез нея придобих знания, които можех да приложа на практика. Ето как станах инженер. Исках да заглуша цялата мъка на сърцето си, което не можеше да живее със съмнение. Затова живеех сякаш парализиран духом, но интелектуално активен, за да мога да извлека плодове от инженерството, които да вдъхват надежда на света.

ТЕОДОРА: Разбираемо е, че споменът за тези преживявания е жив в съзнанието ти днес. И също така е радост за сърцето ми да си спомня какво ни изпълни, когато се обединихме в доживотна връзка преди десет години. Усетих как силата, която накара духовното в мен да говори, непрекъснато нарастваше по онова време. И под влиянието на Феликс Балде преодолях срамежливостта, която първоначално ме изпълваше, нежеланието да споделям тези неща с много хора—

Четвърто изображение

споделям. Феликс Балде многократно посочва* как човечеството се намира в повратна точка в историята и как би могло да се постигне спасение, ако откровенията на духовния свят бъдат достъпни за всички, които желаят да ги чуят. Тогава веднъж срещнах твоя приятел Капезий у Балде. За него, който някога е искал да се посвети само на най-строгите изследвания, духовният свят се е разкрил по начина, който е бил възможен за него. Тогава той посвети вниманието си на откровенията на моята душа. Тогава той стана връзката между нас. Ти ме срещна в къщата на твоя стар приятел.

СТРАДЪР : Беше по времето, когато почти бях забравил какво някога ми се беше случило чрез теб. Но замъгленият ум остана, заедно с желанието да се занимавам с неща, които вярвах, че са отвъд човешкото разбиране. Когато обаче се приближих до теб, всичко се събуди отново и начинът ти да доближиш духа до човечеството ми проговори силно. Всичко това имаше такъв ефект върху мен, че отначало можех да повярвам, че стоя пред теб просто като пратеник от духовния свят. А после ми ставаше все по-ясно, че духът има мощен помощник в нашия случай. Докато говорехме за духовни въпроси и аз нетърпеливо слушах откровенията ти, сърцата ни отдавна се бяха намерили и си казваха неща, които дълго време бяха останали скрити от нас.

ТЕОДОРА: Те ми се разкриха по особен начин. Усетих твоя стремеж да се приближиш все повече до духа. И твоят копнеж се превърна в сила в мен, водеща ме все по-дълбоко в духовния свят. Сякаш сърцето ти копнееше да задава въпроси на духовния свят и искаше да им отговори доброволно чрез мен.

СТРАДЪР: ЗАТОВА винаги те оставях с чувства, които ме изпълваха с най-дълбоко удовлетворение. Чрез теб открих това, от което толкова дълго и мъчително бях лишен. И в тези чувства мисълта, че вече не мога без теб, ставаше все по-ярка. Тя си проправи път към изчистеното съществуване едва когато се беше укрепила в себе си.

ТЕОДОРА : И тогава дойде при мен и ми сподели чувствата си; беше толкова странно, как ми разказа всичко това, сякаш беше напълно естествено да се откажете от живота си заедно. Беше като признание, което искаше да направиш, а не като изразяване на желание, което се очакваше да бъде изпълнено. Искаше моята помощ да потиснеш чувствата си, а не потвърждение, че може би чувствам същото.

СТРАДЪР: И тогава чух от теб , че можеш да изпълниш това, за което копнееше сърцето ми. Изпълни ме несравнима вътрешна увереност.

Четвърто изображение

Аз... Тогава дойде времето, когато ти стана истинският изкупител на измъчената ми душа. Твоите откровения ставаха все по-редки. Но за мен цялото ти същество ставаше все повече откровение на духовния свят. И аз навлязох по-дълбоко в разбирането на свръхсетивното. Колко дълбоко е това, ми показва преживяването с Томасий. Успях да приема това, което беше толкова разтърсващо, без да позволя то да повлияе на моята перспектива. Днес мога да понеса неразбираемостта, защото то не отнема нищо от това, което е станало сигурно за мен. И само до теб можеха да узреят експериментите, които превърнаха един въпрос за чистата технология в жизненоважен въпрос за човечеството...

ТЕОДОРА : Да, разкритията ставаха все по-редки.-----
но -----

СТРАДЪР : Изглежда сякаш изпадаш в болезнено съзерцание. Наистина изпитваш скръб от липсата на откровения.

О, мила Теодора, с това око -----криеш от мен нещо, което едва наскоро ми разкри пълната промяна в твоето същество.

ТЕОДОРА : Не, със сигурност не. Бих могла да го понеса до теб, дори и да не се върнат. Но... те се върнаха наскоро и как... дойдоха болезнено.

СТРАДЪР: Именно това беше характеристиката на вашите откровения – те водеха душата в обширни духовни сфери, които бяха възвисяващи и блажени.

ТЕОДОРА: Но сега всичко е различно. В определени моменти, както и преди, чувствам душата си принудена да потисне всякаква независима мисъл. Докато преди, след краткия период, в който душата ми изглеждаше празна, духът ми веднага ме обгръщаше като нежна светлина и ме оформяше в образи, сега той е сила, която се обявява само невидимо като чувство. Но е такава, че мога да знам, че произлиза от същество, което наистина съществува. И е ужасна. Исква да се приближи до мен, но аз я усещам като отвратителна; чувствам сякаш се опитва да доближи до мен нещо, което е чуждо на цялото ми същество. О, когато това е близо до мен, се уча да мразя, да презирам; изпитвам страх. Уча се да усещам дъха на злото, който преди ми беше непознат.

СТРАДЪР: Теодора, мразя, презирам...

ТЕОДОРА: Да, нямаше да я познаеш, ако знаеше колко силно може да мрази сега.

СТРАДЪР: Как може това да ви засегне? Духовната мъдрост обяснява такива неща като излъчвания от собственото вътрешно „аз“. Но Теодора няма нищо в себе си, което би могло да изглежда така. Този, който живее до нея и дължи щастието си на нея, знае това.

ТЕОДОРА: Тъй като знаех, че така го представя духовната мъдрост, аз искрено се помолих духовните същества да ми дадат най-добрата част от моите откровения.

Четвърто изображение

Разбира се, те искат да ми разкрият причината, поради която ме сполетяват тези ужасни преживявания. И... тогава... светлината ми се яви, както често я бях виждал преди... и от нея се оформи човешки образ... и този човешки образ беше някой... на когото никога не му беше позволено да ми се покаже по този начин... Това беше... Томасий.

СТРАДЪР: Томасиус ... единственият човек, когото никога не съм

Исках да се усъмня--

-----като си спомням как беше преди

Стоях с

-----бра

тята от Мистичното общество

Описах ти го -----, говорейки думи,

които

описа съюза си с Луцифер и какво
за него това означава

-----и все пак е човешко

същество -----

Теодора, ----- в

----- която човек

трябва да вярва

Къде ---си? -----

*

*

*

Пето изображение

Г-ЖА Б.
(СКОРО):

Значи няма да ги видим отново тогава
виждаме, докато самите ние не видим световите
влезте в местата, където тя сега живее.
Само преди няколко седмици тя все още беше в
нашия
Н и ни донесе сияйно красивата
Същество, което я обгръщаше изцяло, което
изникваше от всяко
Думите ѝ разпространяваха нежна топлина.

ФЕЛИКС БАЛДЕ : Аз и скъпата ми съпруга я обичахме
дълбоко и затова можем да вярваме, че
разбираме и твоето страдание.

СТРАДЪР : Скъпата Теодора говори за отец Феликс и г-жа
Фелисия дори в последните си дни. Всичко,
което ви свързва тук с духовните сфери, ѝ беше
толкова познато... Да, значи отново съм сама...
това, което преживях чрез нея, наистина ми
предлага известна утеха пред лицето на такава
загуба...
Това, което беше тя, остава, дори след смъртта. -
и все пак-----

ФЕЛИКС Б.
ОЛДЕ:

Ще обърнем мислите си към нея и ще бъдем
с теб, когато сме с нея... доколкото можем .
Трябва да кажа, че през годините развих
определено око за вътрешната жизнена сила на
човек и в някои случаи крайт ме изправяше пред
ситуацията, когато цялото му същество беше
насочено към вниманието ми от някакво
обстоятелство.

Пето изображение

Изглеждаше, че работи. Но с Теодора краят дойде като пълна изненада и си помислих, че все пак я познавам. Струваше ми се, сякаш ѝ е било предопределено да живее дълго .

СТРАДЪР: Толкова е озадачаващо. Нейната природа винаги е била последователна. След това дойдоха особените влияния от духовния свят; и те действаха като елемент, който я задушаваше емоционално... накрая тя вече не можеше да намери никаква връзка със света.

Г-ЖА Б.
(СКОРО): Вижте, Капезий идва. Той винаги се радва да е с нас, въпреки че съществото му почти няма връзка със сетивата. Никой, който го е виждал преди години, не би го намерил външно различен само като го погледне. И все пак, колко голяма е промяната!

ФЕЛИКС БАЛДЕ: Можем да продължим да говорим. Той не участва в разговори, които засягат външния свят.

Г-ЖА Б.
(СКОРО): И наистина е така, видя Теодора, когато погледна изследвал произхода на страданието им-----
Човек, който по никакъв начин не би могъл да бъде свързан с това.

СТРАДЪР: Дори в последната част от живота ѝ той често е стоял пред душата ѝ и това винаги се е случвало. Неразбираема ----- и Теодора можеше Томасиус мрази -----

Пазителят на прага

КАПЕСИЙ : Теодора трябва да мрази Томасий.

Тя ще го мрази горчиво още дълго време.

Той внася в живота им нещо, което никога преди не са познавали.

научил.

Теодора е направена от същество от стихията на Любав,

В духовния свят тя представлява източник на любов.

Душите се приближават до нея, за да я обичат. гмуркане.

Тя винаги избягваше манията за величие, без всъщност да се самовглъбява.

едва схвана намерението . Природата ѝ можеше да не се приближаваш до него сам/сама.

Този, който стои пред теб, често е

Теодора проговори в духовния свят.

на Томасиус я следват навсякъде, където отива. сега тя влиза. Сякаш винаги е пред него.

Той е в бягство, така стоят нещата. И облаци от страх.

След нея, мислите на Томасий зад тях.

СТРАДЪР: О, ако беше казал истината, щеше --- да е ужасно. ----- ужасно.

КАПЕЗИЙ: Ето я Теодора и облакът от страх. Като дива гонитба е, толкова бурна... Тя иска да говори сега.

СТРАДЪР : Възможно ли е, отче Феликс, той да говори истината? О, това би било ужасно...

ФЕЛИКС БАЛДЕ: Мога само да кажа, че душата, която тук почти не използва тялото си, сякаш разкрива непогрешими

ИСТИНИ, КОГАТО...

Пето изображение

Той говори за духовния свят. Аз никога не съм придобил дара да възприемам неща, отнасящи се до детайлите на живота; следователно не мога да предложа решителна преценка за това откровение. Въпреки това, аз съм извървял пътя, който води през вътрешността на душата и е достъпен за ръководството на мисълта. Там разбрах доколко човешката природа е преживяна в духовната сфера; как е там природата на битието и случването. И често съм чувал Капезий да говори за неща, които самият аз познавам. Тогава никога няма грешка в това, което той съобщава. От всичко, което успях да преживея с него, си съставих *мнение* за неговата природа. Той е преминал през определен вид духовно ученичество. Чрез чистотата на мисленето си, чрез любящата природа на неговото изследване, той е могъл да достигне високо духовно ниво. Друга част от съществото му не е могла да следва това. Така той е загубил връзката със земната си част. Следователно душата му може да живее във висши светове. И когато говори така, без връзка с външния свят на сетивата, той предава това, което преживява директно в духа. Трябва да му вярвам и сега... дори ако това, което казва, ми се струва невероятно и ужасно.

СТРАДЪР: Но това, което казва за Теодора, противоречи на всичко, което човек може да мисли за светската справедливост. Същество, което е било само любов, само доброта, би трябвало да страда така.

Пазителят на прага

ФЕЛИКС БАЛДЕ: ИМА много болезнени неща във вселената; но нищо, което в крайна сметка да не се е оказало необходимо.

КАПЕЗИЙ: Ти, СПЪТНИК на живота ми ; удоволствие ми е да се приближа до теб. Случва се така, че страданията ми се облекчават.

ФЕЛИКС Б.
ОЛДЕ: Познавам неговата природа; когато той приема тази форма, тогава душите, които са в духовния свят, говорят чрез него. Теодора трябва да е с нас сега; тя говори чрез него.

КАПЕЗИЙ : Томасий ме обгръща в мрак, когато се опитва да се приближи до мен. Мислите, които таи, се вкопчват в мен.
Но те ме нараняват; те ме ограбват от съществуването ми. Където са те, аз може и да не съм. И те искат да бъдат навсякъде, където съм аз. Те са привлечени от мен; но аз винаги трябва да ги отблъсквам. Томасий ме е взел от твоя свят; защото моят свят беше твой и Томасий също е в него; но аз трябва да бягам от неговия свят.

ТЕОДОРА : В царството на Лудфер връзката беше изтъкана, за да раздели това, което трябваше да бъде съединено; за да обедини това, което трябваше да служи на любовта, докато е разделено. Ужасен образ често се изтръгва от сиянието на светлината, което прави съществуването на съществата видимо за мен. Чертите на моето собствено същество ...

носи образа. Трябва да видя себе си на трона на Луцифер. И Томасий ми говори, но не този, който сега ходи по земята, този, който знае повече за Томасий, отколкото самият той вече знае в земното си съществуване. И в тези други Луцифер е накарал да поникнат силите, чрез които аз трябва да страдам.

СТРАДЪР : Твърде много, наистина е твърде много... ужасно.

СТРАДЪР : Това беше дълбока болка, мъчителна за душата. Сгъстен в себе си, се борех със себе си, докато бях изгонен от царството на Ариман, връщайки се към себе си; и тази болка ми върна всичко, което бях преживял в това ужасно царство. И трябваше да се запитам, защо стоя пред тази световна сила, която пресмята с човешки животи и човешки съдби, за да види как трябва да управлява нещата, така че да се случват според нейната воля? Дванадесет души бяха разгледани и изпитани, за да се види как могат да постигнат целта, която самият Ариман постави за моето изпълнение.

БЕНЕДИКТ : Със сигурност знаеш защо Ариман е трябвало да ти покаже душите на дванадесетте души?

СТРАДЪР : Болката ми разкри как аз самият
В минал живот бях близък с духовно братство и чувствах, че тези хора, по свой начин, искаха да насърчат или да възпрепятстват работата ми по това време. Чувствах, че ще имам работа с тях в продължение на много животи напред.

БЕНЕДИКТ : Световните сили насочват действията си според законите, които vyplъщават мярката и числото. Признаците на тази дейност се съдържат в това, което се разкрива на външните сетива. Точно както световната мъдрост някога е позиционирала слънцето в пространството така, че светлината му да преминава над дванадесетте дома на звездното небе, за да предизвика събитията, които трябва да се случат, така и Ариман е искал да свърже присъщата на теб сила, подобно на слънце на човешка душа, с дванадесетте души, които тези хора таят в себе си. Това, което той е възнамерявал да постигне, е да има мярка и ред, следвайки модела на слънчевата светлина по отношение на домовете на звездното небе.

СТРАДЪР : Така че, дори ако сега насоча изпълнението си в посоки, различни от тези, които Ариман е възнамерявал, ще трябва да се възползвам от това прозрение.

Девето изображение

БЕНЕДИКТ : Можеше да разпознаеш такива неща само ако
духовното ученичество те е изпратило на
правилното място във вселената в точното време.
Трябваше да се научиш от Ариман чрез
страдание какво ще ти даде силата да
продължиш работата си.

*

МАРИЯ: Джон, ти видя как знанието, постигнато в
човешкото тяло, е просто нематериална
мрежа от образи, доста отдалечена от
светските събития. Който желае да се
посвети ефективно на това да стане човек,
трябва да се обърне към силите, които
ръководят хода на нещата, а също и към
силите на душата. Там той вижда
единствено същественото и тогава знанието
ще бъде само това, което му дава споменът
за подобни преживявания; не това, което той
си представя като ментален сън, далеч от
цялото земно съществуване.

ТОМАСИЙ : Колко често съм виждал образа на такъв мислител
Искам да придобия себепознание. Моментът в
царството на Ариман – той би могъл да ми даде
това, което ми дава началото на това знание.
Отсега нататък ще трябва да работя върху по-
нататъшното развитие на това начало. Така пътят
на живота ми е ясно очертан за мен. Като двама
души, ще трябва да го направя в бъдеще.

Пазителят на прага

Пред света. Чрез твоята и на Бенедикт помощ,
много е дадено на душата ми, което трябва да
достигне до други хора. Няма да им го откажа.
Ще позволя на повереното ми да действа в света.
Но нищо от другото ми аз не бива да се влива в
това благо.
Ще работя върху себе си, сякаш съм във втори
свят. Ще знам колко безполезен е този човек за
другия, човека, когото моите лидери са създали в
мен за света.

МАРИЯ: Независимо дали ходите в истина или в заблуда,
Винаги можеш да държиш отворена
перспективата, която позволява на душата ти да
проникне по-навътре, ако смело понасяш
нуждите, произтичащи от същността на
духовния свят.

* * *

Десето изображение

ХИЛАРИ: Думите, изречени тук, трябва да изглеждат справедливи за духа, в чието име са провъзгласени. И ако не са, тогава злото, причинено от тях, се връща върху говорещия. То го хвърля в тъмнина до степента, в която се е отклонил от истината с думите си. С това знание, този, който стои пред вас, е управлявал този символ на Изтока. Волята на съдбата е вие да стоите тук в бъдеще. Този, който ви посвещава на вашето достойнство, ви дарява благословията си със силата, която може да събере, според мярката, с която самият той е извършил службата си.

[ТОМАСИЙ]: Възвишени Учителю, да се стремиш към това място би било самонадеяно от страна на човека, който стои тук физически пред теб. Той е наистина недостоеен да очисти прага на този храм. Но това, към което не бива да се стремим, въпреки това налага приемане, когато съдбата извиква зова на необходимостта. Невидимо същество в мен трябва да заеме това място. Бенедикт и Мария са го оформили в тялото ми като второ човешко същество. Те ще работят чрез него. И носителят на това човешко същество никога няма да посмее да се намеси в целите, които си е поставил. Че на този носител не е било позволено да влезе в твоя храм, ти казах, когато ме повиках след завършването на работата ми. Но този, когото съдбата е освободила в мен оттогава...

Този, който го е направил, ще може да ръководи
последствията от работата си от това място .

ТОРКВАТОС : Капезий, мястото, където стоя и което трябва да ти
предам, е опасно, защото тук, на това място,
силите на Луцифер действат в храма. И който стои
тук, не трябва да се придържа към повърхностното
мнение, че Луцифер е зъл и трябва да бъде
избягван. Той не е бил само носител на светлина в
самото начало на Земята; той е и носител на
вътрешен живот. Ако планът му някога се
осъществи, всички същества биха се превърнали в
самостоятелни, независими светове, намиращи
своя произход и цел в себе си. И ако той бъде
изключен от влиянието на Земята, всяка
независимост, целият вътрешен живот биха
изчезнали. Който желае да го опознае, трябва да
разбере, че силите му не могат да бъдат
премахнати. Не това, което прави, е зло; зло е, че
го прави като враг на боговете. Разберете, че
Луцифер не е зъл, но това, което прави, може да
стане зло, нечестиво.

КАПЕЗИЙ: Който и да е стоял пред трона на Луцифер, никога
няма да го нарече зъл. Огньят зъл ли е, защото
изгаря очите, а водата, защото човек може да се
удави в нея?

ТОРКВАТОС : Ето как трябва да мисли човек, който иска да стои
на това място. Той трябва да го управлява по такъв
начин, че да оцени силите на Луцифер във
вселената, но да избягва това, което им позволява
да станат зли.

Десето изображение

КАПЕЗИЙ: Световният дух, който някога е донесъл светлина на човечеството, е искал да изпълни света с мъдрост; където и да има светлина, той е искал носител на тази светлина. Той е казал на човечеството: просветете се, познайте кой сте. Ако Луцифер не е против боговете, а работи с тях, тогава силите му са добри.

ТОРКВАТ : Осъзнаваш задачата си. Позволено ти е да опознаеш Луцифер, без да го възприемаш като зъл, чрез съществото, което си му довел от Земята. Силата на Луцифер трябва да може да се влее в човечеството в този момент, без да го води към зло.

ТРАУТМАН: Щрадер, трябва да ви прехвърля поста си. На това място трябва да се влеят силата на противника, тъмнината, непоколебимостта. Мисълта трябва да намери целта си тук.
Тук всеки се отказва от повереното на другия, там от мисълта, - до мен любовта - тук от волята, от делото.

ТЕОДОРА : Трябва само да приема като благодат -

СТРАДЕР: Просветление за човека, който не го е намерил в мисленето.

ТРАУТМАН : Ти намери Теодора. Само този, който не я търси за себе си, може да я намери. Не беше предопределено да задоволяваш егото си. Искаше земята да бъде голяма, здрава и могъща.

БЕЛИКОСУС : Имаш нужда от силата, която обвързва -

БЕНЕДИКТ : Ако Луцифер намери човек,
Който не иска светлината си, добрите му
неща няма да се превърнат в зло. Той ще
бъде пример, а не дарител.

МАРИЯ: Чувствах и двете . Бога, който е източникът
на цялата любов, който е различен от
всички учители по света. Те учеха, че той
е умрял и от смъртта му извира живот.
Който никога не го желае, никога няма да
бъде *той* . Луцифер никога не бива да
желае Христос; приеми го изцяло в себе
си.

БЕНЕДИКТ : Когато душата ѝ се наклони към Духа, както се е
заклела да направи пред Луцифер, тогава от
нейната сила ще изгрее в храма това, което му
показва пътя на земното спасение. И Христос
ще изгрее топло в осветеното място на
мъдростта с дух на любов. В далечното си
съществуване тя отвърна Сина от Отца; а сега
насочва Отца обратно към Сина. Той вече няма
да изисква от нея, чрез силата на Луцифер,
това, което тя му дължи, тъй като тя е
изкупила дълга чрез силата на Христос.

Десето изображение

БЕЛИКОС: Корените на храма са в човешкия живот. Той трябва да изсъхне, ако не черпи внимателно силата си от целия живот. Вие, братя мои, ми поверихте да водя в това светилище души, които могат да му донесат светлина от живота. В лицето на Фелиция и Феликс в този храм влизат хора, които могат да му донесат светлина в изобилие. Те са били свързани с Капезий дълго време приживе; в бъдеще храмът ще обедини съдбите им още по-ясно.

ФЕЛИКС БАЛДЕ: Не просто последвах външния зов, когато прекрачих прага на храма. Верен на целта на живота си, трябваше да извървя и тук, пътя през дълбините на душата. На това място на освещаване намирам като знак това, което безформената душа може истински да съзре в царството на духа, който, откъснат от смисъла, прониква в собствените си дълбини към знание. Първоначално тя се чувства в собствената си тъмнина, но ако търпеливо упорства в нея, тогава тъмнината се отдръпва; азът изчезва и човечеството и всички са едно в светлината на света. По време на такива духовни пътешествия често съм бил в храмове, с които този ми се разкрива като сроден на езика, както писмеността трябва да свидетелства като образ.

Г-ЖА БАЛДЕ : Винаги ми е било отказвано да се доверявам на езика по мисловен начин, както духът желае да се разкрие на душата ми.

Пазителят на прага

Когато съм зает със себе си , нещо в мен
говори, което е по-способно от мен; то се
оформя като образи...

Филия : В душата ти ще излея
топлата светлина на
духа, за да може тя да
пламти и, пламтяща от
знание, да разпали
благородната същност
на духа в просторите на
светлината.

АСТРИД : В твоя дух ще обединя
световните духове за теб, за
да могат те да блестят и да
събудят в теб сияйна радост
от познанието в дълбините
на душата като пълнота на
битието.

ЛУНА : В сърцето ти ще създам
духовните същества, които
да ти служат, за да могат те
мощно да овладеят
творението и чрез човешкото
разбиране да призоват
жизнените сили на света към
висши мъдреци.

ДРУГАТА ФИЛИЯ:

Размишлявайте дълбоко и
силно, докато времето е трае.
Те ви обединяват с
удовлетворение от вечно
могъщото, но съзнателно
черпят от вашето собствено
същество; те се стремят да
придобият придобита човешка
сила, но вие със сигурност
бихте загубили придобитата
вътрешна сила, ако в заблуда
се предадете тъпо на по-
голямата им сила.

* * *

ПАРАЛИПОМЕНА

[Към първото изображение]

То работи вярно, отдадено на благородната светлина, която сияе от розите и кръста, братството, на което смирено служим. То е възприело обредите на освещаване, които духовете са искали да разкрият на човечеството в началото на земното съществуване. Служителите на истинския мистицизъм са ги култивирали през дълги земни векове и са дарили благодат на висшите учители, които сме следвали...

Следователно, били необходими само малък брой хора.

бъдат избрани в началото на времето.

Към носителите на тази скрита светлина

То действа целенасочено във всички останали души.

Избраните длъжностни лица не нарекоха това заслуга.

Само благодатта, която е необходима за спасението на света,

И ако бяха искали да мислят различно,

Щеше да се наложи да се самоунищожат.

Така че, спазвайте вярно тези наши федерални закони

Братята ги носеха здраво в сърцата си,

Тези, които ценят офиса си повече от самите нас

След като ни е изпреварил във високото си служене,

Така вярно, в пълно смирение, желаем да бъдем

Да служат на целта си с по-слаба сила.

Това е в духа на нашето настояще време,

Че ще намерим малко вяра сред вас;
Но бъдещето ще разкрие нещата,
Кое то със сигурност ще разсее всички съмнения.

Паралипомена

Затова, към сърцата, които могат да вярват , а също и към онези, които трябва да се съмняват, нека словото ми бъде свободно отправено в този час. Решаващ за смисления стремеж се явява моментът, в който се намираме, за служителите на нашия свещен храм. Чрез благородно търсене на знание, човекът, чието име толкова много души сега възхваляват, е извършил дело, което трябва да бъде твърдо подкрепено.

Нека не бъде обречен да страда от съдбата, която невежеството толкова често е причинявало.

*

[Относно второто изображение]*

Диалог Мария - Томасий - той се обвинява, че е отговорен за смъртта на Теодора =

Феликс Балде говори за знаците, които в момента са тъжни, но могат да донесат добро, ако силата на истинската любов ги свърже; Теодора е мъртва и по този начин Щрадер е ограбен от светлината на живота си - но Теодора не трябва да остане обединена със Щрадер, защото принадлежи към свят, който не трябва да бъде напълно свързан със Щрадеровия - чрез тази загуба Щрадер ще преобрази духа на своето произведение, така че то да не води до зло, а до добро.

Пазителят на прага задържа Томасий;
Той има предвид за него, че смъртта на Теодора...
Символът представлява неговата разрушителна сила -

Тези забележки се отнасят до картина, която не е включена в драмата.

Пазителят на прага

[МЕРИ] : Ти каза думи, които разкриват,
Както знаете, само част от истината,
нуждаете във вашата ситуация .
Осъзнал си, че живееш в грешка;
Но истинската същност на твоята грешка
Тя ти остана непозната и ще си остане такава.
Докато духовното видение все още не е
достигнало до теб
Прагът беше прекрачен, на който
Тържествен пазител пази стриктно бдение.
То разделя сферата на ума от сферата на
сетивата.
Вероятно често сте стояли пред този пазител ;
Но ти винаги се връщаше назад по стъпалата.
Когато се видя на прага му.
Затова избягвайте всякакви допълнителни
размисли.
Докато не разбереш какво да правиш,
Ако сте сгрешили и природата ви е грешна
Той разкри истината чрез светска мъдрост.

*

[Относно третото и осмото изображение]

Томасий = Ариман имаг., Луцифер живее
докоснат в по-дълбокото си същество — Мария е
създавала основното условие - Чрез това Томасий
може да намери помощ, за да напредва по-
нататък в *любовта* .

ЛУЦИФЕР = k продължава да се бори

ТОМАСИЙ трябва да прекрачи прага. Той може да
продължи напред само чрез истинското
себепознание, което то носи. Той се страхува от
него. Чувствата му са се обърнали срещу него.

[Към шестото изображение]

БЕНЕДИКТ : Почувствайте се в същността на световния дух

И се научете да бъдете там, където сте свикнали да гледате, да усещате в себе си това, което иначе се стремите да представите на собственото си същество като външно; така ще живеете битието на душата си тук. В царството на духа се извършва работа там, където на земята трябва да остане само съзерцание и реч. Това, което в долния свят се нарича разбиране, тук вече активно твори, а това, което поверявате на духовни звуци на това място, възниква според времето си на зрялост като съществуващо същество, което установява собствената си валидност. Схващайки тона на думите и вплитайки го смислено, подходящо за действието на силата, по този начин вие творите тук с духовни устремени сили, както в земния свят чрез крайниците на тялото.

*

[Относно третото и десетото изображение]

Мария никога няма да приеме нищо от Луцифер; чрез него тя се е вкарала в конфликт с Капезий. Ако някога предаде тази позиция, Капезий ще бъде неин увещател – тя е виновна – тя избягва опасността само ако се съедини с Капезий на мястото на освещаването.

ДОПЪЛНЕНИЕ

Бенедикт преживял в себе си разпределението на властта между Ариман, Луцифер и техните противници в човешката душа. Той знаел, че светът на човечеството е предназначен да се превърне в единен организъм, в който любовта може да работи, за да постигне хармония. Световният план бил Луцифер да бъде силата, която ще действа като индивидуални светлини в този свят. Във всяко човешко същество ще има изначална светлина и тази светлина ще служи на любовта. Ариман трябвало да представлява силата на съпротивата и противопоставянето в този свят; той трябвало да бъде служещата наковалня. Този план първоначално не могъл да бъде реализиран, защото Луцифер не искал да направи светлината си слуга, а искал да запази нейната независимост. Той искал да бъде почитан заради самата нея. В Томасий той успял да установи свят от чисто духовна светлина – този свят се отделя от него и е посветен на него – човешките души се стремят към него – бившите селяни насочват недоверието си към мистичното братство и го обвиняват, че е подвело Томасий относно собственото му дело и че е довело Капезий в духовен мрак – Фердинанд Райнеке е на това мнение; Тези, които вече бяха на негова страна, се съгласяват ентусиазирано, другите се колебаят. Мистичното братство трябва спокойно да наблюдава, че настоящото му намерение,

Последващи забележки

Чрез деянието на Томасий, което имаше за цел да донесе светлина на човечеството, този път осуетено от Луцифер; Бенедикт показва как това налага *растеж* на човешката сила; само по-голяма мощ ще е необходима, за да принуди светлината да служи на добрия свят. Той посочва как Томасий и Мария все още присъстват като борци, как Капезий носи толкова много доброта в себе си, че не може да достигне до вида светлина, която вече е там. След това са Страдер и Феликс Балде, които търсят посвещение чрез Храма – Страдер е загубил Теодора; чрез предишните си страдания той е придобил силата да издържи това – сега да се посвети единствено на работата си = той иска да принадлежи към тази работа – по този начин жертвайки работата си на духа, на който служи Храмът на Посвещението = така може да бъде приет – Феликс Балде е запазил вътрешната сила на човешката душа; той е свободен от всичко, от което самият Храм на Посвещението не би могъл да бъде свободен – той се намесва като съветник, защото неговата сигурност вдъхва доверие. Чрез своя обет Мария ще разбие силата на Луцифер; Ариман не можеше да ѝ навреди, защото когато го победи, тя успя да се изправи срещу него като човешко същество със силата на светлината. След поражението му тя може да се откаже от тази сила; по този начин ще се подготви да изкупи Теодора. Пазителят на прага ще освободи Капезий, когато му дойде времето - така може да каже Мария, защото силата на душата на Теодора вече действа в нея. Храмът разбира, че това е необходимо за...

Пазителят на прага

Благодарение на Бенедикт – който се хвърли в бездната – е донесъл любов в царството на Луцифер и Ариман. – Томасий е виновен, към...

ПРОБУЖДАНЕТО НА ДУШИТЕ

сценарий

L Comptoir desbesitzer eines große
Sägewerkes.

II. Пейзаж, в който се намира къщата на
собственика на дъскорезницата.

III. Девачанска територия.

IV. Интериор на пирамидата.

V. Вътрешността на Земята. Работилницата
на Ариман.

VI. Стая. Приемна и социална стая.

VII. По-интимно пространство.

Относно втората снимка

ДЖОН вижда света на духовните същества, поставен между него и природата; те никога повече не му позволяват да възприеме природата в нейното просто величие; въпреки това той зърва друг Джон, който би могъл да го направи. *Този* Джон, в неговото видение, се превръща в независимо същество, което желае изкупление.

МЕРИ: Тя иска да е победила това същество в Джон. Тя не харесва това същество. Това, което често е чувствала все още да се намесва по разделителен начин в отношенията ѝ с Джон, сега вижда отново да се появява във виденията на Джон. Ако Джон не го победи, това ще бъде разрушителен елемент между тях.

ЙОАН : Той го вижда най-ярко в присъствието на Мария. Във физическия свят то е било преодоляно; то е избягало в духовния свят.

МЕРИ: Това беше похотлива любов; Джон смело я победи. Чрез това той стана духовен спътник на Мери. Но тя вижда как Луцифер все още успя да открадне тази част от съществото на Джон за себе си. Джон ще може да освободи ТОЗИ спътник, който е просто илюзия, от себе си само като го разпознае истински.

ДЖОН: Той не смее да се приближи до него, защото такъв, какъвто е, се обръща срещу Мери, сякаш е изпълнен с омраза, и дори иска да направи Джон враг на Мери.

Относно втората снимка

ЛУЦИФЕР: дава живот на тази илюзорна фигура, надявайки се, че в последващо възплъщение ще може да изкорени всички влияния от Бенедикт и Мария от Йоан и да го обедини с останалото духовно същество.

МЕРИ : Тя вижда, че трябва да се подготви срещу Луцифер. За това се нуждае от помощта на Бенедикт*. Той може да проникне в духовните сили в Джон, така че те да доведат до неговото съзнание видимата му форма. Мери чувства, че се нуждае от знания, които все още не притежава, за да продължи с тази работа. Джон ще бъде безполезен за физическия свят, докато духовната форма е поставена между него и този свят.

БЕНЕДИКТ : Познанието за това дело на Мария може да дойде при нея само от други светове. Тя трябва да види себе си във взаимоотношенията си в духа.

* * *

Второ изображение

ДЖОН : Където и да се обърна,

Това духовно същество ме следва навсякъде.

Знам, че това свързва душата ми с висша сила.

Да бъда, но знам също, че само онзи, който може да призове и също така да прогони тази същност, може да се нарече човек, онзи, който може, ако пожелае, да съзρε скали и гори, полета и ливади, също в тиха красота и във възвишено величие. Аз не мога, защото когато се приближа до природата, нейната съзидателна основа на духа веднага стои пред мен.

пред мен.

МЕРИ : Джон, чуй гласа на приятеля си, който често е означавал толкова много за теб в твоите извисяващи се полети на фантазията. Последният остатък от личния интерес, който все още трябва да победиш в себе си. Само чрез него чувстваш духовното същество, обвързано със собственото ти съществуване чрез сила. Ще се чувстваш свободен в тези светове, когато си спечелил свободата на собственото си същество.

ЙОХАНЕС : Йоханес не може да направи това, както сега

В битието-в-света той вижда себе си пред себе си. Той е съединен с всичко възвишено, което

Духовният свят, формиран от него чрез борба и победа. И все пак, сред всичко това, винаги виждам духа на Йоан да действа по друг начин.

Второ изображение

Йоханес, какъвто е бил някога в младостта си,
изпълнен с пламенни чувства и чиста човечност,
желаещ да се наслаждава на света и да развива
земни интелектуални способности чрез човешки
усилия. Винаги мога да вляза в духовните сфери;
но пред въображението ми винаги върви
Йоханес, който някога е живял в мен и който,
макар и привидно мъртъв, все пак активен като
душа, сега ме следва на всяка крачка.

МЕРИ: Разпознай Джон, както другия
Като илюзорна форма пред въображението ви, тя
трябва да изчезне в нищото, ако сте способни да
я срещнете с всички висши сили, които сте
придобили по духовния си път.

ДЖОН: Колкото повече се стремя,
Колкото повече искам да го победя, толкова повече трябва да
го наблюдавам.
Той ме гледа с втренчен поглед.
И изисква да го откупя
От онази душевна същност, която аз чрез моята
Духовният път Му беше даден в
земята на душата.

МАРИЯ: Само победата ще му донесе спасение .
Което можете да постигнете над тази илюзия,
ако я разпознаете като част от собственото си
същество и искате да я изкорените в себе си.

ДЖОН : Как можем от устата на Мария
Думите идват, думи, които иначе би трябвало да
изричат само онези, които наистина притежават
духа.

Разпознаваме само чрез мисълта. Другият Джон е същество, което се е отделило от мен в царството на душата. Трябва да го изкупя, но не и да го победя. И за мъка на душата ми, чувствам, че никаква помощ никога не може да ми дойде от Мария в това дело.

МАРИЯ: Как е възможно да не ти е необходима помощта на Мария?

Това дело символизира твоята победа.

ДЖОН : Виждам как другият Джон в духовния свят се отнася към теб и как Мария се отнася към него . Вие сте врагове и се борите помежду си.

МАРИЯ : Тази дума говори толкова ужасно сериозно. Тя разбужда чувства дълбоко в душата ми, които ми показват пътя към строгия пазител; само той може сега да ми разтълкува мистериозните, загадъчни неща, които се случват в тези моменти между мен и моята сродна душа.

ПАЗИТЕЛЯТ НА ПРАГА:

Казва се, че Йоан е бил изпълнен с духовни видения.

Намиране на пътя обратно към земното влияние.

Той трябваше да ме подмине, тъй като крайната цел

По отношение на интелектуалния обхват, той се е представил,

Но дори и след като той отново покрива Земята кой иска да гледа по човешки начин

Трябва ли пътят ми да се пресече?

Какъвто беше някога, преди да може да се
движи

Второ изображение

В душата му стремежът към духовност,
Значи сега трябва да го поставя пред него.
И преди да може да се откупи
Джон, както се чувства сега , онзи друг,
Този, който все още съществува в миналото,
Ще доведе ли той до липса на единство у
човечеството?
Но трябваше да ти откажа този път.
Върни се на земната повърхност, ако не търсиш,
искате да практикувате свободно там ,
Пълна яснота в съзнанието ви.
Сега ти изпращам Бенедикт,
Той може да ви покаже от своята интелектуална
съкровищница,
Как ще се появиш на Земята,
Нека работата ви там бъде ползотворна.

МАРИЯ : В крайна нужда, моят духовен водач ме намира.
Мога само да оплаквам душата на Йоханес.
Единството в духовно светлото същество беше
изгубено в преследването на земната работа.

БЕНЕДИКТ : Мария, сега възниква твоят дълг да създадеш ясна
светлина в душата си за себе си и за приятеля си.
Знаеш много неща, които ти отговарят, как
стоиш и си стояла във връзка с него отвън. Но
хората, които са обременени от карма...

Обединени, всеки от същността на другия е
ефективна част в себе си, в собственото си
същество; преди ти самият да можеш да осветиш
в себе си с ясна светлина на знание частта на
Джон в теб, ти сам ще го лишиш от светлината,
която може да създаде единството на неговото
същество.

Пробуждането на душите

МАРИЯ: НЕ БИ ЛИ ТРЯБВАЛО ДУШАТА НА ЧОВЕК да може да намери пътя си към най-висшата цел, напълно свободна от други хора ?

БЕНЕДИКТ : Джон вероятно би могъл да го направи сам. Прогони от него мъртвата илюзия, която замъглява истинското му духовно поле. Но тогава той ще трябва да се освободи изцяло от теб и няма да иска да избере този път. Затова преобрази духовния свят в себе си в царство на светлината; тогава ще откриеш в земната си обвивка това, което ти позволява, заедно с Джон, да се стремиш към целта, на която си предназначен да служиш.

МАРИЯ: Затова ме посъветвай, мъдрата сила на Фюрера, Как мога да се стремя към пълната светлина.

БЕНЕДИКТ: С могъща воля ще изкорениш в себе си всеки спомен за земния живот. Докато този път не направиш земята свое обиталище, стреми се да насочваш потока на мислите си. И тогава, в нощта на душата си, потисни това, което знаеш за себе си в този живот. Прогони в нищото всяко самочувствие и търси, дори когато си изгубен, това, което тогава те намира, може да ти даде светлина.

МАРИЯ : Така нека се стреми душата ми, Да следвам стриктно съветите на Фюрера .

Трето изображение

КАПЕЗИУС : В духа си вече мога да открия себе си.
да размишлявам за природата в нейните основни
принципи.
И намирам души навсякъде,
Където някога можех само да търся мисли.
Някога ми се струваха като грандиозни ментални
образи .
Те ми дадоха издигане, когато аз...
Той го виждал като ефективен в потока на
човешкото съзряване.
Но духовните същества, които познавам
Човек трябва да погледне към източника на
съществуването,
Струват ми се безсмислени,
И целият смисъл на съществуването губи своята
стойност.
Ако така трябва да си представям произхода.

ЛУЦИФЕР : Помислете колко напълно чуждо на вашето
собствено същество ви се е струвало
съдържанието на мисълта, което сте придобили
чрез пламенно проучване. И колко тясно свързан
с вашата собствена същност е духовният свят,
който сега се появява живо пред погледа на
въображението ви.

КАПЕЗИУС : Но мога ли да си представя себе си в свят
чувство на потиснатост, което би трябвало да
бъде и действие според целите на такива
същества, каквито ги виждам.

мога. Моето собствено същество губи
всякаква стойност за мен, когато ми се разкрие
като част от този свят.

*

Второ изображение

ДЖОН: Какво искаш, объркващ прилив и отлив на духа?

(Мери се приближава).

Копнежът живее в душата ми да съзре отново възвишената природа, каквато я виждах, преди такива призрази да застанат между мен и нея. Тогава тя беше за мен загадъчната богиня. Беше ми позволено да размишлявам върху нейното тихо същество, върху нейните дълбини. О, тайнствен пейзаже, какво би бил за мен, ако не би, в момента, в който те зърна, призовал пред погледа на душата ми множество тайнствени същества?

МАРИЯ: Помисли, Джон. Твоята собствена душа те е примамила далеч от това съзерцание на форма на естествено наблюдение, която е мълчала за теб, когато твоята душа, генерираща загадки, ти е говорила.

ЙОАН: Гордостта, която живееше дълбоко в душата ми, ме примами от мълчаливия жест на светското съществуване към слушането на духовен език. Колко често вътрешен глас ме увещава, че е трябвало да остана в удоволствието на жеста и да се отвърна от примамливите думи, идващи от Бенедикт.

МАРИЯ : Независимо дали тогава е имало гордост в сърцето ти, не е добре да се спираш на нея сега. Ако тази гордост ти се е струвала като нещо, което е вътре в теб, сега ще имаш достатъчно сили да я отхвърлиш.

Второ изображение

Но неблагодарността, дълбоката неблагодарност е това, което сега царува в теб против мъдрото ръководство на съдбата, което ти донесе в точния час това, от което се нуждаеше душата ти.

ДЖОН : В това е проблемът, не мога напълно да повярвам в тази необходимост. Бенедикт желае души за своите цели. Той трябва да го желае по този начин. За него това е добро. Дали е добро и за всички души, които, привлечени от неговата мъдрост, влизат в неговата сфера: душата ми е все още твърде незряла, за да разпознае това.

МАРИЯ: В този момент вече не бива да изпадаш в такива мрачни мисли . Този вид мислене има своето място в сферата на сетивата. Там, където се намиращ сега, трябва да осъзнаеш, че в Бенедикт живее духът, който може да ти говори от хилядолетия назад. Той не иска нищо за себе си; той само ти показва какво трябва да искаш, ако искаш да следваш истинската си природа.

ДЖОН : Мери, виж, Джон стои там, все още млад на години изглежда, пълна с свеж живот е душата му и силни са крайниците му. Той се приближава до Мери. Благородна обич пламва в душата му, сърцето му е изпълнено с красива любов. Тогава Бенедикт се появява от двете му страни. Той присвоява най-добрите си сили, дарявайки висша мъдрост на Джон. Той издига в него по-висше същество,

Пробуждането на душите

Но това същество се откъсва като цвете от
корена си.

Познанието у Йоан за истинската човешка
природа.

Но този си остава прав.

Тя не може да остарее;

трябва да се скрие ,

Защото не може да се самоунищожи.

МАРИЯ: ЗА ТОЗИ МОМЕНТ НЕГОВОТО СОБСТВЕНО „АЗ“ е
угаснало. Това, което е преживял от онези дни,
когато Бенедикт за първи път е дошъл при него,
той е забравил за себе си. И други духове гледат
през него към младостта му. Той все още не е
напълно присъстващ с придобитото си духовно
същество. С чуждо съзнание той вижда само
себе си. Трябва да го призова при себе си. Джон,
насочи духовното си прозрение, мощно
познавайки дълбините на душата, мощно към
силите на духовното формиране. О, виж как те се
вплитат сияйно в необятността и се съединяват
поетично с твоето същество, така че неговата
собствена благородна сила на виждане да може
да познае, че се чувства в царството на духа:
Разпознай смело как те се стремят да те създадат
за самия теб в по-висш смисъл. Така намери себе
си, схващайки себе си, в тях.

Първо изображение

СЕКРЕТАР : Клиентите в Х също са прекратили бизнес отношенията.

ОФИС МЕНИДЖЪР: Значи това би бил петият основен клиент. И винаги изглежда се посочват едни и същи причини.

СЕКРЕТАР : Неточността на доставките – това говорят всички. А когато посещавам бизнес партньори по време на пътуванията си, те ми казват, че доверието им, някога толкова голямо в нашата компания, е изчезнало. Някогашният толкова педантичен и точен Илариус Готгетрой уж се е поддал на множество фантазори и мечтатели. Случаят вече е станал широко известен.

ОФИС МЕНИДЖЪР: ЗНАЧИ клиентите вече знаят, че тези хора се нанасят?

(Влиза Хилариус Готгетрой).

ОФИС -МЕНИДЖЪР (към секретарката):

Мога ли да ви помоля да поговорите за малко с шефа?
да оставя на мира?

(Секретарката си тръгва).

ОФИС МЕНИДЖЪР: Загрижеността за нашия бизнес, която ми е толкова скъпа, е това, което ме задължава днес да проведа сериозен разговор.

ХИЛАРИЙ : Какво има да ми каже моят верен съветник?

ОФИС МЕНИДЖЪР: Вече виждам ситуацията ясно. Вече не се ползваме с пълното доверие на редица наши клиенти. Много поръчки се анулират. Хората се оплакват от закъснели доставки.

ХИЛАРИЙ: Предвидих това. И вече не ме притеснява. Вече ви разказах за новите си планове. Ако това, което имам предвид, трябва да се осъществи, бизнесът трябва да бъде изграден върху напълно нова основа. Ще променим целия метод на производство.

ОФИС МЕНИДЖЪР: Това изисква плодотворни идеи. В момента работим със ситуация, създадена от вашите бащи. Откъде ще дойде възможността за смел обрат в кратко време?

ХИЛАРИЙ : Моят бизнес ще бъде поставен на нова основа от идеите на Страдер. Естествено, всички стари условия ще се разпаднат в резултат на това. Но времената изискват нови методи и аз искам да бъда техен инструмент.

ОФИС МЕНИДЖЪР : Значи тази нова идея би трябвало да изникне от главата на Страдър. Уважаеми шефе, често съм ви показвал, че не съм враг на идеализма. Но той трябва да бъде поставен там, където му е мястото: в изкуството, в поезията. Той носи разруха на бизнеса.

Първо изображение

ХИЛАРИЙ : Но това ще бъде характерно за новия идеализъм, който се основава на реални духовни преживявания, тъй като ще се намеси плодотворно в практическия живот.

ОФИС МЕНИДЖЪР: Щрейдър вече е демонстрирал убедително безполезността на идеите си. Той е създал изобретение, което е трябвало да трансформира целия социален живот. Стигнал е до моделите на своите механизми, променящи света. Там е трябвало да спре. И проектът никога няма да напредне отвъд това. Той може да измисля възможности; никога няма да постигне реалности. След един век изобретенията му може би ще донесат щастие на света; но ако моят уважаван шеф вече се занимава с идеите си днес, тогава компанията „Готгетрой“ скоро ще бъде обречена.

ХИЛАРИЙ: Разбира се , това, което той е възнамерявал с механизма си за разпределение на властта, все още не е плодотворно. За да се реализира, са необходими по-малки изобретения, които все още са в начален стадий.

ОФИС МЕНИДЖЪР: Но какво ще прави той с нас тогава? Струва ми се, че искате да го направите водеща фигура в нашата компания!

ХИЛАРИЙ : Не мога да отрека, че имам големи планове за него. Амбициите му със сигурност далеч надхвърлят възможностите му досега. Но именно заради това

Пробуждането на душите

Той ще даде нов тласък на работата ми. Той ще вдъхне нов дух в съществуващите методи на производство .

ОФИС МЕНИДЖЪР: Наистина сме в крак с времето. В крак сме с всяко технологично развитие. И ако на моя уважаван шеф не му беше хрумнала идеята да премести тук редица хора, които преди това са живели само във фантазии и мечти, всичко щеше да се получи перфектно.

ХИЛАРИЙ : Със сигурност за вас, уважаеми господине. Но за мен простото поддържане на технологиите не е достатъчно. Ясно ми е, че технологиите на бъдещето трябва да се свържат отново с определени по-стари основи на човешкото творение. Основи от време, когато човечеството, със своята механика, все още не се е отдалечило толкова от природата, че всеки прогрес в настоящия смисъл заплашва да механизира целия живот.

ОФИС МЕНИДЖЪР : От другите ни разговори знам накъде отиват нещата. Цялата фабрика ще бъде препроектирана според идеите на Страдер. Но това, което той иска тук, ще бъде също толкова невъзможно, колкото и реализацията на неговата машина за разпределение на енергия. Старото ще бъде унищожено. Нищо ново няма да се появи. Най-малкото ще се появи нова клиентска база за този така наречен нов метод на производство.

ХИЛАРИУС: Вероятно все още не знаете колко обширен е планът. Що се отнася до работата, която досега е била само един вид...

Първо изображение

Доставените суровини ще бъдат последвани от художествена работилница, ръководена от Йоханес Томасиус. Нашите дървени изделия ще бъдат изпратени в тази работилница и ще бъдат превърнати в художествени мебели и подобни предмети.

ОФИС МЕНИДЖЪР: Това е въпросът за втория ентузиаст. Сега остава Бенедикт, който *е нещо като духовен водач на цялата колония*. Остава и Капезий, който някога е бил полезен човек като учител, но откакто напусна учителската си позиция, се присъедини към Бенедикт, Томасий и Страдер в ентузиазма си. Ако и те бъдат включени в грандиозния план, тогава моят уважаван шеф не само ще унищожи делото му, но и скоро ще остане без богатството, което наследи и увеличи през годините ни на усилия.

ХИЛАРИ : Към работата ми и художествената ми работилница ще бъде прикрепен център за култивиране на истински човешки идеи. Един вид учебно заведение, където Бенедикт, заедно с Капезий и Мария, ще култивира благородни знания за всички онези, които след завършване на настоящите си научни изследвания желаят да се стремят към разбиране на висшите сфери на духа. По този начин моето бъдещо начинание ще бъде единно цяло; и богатството ми ще бъде използвано, за да покажа на света, чрез пример, че практическият живот може да се съчетае с култивирането на истински интелектуален живот

и

не просто да бъде съчетано с неговото унищожение.

ОФИС МЕНИДЖЪР: Уважаеми шефе. От тази реч ми се завива свят. И няма нужда да ви казвам как предвиждам какво предстои. Достатъчно е казано за този странен план. Остри критики и отхвърляне се чуват от всички страни. Все едно да плувам изцяло срещу течението. И ако мога да говоря сега не само като висш служител на вашата компания, но и като приятел, който работи тук толкова дълго и винаги е бил третиран като приятел от ваша страна, трябва да кажа, че съм изцяло на страната на онези, които отхвърлят вашите така наречени нови идеи. Вие самият сте идеалист. Такъв човек се сблъсква с мисли, които оказват толкова силно влияние, че той смята реализацията им за необходима. И тогава възраженията, произтичащи от съвсем различни нужди, не оказват никакво влияние върху ума му. Аз в никакъв случай не съм напълно погълнат от бизнес въпроси. Мислил съм много за развитието на света и на човечеството. Знам, че механизацията на този живот, подчиняването на свободния дух от технологиите, няма нищо приятно в себе си. Но това трябва да се случи. А идеи като тези, които изразявате, са проблясъци на човешкия ум, който иска да оформи света по такъв начин, че човек да може да гледа с оптимизъм към дома на духа. Знам, че отказът в тази посока е единственият възможен начин на действие.

Първо изображение

Ние, хората, с нашата култура, сме се дистанцирали от онези древни времена, когато човешките действия можеха да бъдат свързани с божествени намерения. Трябва да се подчиним.

ХИЛАРИЙ : Приятелю, имам нужда от теб за този нов проект, точно както имах нужда от теб за стария. Но ми е трудно да си помисля , че вече няма да бъдеш толкова всеотдайно отдаден на моята кауза, както беше досега. Това, което ми каза, ми показва, че ще работиш с мен с вътрешно нежелание в бъдеще. Как може проектът да успее, ако приятелят ми стои до мен като песимист?

(Влиза Стрейдър):

ХИЛАРИЙ: Старият ми приятел изразява загрижеността си относно препроектирането и разширяването на моите работилници. Бих предпочел да оставя защитата на нашата кауза на човека, на когото ще поверя техническото ръководство в бъдеще.

ЩРАДЕР : Струва ми се разбираемо, че намеренията ми първоначално са посрещнати с недоверие. Засега те изглеждат само като идеи, докато Вие можете да посочите как, от досегашните перспективи, предприятието „Готгетрой“ се е развило в майсторско занаятчийско дело, което е известно в най-широки кръгове и чиито продукти са високо ценени.

ОФИС МЕНИДЖЪР : Може да ви се струвам дребнав, заседнал в миналото. Но ако мислите така, разбирате погрешно моята гледна точка. Не само съм натрупал известен практически опит; също така съм обмислял задълбочено нуждите на човешкия живот. Не вярвам, че нивото на индустриална култура, което сме достигнали, е продукт на човешки произвол. Но също така вярвам, че е невъзможно да се запитаме дали пътят, който сме поели, е оправдан пред трибунала на разума или не. За мен той изглежда оправдан пред далеч по-висшия трибунал на законите на всяко ставане. И ако човечеството иска да спаси идеализма, то трябва да намери за него сфера, в която може да постигне духовен прогрес, без да парализира необходимия технологичен напредък.

СТРАДЪР: Ще бъдете прав, ако човешката душа можеше да се движи по два отделни пътя. Но човешката мисъл е единна. И същата сила на тази мисъл, която ще ни осигури свръхсетивна сфера за духовен живот, може да ни води и ако оформим ежедневието си по такъв начин, че същият смисъл, който преобладава в творенията на природата, да се открие и в техническата дейност.

ОФИС МЕНИДЖЪР : Законите на живота противоречат на това. Ходът на времето изисква технологичните културни творения да се отделят от това, което вие...

Първо изображение

смисъла на творенията на природата. Водещи фигури на нашето време вече са се примирили с това. Недоверието, което човек изпитва, когато начин на мислене, подходящ за духовен живот, се прилага към практически въпроси, е напълно оправдано.

ЩРАДЕР : Това недоверие със сигурност съществува. И изглежда напълно оправдано, когато се вземат предвид само условията, които са излезли наяве досега. Именно поради тази причина обаче, наша грижа ще бъде да създадем едно цяло тук, където към нас се обръща човек с пълно разбиране на нашата кауза. Недоверието произтича от навика да се вземат предвид културните условия, които са се развили досега, доколкото е необходимо. Ще става въпрос за едновременно борба с традиционния начин на мислене, като същевременно се обръща посоката на техническата дейност. Докато Йоханес Томазиус ще ме подкрепя с артистичната си чувствителност, така че тук, на това място, не само да се произвеждат изделия от сурова дървесина, но те да преминават директно от нас в ръцете на художника, работещ в съответствие с нашите принципи, другите спътници на моя интелектуален мироглед ще представят хуманитарните науки според възможностите, които съществуват днес, по такъв начин, че да създадат разбиране за нашите убеждения. Моята увереност се основава на присъщата истина на въпроса; и ако човек се отчайва от това, той би трябвало да се отчайва от всяко човешко начинание.

ОФИС МЕНИДЖЪР: Знаете колко високо ценя интелектуалните Ви способности; колко значими ми се струват, когато са приложени в определената им област. Затова няма да се обидите на моите откровени и открити думи. Вярвам, че бихте оказали най-голяма услуга на човечеството, като използвате забележителните си дарби, за да изградите връзка между естествените и хуманитарните науки. Вашето гениално изобретение Ви е научило, че не бихте работили в съответствие с преобладаващите тенденции, ако искате да посветите тези дарби на реалната дейност на тази епоха. Това би било най-грандиозното нещо, на което бихме могли да се надяваме, ако можеше да бъде осъществено с нашите настоящи технологични ресурси.

ЩРАДЕР: Знам , че това изобретение може да се използва и срещу настоящите ми начинания. Съвсем ясно е, че в момента не мога да го развия отвъд етапа на моделиране. Необходимите технически инструменти ще трябва да бъдат изобретени въз основа на условия, които може би са едва ли мислими днес. Струва ми се обаче правилно, че именно тази материя, на която съм посветил енергията си, ме е научила на това, което е възможно и необходимо днес. Ще стане ясно, че Хиларий Готгетрой е демонстрирал остро разбиране на времето, като е поверил работилницата си на човек, който с идеи за духовното развитие на човечеството си е поставил цели пред технологиите.

Първо изображение

Дзен ще. Вярвам, че като се фокусирах върху това, което все още не е постижимо, получих прозрение за това, което е постижимо. И цялото ни общество ще може да се докаже по същия начин. Ако бъде обвинено, че досега се е стремяло само към интелектуални блага, отвръщайки се от живота, то сега, точно когато трябва да придобие практическа сфера на влияние чрез Божието провидение, ще стане ясно, че не практиката, чужда на идеите, а по-скоро духовно водената интимност притежава истинската жизнеоформяща сила, стига да се освободи от отчуждението си от живота.

ХИЛАРИЙ : Мисля, че приятелят ми ще продължи да ни помага с доказаната си сила. Нека оставим на светските закони какво може да успее и засега да действаме според диктата на идеите, които са убедителни за нас.

ОФИС МЕНИДЖЪР : Поради старо приятелство ще остана лоялен към моя уважаван шеф; обаче ще трябва да действам там, където не мога да повярвам.

* * *

Второ изображение

Томасий се изправя срещу природата . Той се надява да намери в нея нещо, което все още може да му даде източника на елемента. Появяват се природните духове. Той ги познава; те не го безпокоят; но въпреки това развалят чистото му удоволствие от природата. Те го притесняват, защото знае, че са там *заради него* . Когато Мария е близо до него, те се отдръпват. Томасий има дарбата да държи природата отворена за себе си и да позволява на елементарните същества да работят върху него. Те засилват разбирането му за природата. Това е косвеният начин за по-нататъшно стимулиране на собствената му елементарна природа. Това е възможността за древно влияние. Бенедикт е обявен. Томасий започва да се отдръпва от него.

Т. изисква Б. да го освободи. Това може да се постигне само чрез връщане към древни времена. Чрез М. Т. научава, че духът е отнел М. от него. Това е епоха на духовна и психическа несигурност. Връзката има отрезвяващ ефект върху Т.

Хор на елементарни духове I и II

Филия, Астрид, Луна - Андре

Филия

ЙОХАНЕС: Колко копнея за директна среща с природата. Някога беше толкова загадъчна за мен. В загадъчната си природа, тя беше божествено почитано същество, дори и да не я наричах богиня. Сякаш сега...

Второ изображение

щеше да изчезне далеч от мен ; и един свят винаги щеше да стои между мен и нея, отнемайки я от мен, но по този начин и мен от самия мен. Тъкмо се канех да потърся утеха в мистерията на този пейзаж; когато пред мен застана множество магически същества, които наистина действат в него, но го лишават от целия му чар и невинност.

МЕРИ: Твоето нетърпение, Джоне мой, те кара да говориш така . Това, което те измъчва днес, един ден ще бъде източник на блажено знание. Съществата, които си се научил да виждаш, наистина един ден ще накарат тихата природа да говори с теб; но те ще изчезнат от твоя визуален поглед, когато те смущават в чистото удоволствие на сетивата ти.

ДЖОН: Казвал си ми това много пъти преди. И знам как духовното същество ти влияе. Ти имаш силата да призоваваш духовните сили, когато ги желаеш; но си способен и да ги прогонваш, когато сетивата ти копнеят да се насладят на величието на недуховното. Мога да си представя колко блажено трябва да е това състояние; но винаги, когато умолявах Бенедикт да ми покаже средствата да превъзмогна сегашното си състояние, ми се струваше обезпокоително. И не мога да отрека, че поведението му е отклонило душата ми.

МАРИЯ: Луда ли си по Бенедикт?

Пробуждането на душите

ДЖОН: Да, и това отклонение от пътя: то събужда ужасна вяра в душата ми.

МАРИЯ: Каква вяра може да е това в душата на моя Йоханес*?

Тази душа смело си е проправила път през криволичещи пътеки. Тя трябва да е толкова напреднала, че сега да може да очаква в пълно вътрешно спокойствие как принудата да налага духовния свят на собственото си его в неподходящ момент се разсейва и как възниква свободно отношение към свръхсетивното.

ЙОХАНЕС: Вярата е, че по вина на Бенедикт съм злоупотребил със земния си живот този път. Оглеждайки се назад към този живот, ми става почти ясно, че моето същество е трябвало да се развива по различен начин, отколкото е станало. Чувствам, че е трябвало да те намеря в младостта си, с цялата свежест на моята природа. Това възплъщение е трябвало да бъде изцяло ангажирано с живота. Трябвало е да те обичам с топлината, която духовното виждане е унищожило в мен. Чувствам колко много в мен е било задушено, но не и пречистено. Нося неизползвана сила в себе си. Ти е трябвало да ми бъдеш даден в пряка човешка връзка. Така духовното същество е било поставено между нас. Чувствам, че това трябва да е така днес; но преди 25 години е трябвало да е различно. Не мога да съживя спомена в себе си, без да съжалявам за славните духовни плодове, които са ми дошли. Те са ми дали толкова много, приятелю мой—

да дам, както съдбата ми не изискваше.

МАРИЯ: Джон, съдбата ни е свързала за духовно творчество.

Тя ни е отворила очите за онези дълбини, където доброто и злото имат своите корени; тя ни е показала как духовните сфери достигат до човешкото съществуване. В рамките на тясно определена сфера на влияние, сега трябва да започнем плодотворна работа. Но ние трябва да придадем смисъл на тази работа, като гарантираме, че нашите думи и дела са ефективни от онези сили, от които човечеството все още е предимно несъзнателно ръководено. Ние трябва да станем слуги на духа. Как може такова чувство, както току-що го изрази, да се смеси с такова знание, което би трябвало ясно да блести пред духовното ти око? Чрез него ти угасяваш в себе си силата за всичко, което би трябвало ясно да разпознаеш като свой дълг. Къде е твоят обет, даден в храма, че ще служиш на света външно и ще работиш вътрешно върху развитието на себе си?

ДЖОН: О, колко жестоко можеш да говориш; сега, когато единствената истина, която все още смея да нарека своя, ме зове сякаш към ужасно пробуждане. Защото сякаш в сън, всичко, което ме доведе до този обет, сякаш е било преживяно. Но сега това, което преди беше настоящ опит, се превръща в памет. И как се променя в паметта! Мери, знаеш ли мъките на паметта, която е била изтрита?

воля. Изтрита , защото въвежда в живота същество, което се стреми да избяга с неразбираемо аз, докато истинското аз, малкото, слабо човешко същество, се чувства унищожено. Да, аз не само усещам висши светове; аз ги виждам; познавам го, пазителят, който събужда душата, така че тя да разпознае какво е пред духовните сили на съществуването. Бих могъл да предложа на тези духовни сили пълноценен човешки живот; но трябва да загубя самото *си* същество, ако желая. Не, не мога да го пожелаю. Загубих нещо малко - но никое човешко същество не бива да губи толкова малко нещо. Виждам го във факта, че ти ми беше даден по начин, по който никога не е трябвало да бъде. Ако бях видял ясно, когато се приближих до теб, щях да отхвърля това, което ми даде твоя дух и да образува бездна между душите ни.

МАРИЯ : Джон, не разбираш истинската ни съдба. От думите ти, които звучат толкова объркано, изглежда, че вярваш, че този живот е трябвало да ни обедини в чисто човешка връзка. А тази връзка сега липсваше в живота ти. Знам, че сега си твърде здраво стъпил в духовния живот, за да желаеш тази връзка. И все пак смяташ за грешка на съдбата си, че не си я желал. Ти изискваш минало, което сякаш ти е отказано. Джон, ти се бунтуваш срещу случилото се. Напълно непознат ли ти е смисълът на това прегрешение?

Второ изображение

ЙОАН: Познавам ги; и въпреки това трябва да извърша това светотатство. *Трябва да* изисквам от бъдещето да унищожи това, което никога не може да унищожи. Ще разкрия това на Бенедикт днес. Чувствам как съм привлечен от могъщия му дух; искам да се освободя от него. Ще го изоставя; само по този начин мога да се спася.

МЕРИ: И не знаеш ли, че и ти трябва да ме напуснеш по този начин? Защото моето съществуване е тясно свързано с неговото. И мислиш ли, че това, което той е засадил в душата ти, някога ще те напусне?

ДЖОН : Знам, че връзката, която ме свързва с теб, е неразрушима. Следователно, каквото и да те оковава за него, трябва да е фалшиво. Мери, моето отстъпление ще те откъсне от него.

МАРИЯ: ЗНАЕШ ли , че строгият пазител е стоял пред теб? Ще напуснеш ли духовното царство, в което си отворил входа? Никой, който преживява подобно нещо, не може да се върне към земния живот, без да бъде обзет от духовни сили и да стане пленник на духа. Джон, силата на твоя приятел ще може да се съедини с твоята там, където си ти – но няма да може да те спаси, ако изоставиш това, което е станало твое.

(Йоханес излиза).

*

*

АРИМАН: Усещам младежка енергия. Където духовната придобивка се втвърдява в паметта и отказва да следва своя носител, там е приготвена моята плячка. Ако беше излял удовлетворение върху придобивката си, щеше да бъде изгубен за мен. Но сега в мен проблясва нова надежда. Ще му отнема това, което се е превърнало в негово съкровище от болка. Тогава Луцифер ще завладее човечеството, а аз ще си присвоя неговата еволюция.

МАРИЯ: О, колко ужасно — *тази* опасност наближава! Толкова ли е от по-нисшето в Йоан, че Ариман да може да се приближи до него от тази страна? Сега го виждам пред себе си, както трябва да го видя, за да се боря с него справедливо. О, душо моя, сега освободи цялата си сила от дълбините ѝ. Бенедикт ще бъде до мен; трябва да откъсна Йоан от властта на Ариман. Осъзнавам съдбата си. Часът му е дошъл. (Влизат Капезий и Бенедикт)

КАПЕЗИЙ : Благодаря ти за напътствията към духовните светове. Когато те влязат в душата, човек наистина става човешко същество. Но сега съдбата постановява, че трябва да докажа дълбокото си прозрение в работата, възложена ми чрез далновидността на Хиларий. Как ще намеря пътя си обратно към света на ежедневието? Някога се занимавах с дейност в него; но въпреки това правех всичко, воден от непознати сили като слепец.

Изображението не е включено в драмата

Сега познавам тези сили . Знам как действат в своите сфери. И все пак не знам как силите им се разпростират в този свят на ежедневието. Моите знания за този свят, които придобих преди, сега са безполезни за мен; виждам нещо ново и непознато във всичко. Преди можех да образувам хората, защото не можех да виждам в бездните на човешката природа; сега ще се изправя пред хора и от всяка душа ще ми отекне нова загадка от светове, за които знам, че съществуват; но чиито сили трябва да ме завладеят напълно.

БЕНЕДИКТ : Личният интерес все още живее твърде силно в теб. Трябва да осъзнаеш как собственото ти същество живее във всичко, което ще бъде поверено на грижите ти. Твоето собствено съзнание трябва да се потопи в съществото на друг и това същество ще ти се разкрие, точно както удоволствието и болката на собственото ти същество се разкриват на съзнанието на душата ти. А отдаването на съществото на друг ще разкрие на душата ти, в пълно просветление, правилните действия.

КАПЕЗИЙ: Ти ясно изразяваш само това, което гризе душата ми. Чувствам се сякаш собственото ми същество се разширява. Чувствам, когато се навеждам към тези планини, към този водопад, сякаш собственото ми същество е потопено във всичко; но когато обмислям какво ми разкрива светът в това потапяне, всичко ми се струва тясно, почти нелепо. Свят, в който не мога да повярвам. Замисълът на света ми се струваше величествен, когато ми беше позволено да го зърна чрез мисълта; малък и объркан ми се струва сега, когато съм предопределен да го разбера.

Пробуждането на душите

БЕНЕДИКТ: Първо, завладей света със смела смелост на местата, където си бил поставен: това ще те отведе от ограничението към простора.

КАПЕЗИЙ: Наистина, ако не бях се научил да придавам тежест на думите ти от всичко, което ми беше позволено да преживея, те нямаше да ми се сторят велики, като се има предвид сега противоречието между желаното и постигнатото.

(Бенедикт излиза с Капезий. Мария се появява отново от заден план. Луцифер се приближава.)

ЛУЦИФЕР: Умът на Капезий е стеснен до собствената му душа. Ще опитам изкуството си с него. (Капезий се появява отново):

КАПЕЗИЙ : (първо на себе си):

Дали светът, в който царуват духовете, е просто подигравка? Някога видях скали и се наслаждавах на могъщите им форми: като спомени за световните духове, те сега ми се разкриват; но какви ли жалки мисли са таили тези световни духове, ако от тях е останало това, което сега ми е позволено да мисля. Казват, че страстите на световните духове текат в тази вода. Колко възвишено ми се струваше всичко това, когато откривах в тях само природни закони и красотата им можеше да говори само на моите чувства...

ЛУЦИФЕР: Липсва ти само смелост. Докато губиш себе си и чакаш откровение, този свят ще мълчи за теб. Разпознай силите в себе си, които трябва да го накарат да говори. Не очаквай нищо друго, съживи се.

Изображението не е включено в драмата

Със силите си, това, което можеш да видиш
около себе си. Чувствай се благословен, че те не
ти разкриват нищо: за да можеш да им заемеш
всичко, което е в теб. (Луцифер изчезва).

КАПЕЗИЙ: (задълбочено в себе си): Там може би се
крие спасението . Изпразнете света, за
да мога аз да го напълня (излиза
замислено).

МАРИЯ: Светът ще бъде моето бойно поле. В Йоан Ариман
се бори срещу мен; в Капезий Луцифер се изправя
срещу мен. Виждам какво възнамерява да
подготви. Капезий ще бъде хванат в мрежата на
собствения си свят. И на този, който е хванат по
този начин, Луцифер може да даде своя свят.
(Мария отстъпва на заден план):

(Появяват се: Иларий със Страдер, Герман и
Роман).

ХИЛАРИЙ: Моят приятел е добър калкулатор. Той ясно ми
показа, че наследството на баща ми и това, което
ние сме добавили към него, не се простира отвъд
изпълнението на всичко, което си замислил;
въпреки това никога няма да можем да
осъществим проекта ефективно.

(Ариман се появява на отдалечено място с доволна,
подигравателна усмивка).

СТРАДЪР: Времето ще покаже.

РОМАН : Не бива да мислиш така. Времето носи мъдрост, стига
човек наистина да я е научил.

Пробуждането на душите

можеш да се надяваш, че светът ще има и капка вяра в нещо, което е против волята му. Какъв е смисълът на храма, който е предназначен бавно да подготви света за по-добри времена, ако искаш да превърнеш целия свят в храм днес?

ИЛАРИЙ последва съвета му, най-красивата творба ще бъде съсипана. Просто трябва да започнем; всичко, което следва, ще доведе до доброто на каузата. Нуждаем се от доверие; студеният разум и всяко пресмятане имат задушаваш ефект, когато
Ще се родят интелектуални творения.
(Хилариус и останалите излизат).

(Мария се появява отново от заден план. Ариман пристъпва напред.)

АРИМАН: Ако всички бяха германци, светът отдавна щеше да е мой. Няма нужда да го включвам в изчисленията си. Още повече причина да обърна внимание на останалите. Трябва да увеличи съпротивата, която Страдер среща (излиза).

* * *

Трето изображение

се появява, идвайки по планинска пътека)
и г-жа Б (при пристигането).
(Felix Bälde говори с г-жа Bälde):

ФЕЛИКС БАЛДЕ: Бих могъл да стигна дотук с тях. По-нататък е невъзможно. Обичам Щрадер; но ми се струва, че той е съблазнителят на всички свои спътници. Той винаги трябва да стои далеч от духовния живот за себе си, защото иска да внесе в ежедневието това, което трябва да разцъфне като мистерия в най-съкровениите дълбини на душата. Светът трябва да бъде изоставен от този, който желае да търси духа.

Г-ЖА Б.
(СКОРО): искам да разбера Страдър. Човешките същества са се дистанцирали от природата и нейния дух в действията си. Защо ние, в духа на Страдър, да не намерим пътя си обратно към нея?

ФЕЛИКС Б.
ОЛДЕ: Опитайте да изпълните приказките си с кукли и ще видите колко далеч ще бъде всичко от това, което си представяте.

Г-ЖА Б.
(СКОРО): Често копнея да видя това, което си представям, всъщност пред себе си. Мисля, че бих могъл искрено да се зарадвам на подобно куклено представление.

ФЕЛИКС Б.
ОЛДЕ: ми се сторило грозно . По подобен начин всичко, което Страдър се стреми да осъзнае, ми се струва почти като кукла, когато си помисля за възвишените сфери.

Пробуждането на душите

До които вътрешните сили на душата могат да се издигнат. Няма нищо във външния живот, което да може да им съответства. Това, което виждам, няма еквивалент във външния свят.

Г-ЖА Б.: Може би така стоят нещата и във вашия свят, скъпа моя. Феликс. Но бих искал да създам всичките си приказни създания като красиви кукли; и да се радвам с децата, когато танцуват и скачат.

(Felix Bälde и г-жа Bälde излизат).

* * *

Второ изображение

ЙОХАНЕС: О, чудни форми, окачени в кули,
от полъха на слънчева светлина и блестящи
слънчеви лъчи, отразяващи ярка форма - обрасли
с изобилие от живот на това място, отколкото
голи стени, издигащи се неподвижно там, и като
полъх на въздух, носещ мъглата нагоре
Очарователно завладяващ на много места -----
И зеленото избледнява в синьо,
изразителен - Искам да се науча да те
възприемам като творец, който позволява да
блести в творбата си това, което природата
мълчаливо, но толкова ясно провъзгласява
хиляди пъти в хиляди загадки.

Но пътят е все още дълъг и това, което създавам,
е мъртво и обременено с материя - трябва да
намеря това, което, живеейки от душата,
пресъздава магическата сила, която от дълбините
на съществуването магически отрицва чудеса в
човека.

Аз още не ви познавам, вие, творчески сили,
които въпреки това усещам в себе си. Аз ви
използвам: това искам, това трябва.

Не мога да го направя сам, нито пък искам.
Не искам да знам как работи човешкият ум.

Решава загадки в тъмните дълбини на душата ;

Но аз искам да творя, искам да работя като художник.
Така че това, което е вътре в мен, остава скрито от мен.
Като визуален артист, той владее силите на
световната магия.
Моето вътрешно аз не е мое, - то е дадено на теб,

Пробуждането на душите

Мери, душата ми намира себе си,
Да се изгубиш в себе си като човешко същество.

КАПЕЗИЙ : Какви странни неща говори Йоан, изгубен
в отдавнашни желания на душата си
, сякаш ми се струва сънлив, забравил какво са
му дали многогодишните усилия. Той си
представяше артистичната си цел един ден и
положението на душата си спрямо Мария в
такава светлина, преди духовният свят да му се
разкрие в нейния кръг.-----

ДЖОН (едва сега забелязва Капезиус):

Човек на това тихо, осветено място, където
пожелах да остана за кратко сам с теб,
възвишена божествена природа, и с образа на
Мария в душата си. Кой би ме обезпокоил
толкова жестоко?

КАПЕЗИЙ : Капезий, той ще върви колкото може по-бързо,
Напускайки мястото; безпокоейки ви тук,
Той със сигурност не е имал намерение да
прави това.

ЙОХАНЕС: Капезиус, вече те видях

И чувал съм много за вашите знания . Вие сте
човек, който майсторски обяснява мисли, които
работят в човешкото развитие; сега искам да се
обърна към вас като студент. Чувствам как
художникът се губи в заблудата на собственото
си неземно виждане, когато се държи настрана
от светлината на знанието, която тълкува
съществуването на обичайния изкуството творец.

Второ изображение

КАПЕЗИЙ (който е отишъл на по-далечно място): Това Джон ли е, или не е той! Това ли е човекът, с когото аз, рамо до рамо, се борихме в духовни светове? Дали е той, който, сънувайки далечни времена, се е изгубил напълно — аз ли съм сънуващият, който, обсебен от заблуда, сега вижда миналото като реално пред объркания си ум?

----- Но не, това е нещо друго, което аз-

Разпознай като собствената природа на духа;

[знай,

Той влага собственото си същество в това начинание.

големи висоти по целия свят;

Но той трябва също да раздели човешките души,

Тези, които се чувстват свързани със Земята .

Само защото съм далеч от Джон

В светове, които са дом на душата ми,

Това, което му се разкрива, сигурно ми се струва странно.

ЛУЦИФЕР: Когато духът ти се разкрие по този начин, тогава със сигурност в дълбините на душата ти пониква това, което ми дава силата да те съединя с мен; изживей напълно в себе си това гордо чувство ; позволи му да те обхване в цялото ти същество.

КАПЕЗИЙ : Това беше мисъл за светлина, която току-що, почти несъзнателно, дойде от душата ми; вътрешно и в уединение процъфтява истинският свят на истинския духовен човек; следователно Капезий може да бъде сигурен, че ако Йоан е неразбираем за него, той не бива да обременява сърцето си с тревоги за познанието. Чувствам как ще порасна духовно, ако не изследвам съществото на другия.

Трето изображение

БЕЛИКОСУС : И ако упоритата глава не може да се преклони, тогава нека делото, което Хилари иска да посвети в служба на човечеството, да се разбие срещу него.

РОМАН : Той няма да се поколебае в мнението си . Трябва да признаем, че той излага аргументи, които са авторитетни и за хора, стоящи на почвата на мистицизма.

БЕЛИКОСУС : Тези, които не са ни от съществено значение. Ние сме близки до Иларий; общият мистичен ред ни обединява. Неговото дело трябва да бъде и наше дело. В нашия кръг Бенедикт и неговите ученици са водени от духовно напътствие. Иларий прилага на практика във външния живот това, което сме преживели в духовната сфера на храма. Той включва в живота и онези, които са водени към него по дух в кръга на своето дело.

РОМАН : Дали той мъдро следва духовния закон по този начин, е ясно за вас. Възможно е заветът, който е сключен между Бенедикт и нашата почтена храмова служба, първо да е узрял в храма, преди да стане ефективен външно.

Трето изображение

Пътят от духовните светове към външната
реалност винаги е опасен .

БЕЛИКОСУС : И така, трябва да чуя и от теб възражението, което
е насочено срещу това прекрасно дело на
сътрудниците на Готгетрой. Духовните сили,
които ни доведоха, Страдер, в храма, разчитаха
на теб. Те насочиха вниманието ти към него. Не
си ли длъжен да улесниш пътя, който той намира
чрез Готгетрой?

трябва.

ТОРКВАТ : Може ли благословията да бъде дадена на това дело?
Силите на духа все още трябва да се помнят,
тъй като Капезий се е отделил от него. Това,
че той не се показва достатъчно зрял, за да
направи крачката от вътрешното царство на
духа в царството на външния живот, със
сигурност трябва да е знак от съдбата за нас
да не правим крачката от духа към живота
небрежно.

БЕЛИКОСУС : Досега духовният път не ми е помогнал.
Даровете на виждането все още не са ми
дадени. Научих се обаче да обръщам
внимание на всичко, което тихо ми
просветва в дълбините на душата ми, когато
нещата се разгръщат в съществуването.
Когато Капезий се озова във вътрешността
на нашия храм, почувствах слабо
предчувствие в сърцето си, сякаш нещо се
криеше в неговата и нашата карма, което не
можеше да го задържи напълно в нашата
сфера на живот.

Пробуждането на душите

РОМАН : И аз имам същото чувство.

Съвсем разбираемо . И все пак, когато мистиците от школата на Бенедикт се изправиха срещу мен в храма, можех ли да разпозная в Страдер само човека, който кармично вече принадлежи към сферата на нашата дейност? Томасий, Мария и дори Бенедикт ми се струват засега по-удобно да се чувстват във вътрешността на храма.

БЕЛИКОСУС : Изглеждаш сякаш служиш на духа, който би трябвало да хармонизираш с житейските изисквания на твоето място.

РОМАН : Наистина не бях помислил* това,
Че Беликосус вече вярва, че съм
обсебен от Ариман.

БЕЛИКОСУС : Но какво мислиш за Страдър?
Да намериш пътя, когато вземеш предвид останалите, които са се показали свързани с него, и които самият той няма да иска да отдели от себе си, недостойни за подкрепа?

ТОРКВАТОС : Обикновено можеш да намериш неща в Strader.
Хиларий* лоялен колега,
Че той е вреден за работата.
И оставям това, което чувствам, да говори само за себе си.
Вътрешният глас на душата показва,
Мисля, че Страдър е най-отдалечен от нас.
Той стои в кръга на новите мистерии.

Трето изображение

Настроението на мистерията е
Наистина не можеш да го видиш в него.
Когато вдъхновенията го доближат,
Онези, които се приближаваха към него сякаш
насила,
Така той се подчинява, но в себе си се пробужда
Вътрешната същност на духа е далеч от него.

РОМАН : Точно това ми е нужно.

Този, който ми каза, че в съдбата на Страдър действат сили
Тяхното влияние го сближи с нас , защото
беше свързан с нас от предишни животи.

БЕЛИКОСУС : Това предчувствие ще те изпълни,
От теб зависи да се грижиш за делото на
Страдър, каквото и да е необходимо, за да го
свършиш. Верният приятел на Бога със сигурност
ще те изслуша. Ако дадеш съветите, които
популяризират Страдър, останалото ще последва
гладко.

РОМАН : Скъпи мой боговярващ приятелю, ако застанеш
на страната на Страдер и оставиш другите на
интелектуалния сън, който толкова ги
плениява, заедно с Капезий

Ако е необходимо, тогава ще ме намериш и до
себе си с

За мое добро и за да не срещнем
глухи уши от твоя приятел, нека аз се
погрижа за това.

ИЛАРИЙ : Не мога да отделя работата си от Бенедикт. Трябва
да я възприемам като единство с него.

Пробуждането на душите

РОМАН : Струва ми се, че това, което се случва, ще
победа над мнението си.

*

КАПЕЗИУС : През това време мога да направя само едно
нещо,

Следвайте духа по вътрешните пътеки на душата.
Чувствам се сякаш всичко, което се счита за
външна работа
Сега искам да се наложа на себе си,
Светещото, съществено същество, което аз
В нежни вълни, сякаш от други светове
Ясно разкрито в душата,
Когато външният живот докосне бреговете на
душата
Не бие и е спокойно отвътре.*
Само това, което извира от ума ти ,
връзка с моята.

ФЕЛИКС БАЛДЕ: По принцип това е истинското настроение на
мистика. Само когато то напълно доминира в
душата, вътрешното ѝ същество се обединява със
световния дух. Стремих се да го запазя в
продължение на много години и да държа на
една ръка разстояние всичко, което служи на
външния живот, като втори свят. Смирено
осигурявам всичко, от което Фелиция и аз се
нуждаем за ежедневна употреба – можем да
бъдем и благочестиви.
божественото управление във външния ход на
живота - но въпреки това ни е отказана
способността истински да го разберем и
проникнем в него.

[*Тук липсва ред като заключение в черновата .]

Трето изображение

Трябва да го потърсим, ако ни го доведе там.

Така би трябвало. Но колкото и да се стремим да търсим даровете на земното мъжество , толкова по-голямо е разстоянието между нас и царството на светлината, което съществува. Само когато чакаме мирно и тихо и не се стремим към нищо – само като стоим неподвижно – духовният свят ще ни намери. Сърцето ми наистина се стопли, когато ти, скъпи Страдър, говори за просветление.

Ти говори,
чрез което делото ти се разкри. Тогава можех да те разбера. Но сега не мога. Капезий, който се чувства чужд на духа,

[по-

близо,

Ако той е наясно с тази работа, вярвам, че не само мистичният път ви води, но и земното разбиране замислено работи във вашите умове сега.

КАПЕЗИЙ : Изглежда земният смисъл

Не е благосклонен към плана, който те вдъхновява . Приятелят, който вярно стои до Бог, не иска да има нищо общо с него.

СТРАДЪР: Едва ли ме притеснява, че е против. Съпротивата му може да бъде преодоляна. И дори да беше другояче, ако бъда съсипан от него или от подобни на него, бих го понесел лесно. Но е непоносимо за мен сега да бъда отхвърлен от хора, чиито души мислех, че съм близък, като твоята и Капезий, моя стар приятел.

Пробуждането на душите

Знам , че има връзка между духовете, невидима,
изтъкана от субстанцията на духа. Само
съзнателното усещане за себе си в нея може да ми
даде сила за работата ми. Като земно същество,
имам нужда от подкрепата на други хора. Но
силите, които получавам от вашите мисли...

поток , когато резонира с моя, теб трябва да
позная в себе си, за да мога ефективно да нося
духа в живота.

КАПЕЗИЙ : Човек може да превърне душата си в друга.

Те знаят, че са доста близо, но и доста далеч.
Това, което човек разпознава като свят, [е].
Когато човек поеме по духовния път,
Това не ни обединява с други душевни светове.
Вътре във всеки от тях е неговият собствен свят.
И само защото духът се разпространява
навсякъде,
Дали и той е в нашия свят,
Дори и да ги създаваме като наши собствени.
Докато оставаме в себе си,
Дори в сферата на духа,
Дори ако гледаме само глупостта.
Можех да надникна в душата на човек,
Когато видях глупост в нея.
Това беше, защото бях узрял само за глупост.
Тогава глупостта ми стана най-ясна.
Това, което видях от царството на мъдростта,
беше замъглено.
Скоро ще се върне в душата ми.

ФЕЛИКС БАЛДЕ: Когато казваш такива думи на хората
чува

Трето изображение

И човек може да знае, че не ги е научил, че ги чувства да извират от собствената му душа, по този начин той се разкрива на мистика като мистик. Не, скъпи Страдър, той не е подходящ за твоята работа сега.

СТРАДЪР: Дълбоко в сърцето си го чувствам, Колко далечни и далечни стават за мен вашите души. С такова мнение, каквото сега поддържа Капезий, човек наистина не може да внесе духа в земни дела. Защото с всяка стъпка човек би трябвало да се страхува само да не даде собствената си глупост на света. - И все пак аз също чувствам, че моят Дървото на живота, толкова по-далеч трябва да търся корените му от твоите ...

*

БЕНЕДИКТ: Сега питаш светлите простори на ума за първичната тайна на живота на твоята душа. Ще чуеш отговора, както просторите на ума искат да ти разкрият от дълбините на душата чрез моя глас. Капезий и Феликс те връзват; те поставят бездна между себе си и теб. Не оплаквай, че го правят. Но погледни в своята бездна.

СТРАДЪР : Искам да го направя – но какво? – Да създам нещо хаотично?

Те се трансформират - преплитат се - но *само...*

Да смущават – още други форми – Около тях –
ефирната яркост – червеникава и вълнообразна.
Съвсем ясно виждам една сега, Тя ми се струва
като светлинна фигура, но сега изчезва, но сега е
в мен, Тя говори в мен: „Виждаш пред себе си
Демони – те не са – ти сам ги
създаваш.

Ако само искаше да ги държиш, те щяха да бъдат
пред теб това, което са пред самите себе си. Те
могат да бъдат държани – ако насочиш
светлината си към тях.

С твоята светлина – къде е моята светлина –
намирам само тъмнина в себе си. Но ето – от
светлината:

МЕРИ: Осъзнай тъмнината си – ти си тя. Ти създаваш
тъмнина в светлината. Ти я усещаш – щом си я
сздал. Тогава можеш да забравиш за творението
си. Оставяш я да царува – защото си твърде
страхлив, *за да* я осветиш със светлина. Искаш да
се насладиш на тази светлина. Искаш да се
насладиш в нея. Търсиш себе си – и търсиш в
забравата. Оставяш се да потънеш мечтателно в
себе си.

СТРАДЪР: Какво означава тази дума, Мери – моята светлина
ли е, моят мрак ли е – на когото говориш? Не
мога да те разбера; но в мен е същество, което ми
казва: ти казваш истината.

Трето изображение

БЕНЕДИКТ: Тя те е търсила на пропастта. Така духовете
търсят онези хора, които искат да защитят от
съществата, които се стремят да пленят
душите им в духовните сфери със сенки, така
че да не разпознаят действията на световните
духове и да се изгубят в тъканта на
собственото си същество.
Не виждаш ли сенките, които примамват
Феликс, и други, които се реят около
Капезий? Те усещат силата им, създават си в
самота светлината, която парализира сенките.

ЩРАДЕР : Думата идва при мен от Бенедикт, която чух от
съветника на Готгетрой. Там я смятам за дума
на глупак, а тук тя ми отеква по духовните
пътища.

МАРИЯ: ОТЕЦ ФЕЛИКС закалява оръжията си,
Тези, които не могат да ти служат , бяха
сенки.
За Страдер, това, което Капезий беше като
меч

То се оформя в борбата срещу непреодолимата сила на ума.

*

*

Четвърто изображение

ОФИС МЕНИДЖЪР: Потресаващо е как в тази област призрачни същества се намесват в човешките действия и дейности. Хората, с които Бог вярно се запознава Те са обвързани, позволяват си да бъдат водени от сили, чиято природа не може да бъде схваната чрез преценка. Човек се чувства отнесен от течението, което го лишава от познатата основа, на която може да стои.

РОМАН : Както нещата изглеждат на твоя страна, обоснови това мнение. Но те изглеждат различно, независимо дали човек разглежда външния или вътрешния живот.

Интелектуално, човек ги разглежда. Трябва само да помни, че на мистика не му е лесно, когато навлезе в сферата на духовната светлина, да запази сигурността, която опитът и мисълта ни дават в сетивния свят. Тази сигурност обаче не е дело на човека. Тя идва от духовни сили, които ръководят човешката преценка, без душата му да е наясно с тяхното действие. Сигурността, която те му дават, той никога не би могъл да създаде сам. Когато след това навлезе в духовните сфери, първоначално има само слаби духовни помощници.

Четвърто изображение

Той знае за тях, но те са слаби
Изкуството и по този начин не може безопасно
да насочва душата му, подобно на онези сили, на
които преди това несъзнателно се е подчинявал.
Следователно, преценката на духовния ясновидец
често е най-слаба, когато се стреми да представи
духовното си виждане пред себе си в правилната
светлина.

ОФИС МЕНИДЖЪР : Винаги ми се е струвало така. Но
противоречието
, което се разкрива у тези хора, приема
обезпокоителни форми. Има хора, за които се
казва, че имат широки перспективи в сферата на
интелекта. Тогава по пътя на живота им се
изправя привидно доста ограничен интелектуален
опит. И
сякаш вече не знаят нищо от това, което са
постигнали. Знанията им сякаш са угаснали,
сякаш нямат ефект върху преценката им. Човек
чува за някой, който наднича в отдавна минали
земни животи; но след това среща човек, с когото
е бил свързан в предишен живот.

Разпознат, той приема действието си, сякаш го
среща за първи път . Научих всичко това само от
писания, но когато видях какво ме заобикаля сега
в хората, които Хуариус цени, не намирам, че
това, което правят, ми пречи да видя наученото в
тях.

Пробуждането на душите

В ежедневието се счита за грешка, ако хората не могат съзнателно да използват наученото в правилната ситуация.

ОФИС МЕНИДЖЪР : Познавате мистичните приятели на верните на Бога и аз разпознавам във вас мъдреца, който мъдро формира преценката си според живота. Затова ми кажете открито, бихте ли намерили за възможно да се обединя с тези мистици за целенасочена ефективност в живота?

РОМАН : Какво определя преценката ти?

ОФИС МЕНИДЖЪР : Виждам хора, които вярват, че много области от духовния свят се разкриват пред очите на душата им. Те се консултират с висши духовни сили и надничат към отдавна отминали земни животи.

Изображението не е включено в драмата

РОМАН : Трябва да призная, че според мен чувството за реалност на нашия приятел Страдър е погрешно поставяно под съмнение. Всеки, който е живял единствено за чистата наука и като по-възрастен човек е усвоил технологиите със смел ум и широк поглед, би трябвало да бъде добре дошъл навсякъде, където желае да допринесе със знанията си.

Хлариус (към офис-мениджъра):

Чуваш , приятелю, преценката на човек, който винаги е бил възхищаван като бонвиван и на когото винаги е бил отдаваен успех. Че той е просто въпрос на здрав разум, със сигурност няма да можеш да се съмняваш, дори ако искаш и мен да ме смяташ за мечтател.

ОФИС МЕНИДЖЪР: Разбира се, решението, което Роман произнася,

Има тежест – и беше грешно, ако не дадох приоритет на неговото мнение пред моето.

[ХИЛАРИУС :] КОЙТО ПРИТЕЖАВА жизнеспособността на дадено произведение

трябва да изследва, обикновено обмисля дали нуждата или склонността биха могли да се проявят и в работата му. Той пита за нещата, които животът изисква, и се осмелява да се замисли какво оправдава подобна предварителна мисъл. Сега искаме да градим върху други основи. Доверието само на това, което хората искат, трябва да ни подтикне да се осмелим да предприемем добро и сила. Човек може да каже,

че ние...

НЕМСКИ: Най-добре би било, ако Хилариус

За да се отдели от човека , човек би могъл старателно, добре, по отминали пътища, да реши работата, която може да се свърши, работата, чиито интелектуални криле никога не са се показали, която сега е необходима, кой трябва да служи вярно като съветник. Този, който иска да създаде това, което може да се постигне само чрез мисли, далеч от всичко, което опитът и ежедневно мнение удобно превръщат в калъпа на неговия възглед, не трябва да се обединява с колебливите.

РОМАН: ИЗГЛЕЖДА , че това, което убягва от вниманието ви, е

важно не само за да се отдаде справедливост на Бога, но и на неговия приятел сега. Бог никога не би могъл да извърши делото си със собствените си сили. Той го е наследил от баща си, който, енергичен до напреднала възраст, е бил мъдър водач в работата си. Синовете на такива бащи не могат да бъдат обременени от ранни житейски грижи, а могат да се развиват според своите наклонности. Така Хиларий можеше спокойно и мощно да се посвети на красивия път на ума, към който със сигурност не го е водил никакъв повод, който той намери чрез зрялостта на душата си; защото той беше признат за достоен за високи почести от сили, които управляват по този път, но мислите му бяха напълно откъснати от работата на външния му живот; КОЙТО процъфтяваше, защото приятелят му можеше да изпълнява работата, в която той беше у дома си - той беше

Изображението не е включено в драмата

**Той служил на баща си дълго време.
Работата му била плодотворна доскоро,
когато Иларий поискал да я поеме сам.
Оттогава всичко се е рушило.**

* * *

МАРИЯ вижда поглъщащи , свиващи се сили, които прогонват радостта - сили, които се отдръпват, когато влязат в контакт с хора -

БЕНЕДИКТ ѝ обяснява , че това са трансформираните сили, които идват от жречеството, от което са придобили твърде много външна сила - той ѝ поставя избора да вплете слънчевите или лунните сили в съществуването си, за да напредва по-нататък в хода на света.

МАРИЯ говори за вредното влияние, което силите на слънцето оказват върху нея; въпреки това тя вижда от Меркурий това, което трябва да вплете в съществуването си. По този начин тя открива как Луцифер, чрез Меркурий, се доближава до нея; въпреки това силите са ѝ познати; тя може да ги обедини с елемента светлина и по този начин да се надява на полезна човешка душа. Но тя чувства, че има нужда от нещо, което иска да избегне. Оказва се

ЙОХАНЕС ТОМАСИЙ ; той донася от Венера силите, които според него Мария трябва да съчетае със силите на Меркурий, за да може човешкото същество да стане цялостно.

МАРИЯ се чувства напълно в синхрон със силите, излъчвани от Томасий. Тя не желае да ги интегрира в света, в който работи.

ЛУЦИФЕР заявява , че ще вдъхне толкова много желание за тези сили, че Мария ще поиска да привлече Томасий по-близо до себе си.

СТРАДЕР изважда наяве същността на Сатурн; той е способен да чете в много неща и чрез това животът идва във всичко, което другите правят. Той с радост дава това, което получава от всички страни. Това култивира в него желанието да бъде с Томасий. Той преживява много, защото е научил много.

ТЕОДОРА : Тя трябва да е наблизо, за да записва; ако не записва, нещата изчезват. Страдър губи знанията си заради нея.

ГОСПОЖА БАЛДЕ ДАВА от магазина си на елементарните духове, чиито души подхранва със своите образи - тези същества съзерцават вечността, но за да съществуват, се нуждаят от формите, изградени от човешката същност.

ТЕОДОРА : поглъща, но със своето битие тя съживява и духовете, които по-късно ще я вдъхновяват.

ФЕЛИКС БАЛДЕ : осигурява на природните духове субстанция -

МАРИЯ дава формите, които е придобила като жрица, на духовете на епохата, които ги вграждат в тъканта на света – съзерцавайки това, това, което тя след това рисува на земята, се отпечатва върху дрехата ѝ – то се превръща в нейното желание –

Възможността Мария и Томасий да се намерят отсъства . Чрез връзката им в предишното въплъщение, копнежът се е превърнал в отчуждение, съществувало от миналото – и двамата усещат, че трябва да се допълват взаимно. Думите на Томасий не достигат до Мария; Бенедикт ги чува, но не може да ѝ ги предаде.

* * *

МЕРИ: О, колко зловещо тихо е това царство и мрак е навсякъде . Празнотата тук ме смразява и нищото ме потиска.

ИЛАРИЙ КАТО ДУХЪТ НА СТИХИИТЕ:

Това, което можеш да видиш тук,
първо трябва да бъдеш себе си;
няма да намериш нищо на това
място, което първо не си намерил в
себе си.

МАРИЯ : Аз съм всичко тук,
Затова не гледам нищо.
Чувствам се самотен,
затова всичко е тихо за
мен.

ХИЛАРИЙ : Погледни в себе си, първо осъзнай какво
ти липсва най-много, това ще отвори
очите на душата ти.

Шесто изображение

МАРИЯ: Липсва ми едно същество,
В чиято душа намирам смисъла на света
разследва .
То трябва да ми говори за себе си и за своята природа.
Кое то видях в огледалото му
Истинската ми същност ще бъде разкрита.

ХИЛАРИЙ: Оплодотворяващата сила на
луната ви зове това същество от
подземния свят.

ХАНЕС ТОМАСИЙ:
Творческите сили на света силно ме
привличат в това царство. Чувствам
копнежа за собственото си битие в друго
същество тук пред мен.

МАРИЯ: О, отдръпни се оттук.
сияе ,
те усетя близо до мен .
Тежестта на земята обгръща съществото ми,
Когато дъхът на твоето същество появява тук.
Трябва ли да се отстоявам тук?
Трябва да напуснете мястото.

ЙОХАНЕС: Не мога да те оставя, ти ме зовеш,
виждам в твоето собствено същество
магнетично трептящи сили, които ме
зоват към теб.

МАРИЯ: знам нищо за такива сили. Обаче знам
точно как не мога да бъда с теб.

Пробуждането на душите

ДЖОН : Където са вкоренени в земята на света
Силите , които ѝ дават смисъл, как трябва
да остана в нейната сфера.

МЕРИ: В далечината за мен свети звезда, изпращайки
ми свързващата сила, която приковава
съществата към съществата във вселената.
Но тя е враждебна към мен. Тя ме отвежда
от самата мен, защото иска само да ме
принуди да доведе при себе си съществото,
което трябва да ме смути в моето
присъствие.

ЛУЦИФЕР се появява:

Звездата, която си гледал, е Меркурий.
Силата му ме изпрати при теб,
Моята задача е да трансформирам твоето
същество,
Че това е другият, от когото искаш да
избягаш,
Това те води към твоя собствен житейски
път.
Защото знай, че обичам това
И искам любовта си
Излей в съществото си ,
За да можеш да го обичаш,
Защото той трябва да те обича .

ДУХЪТ НА БЕНЕДИКТ:

Можеш да се спасиш от това, ако обърнеш
поглед напред. Най-ярката звезда в това
царство ще те отведе от него.

ХИЛАРИЙ : Той те насочва към онази звезда,
Този, който е наричан слънце в човешкия

СВЯТ .

Шесто изображение

МАРИЯ: Да забравя слънцето и неговите дела беше
първото ми начинание, когато ми беше
позволено да направя първите си стъпки
в това царство на духовете, и каквото и
да разцъфти за мен , винаги ще
отвърщам поглед от слънчевото
същество.

ЛУЦИФЕР: Какво мразиш в това да си слънце ,
Чрез мен наистина ще го излаеш.
Ще ти дам всичко - от слънчева енергия,
Какво ви е необходимо, ако искате да избегнете слънцето
искам.

МАРИЯ : Чувствам се сякаш е тук.
Силата на любовта блести в мен.
Трябва да ги имам, трябва ли да настоявам
допълнително?
Толкова близо до мен, ти, душевно същество,
Кое не исках да обичам.

БЕНЕДИКТ. Тъй като си в това царство, силата на
любовта към него ти е отказана. Може
да я желаш, но може и да не я
практикуваш.

МАРИЯ: ТАКА ще преобразя съществото си, за да
може тя с любов да привлече това
същество към себе си.

БЕНЕДИКТУС* ДУХ:

Ще трябва да привлечеш други
същества по-близо до себе си с него .
Вече дух, пропит със силата на Луна, се
приближава към теб и се присъединява

към теб.

Пробуждането на душите

МАРИЯ: Но този иска да ме отдели от първия. Той е
съвсем различен по природа от моята.

ЛУНА: Той е роднина с теб именно
защото ти липсва най-много от
това, което е толкова уникално
негово. И ти трябва да го желаеш,
защото силата му все още ти
убягва.

ТЕОДОРА:
Тук светове се въртят около
светове в смислен ход. Тук
светове говорят думи на
съществуване на други светове.
Те излъчват същността си един
към друг и създават битие за мен.

АСТРИД : Тя е и все пак не е. Тя смислено
изразява смисъла на света с думи,
но смисълът на тези думи все още
не е проникнал в собствената ѝ
душа.

ТЕОДОРА: Жизнената сила на слънцето, тя излъчва
В тези далечни места този свят стопля, но
ме ограбва от моето същество. Затова ще
подчиня съществото си, така че светлината
му да не може да ме достигне.

АСТРИД : Тя трябва да работи върху човешките същества
в този духовен свят, където духовете
обединяват световните сили, така че човешкото
развитие да живее в подземния свят. Нейната
работа трябва да бъде да работи върху всичко,
което е чуждо на слънчевите сили.

Шесто изображение

МАРИЯ: Така е свързана с мен. И
искам да я прогоня в
присъствието си.

ФИЛИЯ : Тя е непозната за теб.
И можеш да ги намериш само,
Ако неговата природа
То ще си проправи път към желанията ви .

МАРИЯ: Не искам да я намеря така,
Да, предпочитам да избягам от тях.

ЛУЦИФЕР : Тя със сигурност ти е
отвратителна тук , но ако ме
намериш само в съществуото на
собствената си душа, тогава
ще я вземеш.

ДРУГАТА ФИЛИЯ:

Вече виждам как Луцифер създава
желание в дълбините ти, което един ден
ще ти донесе силата да доведеш това
душевно същество при себе си.

ДЖОН : Значи и аз ще я намеря, защото тя ми
се разкрива като част от моето
собствено същество.

СТРАДЪР : Къде да реша пъзелите?
Тези, които ме подтикват толкова силно
тук ? Хармонични звуци от всички страни.
Но въпросът звучи само като въпрос!
Трябва да намеря отговора.

Пробуждането на душите

ЛУНА: Ти си въввлечена във всички тези въпроси,
И ако никой не намери решението, ако искате
да останете в тази форма.

СТРАДЪР: Но тази форма ми се струва
Само блаженството, което ми е
предопределено.

ЛУНА: Душата иска да те прегърне,
Но духът все още те измъчва
Към онова царство, където ти
Можете да погледнете плътността на тъканите,
Това, което ви е позволено да преживеете тук,
в царството на ума.

СТРАДЪР; ТОГАВА ще трябва да се промъкна
Със същности, които изкорених от себе
си, когато открих входа към това царство.

АРИМАН: С радост ще го направиш, щом се наситиш с
плодовете на това царство. Чакам момента, в
който отново ще насочиш желанията си към
дълбокото битие.

ЛУНА: Той ще крие желанието в себе си, докато другите
души, свързани с него, не трябва да се
преоткрият, готови за ново земно
съществуване .

Г-ЖА Б.
(СКОРО): Бързам тук от звезда на звезда и
усещам на всяко място как
жизнените сили ме изпълват и се
създават невидимо в мен, но
въпреки това съм принуден да видя
какво иска това световно същество в
мен.

Шесто изображение

КАПЕЗИЙ: Когато навлизаш в царството на Юпитер,
усещам присъствието ти. Чувствата
преливат от цялото ми същество; намирам
се препълнен с съществуване.

Г-ЖА Б.
(СКОРО): О, как ще бъде в мен,
Това, което изобилно извира от твоето
същество .
Това се разпространява в жизнената ми сила.
Гледам снимка след снимка,
Където преди можех да усещам само
невидимото.

КАПЕЗИЙ : Но аз съм толкова разстроен, тъй като трябва да
ти дам от себе си. Чувствам как постепенно
трябва да се изплъзна от себе си.

АСТРИД : Такава е просто природата ти.
Всеобхватен смисъл на света. Можеш да се
излекуваш, ако успееш да дадеш на това място
това, което толкова изобилно си взел от себе си в
течение на времето.

КАПЕЗИУС : Но това отнема моето усещане за света.
Съществото, което мога да нарека свое. Как
да се държа за това, което трябва да остана ?

ФИЛИЯ: Ще се преобразиш в друго същество. И това,
което си принудена да дадеш тук, ще си го
възвърнеш със сили от различен вид.

ЛУЦИФЕР : Същността на Юпитер е благодатта; той
е звездата, от която сега черпите храна
за душата си.

Пробуждането на душите

Ще бъда вътре в теб,
Когато ново земно тяло те обгърне,
И ще го усетиш като благодат ,
Ако на душата ти е позволено да приема,
Това, което разкайващата се жена формира от
твоего същество.

МАРИЯ : Всички гледат към слънцето,
Пред което трябва тъпо да съдържа битието си ,
ако силата на сияйното творение не е да ме
прогони от съществуването.

ФИЛИЯ: ТУК те се изпълват със същността на слънцето,
която е предназначена да тече към теб от тяхното
съществуване в земния свят. Дори и да намериш
същото тук, те биха останали далеч от теб в по-
нисшия свят и там трябва да им дариш
слънчевата си светлина.

Никога не мога да намеря пътя си в това същество.
Непреодолимата сила на света живее в мен, но аз
непрестанно се стремя към това, което търся
напипвам, протягайки тромавите си душевни
крайници. Толкова е ДОБРО и толкова красиво, но
не може да остане така.

РОМАН: Такава дума резонира в моето същество. Аз нося
неизчерпани енергии на действие и вината
очевидно укрепва душата ми. Знам, че трябва да
използвам това, което се стреми към мен от
всички далечни сфери, приближавайки ме до
моята човечност.

Шесто изображение

**Но тук има копнеж за такова същество,
което никога не може да бъде намерено в
това царство.**

**ФЕЛИКС БАЛДЕ: Колко малък изглеждам на това място
От всичко, за което копнеех, то е, но не
може да се разпали, копнежът, който
единствен му придава стойност. Бях
принуден тук, защото трябваше да
почувствам как целта, към която бяха
насочени всичките ми стремежи, може
всъщност да се разкрие само тук. Но
скучно и без блясък, това, което блестеше
толкова ярко пред мен, се разкрива.
Великият свят, който се раздвижи в мен,
изглежда крехък тук, където е.**

**АРИМАН: Той се стреми много силно,
Да се потопи чрез мен в онова божество, с
което първоначално е свързан. Той все още
има достатъчно общи неща с другите двама,
така че не е нужно да го губя за моите цели.**

Пробуждането на душите

Уменията :

От духовния външен свят; там са прозренията и възприятията на древни времена, преведени в живи думи – трансформирани от духовете на висшите йерархии. Да живееш в тях –

МАРИЯ : Чувствам силно развълнувана в моя свят, сериозен, смислен звук трепери в най-силните формиращи сили на моето същество и вероятно ще отнеме много време, докато проумея какво създава в мен това световно-словено сплитане, което ясно все пак крие смисъл и ми показва самата мен.

АСТРИД : В живота на световния дух звуците резонират. Мисли, които някога си придобил. Те са оживили мозъка ти в долината на Нил; те се стремят да се развият в духовни сили, чрез които в новото си земно съществуване можеш да формираш духовно знание по човешки начин.

МАРИЯ: Други същества толкова често ми нашепваха това в моята сфера на битие, че в долината на Нил ми беше позволено да придобия висше духовно знание, което тържествено се разкрива на човечеството в храмовете. И все пак тук това знание е скрито от мен и липсата на всякакво знание изглежда е моя участ.

ЛУНА: На това място не бива да разпознаваш това, което ти е било толкова ясно в земния свят.

Шесто изображение

, трябва да се отделят от вашето смъртно земно същество, превръщайки се тук в субстанция на световния дух; вие живеете като ваше собствено духовно същество, това, което някога сте могли да придобиете чрез мислене.

ФИЛИЯ: ТАКА изтъкай за себе си тъканта на духовния свят,

Плодът, който сега се стреми да роди мисълта, на която някога сте позволили да се скита в царствата на светове, които ви е било позволено да зърнете. Това, което извличате от собственото си мислене чрез постоянно усърдие в царството на ума, един ден ще го почувствате на Земята като човешко същество, като сили на сърцето и ума.

МАРИЯ : Чувствам се сякаш тази работа ме докосва.
Някакво странно, обезпокоително същество винаги ме обзема, когато искам да преживея работата вътре в себе си.

ТЕОДОРА : Аз съм тази, която винаги трябва да бъде до теб ,
Когато изживаш същността на собственото си сътворение, аз усещам, сладко излята в мен, това, което можеш да преживееш, създавайки себе си.

ЕЛЕМЕНТАРНИТЕ ДУХОВЕ НА ВЪЗДУШНО-ВОДНОТО ЦАРСТВО:

Тя само взема оттук, но не дава нищо;
води напълно безполезен вътрешен живот.

ЕЛЕМЕНТАРНИТЕ ДУХОВЕ НА ЗЕМНОТО ЦАРСТВО :

Тя крие в дълбините на съществото си това,
което другите могат да постигнат, но не могат

да преживеят . Ако тя не беше тук, другите
щяха да бъдат просто сенки и призраци в
своята духовна същност.

Пробуждането на душите

МАРИЯ: Чувствам нужда от твоята близост, ти си моят добър ангел тук, на това място. Това, което постигам, би изчезнало в необятността, неразбираемо безсмислено, ако тя не го живееше, не го вдишваше в съществуването на душата си. Това, което извира от мен, трябва да намери друг духовен живот в нейното изчезване, за да може да стане осъзнато за моето същество. Затова бъди мой духовен приятел-ангел, ти, *който ме обединяваш* и ме даваш първо на самата мен. Но кой ще ми даде, за земното съществуване, съзнание за себе си, ако тук, в духовния свят, винаги имам нужда от теб да ми казваш какво си давам?

ТЕОДОРА: ТВОЯТА ПРИРОДА МЕ ИЗПЪЛВА с пламенен копнеж. Тя ще се почувства привлечена от теб, когато напуснеш мястото на духовната си дейност, копнеейки за земния свят.

ЛУЦИФЕР: Но тогава ще ѝ служиш по различен начин; земното ѝ тяло трябва да може да създава свои собствени сили на съзнание. Така, както се появява тук, аз не мога ефективно да трансформирам силите, които искат да ви обединят в свободно самосъзнание. Но щом се окажете в земния свят, ще обвържа душите със самите тях.

МАРИЯ: Колкото често те виждам на това духовно място Живо и активно в моето същество, парещо страдание пронизва душата ми. Това, което иначе възприемам в моята сфера

Шесто изображение

Моите сили са призовани за интелектуално творчество ; но това, което идва от теб, трябва да го залича, ако искам да стана човек, чието значение е предопределено за мен тук от звездни думи.

ЛУЦИФЕР: Но почувствай, че и тук съм ценен за теб, Това, което сега придобиваш за себе си в думи на доброта и красота, Като същност на твоето същество, ти го възприемаш само чрез битието на други духове. Когато те проникна със силите си, тогава ще познаеш себе си като собствената си душа-аз.

МАРИЯ: Това е, което вгорчава съществуването ми тук, че знам, че моята човечност е обвързана за дълго време с твоя начин на работа. Но в момента това, което ме зовеш отвътре в душата ми, ме обърква най-много.

МАРИЯ: Островът на духа става за нас мястото, към което ни води строгият пазител.

ПАЗИТЕЛ : Очаквайте полунощта на вашия свят!

МАРИЯ: Полунощта на света след душата?

Слънчево слово говори: Човешките души, които живеят будни в полунощта на света, виждат онези светкавици, които в трептенето си ослепително осветяват нуждите, така че духовните проблясъци умират в разпознаване - и, умирайки, се оформят в знаци на съдбата, които вечно упражняват силата си в душите; такива души чуват гръмотевични думи,

Пробуждането на душите

Тези, които от дълбините на света, заблудата си

БЕНЕДИКТ: Душата, с която отдавна сме свързани, се
приближава; Луцифер я вкарва в нашия кръг. Тя
излъчва укор – сияния като огън, който душите
разпалват в ледени царства .

МАРИЯ: Тя действа като ледени стрели – ужасяваща,
приближава се – усещам ледената ѝ близост – и
сега – тя се притиска към *мен*
заедно. Ето как работи любовта - която
желае здраве - сиянието на Сатурн тече от
нея към мен - то се отразва от нея като
студена светлина.

ЛУЦИФЕР: Плачът, който ме споходи толкова студено
От тази душа, произлязла – нося ви я – тя трябва
да работи във вашите души. Можете да
продължите да стъпвате по земята само когато
същността на тази душа наистина блести в
грешката, която сте допуснали. Вие създадохте
тази грешка, тя блести, тъй като вашите души ѝ
дадоха живот в духовната светлина чрез
световните сфери. Аз я завладях; не я търсете в
бъдеще сред други световни духове – ако я
търсите – обърнете се към мен. Вие също
търсите тази душа – търсете ме. Можете да се
намерите с нея – *само* с мен. А сега, душо,
използвай силите на светлината, която нежно,
остарял Сатурн излъчва. Издигни оплакването
си за съдбата тук, където духовното му ухо ще
го чуе.

Шесто изображение

ЙОХАНЕС* ДУША:

(Ангелска фигура, розова, без крака със синьо-червени крила) .-

Търсех те с духове от друг вид, но те винаги трябваше да прекратят напътствията си, преди да те видя в сплетението на световите. Защото едва те *усещах* близо до себе си, и мракът ми отвърщаше с гръм и трясък. Само със силата на Луцифер светлината на душата ми проби завесата на твоето същество. Стоя пред теб - за да направя дългосъкровената си скръб чула за твоя духовен слух. Обвинявам те - защото, изпълнен със заблуда, ти искаше да увековечиш силата на грешката си в ущърб на моето същество. Бързам през световите, обременен тежко от последствията от грешката, които ти сам няма да изкупиш, на които позволяваш да прелеят в душите, които съдбата ти е отредила. „Но това, което мога да дам на душата ти, нека винаги ти бъде дадено с любов.“ Тази дума душата често изричаше на Земята, която тук е тясно свързана с другата. Луцифер показва светлината на света, ехото на словото, и аз видях: Не истината на душата, а само *заблуда*, ти се отдаде в съня на душата ти, изливайки се от твоето същество в моето. Трябваше да се изгубя в теб; сега ме върни на мен самия първо в духовните сфери, преди да трябва да те търся на Земята.

ДУШАТА НА МАРИЯ: Твоето същество е тясно свързано с мен за дълго време чрез хода на съдбата.

Волята следва, дори когато знае, че е свободна .
Нужди, които го убиват,
Когато той предизвикателно им се съпротивлява.
Ще трябва да те държа в моята сфера,
Въпреки че самият аз може би бих искал да е другояче.

ЛУЦИФЕР : Той иска да се бори за бдителността на
душата си в полунощта на своята душа.

ДУШАТА НА МАРИЯ: Какво означава своята дума - тя се разпалва в
искри - Искрите блестят в човешката душа, която
ти доведе тук в този съдбовен час. Често съм
обръщал погледа си към нея. Съзерцавах чудеса
на света, как духовете ги вплитат в човешките
души - божествено творение. В огледалото на
човешката душа се вирах;
Той стои пред мен - вълшебното огледало на
душата -----
Защо дължа подхода на Луцифер?
Но чувствам духа на лидера в себе си.
Той посочва пътя на душата през вечността;
Той винаги ме следваше в земния живот,
Ако насилието на Луцифер искаше да ми
навреди.
Често ми беше позволено да се обръщам към
него с молба,
Когато пламенността на молитвата ми ме
въздигна
От сетивните светове до висотите на ума .
Той ми проговори, разяснявайки смисъла ми
И ме укрепваща, силата в земните обвивки,
Той със сигурност ме защитава в сферата на ума.
С него съм - смея да погледна сега
Въпреки Луцифер в това огледало на душата.
Искрите се разрастват – те вече са светкавици.

От огньовете на гнева, Луцифер сега призовава
Светкавиците – те проблясват право през мен.

Шесто изображение

Погледът ми умира в мен, докато гледам – той се притиска, умирайки, в духовната ми черупка. Какво става с мъртвия ми поглед в мен...? Кръг от мистици – на осветеното място – със страховити погледи се отвърщат от човек сред тях – от *мен* – в древни земни времена –; той стои – пред мен – моят духовен водач – той е обзет от жертвения огън – който той разпалва за мен.

Това се превръща в него в огън на духовна ярост.

Изоставен от другите, той стои там – в пламъците на грешката на осветеното място.

ЛУЦИФЕР: Завладява това знание, творческата сила.

Ще го изкова във вашия духовен меч. С него ще победите всеки враг на духа. Той ще ви направи владетели на духовните сфери . Душата, която се приближава до вас с оплаквания, ще я победите с моя слънчев меч.

ДУХЪТ НА МЛАДОСТТА НА ДЖОН:

Душата, която се обърна към теб с оплакване, ме оставя в духовните сфери. Като нейна сянка, аз ще я чакам вярно, докато се събуди от дрямката на душата си, докато светлината ѝ узрее в светлината на света.

Benedictus:

1. aegypt.

1. aegypt. Priester mit majestätischem Kopfputz — in dem ist eine Schlange
celebrierender
Oberpriester. windet, die nach vorne eingekelt. Kopfbedeckung rot-gelb;
Gürtel Kupferfarben — Brustgewand: dunkelgelb;
Unterkleid: gelblich; vom ein am die Taille fängendes
Dreieck.

Hilarius: ähnlich dem Benedictus - Kopf ohne Schlange, und die Majestät
celebrierender
ausgesprochen.
gemildert -

- Johannes: ägypt. Frangierpacht - Kleidung gelb gefaltet - mit blauer
mantelartiger Umfüllung (nicht ganz bedeckender Mantel,
sondern so, dass vorn das Untergewand ganz frei bleibt).
Kopfschmuck Vorn.

- Maria: Priester ähnlich dem Benedictus - ohne Schlange - dafür
Scarabäusartiger Kopfschmuck - Kleidung weissgelb gefaltet
verschiedene Nuancen derselben Farbe - mit Perlenfett -

- Lucifer: als Sphinx, bei welchem der Cherub mehr betont ist.

Ahriman: als Sphinx, bei welchem der Stier mehr betont ist.

Седмо изображение

БЕНЕДИКТ: (чествайки първосвещеника)

Египетски жрец с величествена прическа, в която се вие змия, чийто език сочи напред. Прическа червена и жълта; колан медно-цветен; нагръдник: тъмножълт; долна дреха: златистожълта; триъгълник виси около кръста отпред.

ХЛАРИЙ: (чествайки първосвещеник)

подобен на Бенедиктус - но без змията и величието смекчено -

ЙОАН: Египетска женска фигура - облекло в жълто - със синьо наметало (не напълно покриващо наметало, а оставящо долната дреха напълно открита отпред). Глава отпред.

МАРИЯ : Свещеник, подобен на Бенедикт - без змия - но с скарабейска шапка - дрехи в различни нюанси на жълто-бяло - с кожа на пантера -

ЛУЦИФЕР: като Сфинкс, в който Херувимът е по-силно подчертан.

АРИМАН: като сфинкс, в който бикът е по-силно подчертан.

МАГНУС БЕЛИКОСУС:

Свещеническо одеяние в бяло и жълто.

АЛБЕРТ ТОРКВАТУС :

Свещеническо одеяние в бяло и жълто.

Седмо изображение

КАПЕЗИЙ: Дреха, каквато са носили надзирателите на фараонската съкровищница или подобни. Синьо-червеникава на цвят.

ФРИДРИХ ТРАУТМАН:

Фараоновата роба - светлосиня.

СТРАДЕР: Роба на фараонски министър.

ТЕОДОРА: млад жрец = светложълт с червеникав цвят г = кожа на пантера.

Феликс Балде: Тесмофор*! И двамата в дълги египетски жречески одежди - г-жа Балде: Портофор* J, тъмночервени със сребърни колани.

Филия, Луна, Астрид и четири други фигури в свещенически одежди.

* [Вж. BibL-№ 187, пълно издание 1968: лекция на Виетеф, Дорнах, 27 декември 1918 г.]

К[АПЕЗИЙ] : Мой Тесмофоре, всичко ли е подготвено по достоен начин, за да може да се състои церемонията по освещаване?

Т[ЕЗМОФОР] : Доколкото човек може да предвиди, всичко е добре подготвено.

КАПЕЗИЙ: Портофор, свещеникът, който приема ръкополагане днес*, е избран за съветник на нашия Цар. Организирахте ли изпита по такъв начин, че той да може да се посвети внимателно и на управлението на земните дела, а не да се губи единствено в духовните сфери?

Пробуждането на душите

П[ОРТОФОР]: Каквото можеше да се случи, се случи. Душата му не е прекалено отдадена на мисли за благополучието на хората и за воденето на земни дела. Той живее изцяло в духа; често може да се види във възторг, цялото му същество е почти изгубено в отвъдното – човек би си помислил, че се наслаждава на такъв възторг.

КАПЕЗИУС: Вероятно сте го виждали доста често така?

ПОРТОФОР: Много често; винаги трябваше да мисля, че не царският, а нашият свещеник би бил правилният подход за него.

КАПЕЗИЙ: Добре е; ти отиваш на службата си, за да не липсва нищо на празника на освещаването. Но ти, мой Тесмофоре, остани тук още малко. Знаеш, че познавам истинската ти природа; ти стоиш в интелектуален ранг много по-високо, отколкото признава рангът ти в храма. Ти виждаш през душите –

(Т: прави защитно движение)

- - Бих могъл да обсъдя това с вас, както с никой друг в свещеничеството - нашите ясновидски способности винаги ни показваха едно и също нещо - питам ви - имате ли доверие в човека, който ще бъде ръкоположен днес?

ТЕСМОФОР: Доверие - кой ще се вслуша в съвета ми? Гласът ми няма значение.

КАПЕЗИЙ: Моят Тесмофоре - който има вяра в теб. Имам я - и днес ти ще стоиш до мен на този празник на освещаването.

Седмо изображение

ТЕСМОФОР: В края на краищата, това е мой дълг - как би могло да бъде иначе?

КАПЕЗИЙ : Нямам предвид това. Този път имам нужда от помощта на душата ти.

ТЕСМОФОР: - На душата ми -

КАПЕЗИЙ: Именно него. Трябва да разгледаме това ръкополагане с най-строги очи – и ако има дори и най-малкото нещо в този свещеник, което нарушава достойнството на неговото ръкополагане, ще направя всичко възможно, за да му попреча да дойде на власт.

ТЕСМОФОР: Какво трябва да се случи на церемонията по освещаване?

КАПЕЗИЙ: Знам , че той е недостоеен за почитта, която получава – неговият мистицизъм не е нищо друго освен чувствена страст, която той не признава, която оправдава пред себе си, като я тълкува като духовен импулс. Сърцето му, цялото му същество, се чувства земно – само въображението му отнася чувствата към духовни висоти, които всъщност искат да поемат в съвсем различна посока – не обвинявам волята му, нито съзнанието му, което вярва, че е на духовни висоти – но душата му не е истинска – тя покварява волята, а също и мисълта – Дали духът от просторите на светлината наистина прониква в такива души; говори ли в тях словото, което идва от звездните светове? Не, страстта изпарява като мистична светлина и иска да разруши мозъка –

Пробуждането на душите

Мел Бел лъже, твърдейки, че боговете се отразяват в душите на Земята. - Ако лъжата е толкова несъзнателно вкоренена в душата: дори ако тази житейска лъжа не осъзнае себе си в земното съществуване, плевелите ще продължат да растат; и ако такава душа действа, тогава действието трябва да донесе вреда.

ТЕСМОФОР: Мъдри мой Меланофоре, ти си много строг.

МЕЛАНОФОР: Трябва сериозно да обмисля какво се случва тук.

Осветеното място е мястото, където се случва това. Всяко действие, наблюдавано тук, разпространява своите вълнички в световите, които обхващат всичко живо, всичко мъртво, всичко, което обитава тялото, всичко, което има духовни обвивки – храмът не бива да дава на душите сили, които ги правят по-силни в световния поток, отколкото са били създадени от боговете, освен ако не е сигурно, че те само изпълняват заповедта на боговете. Сега знаеш, мой Тесмофоре, каква служба на душата ти поверявам – дръж окото на духа отворено.

Осмо изображение

НА ПРАГА :

Ти си намерил пътя си тук. Не си погледнал
назад. Сега се отучи да търсиш битието в себе
си. Досега ти беше нищо; твоето същество беше
тук. Научи се да намериш битието си тук. Ти го
загуби, преди дори да си помислил, че
съществуващ.

МИСТЕРИЯТА: Осъзнай сега, че твоето същество е земята
То съдържа в себе си; почувствайте силата му.

РОМАН: Изживей себе си в земното съществуване; обвързан
с него, ти винаги се опитваш да го преодолееш;
само в неговата симетрия можеш да бъдеш
човешко същество.

МИСТЕРИЯТА: Осъзнай сега, че твоето същество е вода,
почувствай се в нейните вълни.

ТОРКВАТОС : Стреми се да се задържиш за водата,
защото само в нея красотата се
развява; ще я загубиш, ако не
овладееш водните вълни.

МИСТЕРИЯТА: Осъзнай сега, че твоето същество е
въздухът, почувствай себе си в
неговия дъх.

БЕЛИКОСУС : В глътка въздух ти си себе си,
Но вие избягахте от него и
сте държани в плен в земята. [Тъмнина]

МИСТЕРИЯТА: Осъзнай сега, че твоето същество е
огън, почувствай се в неговото
удоволствие.

СТРАДЪР: В огъня гори желанието, което
иска да те опази жив.

ХИЛАРИЙ: Нося в себе си думите си,
Какво ще те парализира, ако
неистината живее в душата ти в
бъдеще? Ако ми го вземеш, никога
повече няма да можеш да го загубиш.
Искаш ли да го вземеш?

МЕРИ: Ще го взема от душата на мъдреца.

КАПЕЗИЙ: Нося в себе си думите си,
Какво ще те смаже, ако не живееш с
чисто сърце по дух. Ако го пожелаеш,
винаги ще го чувстваш в сърцето си.

МАРИЯ : Ще го взема от душата на мъдреца.

ТЕОДОРА: В думите си нося това, което...

МАРИЯ : В светлината на света словото е засилено, което ми се повери в полунощта на света. Паметта оживява духовното слово с трайната сила на времето в огъня на волята. - В земния живот то сега отеква за мен. В отекванието си мисленето ми се връща при мен с моето аз от висините на духа. Мисленето ми живее - за мен - с моето аз - В полунощта на света мисленето ми създаде за мен от лъчи на духовна светлина аз-а, - Аз-а, в който се разпалва пламъкът, който може да блести до брега на душата. - В течение на времето водачът често говореше, в словото му вечността отекваше - В мен се преживява само настоящето. Полунощта на света блести от настоящето в светлината на безвременната вечност. - (Бенедикт влиза)

Мъдрият водач даде на словото на времето силата, която създаде крилете на волята за мен, за да видя с нея полунощта на света.

БЕНЕДИКТ : Разпознай чрез силата на моето слово дали истината може да блесне за теб в него. Мога да ти дам словото; неговата истина може да блесне в душата ти само когато светлината на моето слово вътре в теб се отдели от мен и се стреми свободно към светлината на духа. Тогава, на бреговете на душата ти, ярката звезда на себепознанието ще блесне за теб. Нейната светлина никога няма да угасне.

Пробуждането на душите

Ако осветиш словото, за да мога да ти говоря
с тази звездна светлина.

МЕРИ : Духовната звезда, на брега на душите там -
Той блести - приближава се с духовна яснота
- С моето аз се приближава - в близкото -
Придобива светлината си в сила - и в мир •
Духовният мир излъчва надлъж и нашир -
Разпространява се - засенчва ме Целият кръг
на душата - в него се появява Звездата на
душата в духовната дневна светлина,
Възвишеност произлиза от нея - нейната
сериозност Укрепва мира ѝ далеч, далеч.

*

*

БЕНЕДИКТ (сам):

Скоро достойният Страдър ще дойде при мен. Дадох му съвет, какъвто никога преди не бях давал на учениците, които стоят на нивото на Страдър. Погледът ми достигна до дълбините, където подобен съвет проблясва в душата ми, но не видях ефекта му. Когато се опитах, погледът ми умря в виждането му. Ако проуча по-нататък източника на моя съвет, ще го намеря в самия Страдър. Прочетох в душата му това, което му бях посъветвал. В него разпознах духовната сила, която трябваше да води пробудените погледи на моите ученици към полунощта на света. Той е пратеникът от висините на духа, който би могъл несъзнателно да води другите. Сега те доброволно ще го последват със своите вече пробудени дарове на душата. Къде ще ги отведе пратеникът на духа?

(Влиза Стрейдър)

СТРАДЪР: Казахте сериозни, но и наистина горчиви думи, когато и двамата ми се явихте в бездната на живота ми.

БЕНЕДИКТ: Знаете , образите не са съществени; съдържанието е това, което иска да проникне в душата и да се разкрие в образа.

СТРАДЪР: Но това, което тези образи предаваха, беше сурово.

„Къде е твоята светлина – ти излъчваш мрак – ти създаваш объркан мрак в светлината – искаш да забравиш творческата си похот, несъзнателно тя царува в твоето същество, защото си твърде страхлив, за да сияеш със светлината си.

Позволяваш си да потънеш в себе си, мечтаейки.“

ЖЕНА ХИЛАРИУС*:

Колко ме радва, че ти, верният приятелю на съпруга ми, си преодолял опасенията си и сега си се отдал изцяло на делото, което носи ново щастие и радост в живота на Иларий. Той имаше нужда от това; за неговия жив ум и огнена душа старите начини постепенно се превръщаха в пусто съществуване, чиято безсмисленост го потапяше в неспокойно състояние, където той търсеше и търсеше и отново и отново, сякаш измъчван от отслабнала душа, изричаше думите: „Само да знаех какво трябва да правя — щях да се стремя — но ми липсва цел.“

[БЖУРОХЕФ] : Знаеш колко много обичам съпруга ти — и със сигурност ще ми повярваш, че тази ситуация беше не само забележима за мен, но и доста болезнена. Наистина не ми беше лесно да се противопоставя на скъпата си приятелка — но ми трябваше време, за да се запозная със ситуацията — стига да бях сигурна

Четиринадесето изображение

Неспособен да схвана основите, мой строг дълг беше да поддържам съпротивата си. -Само сигурността на Роман* можеше да ми покаже пътя-

СЪПРУГАТА НА ХИЛАРИЙ:

И интелектуалният начин на мислене на Страдър, неговото дълбоко прозрение - неговото просветление не можеше да ви даде сигурност -

ОФИС МЕНИДЖЪР : За задачата, която предстоеше, този подход ми се стори по-скоро пречка. Огънят на такава душа пламва с мислите ѝ за трудностите на живота. Но тези трудности трябва да се разглеждат и с един вид спокойствие във външните действия – може дори да се каже с обич. Вие самият никога ли не сте имали никакви съмнения относно тази цел, която изглежда толкова смела, колкото може да бъде?

ЖЕНА ХИЛАРИУС*:

Никога за мен - имах две сигурности: първо, че съпругът ми се нуждае от цел за щастието си в живота, и второ, че умът на Страдър ще *успее* в това, което си е представял, стига само да бъде поставен на правилното място, мястото, което изискват мислите му.

ОФИС МЕНИДЖЪР : Започнах да обичам Страдер, вместо да вярвам, че целите му са постижими – най-накрая се ангажирах с последното – така че мисля, че мога да повярвам, че сега е на правилното място – трябваше, когато Романус ме доближи до тези цели.

Често си спомням думите, които той [Стрейдър] ми каза по време на една среща – „Каквото трябва да се случи, ще се случи “ – лицето му придоби почти възторжено изражение – и той изрече следните думи за преосмисляне на плановете си, сякаш душата му не беше в думите му.

СЪПРУГАТА НА ХИЛАРИЙ:

Скъпи приятелю на съпруга ми, искам да ти доверя нещо. Това често ми се струваше толкова прекрасно в него: от една страна, напълно отдаден на плановете си , които почиваха на строгата основа на мисленето му; от друга страна, колко далеч от всичко това – в мисълта за духовен свят – той живееше в този свят – изцяло със своята Теодора – тя ставаше все повече и повече жива душа за него, обитаваща до него. Той често ми говори за това – тогава самата Теодора става съвсем присъстваща за мен – човек говори с него, сякаш присъства трета душа.

ОФИС МЕНИДЖЪР: Колко ви благодаря, че ми отправихте тези думи - Колко дълго се скитах сред всички вас, без да знам за вашите души - сега, през живота - животът тук ме докосна

Плановете ми ----- ще бъдат преразгледани отново
Може би променете мнението, което сте си изградили, когато сте го обмисляли за първи път.

[Рудолф Щайнер дава следната сценична режисура в Мюнхен: Тиретата показват паузата в речта на Щрадер, по време на която той има видение за Теодора. Затова Хиларий и управителят на офиса се споглеждат с удивление.]

Четиринадесето изображение

Дори училището за духовно разбиране вече не е затворено за съпруга ти. Думите ти ми осветляват на какво все още може да е способен Страдър .

Секретарката ВЛИЗА. Офис

-МЕНИДЖЪР : Какво носите? Изглеждате разтревожен/а. Какво е

----- Т
о?

СЕКРЕТАР : Току-що получихме новината, че Страдър е починал -

ОФИС МЕНИДЖЪР: Починал - Страдър -

СЪПРУГАТА НА ХИЛАРИЙ:

Страдър мъртъв -

СЕКРЕТАР : В последно време той все още живееше според плановете си. Чу, че Роман иска да доведе помощ. Той се натъжи дълбоко, когато чу, че одобрявате неговата работа, но не и тази на другите мистици. Въпреки това, той се надяваше, че съпротивата ви все още може да бъде преодоляна и по този въпрос. След това чу, че самите приятели на мистиците изоставят работата. От този момент нататък той сякаш вече не е на земята. Тази сутрин беше намерен мъртъв.

ХИЛАРИЙ : влиза

Сякаш част от душата ми е била откъсната — обичам го — обичах го много. — (излиза с г-жа

Хилариус) —

Пробуждането на душите

ОФИС МЕНИДЖЪР: Показва го, тъй като той

Той не може да се отдели духовно от приятелите си, защото те са му по-ценни от работата му. И това ще бъде за най-добро. Така те го възпират от това дело, което би могло само да го обърка. Неговото влечение в тази посока е здравословен импулс в него. Той първо трябва да узрее духовно, преди да стъпи енергично в живота. Мога открито да ви призная, че този човек също ме е привлякъл към духа си. Начинът, по който живее с Теодора, как духът е живо активен чрез него, е бил училище за мен. Но това, което научих, научих чрез него - може само да затвърди мнението ми. Със сигурност няма да намери нашата съпротива твърде трудна. Със сигурност ще намери утеха в духа си.

ИЛАРИЙ* СЪПРУГА:

Грешиш за това. Целта му е

Мъжът. Сякаш щеше да му дадеш

Ако спасителните въжета бъдат прекъснати, това
ще

Ще бъде, ако му отнемеш този гол.

Той вижда едно нещо отново, откакто беше с приятелите си.

сетива

като твой черен облак и

Роман се сблъсква със съпротива.

ОФИС МЕНИДЖЪР : Дали този черен облак не са

враговете на душата, за които му

посочих – когато седеше срещу

мен, верен на Бога?

Четиринадесето изображение

Секретарката влиза. ОФИС-УПРАВИТЕЛ :

Изглеждате разтревожен, какво ни носите?

СЕКРЕТАР (КОЛЕБЛИВО):

Доктор Стрейдър почина същата нощ.

Б.: Страдер почина -

Х. ФР .: Страдер е мъртъв.

СЕКРЕТАР : Напоследък той показваше само дълбока тъга. Не изглеждаше болен. Едва снощи се случи тревожен обрат на събитията. И на сутринта той беше мъртъв.

ОФИС МЕНИДЖЪР : Страдър почина – това ме поразих силно – сякаш съдбата, с тържествено изражение, се изправяше пред душата ми. – Защо бях събран с този човек точно в този момент? Защо бях избран – като инструмент, за да помрача още повече последните му седмици от живота? Дали съм инструмент на съдбата му?

БЕНЕДИКТ: В своето угасване той сега ми се разкрива; той се стреми по свой собствен начин, защото само в стремежа си той наистина познава себе си. И все пак той все още не може съзнателно да схване светските си цели. Така човешката мисъл може да бъде болезнена за него, само в която ще намери изкупление и ще може да се освободи от мъките. — Той също така искаше да подслуша моментната благосклонност към Страдер по свой собствен начин; криейки се, но и разкривайки се. Той няма да може да се скрие от учениците на моя мистичен кръг в бъдеще. Те също ще мислят за него с бдителност, когато се приближи до видението им, за да могат да интерпретират многото форми, които, макар и да го крият, са предназначени да го разкрият. — Но ти, узряла от слънцето душа на Страдер, ти ще осветиш тяхното същество като звезда на духа, за да могат те да укрепят светлината в себе си и по този начин, като разкривател на духовна светлина, да дадеш мощно свидетелство на мисълта, дори когато, над напълно пробуденото духовно зрение, тъмнината заплашва да се разпространи, тъмният господар на хаоса на съня-сън на душата.

(Завесата пада) -

ПАРАЛИПОМЕНА

[Към първото изображение]

СЕКРЕТАР : И бизнес партньорите в Георгенхайм също заявяват, че са недоволни.

ОФИС МЕНИДЖЪР: Тогава това би бил осмият случай.
И едни и същи причини винаги се посочват от тези дългогодишни клиенти.

СЕКРЕТАР : Неточност и недостатъци в неща, които други компании произвеждат безупречно, така ни казват сега от много страни. А когато имам клиенти за посещение, днес чувам малко да се говори за изпитаното заведение на Готгетрой. Боли ме, когато стари, верни приятели се оплакват как добрият Готгетрой е пожертвал наследената и спечелена репутация, за да служи на фантазьори и мечтатели, които се наслаждават на висши светове и кроят планове, които могат само да попречат на солидната работа в земния живот. Въпросът вече е станал общоизвестен.

ОФИС МЕНИДЖЪР : Значи в много клиентски среди вече е известно, че Готгетрой е позволил на тези хора да го привлекат за бъдещи планове? (Влиза Хилариус Готгетрой)

Паралипомена

ОФИС МЕНИДЖЪР: (към секретарката):

Моля, оставете ме насаме с шефа ми за
момент. • (Секретарката излиза)

ОФИС

Тревогата е това,

МЕНИДЖЪР

:

което сега ме принуждава сериозно да
потърся възможност да говоря с шефа си.

ХИЛАРИУС : Какво има да каже днес моят доверен
съветник?

ОФИС

е възможно да разглеждам

МЕНИДЖЪР

:

инцидентите според тяхната значимост,
което със сигурност ще се окаже важно за
бъдещето на нашата компания.
Повърхностността на методите на работа
при продуктите на нашата компания е
обект на оплаквания и много клиенти се
отдръпват от нас.

ХИЛАРИЙ : Ясно го предвидих.

Това не може да ме обърка по никакъв начин.
Който желае да създаде нещо ново, трябва да
може спокойно да наблюдава края на старото.
Често съм ви говорил за това как съм се
свързал с онзи кръг, който гледа на
човешките начинания от висините на духа; и
как, с цели, които се оказват полезни за
земните същества, сега възнамерявам да
работя върху нови основи.

ОФИС МЕНИДЖЪР: Напълно не мога да разбера как нашата
работа може да бъде популяризирана по този
начин. За нея само следното може да бъде от
значение:

Какво би могло да се подобри с времето и постоянно да се насърчава чрез практика . В тесните рамки на нашите методи на работа, наш дълг е да разбираме прогреса, за да можем да докажем, че сме равни на нашата част от общата природа, която сега преобладава в хода на живота.

ХИЛАРИЙ : Това ми се струва толкова пагубно, че днес всеки търси съвършенство в работата си само в най-тесните кръгове и цялата хармония на по-голямото цяло е оставена на безмислена дейност. Възнамерявам да разширя малката работилница, която ми беше наследена и която просто продължавахме по стария начин в продължение на години. Това е, което искам да постигна: така че работата на ръцете, която досега сме предприемали сами, отсега нататък да може да служи на работата на ума, както и на тялото и душата в едно единно цяло. От тази работилница произведения на изкуството вече няма да бъдат изпращани в света, служейки на тази или онази цел. Това, което произвеждаме, отсега нататък ще бъде дадено на работилницата на художниците, която аз, Томасий, възнамерявам да основа. По този начин ще превърнем утилитарната търговия в основа в служба на изкуството; наистина, придобиването ми се струва не...

Хуманен , който служи само за поддържане на живота и не извлича висш смисъл от духовните цели.

Паратипомена

[Към първото изображение]

ОФИС МЕНИДЖЪР: Уважаеми шефе, като ваш слуга представих на душата ви казаното досега; но вашето отношение ми дава и правото, като приятел на приятел, да се доверим един на друг. Работейки редом с вас, отдавна се чувствам длъжен да черпя знания от писания, които се стремят да разкрият тайни неща. Така се стремя да разбера вашата природа. Въпреки че духовните същества са ми непознати, все пак мога да усетя какво чувства човек, който вярва, че ги притежава. Струва ми се, че такива хора тласкат себе си и другите в състояние, което внася осъждане в сфери, където заблудата и реалността, въпреки всяка предпазливост, се сливат. Ситуацията става особено опасна, когато такива хора, от висините на духа, се окажат отново повалени от земните ограничения на ежедневието.

*

Пробуждането на душите

[Относно второто изображение]

ДЖОН : Така говори светът на необятното царство на духа, където и да се обърне сега умът ми. Душевните същества ме следват. Джон, ако някога си бил объркан от борбата на мислите и потиснат от бурята на чувствата си, за да търсиш покой в тихото тъкане и красивата тишина на божествената природа, ще се окажеш благословен.

*

ДЖОН : Така се озовавам смислено обграден от дух и духовно същество, когато призовавам природата за мой спътник и утешител. Тя остана безмълвна за мен, но умът и сърцето ми бяха благословени от нейното тихо величие. Сега те трябва да се вслушат във възвишения език, който ръководи творческите сили...

ЙОАН : Така вие, духове и духовни помощници, създавате пред мен смислени земни дела. Моето съществуване е тясно свързано с вас; вие сте с мен, независимо дали ви призовавам, дали, копнеейки за себебитие, искам да избягам от вас дори за кратко. Като душа, уморена от работа, водена от тежкия труд, естествено изпитва копнеж за сън, така и Йоан, сред преживяването на изпълнените с дух, светли простори на света, копнее да зърне в безмълвното от духа съществуване.

Паралипомена

Като облени от слънце , свежи планински
склонове,
Като въздух и вода, скалиста и ливадна земя
Разкрива на хора, които никога не са
Те бяха под влиянието на духовните светове.
Джон, който е само същността на душата ми
Той усеща как другият стои пред него и го
смъмря.
Може да го е напуснал, но не го е победил.
Пълнотата на младото човечество някога...

ДЖОН : Затова създайте, вие, духове и помощници на
духовете, смислени светски дела пред мен! В
дълбините на съществуването стоя с вас, които
обединявате моето същество с вашето. Знам, че
ме издигате над мен самия и ме водите към
източниците на сътворението на света. Но
никога не може вашето присъствие да се разкрие
напълно, дори за един-единствен миг. Сред вас
Джон винаги стои, както някога в младостта си,
но с поглед, който винаги е враждебен към мен.
И когато погледна в скованото му лице, сякаш
ми казва горчиво: „Може би сега налагате
смислено общуване с духовете, но миналото
остава ефективно, когато, изоставено, но не
победено, то все още живее в
съществуване.“ Все още би трябвало да работя
във вас, изисквайки действие; но тъй като ме
прогонихте от вашето същество, сега трябва да
се скитам като духовно същество, докато вашата
сила не ми донесе изкупление.

ДРУГАТА ФИЛИЯ:

потърсил убежище в моята сфера . Трябва да се грижа за него според светските заповеди. В бъдещи времена той вероятно ще се прояви мощно, отколкото вашите ментални мечти могат да ви създадат.

[Относно второто изображение]

ДЖОН : О, покажи ми възвишени духовни светове, как мога да избягам от това душевно същество, което съм аз, въпреки че съм избягал от него.

МАРИЯ: Йоханес, чуй гласа на приятеля си в духовния свят, където измамни сили се стремят да обединят душата ти, обърквайки я.

ДЖОН : Мери, ти можеш да събудиш добри същества
Да те прогоня от моите сфери, когато говориш човешки на душата ми. Но ти принуждаваш духа, който ме измъчва, да не прави нищо друго, освен да обърне действията си отвън към вътрешното ми същество.

МАРИЯ: Той също трябва да изчезне напълно отвътре в теб. Силата на душата, която си спечелил за себе си и която е придобила толкова много за теб досега, трябва да победи и последната следа, която е останала от старата ти човешка природа.

ДЖОН : Мери, както стоиш пред мен сега,
Виждаш ли ме в хармония със себе си? Да

получа ли от теб това, което ти...

духовните си висоти . И все пак в мен живее същество, което някога е копнеело да изисква нещо съвсем различно от теб, и това същество се бореше да потисне желанията, които само го притъпяваха. Те може вече да не живеят в душата ми, но все още носят в мен мъртво съществуване. Нося в себе си част от собственото си същество, което е трябвало да съживя в себе си за пълноценното си духовно развитие. Споменът за предопределена съдба, от която избягах, остава в мен. Трябваше да те обичам, Мария, по човешки изпълнен начин. Любовта, която се вижда отхвърлена, може да поразии душата като ужасна мъка.

[Относно второто изображение]

ДЖОН : Пред мен стои един свят в духовен блясък; той е завладял силите , които имах привилегията да култивирам в духовното си израстване от младостта си. Той ми показва величието на човечеството и ми разкри как трябва да се борим с първичните сили на доброто и злото и как в тази борба можем да постигнем само себе си. Който изпита това, не познава опасенията, които често влаче онези, които искрено търсят знание и напразно насочват крилете на духа си в мрачните дълбини на душата. Мога да се отдам с удовлетворение на духовните съкровища, които съм придобил, и да позная, че съм наистина жив.

Пробуждането на душите

В наистина обширни сфери на влияние. И все пак, когато се схващам по този начин в духа, винаги се чувствам, чрез всичко, което съм, изгонен от царството на времето, и пред мен стои Томасий подмладен, както някога се е приближил до Мария, все още недокоснат от всякакви духовни стремежи.

*

[Относно второто изображение]

ЙОАН = Той открива, че духовният свят е поставен между него и реалността. Той му се налага – не свободно като мислите; затова се чувства отделен от себе си – поглежда назад и открива себе си в миналото – Йоан е пренесен в младостта си – преживява себе си съответно – Капезий го намира по този начин – бива воден към него – Луцифер действа в него. Мария се присъединява към него.

Йоханес не я иска такава - тя изглежда различно -
елементарни духове - Теодора -

Мери = опит да си спомни, защо това? Тя обвърза
Джон със себе си -

Бенедикт — Тя се позовава на сетивното
преживяване.

Пазител на прага =

Тя не може да бъде освободена в чувствеността, защото е обвързана в духовния свят с висшето аз на Джон. Тя трябва да намери пътя си там.

Хиларий със Страдер =

Страната на Иларий се провали; той го обсъди и с Герман и Роман. Сега пристига Бенедикт – който от страна на Томазий и Капезий е отговорен за провала – Капезий иска да се оттегли – Бенедикт – Феликс Бахде.

Капезий вижда в напътствията на Страдер как се разгръща кармата в конкретен случай – това е, от което душата се нуждае – Капезий, изпълнен с надежда – появява се Иларий – разрушава тези надежди – по този начин Капезий осъзнава как е изградил всичко сам в себе си.

КАПИТАНЪТ срещу Том. Той вижда в него този, към
кого се приближава само плахо -

Кап. — объркан

отсъстващ

- освободен в необятността

■ да се осъзнаеш - Джон

във връзка с природата -

Капитан в Джон.

тогава елементарното

същество Мария -

Вината на Мария заради носовете. Страница „Пазител на прага“
33 [311]

Йоан чрез Луцифер, пълни сили на виждане, стр. 34
[311/12]

Гелът на Мария öbnis p. 40 [318/19]

Strader към Thomasius обърка p. 42 [321]

Кап. Теод. С. 42 [321]

За неповторението на Страдер, стр. 44 [323]

Глава за Теод. и Тома. стр. 50 [329]

[Номера на страници от ранното издание на «Hüter»; в
скоби са номерата на страниците от изданието от 1962
г.]

Том. [неговата възраст]

20 Pf. d. E. 27

3 Изследвания на душата - 3 3

3 X. д. Сех - 13 3

13 13

39 [В началото на «Гардиън»] 46

[вероятно на възрастта на Мери]

[Относно третото изображение]

[FELIXB ÄLDE]: В речта ви резонира мистично настроение,
Което усърдно търся в продължение на
много години и което единствено прониква
до онази светлина, в която човешкият дух, в
световния дух, преживява себе си с ясно
познаващо зрение.

Паралипомена

[Към шестото изображение]

Елементарните духове II [Силфи] на Теодора =

Тя само взема оттук, но не дава нищо;
води напълно безполезен вътрешен живот.

Елементарните духове I - [Гноми]

Тя крие съкровището за духовно спасение. Ако
тя не беше тук, другите щяха да бъдат само
сенки на възвишените духовни сфери.

МАРИЯ: Тя е добър ангел за мен на това място.

Обединена със своето същество, тя се
взира в това, което ми е позволено да
създам в тъканта на духа, едва тогава
всичко ми се представя съзнателно.

Г-ЖА Б. (пред нея Елементарните духове II):

Нося ви сили от всички звезди, през които
преминавам в духовното си пътешествие; вие
ще ги използвате за спасението на
човечеството. Земята се нуждае от тях, ако
хаотичната материя трябва да се превърне в
инструмент на благородната сила.

ЕЛЕМЕНТАРНИ ДУХОВЕ :

Те обаче са безсилни, докато преливат от теб
към нас; ти трябва да изпълниш духовните
същества с действено човешко чувство.

ДУШАТА НА КАПЕЗИУС:

Като разкайваща се, душата се скита в
духовни сфери, душата, която някога с
радост търсеше руди в планинските
дълбини и замислено се потапяше в
историите, идващи от нашия мистичен

ковен; а другата...

Пробуждането на душите

МАРИЯ: Ти ни водиш към този остров на духа ,
О, строг пазител, човешките души бягат от
мястото, където в полунощ на света проблясват
мълнии, осветяващи нуждите в дълбините на
света; ослепително ярки, така че
интелектуалните проблясъци умират в
разпознаване и оставят мъртва мъдрост като
наследство на душите, които...

ДУШАТА НА ЙОХАНЕС:

Усещам души, но не ги виждам. Въпреки че са
много близо до мен, те свидетелстват за мисли,
които ми светят само в далечината;

ФИЛИЯ : Виж сиянието в най-далечните светове. То
избледнява от теб с времето. Виждаш какво ти
говорят тези души.

ДУШАТА НА ЙОХАНЕС:

Това, което душата на лидера говори на ученика,
освети кръга на душата ми отдалеч.

ФИЛИЯ : Вижте какво казва Фюрерът на студента.

ДУШАТА НА БЕНЕДИКТ:

В тази полунощ на духа, създай волята, която
искаш да почувстваш отново, когато земната
сила събуди своята форма във теб.

ДУШАТА НА МАРИЯ : Нека словото бъде укрепено в светлината на
света, което поверявам в полунощ на душата,
която силите на Луцифер ми донесоха.

Паралипомена

[Към духовния свят]

Човек се потапя в един елементарен свят - Трансформация. -

Самочувствие -

силното чувство за себе си във волята

пукнатината -

Светът само като Аз - вътрешно =

Всичко отвън е същество.

Засиленото чувство за себе си =

Воля, която съ-създава собственото същество ;

чувство — генериране на симпатична

противоотрова — преданост — мислене — в

съществуването — вътрешното аз.

ДУХОВНО ЦАРСТВО: това, което *се е отделило* от подлежащата
повърхност на

Сетивният свят - мисленето трябва да се е

превърнало напълно в мъдрост -

Ще има = 9 = [Изображение 9] Астрид Луна Реалности

10 = [B üd 10] Андре Филия

Ариман. Луцифер

13 - [Büd 13] Филия

Пробуждането на душите

[Към осмоото изображение]

ЖЕРТВОПРИЕМНИЯТ МЪДРЕЦ:

Случи се това, което е от полза за нашата жертва. Душата е забравила каква е била. Противоречията на елементите са заличили фалшивата привидност на грешката; тя продължава да живее в борбата на световните сили. Само същността е спасила душата. И това, което живее в *същността*, тя ще прочете в словото на света, което говори от пламъка.

*

[Към деветата снимка]

МЕРИ : Мислите ми се лутаха в светлината на духа.

Тя ме изтръгваше да получа познание за моето същество, което лежеше скрито в утробата на времето – сега ясно се разкриващо пред погледа на духа, ако вътрешната светлина може мощно да се поддържа в мен; виждам,

*

[Към тринадесетата картина]

ХИЛАРИЙ: Как е възможно изобщо да цениш Страдер и въпреки това да възпрепятстваш жизнеността му? Той не може да осъществи делото без приятелите си; ако наистина искаш да се бориш за него, трябва да му помагаш по неговия начин, а не по своя.

РОМАН : Приятелю, знаеш защо ценя Страдер. Чувствам, че
житейският му път е преплетен с моя по съдба;
Бенедикт и най-близките му ученици

[След това в книжката следва текстът на цялата картина,
както е известно, само думите на Филия все още имат
по-ранна форма.]

PffllIA е публикувана:

Капезий, когато скоро се научиш да цениш това,
което ти се разкрива неканено в твоето търсене,
светлината на многото цветове ще те подсили.
Слънчевата същност на твоя Аз трябва да освети
това, което дълбоката мъдрост на Сатурн
замъглява.

[Към цялото нещо]

ХИЛАРИЙ: Пред очите ми изникват образи от определени
древни времена. Трябва да ги сравня с новите
сили, действащи в човешкия прогрес. Мислите
сега означават нещо различно от това, което
някога са имали. Някога народите са се изправяли
един срещу друг в армии. Днес човек срещу човек
е в мисълта. И мислите ще триумфират чрез
вътрешната си сила. Но нещо различно ще бъде
отприщено от тези битки на мисълта, отколкото
някога е било отприщено от физическите
антагонизми.

ДОПЪЛНЕНИЕ

само няколко мисли тук. Те дойдоха при мен *след* завършването на картината на душата „*Пробуждането на душата*“. Те не изиграха никаква роля в замисъла и изпълнението на картината. По това време образите бяха приети такива, каквито дойдоха при мен. Духовната реалност, която е изобразена, се представя на душата със същата необходимост, както нещата във физическото възприятие. Тя носи със себе си и собственото си вътрешно разположение и състав. Не бих могъл да променя нищо в това, което се представяше на душата. И ако се бях опитал, това, което искаше да се изрази, със сигурност нямаше да бъде по-добро.

на публикуваните по-рано картини на душата: „Портата на посвещението“, „Изпитанието на душата“ и „Пазителят на прага“. Това, което се случва в „Пробуждането на душата“, се случва приблизително една до две години след събитията, изобразени в „Пазителят на прага“. В „Пробуждане“ ми се струва, че е достигнат особено важен момент в развитието на душата на въпросните индивиди. Събитията в „Портата на посвещението“, доколкото се отнасят до духовния свят като душевни процеси, са изцяло *вътрешни душевни преживявания* на *Йобанес Томасиус*. Събитията от физическия свят, изобразени в картината, са просто тези, които са свързани с тези вътрешни преживявания.

Тези преживявания на душата са свързани . Нищо не е изобразено в такива външни процеси, което да не намери своето духовно продължение във вътрешните душевни процеси на Йоханес Томасий. В края на „Портата на посвещението“ Йоханес е напреднал толкова далеч в своето духовно пътуване, че от трите етапа на преживяване на духовната реалност, първият – светът на реалното въображение – е разбираем за него в своята същност и във връзката си с духовната реалност. Точно както никъде другаде в тези изображения на душата не са *предвидени просто символи или алегории* , така не е така и с представянето на храмовия процес в края на „Портата на посвещението“. Само някой, който не е запознат с природата на реалния духовен свят, би могъл да види символика или алегория в тези изображения. В изображения като храмовото изображение в края на „Портата на посвещението“ силите, действащи в духовния свят, са обобщени за съзерцанието на душата, сили, чийто израз в сетивния свят е този на процеси, като тези, дадени в другите изображения на „Портата на посвещението“. Разбира се, образът на храма, такъв какъвто се представя, не е като такъв разглежданата реалност; но съществува начинът, по който във въображението на душата, живееща във физическия свят, тази реалност сама по себе си трябва да се оформи в *преживяване* . В „Изследване на душата“ духовните и умствените процеси вече са отделени от вътрешното същество на *Йоханес Томазиус* . Той вече не живее само в това, което остава субективно за него; той е в

Пробуждането на душите

житейски събития , чиито духовни фактори и връзки той е свидетел. - Това обаче в никакъв случай не означава, че духовните преживявания в „Портата на посвещението“, които Мария например преживява, не са истински духовни преживявания за нея. Те просто съществуват независимо в душата на Мария, за разлика от тези на Йоан. В „Изпитанието на душата“ започва истинското споделено преживяване на духовния свят. Всичко, което се случва след това, като например регресията към предишното въплъщение (от четиринадесети век), е възможно благодарение на по-висшето духовно развитие, в което индивидите са навлезли във времето между „Портата на посвещението“ и „Изпитанието на душата“.

В края на своето „Изследване на душата“ *Йоханес Томасиус* достига до точка, в която духовният свят е реалност за него, но където той също така желае да се утвърди свободно като личност в духа. Здравите аспекти на неговото същество се стремят да се преживеят вътре в себе си и да отхвърлят всички сантиментални отлагания, които толкова лесно възникват в предаността към духовния свят. В дългия период, който минава след това до събитията от „Пазителят на прага“, той се посвещава на работа, която произтича от здравата основа на неговото същество, а също и от здравословната му връзка с духовния свят. След това, след завършване на тази работа, той се приближава до мистичния завет на „Пазителя на прага“, както е изобразен в този портрет на душата –

Начинът, по който го описва, произтича от факта, че докато е работил върху книгата си, е стигнал до перспектива, която му е позволила ясен поглед върху обективната стойност на произведението, каквото е създал. Именно по време на тази работа той е успял да схване как подобно творение на ума е вплетено в тъканта на реалния духовен свят. В този процес в ума му се е родило разбиране за това как подобни творения, които човек лесно приема като изцяло обективни, *въпреки това са* свързани с индивидуалната личност и нейната субективна позиция в света. Нещо, което се е приближило до Йоханес Томасий, може би го е оставило безразличен, стига да се разглежда теоретично, но което придобива сериозен характер веднага щом се превърне в духовно преживяване: връзката между това, което човек може да смята за напълно отделено от личния му аз, и този *личен аз* и неговата съдба. Думите, които Йоан изрича пред Мистичната лига в „Пазителят на прага“: „Че тази работа трябваше да бъде извършена от друг човек, а не от мен“, могат да се превърнат в сериозна вътрешна трагедия на душата, ако са дълбоко духовно преживяване. Тази трагедия след това е свързана с появата на личен опит. Естествено, последното се проявява различно за различните хора. За Джон, струва ми се, че предвид всичките му наклонности, то приема формата, в която се разиграва в третата, четвъртата и петата сцена на „Пазителят на прага“. Във връзка с тези „грешни стъпки“

Пробуждането на душите

В душата му, която представлява контрастни ефекти на постигнатата от него позиция на познание, в подсъзнанието на душата му се развива възможността да достигне по свой собствен начин до онова истинско себепознание, което се разгръща пред него в преживяванията на седмия и осмия образ на „Пазителят на прага“. *Това себепознание е...*

ХРОНОЛОГИЯ

Първата мистериозна драма е написана от Рудолф Щайнер през 1910 г. ; втората драма е написана през 1911 г., а третата и четвъртата през 1912 и 1913 г. Премиерите на четирите мистериозни драми се състояха в Мюнхен под ръководството на Рудолф Щайнер като частни събития, достъпни само за членове на Теософското общество, а по-късно и на Антропософското общество.

Порталът на Посвещението в Шауспилхаус	на 15 август 1910 г
Изпитанието на душата в театър Gärtnerplatz	на 17 август 1911 г
Пазителят на прага в театър Gärtnerplatz	на 24 август 1912 г
Пробуждането на душите във Фолкстеатър	на 22 август 1913 г

Премиерата на петата мистериозна драма е била планирана за 1914 г. След това, на 31 юли, избухва Първата световна война. Вече обявената поредица от лекции за Мюнхен е отменена. Завършването на сградата в Дорнах е забавено. Напълно замислената драма никога не е била написана. Не са открити бележки или чернови, свързани с тази драма.

Пълното изпълнение на четирите драми, планирано за лятото на 1923 г. в първия Гьотеанум, за което Рудолф Щайнер вече е започнал подготовка, не се е състояло поради пожара, който е унищожил сградата в навечерието на Нова година 1922/23.

След смъртта на Рудолф Щайнер (1925 г.), първите две мистериозни драми са изпълнени при откриването на втория Гьотеанум в Дорнах (1928 г.) под диригентството на Мари Щайнер-фон Сиверс, а малко по-късно - третата и четвъртата драми:

Портата за встъпване в длъжност	на 30 септември 1928 г.
Процесът на душата	на 4 октомври 1928 г.
Пазителят на прага	на 29 септември 1929 г.
Пробуждането на душата	на 10 юни 1930 г.

През лятото на 1934 г., на 6, 8, 11 и 14 август, за първи път се провежда пълно представление на четирите драми.

Мистериозните драми редовно се играят в Дорнах като публични събития, режисирани от Мари Щайнер.

РУДОЛФ ШАЙНЕР ПЪЛНО ИЗДАНИЕ

Структура според: Рудолф Шайнер - Литературният
и художествено творчество. Библиографски преглед
(Номерата на библиографските книги са в *курсив* и са в скоби)

А. ПИСАНИЕ / *Творби*

- „Научни съчинения“ на Гьоте, въведение и коментари от Р. Шайнер, 5 тома ,
1883-97, ново издание 1975 (*la-e*); отделно издание на въведенията, 1925 (1)
Очертания на епистемологията на светогледа на Гьоте, 1886 г. |
Истина и наука. Прелюдия към „Философия на свободата“, 1892 (3)
Философия на свободата. Очертания на един съвременен мироглед, 1894 (4)
Фридрих Ницше, борец срещу времето си, 1895 (5)
Светогледът на Гьоте, 1897 (6)
Мистицизмът в зората на съвременния интелектуален живот и връзката му
със съвременния мироглед, 1901 (7)
Християнството като мистичен факт и мистериите на древността, 1902 (8)
Теософия. Въведение в свръхсетивното познание за света и човешката съдба,
1904 (9)
Как човек може да придобие знания за висшите светове? 1904/05 (10)
От Акашовите записи, 1904-08 (11)
Етапите на висшето познание, 1905-08 (12)
Очерк на окултната наука , 1910 (13)
Четири мистериозни драми, 1910-13 (14)
Духовното лидерство на човека и човечеството, 1911 г. (*IB*)
Антропософски календар на душата, 1912 (*в 40*)
Път към себепознанието на човека, 1912 (16)
Прагът на духовния свят, 1913 (17)
Загадките на философията в тяхната история, очертани, 1914 (18)
Загадката на човека, 1916 (20)
От загадките на душите, 1917 (21)
Интелектуалната природа на Гьоте, разкрита чрез неговия „Фауст“ и чрез
приказката за змията и лилията, 1918 (22)
Основните проблеми на социалния въпрос в жизнените потребности на
настоящото и бъдещето, 1919 (23)
Есета върху тройния *социален* ред и съвременната ситуация 1915-1921 г.
Космология, религия и философия, 1922 (25)
Антропософски насоки , 1924/25 (26)
Основи за разширяване на изкуството на лечението според духовно-научните
прозрения, 1925 г. От д-р Р. Шайнер и д-р И. Вегман (27)
Моят живот, 1923-25 (28)

77. Събрани есета

Есета по драматургия 1889-1901 (29) - Методологични основи на антропософията 1884-1901 (30) - Есета по културна и съвременна история 1887-1901 (31) - Есета по литература 1886-1902 (32) - Биографии и биографични скици 1894-1905 (33) - Есета от «Луцифер-Гнозис» 1903-1908 (34) - Философия и антропософия 1904-1918 (35) - Есета от «Гьотеанумът» 1921-1925 (36)

III. Публикации от наследството

Писма - Пословици - Сценични адаптации - Чернови за четирите мистерийни драми 1910-1913 - Антропософия. Фрагмент от 1910 г. - Събрани скици и фрагменти - От тетрадки и документи - (38-47)

Б. РАЗГОВОРИТЕ РАБОТАТА

I. Публични лекции

Берлинската серия от публични лекции, 1903/04 до 1917/18 (51-67) - Публични лекции, серии от лекции и университетски курсове в други части на Европа 1906-1924 (68-84)

Лекции на II за членове на Антропософското общество

Лекции и лекционни серии с общо антропософско съдържание - Хри-
Стология и евангелски размисли - Хуманитарни науки
Човешки изследвания - Космическа и човешка история - Духовното
Контекст на социалния въпрос - Човекът в неговия контекст
с Космоса - Карма Отражения - (91-244)

Лекции и трудове върху историята на антропософското движение
и Антропософското общество (251-263)

III. Лекции и курсове върху отделни феодални владения

Лекции по изкуство: Общи художествени въпроси - Евритмия - Формиране
на речта и драматично изкуство - Музика - Изобразително изкуство - История
на изкуството (271-292) - Лекции по образование (293-311) - Лекции по
медицина (312-319) - Лекции по естествени науки (320-327) - Лекции за
социалния живот и тройния социален ред (328-341) - Лекции за работниците
по реконструкцията на Гьотеанума (347-354)

В. ХУДОЖЕСТВЕННОТО ПРОИЗВЕДЕНИЕ

Точни репродукции на картини и графични дизайни и скици на Рудолф
Щайнер в художествени портфолия или като отделни листове: проекти за
изографисването на Първия Гьотеанум - учебни скици за художници -
програмни изображения за евритмични изпълнения - евритмични форми -
скици за евритмичните фигури и др.

*Томовете на Пълните съчинения на Рудолф Щайнер
са еднакво екипирани в рамките на отделните групи
достъпен поотделно.*